

Uradni list

Evropske unije

C 366

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 60

27. oktober 2017

Vsebina

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2015–2016

Seja: 11. november 2015

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 435, 24.11.2016.

SPREJETA BESEDILA

Seje: 23.–26. november 2015

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 448, 1.12.2016.

SPREJETA BESEDILA

I Resolucije, priporočila in mnenja

RESOLUCIJE

Evropski parlament

Sreda, 11. november 2015

2017/C 366/01 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2015 o letalstvu (2015/2933(RSP)) 2

2017/C 366/02 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2015 o reformi volilne zakonodaje Evropske unije (2015/2035(INL)) 7

Torek, 24. november 2015

2017/C 366/03 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o zmanjševanju neenakosti s posebnim poudarkom na revščini otrok (2014/2237(INI)) 19

2017/C 366/04 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o kohezijski politiki in obrobni skupnostih (2014/2247(INI)) 31

2017/C 366/05 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o vlogi Evropske unije v Združenih narodih – kako bolje uresničiti cilje zunanje politike EU (2015/2104(INI)) 42

SL

Sreda, 25. november 2015

2017/C 366/06	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o davčnih odločbah in drugih ukrepih podobne narave ali s podobnim učinkom (2015/2066(INI))	51
2017/C 366/07	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o osnutku izvedbenega sklepa Komisije XXX o dodelitvi avtorizacije za uporabo bis(2-etilheksil)ftalata (DEHP) v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (D041427 – 2015/2962(RSP))	96
2017/C 366/08	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o preprečevanju radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij (2015/2063(INI))	101
2017/C 366/09	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o strateškem okviru EU za varnost in zdravje pri delu za obdobje 2014–2020 (2015/2107(INI))	117

Četrtek, 26. november 2015

2017/C 366/10	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o Afganistanu, zlasti o pobojih v provinci Zabul (2015/2968(RSP))	129
2017/C 366/11	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o političnih razmerah v Kambodži (2015/2969(RSP))	132
2017/C 366/12	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o svobodi izražanja v Bangladešu (2015/2970(RSP))	135
2017/C 366/13	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o stanju izvajanja razvojne agende iz Dohe pred 10. ministrsko konferenco STO (2015/2632(RSP))	140
2017/C 366/14	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o pristopu Ekvadorja k trgovinskemu sporazumu med EU in njenimi državami članicami ter Kolumbijo in Perujem (2015/2656(RSP))	144
2017/C 366/15	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o novi strategiji za dobrobit živali za obdobje 2016–2020 (2015/2957(RSP))	149
2017/C 366/16	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o izobraževanju otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah (2015/2977(RSP))	151
2017/C 366/17	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 na poti k poenostavljeni in v uspešnost usmerjeni kohezijski politiki za obdobje 2014–2020 (2015/2772(RSP))	157

III Pripravljalni akti

EVROPSKI PARLAMENT

Sreda, 11. november 2015

2017/C 366/18

P8_TA(2015)0393

Interoperabilnostne rešitve kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa za interoperabilnostne rešitve za evropske javne uprave, podjetja in državljane (ISA²) – Interoperabilnost kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja (COM(2014)0367 – C8-0037/2014 – 2014/0185(COD))

P8_TC1-COD(2014)0185

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 11. novembra 2015 z namenom sprejetja Sklepa (EU) 2015/... Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa za interoperabilnostne rešitve in skupne okvire za evropske javne uprave, podjetja in državljane (program ISA²) kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja 159

Torek, 24. november 2015

2017/C 366/19

P8_TA(2015)0396

Razveljavitev nekaterih aktov iz schengenskega pravnega reda ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi nekaterih aktov s področja svobode, varnosti in pravice (COM(2014)0713 – C8-0277/2014 – 2014/0337(COD))

P8_TC1-COD(2014)0337

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi določenih aktov schengenskega pravnega reda 161

2017/C 366/20

P8_TA(2015)0397

Razveljavitev nekaterih aktov iz shengenskega pravnega reda s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ***I

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi nekaterih aktov s področja policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (COM(2014)0714 – C8-0279/2014 – 2014/0338(COD))

P8_TC1-COD(2014)0338

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi določenih aktov schengenskega pravnega reda s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah . 162

2017/C 366/21	P8_TA(2015)0398	
	Razveljavitev nekaterih aktov s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi nekaterih aktov s področja policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (COM(2014)0715 – C8-0280/2014 – 2014/0339(COD))	
	P8_TC1-COD(2014)0339	
	Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi določenih aktov s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah	163
2017/C 366/22	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko unijo in Komisijo za ohranitev južnega modroplavutega tuna (CCSBT) glede članstva Unije v razširjeni komisiji Konvencije za ohranitev južnega modroplavutega tuna (07134/2015 – C8-0323/2015 – 2015/0036(NLE))	164
2017/C 366/23	P8_TA(2015)0400	
	Zavarovalno posredovanje ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zavarovalnem posredovanju (prenovitev) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))	
	P8_TC1-COD(2012)0175	
	Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev)	165
	Sreda, 25. november 2015	
2017/C 366/24	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 8/2015 za proračunsko leto 2015, lastna sredstva – Evropski nadzornik za varstvo podatkov (13439/2015 – C8-0341/2015 – 2015/2269(BUD))	167
2017/C 366/25	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi instrumenta prilagodljivosti za takojšnje proračunske ukrepe za obravnavo begunske krize v skladu s točko 12 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (COM(2015)0514 – C8-0308/2015 – 2015/2264(BUD))	169
2017/C 366/26	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije v skladu s točko 11 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju za plačilo predplačil v proračunu za leto 2016 (COM(2015)0281 – C8-0133/2015 – 2015/2123(BUD))	171
2017/C 366/27	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o skupnem predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki ga je odobril spravni odbor v proračunskem postopku (14195/2015 – C8-0353/2015 – 2015/2132(BUD))	172

Legenda uporabljenih znakov

*	Postopek posvetovanja
***	Postopek odobritve
***I	Redni zakonodajni postopek: prva obravnava
***II	Redni zakonodajni postopek: druga obravnava
***III	Redni zakonodajni postopek: tretja obravnava

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe Parlamenta:

Novo besedilo je označeno s krepkim poševnim tiskom. Izbrisano besedilo je označeno s simbolom ali prečrtano. Zamenjano besedilo je izbrisano ali prečrtano, besedilo, ki ga nadomešča, pa je označeno s krepkim poševnim tiskom.

EVROPSKI PARLAMENT

ZASEDANJE 2015–2016

Seja: 11. november 2015

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 435, 24.11.2016.

SPREJETA BESEDILA

Seje: 23.–26. november 2015

Zapisnik seje je bil objavljen v UL C 448, 1.12.2016.

SPREJETA BESEDILA

Sreda, 11. november 2015

I

(Rezolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2015)0394

Prihodnji letalski sveženj

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2015 o letalstvu (2015/2933(RSP))

(2017/C 366/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. aprila 2007 ⁽¹⁾ o ustanovitvi skupnega evropskega zračnega prostora,
- ob upoštevanju direktive 2009/12/ES z dne 11. marca 2009 o letaliških pristojbinah,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2011 o mednarodnih sporazumih o zračnem prometu v okviru Lizbonske pogodbe ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. julija 2013 o zunanji letalski politiki EU – reševanje prihodnjih izzivov ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča, sprejetega dne 12. marca 2014 v prvi obravnavi, o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju enotnega evropskega neba (prenovitev) ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svojega stališča, sprejetega dne 12. marca 2014 v prvi obravnavi, o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 216/2008 v zvezi z aerodromi, upravljanjem zračnega prometa in navigacijskimi službami zračnega prometa ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 29. oktobra 2015 o dodelitvi potrebnih pasov radiofrekvenčnega spektra v okviru Svetovne konference o radiokomunikacijah, ki bo potekala od 2. do 27. novembra 2015 v Ženevi (WRC-15), za podporo prihodnjemu razvoju satelitske tehnologije za omogočanje delovanja globalnih sistemov sledenja letalom ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti njenih členov 90, 100(2) in 218,

⁽¹⁾ UL C 74 E, 20.3.2008, str. 658.

⁽²⁾ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 5.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0290.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0220.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0221.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0392.

Sreda, 11. november 2015

- ob upoštevanju prihodnjega svežnja zakonodajnih ukrepov za letalstvo, ki ga bo pripravila Komisija,
 - ob upoštevanju člena 123(2) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je leta 2012 gospodarstvo letalskega prometa v Evropi neposredno podpiralo 2,6 milijona delovnih mest in prispevalo več kot 2,4 % BDP EU;
- B. ker je leta 2014 število letalskih potnikov v EU doseglo 849,4 milijona, kar je 4,4 % več kot leta 2013 in 16,9 % več kot leta 2009;
- C. ker so evropske letalske družbe od leta 2012 ukinile ali nameravajo ukiniti več kot 20 000 delovnih mest;
- D. ker letalske družbe EU tako na notranjem kot na zunanem trgu delujejo v vse bolj konkurenčnem, hitro spreminjajočem se okolju;
- E. ker morajo Mednarodna organizacija civilnega letalstva (ICAO), EU in države članice izboljšati različne pravne in finančne predpise, na primer za sistem trgovanja z emisijami znotraj EU, povečanje pravic potnikov, dajatve in nacionalne davke, zmanjševanje hrupa na letališčih in omejitev časa obratovanja;
- F. ker ima zračni promet posledice za podnebne spremembe, saj je odgovoren za približno 13 % emisij CO₂ v prometu EU, pa tudi za druge emisije, na primer NO_x;
- G. ker namerava Komisija do konca leta 2015 pripraviti letalski sveženj, v katerem bo opredelila in obravnavala izzive, s katerimi se spopada letalski sektor EU;

Izboljšanje konkurenčnosti letalske industrije

1. meni, da bi moral sveženj ukrepov za letalstvo zagotoviti nadvse potreben zagon za bolj trajnostno evropsko letalsko industrijo, okrepiti evropske letalske družbe, letališča in aeronavtično industrijo, poskrbeti za enake pogoje na svetovnem trgu in določiti dolgoročno strategijo za evropski letalski sektor;
2. poziva Komisijo, naj pri pripravi svežnja ukrepov za letalstvo upošteva in vključi osrednje točke stališča Parlamenta iz prve obravnave o enotnem evropskem nebu 2+ (SES2+) in o Evropski agenciji za varnost v letalstvu (EASA), pa tudi iz resolucije z dne 2. julija 2013 o zunanji letalski politiki EU;
3. poudarja, da aeronavtična industrija veliko prispeva k rasti in delovnim mestom v EU ter je tesno povezana s konkurenčnostjo njenega letalskega sektorja (npr. pozitivna izvozna bilanca, čistejša tehnologija za evropska letala, izvajanje programa SESAR, enotno evropsko nebo (SES), veriga vzdrževanja), poleg tega pa ustvarja približno 100 milijard EUR prihodkov letno in ohranja 500 000 neposrednih delovnih mest; zato zahteva proaktivne politike za podporo in razvoj aeronavtične industrije;
4. poudarja, da so inovacije pogoj za konkurenčno evropsko letalsko industrijo; zato priporoča Komisiji, naj upošteva in podpre inovacije na področju upravljanja zračnega prometa (avtomatizirana kontrola zračnega prometa (ATC), prosto usmerjanje), sistemov daljinsko pilotiranega zrakoplova (RPAS), uporabe alternativnih goriv, zasnove zrakoplovov in motorjev (večja učinkovitost, manj hrupa), varnosti na letališčih (brezdotične rešitve, enkratni varnostni pregled), digitalizacije in multimodalnih rešitev (računalniško podprte storitve zemeljske oskrbe); poleg tega priporoča Komisiji, naj podpre globalne okoljske rešitve, kot je na svetovnem trgu temelječi ukrep za zmanjšanje emisij CO₂ iz mednarodnega letalskega prometa, in uskladi regionalne programe, kot je sistem za trgovanje z letalskimi emisijami (ETS), da bi jih združila v globalni sistem, okolju prijaznejša letališča in nove poslovne modele (kot je program NDC (New Distribution Capability) Mednarodnega združenja letalskih prevoznikov (IATA), samodejno povezovanje letov ali enotne vozovnice);

Sreda, 11. november 2015

5. poziva Komisijo, naj ravna v skladu s svojimi pristojnostmi in zmanjša prepreke za evropske letalske družbe, ki jih je opaziti v EU in posameznih državah, da bi povečala konkurenčnost v evropskem sektorju letalskega prevoza;
6. opozarja na zmanjšanje konkurenčnosti letalskih družb in letališč iz EU v primerjavi s subvencioniranimi prevozniki in letališči iz tretjih držav; v zvezi s tem zahteva proaktivno politiko, s katero bi zagotovili enake pogoje za lastništvo, ter odločno spodbuja države članice, naj izboljšajo nacionalno infrastrukturo, da bi izboljšale pogoje za konkurenčnost svojih letalskih družb;
7. obžaluje, da se je Uredba (ES) št. 868/2004 o varstvu pred nepošteno prakso oblikovanja cen v sektorju letalskega prevoza izkazala kot neprimerna in neučinkovita, kar zadeva njeno področje uporabe; poziva Komisijo, naj najpozneje v novembru 2015 objavi analizo vzrokov njenega neizvajanja; poziva Komisijo, naj spremeni Uredbo (ES) št. 868/2004, da bi zavarovala pošteno konkurenco v zunanjih odnosih EU na področju letalstva in okrepila konkurenčni položaj letalske industrije EU, učinkoviteje preprečevala nepošteno konkurenco, zagotovila vzajemnost in odpravila nepošteno prakse, vključno s subvencijami in državno pomočjo, ki jih nekatere tretje države namenjuje letalskim družbam in tako izkrivljajo trg; poudarja, da bi morali za rešitev tega spora izboljšati politično strategijo na evropski ravni, predvsem z uporabo pregledne določbe o pošteni konkurenci; prav tako poziva Komisijo, naj obravnava pojem učinkovitega nadzora letalskih družb;
8. ugotavlja, da se evropska letališča spopadajo z velikim konkurenčnim pritiskom – tako s strani letalskih družb kot s strani konkurenčnih letališč; zato poziva Komisijo, naj to upošteva pri izvajanju direktive o letaliških pristojbinah ter zagotovi, da bodo imeli vsi deležniki in potniki koristi;
9. poziva, naj se v Svetu okrepijo prizadevanja za potrditev predloga uredbe o slotih, da bi – ob pričakovani podvojitvi prometa do leta 2030 – izboljšali zmogljivosti letališč in omogočili nemoteno delovanje zračnega prometa v Evropi;
10. poudarja, da so majhna in regionalna letališča v Uniji pomembna za regionalno poveztljivost; poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami predstavi dolgoročni strateški načrt EU za obravnavanje izzivov in priložnosti za regionalna letališča v EU, tudi pravil za državno pomoč v zvezi s prometno infrastrukturo, saj bi bilo treba spodbujati njihovo vlogo pri zagotavljanju kohezije med regijami EU in ker naj bi postala eden od stebrov strategije EU za rast in delovna mesta;

Mednarodna razsežnost

11. poudarja, da bi morala biti pogajanja o celovitih letalskih sporazumih z najpomembnejšimi trgovinskimi partnerji EU strateški cilj in da bi jih bilo treba začeti ali pospešiti; poziva Komisijo, naj poskuša od držav članic čim prej pridobiti celovit mandat, pri čemer naj prednost namenijo državam Sveta za sodelovanje v Zlatu, da bi zagotovila enakopravne konkurenčne pogoje za evropske letalske družbe in letališča, poskrbela za vzajemnost in vključila učinkovito določbo o pošteni konkurenci; vztraja, da je treba v celovite letalske sporazume vključiti varnostno določbo, v kateri bo opredeljeno kaznivo dejanje in pravne posledice njegove kršitve, sicer ti sporazumi ne bodo učinkoviti v praksi;
12. ugotavlja, da sektor letalskega prevoza ni urejen na svetovni ravni, saj ga Svetovna trgovinska organizacija ne obravnava; poudarja pomen pravil za zmanjšanje emisij v letalstvu in njegovega vpliva na podnebje, o katerih je dogovor dosežen na svetovni ravni v Mednarodni organizaciji civilnega letalstva (ICAO); priznava, da je ta organizacija zavezana razvijanju svetovnih, na trgu temelječih mehanizmov;
13. poziva Komisijo in države članice, naj pospešijo izvajanje enotnega evropskega neba s sprejetjem svežnja SES2+, saj je sedanja razdrobljenost evropskega zračnega prostora veliko breme za evropske letalske prevoznike;

Sreda, 11. november 2015

14. pričakuje, da bo sveženj ukrepov za letalstvo obravnaval in zagotovil polno vključitev letališč v evropsko prometno omrežje; opozarja, da mora biti letalski sveženj usklajen s sedanjo in prihodnjo zakonodajo o pravicah potnikov, ter poziva Svet, naj se glede tega izjasni, saj tako potniki kot letalski prevozniki potrebujejo jasna pravila;

Socialna agenda v letalskem sektorju

15. poudarja, da bi nekateri delovni pogoji v letalskem sektorju lahko vplivali na varnost letov; priporoča, da GD MOVE in GD EMPL sodelujeta in da se v letalski sveženj vključijo socialne določbe in potrebni zaščitni ukrepi, o čemer se je razpravljalo na konferenci na visoki ravni z naslovom „A Social Agenda for Transport“ (Socialna agenda za promet), ki jo je organizirala Komisija 4. junija 2015;

16. zahteva okrepitev in usklajitev varnostne verige, in sicer tako, da se privabi in obdrži kvalificirano, visoko usposobljeno delovno silo;

17. poudarja, da je letalska industrija rastoč sektor, ki pritegne in ima na voljo visoko usposobljene in motivirane strokovnjake, in da je treba ohraniti obstoječe regulativne določbe EU o zaposlovanju in delovnih pogojih, standardih in praksah, vključno s kolektivnimi pogajanjmi, če želimo ta trend nadaljevati;

18. priporoča opredelitev koncepta glavnega kraja poslovanja, da bi država podelila operativno licenco, če je obseg zračnega prometa v njej znaten, glede usklajevanja sistemov socialne varnosti in delovnega prava pa priporoča, da se opredelitvi domače baze v Uredbi Komisije (EU) št. 83/2014 in Uredbi (EU) št. 465/2012 uskladi; poudarja tudi, da je treba skrajšati prehodno obdobje in razjasniti položaj letalskega osebja, ki ima več domačih baz;

19. ugotavlja, da se pri izvajanju direktive o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela (2008/104/ES) pojavljajo izzivi, in predlaga, da Komisija preuči njeno uporabo v tem sektorju in na osnovi tega odloči, kako se bo soočila s temi izzivi;

20. je zaskrbljen zaradi porasta socialno spornih poslovnih praks, kot so zastave ugodnosti, in uporabe netipičnih oblik zaposlitve, kot so navidezno samozaposlovanje, sistemi „pay-to-fly“ (plačaj za letenje) in pogodbe brez zagotovljene minimalne delovne obveznosti, ki utegnejo vplivati na varnost; meni, da je treba socialne standarde ohraniti v vseh letalskih dejavnostih;

Zagotavljanje visoke ravni varnosti v zračnem prostoru EU

21. poziva k celovitemu izvajanju programa SESAR, ki zahteva tesno sodelovanje med Komisijo, navigacijskimi službami zračnega prometa, letalskimi prevozniki in letališči ter finančno podporo Komisije; zato poziva k vseobsegajočemu pristopu k vsem področjem letalstva, ki bo pokrival vse faze leta, začnši na tleh, pri čemer bo imela Evropska agencija za varnost v letalstvu (EASA) večjo vlogo v sistemu enotnega evropskega neba in projekta SESAR in bo urejala varnost, okoljske vidike in uspešnost; poziva Komisijo, naj poskrbi, da bo proračun instrumenta za povezovanje Evrope (IPE), na katerega je vplivala ustanovitev Evropskega sklada za strateške naložbe (EFSI), takšen, kot je bil prvotno;

22. pozdravlja namero o povečanju pristojnosti agencije EASA in pričakuje, da bo s spremenjeno temeljno uredbo Uredba (ES) št. 216/2008 vzpostavljen celovit sistem upravljanja varnosti, agencija EASA pa bo dobila pristojnosti v zvezi z varnostnimi vidiki zaščitnih ukrepov EU, komercialnega prevoza v vesolje ter daljinsko pilotiranih zrakoplovov; poziva Komisijo, naj agenciji EASA podeli status skupnega letalskega organa v Evropi, saj ji bo zakonodajalec podelil velik nabor pristojnosti;

23. poziva Komisijo, naj vseh osem sedežev, ki jih imajo države članice EU v svetu Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO), izkoristi za vplivno zastopstvo, okrepi vlogo agencije EASA na mednarodnem prizorišču in zagotovi, da bo uradno priznana v ICAO, da bi tako zavzela enotno stališče EU, ki bo državljanom EU zagotavljalo višjo raven varnosti povsod po svetu ter ohranjalo konkurenčnost in izvoz letalske industrije EU;

Sreda, 11. november 2015

24. poziva Komisijo, naj odpravi regulativne ovire za nadzor zračnega prometa s satelitsko tehnologijo, da bi državljanom EU zagotovili storitve reševanja življenj, Mednarodno telekomunikacijsko zvezo pa prosi, naj ustrezno razporedi spekter, saj je ICAO satelit ADS-B opredelila kot tehnologijo, ki lahko pomaga pri sledenju letalom, tudi za namene upravljanja zračnega prometa, zunaj najgostejše poseljenih območij, kjer so druge tehnologije za prizemni nadzor upravljanja zračnega prometa omejene; poudarja, da je treba pri izvajanju tehnologije ADS-B upoštevati potrebe vseh uporabnikov zračnega prostora ter zagotoviti interoperabilnost med alternativnimi tehnologijami, da bi se izognili kršitvam varnosti; poudarja, da bi povečanje učinkovitosti in zmogljivosti upravljanja zračnega prometa ter zmanjšanje emisij in znatno povečanje varnosti v letalstvu lahko koristilo državam, navigacijskim službam zračnega prometa in letalskim prevoznikom v Evropi in po svetu, pri čemer bi evropskemu zračnemu prostoru zagotovili dodatno plast nadzora, ki bo nadgradila obstoječo;

25. poziva Komisijo, naj v skladu z oceno tveganja iz poročila delovne skupine agencije EASA sprejme ukrepe za izboljšanje ocen zdravstvenega stanja pilotov ter varnosti in postopkov vstopa in izstopa skozi vrata pilotske kabine;

26. poziva, da se trenutni ukrepi za odzivanje v potniškem in tovornem prometu nadomestijo z varnostnim pristopom na podlagi tveganj in da se občutljiva vprašanja varnosti v letalstvu obravnavajo pravično in uravnoteženo, da bi izpolnili potrebe in pričakovanja držav članic, se izognili nezadovoljstvu potnikov na letališčih ter utrdili sistem odbora za varnost letalstva (AVSEC) in svetovalne skupine deležnikov za varnost letalstva (SAGAS); zato poziva Komisijo, naj na osnovi dobrih izkušenj v drugih regijah opravi študijo izvedljivosti o uvedbi sistema predhodnega preverjanja in sistema „Global Entry“ v Evropi;

27. poziva proračunski organ, naj ohrani konkurenčen proračun agencije EASA in upošteva nove pristojnosti, da bi letalskim proizvajalcem in prevoznikom v EU dali prožna in učinkovita orodja, s katerimi bodo lahko konkurenčni v svetovnem merilu, ob upoštevanju, da industrija prispeva 70 % proračuna agencije EASA;

28. ugotavlja, da na obravnavo v Svetu čaka precejšnje število zakonodajnih dokumentov s področja letalstva, zato poziva Komisijo, naj poišče rešitev za trenutni zastoj;

29. poziva Komisijo, naj zgoraj omenjena vprašanja obravnava v zakonodajnem svežnju o letalstvu, ki ga bo pripravila do konca leta 2015;

o

o o

30. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Sreda, 11. november 2015

P8_TA(2015)0395

Reforma volilne zakonodaje Evropske unije**Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2015 o reformi volilne zakonodaje Evropske unije (2015/2035(INL))**

(2017/C 366/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi eposrednimi volitvami (Akt o volitvah), priloženega sklepu Sveta z dne 20. septembra 1976, kakor je bil spremenjen ⁽¹⁾, zlasti člena 14,
- ob upoštevanju Pogodb in zlasti členov 9, 10, 14 in 17(7) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in členov 22, 223(1) in 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter člena 2 Protokola št. 1 o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji,
- ob upoštevanju Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o volilnem postopku Evropskega parlamenta, zlasti resolucije z dne 15. julija 1998 o osnutku volilnega postopka, ki bi vseboval skupna načela za izvolitev poslancev Evropskega parlamenta ⁽²⁾, resolucije z dne 22. novembra 2012 o volitvah v Evropski parlament leta 2014 ⁽³⁾ in resolucije z dne 4. julija 2013 o izboljšavi praktičnih dogovorov za izvedbo evropskih volitev leta 2014 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. marca 2013 o sestavi Evropskega parlamenta glede na volitve leta 2014 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Priporočila Komisije 2013/142/EU z dne 12. marca 2013 o krepitvi demokratične in učinkovite izvedbe volitev v Evropski parlament ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. maja 2015 z naslovom Poročilo o volitvah v Evropski parlament leta 2014 (COM(2015)0206),
- ob upoštevanju ocene evropske dodane vrednosti o reformi volilne zakonodaje Evropske unije ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Okvirnega sporazuma z dne 20. oktobra 2010 o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 93/109/ES z dne 6. decembra 1993 o podrobnih ureditvi uresničevanja aktivne in pasivne volilne pravice na volitvah v Evropski parlament za državljane Unije, ki prebivajo v državi članici, niso pa njeni državljani ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Sklep Sveta št. 76/787/ESPJ, EGS, Euratom (UL L 278, 8.10.1976, str. 1), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta št. 93/81/Euratom, ESPJ, EGS (UL L 33, 9.2.1993, str. 15) in s Sklepom Sveta št. 2002/772/ES, Euratom (UL L 283, 21.10.2002, str. 1).

⁽²⁾ UL C 292, 21.9.1998, str. 66.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0462.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0323.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0082.

⁽⁶⁾ UL L 79, 21.3.2013, str. 29.

⁽⁷⁾ PE 558.775 ([http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA\(2015\)558775_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2015/558775/EPRS_IDA(2015)558775_EN.pdf))

⁽⁸⁾ UL L 304, 20.11.2010, str. 47.

⁽⁹⁾ UL L 329, 30.12.1993, str. 34.

Sreda, 11. november 2015

- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 1141/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o statutu in financiranju evropskih političnih strank in evropskih političnih fundacij ⁽¹⁾, zlasti členov 13, 21 in 31,
 - ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (Listina), zlasti členov 11, 23 in 39,
 - ob upoštevanju členov 45 in 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve (A8-0286/2015),
- A. ker člen 223 PDEU Evropskemu parlamentu daje pravico, da sproži reformo svojega volilnega postopka, da bi se oblikoval enoten postopek, ki bi veljal na celotnem ozemlju Unije, ali postopek, ki bi temeljil na skupnih načelih za vse države članice, in da to odobri,
- B. ker bi moral biti namen reforme volilnega postopka Evropskega parlamenta povečanje demokratične in nadnacionalne razsežnosti evropskih volitev in demokratične legitimnosti procesa sprejemanja odločitev v Uniji, okrepitev koncepta državljanstva Unije, izboljšanje delovanja Evropskega parlamenta in vodenja Unije, okrepitev legitimnosti dela Evropskega parlamenta, okrepitev načel enake volilne pravice in enakih možnosti, izboljšanje uspešnosti sistema za izvedbo evropskih volitev ter približanje Evropskega parlamenta njegovim volivcem, zlasti najmlajšim;
- C. ker je treba pri reformi volilnega postopka upoštevati načeli subsidiarnosti in sorazmernosti ter se ne bi smelo vsiljevati poenotenja, ki bi bilo samo sebi namen;
- D. ker je možnost o oblikovanju enotnega volilnega postopka na podlagi neposrednih splošnih volitev že od leta 1957 zapisana v Pogodbah;
- E. ker volilna udeležba na evropskih volitvah stalno upada, zlasti udeležba najmlajših volivcev, pomanjkanje zanimanja volivcev za evropske zadeve pa ogroža prihodnost Evrope, zaradi česar potrebujemo ideje, ki bodo prispevale k oživitvi evropske demokracije;
- F. ker bi resnična harmonizacija postopka za izvolitev poslancev Evropskega parlamenta v vseh državah članicah bolje spodbujala pravico vseh državljanov Unije do enakopravnega udejstvovanja v demokratičnem življenju Unije ter obenem krepila politično razsežnost evropskega povezovanja;
- G. ker so se pristojnosti Evropskega parlamenta od prvih neposrednih volitev leta 1979 postopoma večale in ker ima sedaj kot sozakonodajalec enak položaj kot Svet na večini področij politike Unije, kar je zlasti posledica začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe;
- H. ker se je z Lizbonsko pogodbo spremenil mandat poslancev Evropskega parlamenta, ki so po novem neposredni predstavniki državljanov Unije ⁽²⁾, ne pa več predstavniki narodov držav, združenih v Skupnosti ⁽³⁾,
- I. ker je bila edina reforma Akta o volitvah sprejeta leta 2002 s Sklepom Sveta 2002/772/ES, Euratom ⁽⁴⁾, v skladu s katerim morajo države članice volitve izvesti na podlagi proporcionalne zastopanosti ob uporabi sistema list ali sistema enega prenosljivega glasu in s katerim se je odpravil dvojni mandat poslancev Evropskega parlamenta; ker so tako države članice dobile izrecno pravico, da oblikujejo volilne enote na nacionalni ravni in uvedejo nacionalni prag, ki ne sme presegati 5 % oddanih glasov;

⁽¹⁾ UL L 317, 4.11.2014, str. 1.

⁽²⁾ Člena 10(2) in 14(2) PEU.

⁽³⁾ Člen 189(1) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2002/772/ES, Euratom z dne 25. junija 2002 in 23. septembra 2002 o spremembah Akta o volitvah predstavnikov Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu Sveta 76/787/ECPJ, EGS, Euratom (UL L 283, 21.10.2002, str. 1).

Sreda, 11. november 2015

- J. ker doslej še ni bil dosežen celovit dogovor o resnično enotnem volilnem postopku, čeprav so se volilni sistemi postopoma nekoliko približevali, med drugim prek sekundarne zakonodaje, kot je Direktiva Sveta 93/109/ES;
- K. ker koncept državljanstva Unije, ki je bil v ustavni red formalno uveden leta 1993 z Maastrichtsko pogodbo, vključuje pravico državljanov Unije do udeležbe na evropskih in občinskih volitvah v njihovi državi članici in v državi članici, kjer prebivajo, pod enakimi pogoji kot državljani te države ⁽¹⁾; ker se je ta pravica z Listino, ki je v skladu z Lizbonsko pogodbo pravno zavezujoča, še okrepila;
- L. ker kljub tem reformam evropske volitve še vedno večinoma potekajo v skladu z nacionalnimi zakoni, volilne kampanje še vedno potekajo na nacionalni ravni, evropske politične stranke pa ne morejo uspešno izpolnjevati svojega ustavnega mandata in na evropski ravni prispevati k oblikovanju evropske politične zavesti in izražanju volje državljanov unije, kakor to zahteva člen 10(4) PEU;
- M. ker lahko prav evropske politične stranke najbolj prispevajo k oblikovanju evropske politične zavesti in bi zato morale prevzeti pomembnejšo vlogo v kampanjah za volitve Parlamenta, saj bi se tako povečala njihova prepoznavnost in bi se pokazalo, kako glasovanje za določeno nacionalno stranko vpliva na velikost evropske politične skupine v Evropskem parlamentu;
- N. ker se postopek v zvezi z imenovanjem kandidatov za volitve v Evropski parlament v posameznih državah članicah in strankah bistveno razlikuje, zlasti z vidika preglednosti in demokratičnih standardov, medtem ko so odprti, pregledni in demokratični postopki bistveni pri izbiri kandidatov za oblikovanje zaupanja v politični sistem;
- O. ker se roki v posameznih državah članicah za dokončno oblikovanje volilnih list pred evropskimi volitvami zelo razlikujejo, in sicer od 17 do 83 dni, in ker so kandidati in volivci v Uniji zaradi tega v neenakem položaju, kar zadeva čas za kampanjo ali za razmislek o tem, komu oddati svoj glas;
- P. ker se roki za dokončno oblikovanje volilnih imenikov pred evropskimi volitvami v posameznih državah članicah zelo razlikujejo, kar lahko oteži ali celo onemogoči izmenjavo informacij med državami članicami o volivcih (da se prepreči dvojno glasovanje);
- Q. ker bi z ustanovitvijo enotnega volilnega okrožja, v katerem bi bili nosilci volilnih list kandidati političnih družin za mandat predsednika Komisije, močno okrepili evropsko demokracijo in zagotovili dodatno legitimnost izvolitve predsednika Komisije;
- R. ker veljavna evropska volilna pravila dovoljujejo neobvezen prag do 5 % oddanih glasov za evropske volitve in ker je 15 držav članic to možnost uporabilo in uvedlo prag med 3 % in 5 %; ker ta prag v manjših državah članicah in tistih, ki so svoje volilno območje razdelile na volilne enote, dejansko presega 3 %, čeprav ni zakonsko določenih pragov; ker se uvedba obveznih pragov po ustavni tradiciji priznava kot legitimna za zagotovitev učinkovitega delovanja parlamentov;
- S. ker so bili v preteklosti rezultati volitev predčasno objavljeni, čeprav je to na podlagi člena 10(2) Akta o volitvah izrecno prepovedano; ker bi s harmonizacijo časa za zaprtje volišč v vseh državah članicah bistveno prispevali k enotnemu evropskemu značaju evropskih volitev in zmanjšali možnost, da bi nekatere države članice z objavo rezultatov pred zaprtjem volišč v vseh državah članicah vplivale na končni izid volitev;

⁽¹⁾ Člen 20(2) PDEU.

Sreda, 11. november 2015

- T. ker bi bilo treba prve uradne napovedi volilnih izidov v vseh državah članicah razglasiti sočasno, in sicer zadnji dan volilnega obdobja ob 21.00 po srednjeevropskem času;
- U. ker bi se z uvedbo enotnega evropskega volilnega dne bolje izražala enotna udeležba državljanov v Uniji, okrepila participativna demokracija in spodbudila vzpostavitev enotnejših vseevropskih volitev;
- V. ker je bil z Lizbonsko pogodbo uveden nov ustavni red, v katerem ima Evropski parlament pravico, da izvoli predsednika Evropske komisije ⁽¹⁾, ne pa da za to poda zgolj soglasje; ker je bil na evropskih volitvah leta 2014 glede tega vzpostavljen pomemben precedens in se je izkazalo, da se državljani bolj zanimajo za evropske volitve, če se predhodno imenujejo nosilci list;
- W. ker imenovanje nosilcev list za predsednika Evropske komisije zagotavlja povezavo med oddanimi glasovi na nacionalni in evropski ravni ter državljanom omogoča, da se informirano odločajo za izbiro med različnimi političnimi programi; ker imenovanje nosilcev list na podlagi odprtih in preglednih postopkov krepi demokratično legitimnost in odgovornost;
- X. ker je postopek za imenovanje in izbiro nosilcev list za ta mandat trden izraz evropske demokracije; ker bi moral biti ta postopek vključen v volilno kampanjo;
- Y. ker bi moral biti rok, do katerega lahko evropske politične stranke imenujejo nosilce list, določen v Aktu o volitvah, glavni kandidati za predsednika Komisije pa bi morali hkrati kandidirati za izvolitev v Evropski parlament;
- Z. ker nekatere države članice svojim državljanom ne omogočajo, da glasujejo iz tujine, in ker se v tistih državah, ki to omogočajo, okoliščine, ko te pravice ni mogoče uveljavljati, zelo razlikujejo; ker bi z zagotavljanjem pravice do udeležbe na volitvah za vse državljane Unije pripomogli k enaki volilni pravici; ker pa morajo države članice bolj uskladiti svoje upravne sisteme, da volivci ne bi volili dvakrat v različnih državah članicah;
- AA. ker najmanj 13 držav članic nima ustreznih notranjih pravil, ki bi državljanom Unije z dvojnim državljanstvom držav članic onemogočila dvojno glasovanje na volitvah, s čimer se krši člen 9 Akta o volitvah;
- AB. ker bi bilo treba na ravni Unije ustanoviti volilni organ, ki bi povezoval posamezne kontaktne organe iz držav članic in omogočal dostop do informacij v zvezi s predpisi, ki urejajo evropske volitve, s tem pa bi tudi racionalizirali volilni postopek in krepili evropski značaj teh volitev; ker zato Komisijo poziva, naj preuči praktične možnosti za ustanovitev tovrstnega organa na ravni Unije;
- AC. ker je v 28 državah članicah zaradi različnih ustavnih in volilnih tradicij določena različna najnižja starost, pri kateri lahko oseba kandidira na volitvah, in sicer od 18 let do 25 let, najnižja starostna meja, pri kateri ima oseba volilno pravico, pa je od 16 do 18 let; ker bi bilo zelo zaželeno, da bi se starostna meja za pridobitev aktivne in pasivne volilne pravice harmonizirala in da bi se vsem državljanom Unije zagotovila resnično enaka volilna pravica, s čimer bi preprečili diskriminacijo na najbolj temeljnem področju državljanstva, in sicer na področju pravice do udeležbe v demokratičnem procesu;
- AD. ker se na podlagi uradne ustanovitve in utrditve političnih strank na ravni Unije spodbuja oblikovanje evropske politične ozaveščenosti in izražajo želje državljanov Unije, kar je tudi pripomoglo k postopni uskladitvi različnih volilnih sistemov;

⁽¹⁾ Člen 17(7) PEU.

Sreda, 11. november 2015

- AE. ker bi lahko glasovanje po pošti ter elektronsko in spletno glasovanje omogočilo učinkovitejšo izvedbo evropskih volitev, volitve pa bi lahko bile zaradi teh oblik glasovanja za volivce privlačnejše, pod pogojem, da bi zagotovili čim višje standarde glede varstva podatkov;
- AF. ker se lahko člani izvršne oblasti v večini držav članic potegujejo za izvolitev v nacionalni parlament, ne da bi morali za to prenehati opravljati svoje delo v teh organih;
- AG. ker so kljub nenehnemu napredku od leta 1979 na področju uravnotežene razporeditve sedežev med moške in ženske v različnih državah članicah na tem področju še vedno znatne razlike, pri čemer je delež manj zastopanega spola v desetih državah pod 33 %; ker sedanja sestava Evropskega parlamenta (samo 36,62 % je žensk) ni v skladu z vrednotami in cilji enakosti med spoloma iz Listine;
- AH. ker je treba v skladu s temeljnimi vrednotami Unije doseči enakost med ženskami in moškimi, čeprav je zelo malo držav članic to načelo vključilo v nacionalno volilno zakonodajo; ker so se kvote po spolu v okviru političnega odločanja in izmenjavanje kandidatov in kandidatke na listah izkazali kot zelo učinkovito orodje pri odpravljanju diskriminacije in neravnovesij glede spola na položajih moči ter za izboljšanje demokratične zastopanosti v političnih organih odločanja;
- AI. ker je načelo padajoče sorazmernosti iz PEU znatno prispevalo k prevzemanju skupne odgovornosti vseh držav članic za evropski projekt;
1. sklene, da bo pravočasno pred volitvami 2019 reformiral volilni postopek, da bi se povečala demokratična in nadnacionalna razsežnost evropskih volitev ter demokratična legitimnost procesa sprejemanja odločitev v Uniji, okrepil koncept državljanstva Unije in enake volilne pravice, spodbudilo načelo reprezentativne demokracije in neposredne zastopanosti državljanov Unije v Evropskem parlamentu v skladu s členom 10 PDEU, izboljšalo delovanje Evropskega parlamenta in vodenje Unije, zagotovila večja legitimnost in učinkovitost dela Evropskega parlamenta, izboljšala uspešnost sistema za izvedbo evropskih volitev, spodbudilo občutek skupnega lastništva s strani državljanov vseh držav članic, zagotovila bolj uravnotežena sestava Evropskega parlamenta ter zagotovila čim bolj enaka volilna pravica in čim večja udeležba državljanov Unije;
 2. predlaga, naj se poveča prepoznavnost evropskih političnih strank, tako da se na glasovnice dodajo njihova imena in logotipi, ter priporoča, naj se to vključi tudi v televizijske in radijske kampanje, posterje in drug v drugo gradivo, ki se uporablja v kampanji za evropske volitve, zlasti na volilne programe nacionalnih strank, saj bi ti ukrepi pripomogli k temu, da bi bile evropske volitve preglednejše in bi se izvedle bolj demokratično, ker bi državljani jasno videli, kako njihov glas vpliva na politični vpliv evropskih političnih strank in njihovo zmožnost za oblikovanje političnih skupin v Evropskem parlamentu;
 3. hkrati meni, da bi morale regionalne politične stranke, ki se potegujejo za izvolitev na evropskih volitvah, ob upoštevanju zavezanosti Unije načelu subsidiarnosti slediti enakemu postopku in da bi bilo treba regionalne oblasti spodbuditi, da v okviru volilne kampanje uporabijo uradno priznane regionalne jezike;
 4. spodbuja države članice, naj podpirajo sodelovanje evropskih političnih strank in njihovih nosilcev list v volilni kampanji, zlasti na televiziji in v drugih medijih;
 5. sklene določiti enotni najkrajši rok 12 tednov pred dnem volitev za pripravo volilnih list, da se bo okrepila enaka volilna pravica, saj bodo imeli kandidati in volivci v Uniji na voljo enako dolgo obdobje za pripravo na volitve in za razmislek o glasovanju; spodbuja države članice, naj preučijo možnosti za zagotovitev večje konvergence predpisov, ki urejajo volilno kampanjo v okviru evropskih volitev;
 6. meni, da je bistveno, da politične stranke na vseh ravneh sprejmejo demokratične in pregledne postopke za izbiro kandidatov; priporoča, da nacionalne stranke demokratično glasujejo za izbiro svojih kandidatov za evropske volitve;

Sreda, 11. november 2015

7. priporoča uvedbo obveznega praga med 3 in 5 % glasov za dodelitev poslanskih mest v državah članicah z eno volilno enoto in v volilnih enotah, kjer se uporablja sistem list in ki vsebujejo več kot 26 poslanskih mest; meni, da je ta ukrep pomemben, da se zagotovi delovanje Evropskega parlamenta, saj se bo preprečila nadaljnja fragmentacija;

8. predlaga, naj se kljub temu, da lahko države članice svobodno določajo dan oziroma dneve evropskih volitev v času volilnega obdobja, volitve v vseh državah članicah zaključijo na nedeljo evropskih volitev ob 21.00 po srednjeevropskem času, saj bo to zagotovilo pravilno uporabo člena 10(2) Akta o volitvah in zmanjšalo možnost, da bi rezultati volitev iz nekaterih držav članic, ki se objavijo pred zaprtjem volišč v vseh državah članicah, vplivali na končni izid volitev; zagovarja, da se v vseh državah članicah ohrani prepoved zgodnje objave volilnih rezultatov;

9. sklene določiti enotni rok, do katerega morajo evropske politične stranke imenovati svoje nosilce list, in sicer 12 tednov pred evropskimi volitvami, da bi omogočili predstavitev njihovih volilnih programov ter izvedli politične razprave med kandidati in volilne kampanje na ravni Unije; meni, da je postopek imenovanja nosilcev list pomemben vidik volilne kampanje, saj so rezultati evropskih volitev posredno povezani z izbiro predsednika Komisije, kot je določeno v Lizbonski pogodbi;

10. sklene določiti enotni osemtedenski rok za oblikovanje volilnih imenikov in šesttedenski rok za izmenjavo informacij v zvezi z državljani Unije z dvojnimi državljanstvom in državljani Unije, ki živijo v drugi državi članici, z nacionalnim enotnim organom, pristojnim za volilne imenike;

11. predlaga, da se podpre celovitost volitev z razumno omejitvijo stroškov kampanje, tako da bi omogočili ustrezno predstavitev političnih strank, kandidatov in njihovih volilnih programov;

12. predlaga, naj se vsem državljanom Unije, ki prebivajo ali delajo v tretji državi, prizna pravica do glasovanja na volitvah v Evropski parlament; meni, da bi s tem vsi državljani Unije končno dobili enako pravico do glasovanja na evropskih volitvah pod enakimi pogoji, ne glede na njihovo prebivališče ali državljanstvo;

13. vendar poziva države članice, naj bolje uskladijo svoje upravne sisteme, da volivci ne bi volili dvakrat v različnih državah članicah;

14. spodbuja države članice, naj omogočijo glasovanje po pošti ter elektronsko in spletno glasovanje, da bi s tem povečale in olajšale volilno udeležbo vseh državljanov, predvsem oseb z omejeno mobilnostjo in ljudi, ki živijo ali delajo v državi članici, katere državljanstva nimajo, ali v tretji državi, pod pogojem, da so sprejeti potrebni ukrepi za preprečitev morebitnih goljufij pri navedenih načinih glasovanja;

15. priporoča državam članicam, naj v prihodnje preučijo, kako bi harmonizirali najnižjo starost volivcev, in sicer na 16 let, ter še utrdili enako volilno pravico za državljane Unije;

16. poziva k pregledu Okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Evropsko komisijo, da bi se prilagodila pravila za komisarje, ki se potegujejo za izvolitev v Evropski parlament, tako da v času volitev ne bi bila ovirana institucionalna učinkovitost Komisije in da bi obenem preprečili neustrezno uporabo institucionalnih virov;

17. sklene Parlamentu podeliti pravico, da po posvetovanju s Svetom določi volilno obdobje za volitve v Evropski parlament;

18. spodbuja države članice, naj sprejmejo ustrezne pravne okvire, s katerimi bi zagotovili najvišje standarde informativnega, poštenega in objektivnega medijskega poročanja v času volilne kampanje, zlasti s strani javnih radiotelevizijskih organizacij; meni, da je to bistveno, če želimo državljanom Unije omogočiti informirano odločitev pri izbiri političnega programa; priznava pomen samoregulativnih instrumentov, denimo kodeksov ravnanja, pri doseganju tega cilja;

Sreda, 11. november 2015

19. poziva k poostritvi standardov za zagotovitev svobodne in neovirane konkurence med političnimi strankami ter zlasti h krepitvi pluralnosti in nevtralnosti medijev na vseh ravneh javne uprave v zvezi z volilnim postopkom;
20. poudarja pomen vse večje prisotnosti žensk v procesu sprejemanja političnih odločitev ter njihove boljše zastopanosti na evropskih volitvah; zato poziva države članice in institucije Unije, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi bodo spodbujale načelo enakosti med spoloma v celotnem volilnem procesu; v zvezi s tem poudarja pomen uravnotežene zastopanosti obeh spolov na volilnih listah;
21. spodbuja države članice, naj sprejmejo ukrepe za spodbujanje ustrezne zastopanosti etičnih, jezikovnih in drugih manjšin pri evropskih volitvah;
22. meni, da bi bilo zaželeno ustanoviti evropski volilni organ, ki bi bil pristojen za zbiranje vseh informacij o volitvah v Evropski parlament in spremljanje izvajanja volitev ter za izmenjavo informacij med državami članicami;
23. sklene, da bi moral biti mandat poslanca Evropskega parlamenta nezdružljiv z mandatom v regionalnem parlamentu ali skupščini z zakonodajnimi pooblastili;
24. opominja, da se države članice kljub večkratnim priporočilom Komisije še vedno niso uskladile glede enotnega volilnega dne; države članice spodbuja, naj si prizadevajo, da bodo v zvezi s tem dosegle ustrezen dogovor;
25. Svetu predloži priloženi predlog sprememb Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami⁽¹⁾;
26. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

⁽¹⁾ Spremembe v priloženem predlogu temeljijo na prečiščenem besedilu, ki ga je sestavila pravna služba Evropskega parlamenta na podlagi Akta o volitvah poslancev Skupščine s splošnimi neposrednimi volitvami (UL L 278, 8.10.1976, str. 5), kakor je bil spremenjen s Sklepom 93/81/Euratom, ESPJ, EGS o spremembi Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priloženega Sklepu Sveta 76/787/ESPJ, EGS, Euratom z 20. septembra 1976, (UL L 33, 9.2.1993, str. 15) in Sklepom Sveta 2002/772/ES, Euratom z dne 25. junija 2002 in 23. septembra 2002 (UL L 283, 21.10.2002, str. 1). Od prečiščene različice Urada za publikacije Evropske unije (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) se razlikuje v dveh točkah: vsebuje alinejo pri členu 7(1) „– člana Odbora regij“ zaradi člena 5 Amsterdamske pogodbe (UL C 340, 10.11.1997) in je preštevilčeno v skladu s členom 2(1) Sklepa Sveta 2002/772/ES, Euratom.

Sreda, 11. november 2015

PRILOGA

Predlog

SKLEPA SVETA

o sprejetju določb, ki spreminjajo Akt o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami

SVET EVROPSKE UNIJE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 223(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropskega parlamenta,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju odobritve Evropskega parlamenta,

ob upoštevanju posebnega zakonodajnega postopka,

ob upoštevanju, da bi bilo treba izvajati določbe Pogodbe v zvezi z volilnim postopkom,

JE SPREJEL naslednje določbe in priporoča, da jih države članice potrdijo v skladu s svojimi ustavnimi pravili –

Člen 1

Akt o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami, priložen Sklepu Sveta 76/787/ESPJ, EGS, Euratom ⁽¹⁾, se spremeni, kot sledi:

(1) v členu 1 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. V vsaki državi članici so člani Evropskega parlamenta izvoljeni kot predstavniki državljanov Unije na podlagi proporcionalne zastopanosti, pri čemer se uporabi sistem list ali en prenosljivi glas.“;

(2) vstavi se naslednji člen:

„Člen 2a

Svet odloča soglasno o enotnem volilnem okrožju, v katerem so nosilci volilnih list kandidati političnih družin za predsednika Komisije.“;

(3) člen 3 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 3

V volilnih enotah in državah članicah z eno samo volilno enoto, v katerih se uporablja sistem list in imajo več kot 26 poslanskih mest, države članice določijo prag za dodelitev poslanskih mest, ki v tej volilni enoti ali državi članici z eno samo volilno enoto ni nižji od 3 odstotkov in ne višji od 5 odstotkov oddanih glasov.“;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 76/787/ESPJ, EGS, Euratom z dne 20. septembra 1976 (UL L 278, 8.10.1976, str. 1).

Sreda, 11. november 2015

(4) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 3a

Vsaka država članica določi rok za oblikovanje list kandidatov za volitve v Evropski parlament. Ta rok mora biti vsaj 12 tednov pred začetkom volilnega obdobja iz člena 10(1).

Člen 3b

Rok za pripravo in dokončno vzpostavitev volilnega imenika je osem tednov pred prvim dnem volitev.

Člen 3c

Politične stranke, ki sodelujejo na volitvah v Evropski parlament, pri izbiri svojih kandidatov za te volitve spoštujejo demokratične postopke in preglednost.

Člen 3d

Pri listah kandidatov za volitve v Evropski parlament se zagotovi enakost spolov.

Člen 3e

Na glasovnicah za volitve v Evropski parlament so imena in logotipi nacionalnih strank in evropskih političnih strank enako prepoznavni.

Države članice v televizijskih in radijskih kampanjah in v materialu za volilno kampanjo spodbujajo in omogočajo lažje zagotavljanje teh povezav. Material za volilno kampanjo vključuje sklic na manifest evropske politične stranke, s katero je nacionalna stranka povezana.

Glede pošiljanja volilnega materiala volivcem za volitve v Evropski parlament veljajo enaka pravila kot za nacionalne, regionalne in lokalne volitve v zadevni državi članici.

Člen 3f

Evropske politične stranke imenujejo svoje kandidate za predsednika Komisije najmanj dvanajst tednov pred začetkom volilnega obdobja iz člena 10(1).“;

(5) vstavita se naslednja člena:

„Člen 4a

Države članice lahko uvedejo elektronsko in spletno glasovanje na volitvah v Evropski parlament, pri čemer v takšnem primeru sprejmejo zadostne ukrepe za zagotovitev zanesljivosti izida, tajnosti glasovanja in varstva podatkov.

Člen 4b

Države članice lahko pri volitvah v Evropski parlament svojim državljanom omogočijo oddajo glasov po pošti.“;

(6) v členu 5(1) se drugi pododstavek črta;

Sreda, 11. november 2015

(7) člen 6 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 6

1. Člani Evropskega parlamenta glasujejo posamično in osebno. Pri tem niso vezani na nobena navodila in njihov mandat ni vezan. Zastopajo vse državljane Unije.
2. Člani Evropskega parlamenta uživajo privilegije in imunitete, ki veljajo zanje na podlagi Protokola (št. 7) o privilegijih in imunitetah Evropske unije, priloženega Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.“;

(8) člen 7 se spremeni, kot sledi:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Funkcija člana Evropskega parlamenta je nezdružljiva s funkcijo:

- člana vlade države članice,
- člana nacionalnega ali regionalnega parlamenta ali skupščine z zakonodajnimi pristojnostmi,
- člana Komisije,
- sodnika, generalnega pravobranilca ali sodnega tajnika na Sodišču Evropske unije,
- člana izvršilnega odbora Evropske centralne banke,
- člana Računskega sodišča,
- evropskega varuha človekovih pravic,
- člana Ekonomsko-socialnega odbora,
- člana Odbora regij,
- člana odborov in drugih teles, ki so na podlagi Pogodbe o delovanju Evropske unije ali Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo ustanovljeni za upravljanje sredstev Unije ali za opravljanje stalne in neposredne upravne naloge,
- člana upravnega odbora, sveta direktorjev ali uslužbenca Evropske investicijske banke,
- dejavnega uradnika ali uslužbenca institucij Evropske unije ali z njo povezanih organov ali teles ali Evropske centralne banke.“;

(b) odstavek 2 se črta;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Člani Evropskega parlamenta, za katere se med petletno dobo iz člena 5 uporabljata odstavka 1 in 3, se zamenjajo v skladu s členom 13.“;

(9) vstavita se naslednja člena:

„Člen 9a

Vsi državljani Unije, vključno s tistimi, ki živijo ali delajo v tretji državi, imajo pravico, da glasujejo na volitvah v Evropski parlament. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev uveljavljanja te pravice.

Sreda, 11. november 2015

Člen 9b

Vsaka država članica imenuje organ za stike, ki je pristojen za izmenjavo podatkov o volivcih s partnerskimi organi v drugih državah članicah. Ta organ tem partnerskim organom najkasneje šest tednov pred prvim dnevom volitev prek enotnih in varnih elektronskih komunikacijskih sredstev posreduje podatke o državljanih Unije, ki so državljani več kot ene države članice, in državljanih Unije, ki niso državljani države članice, v kateri prebivajo.

Posredovane informacije vsebujejo vsaj priimek in ime zadevnega državljana, njegovo starost, kraj prebivanja in datum njegovega prihoda v zadevno državo članico.“;

(10) člena 10 in 11 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 10

1. Volitve v Evropski parlament potekajo na dan ali dneve in ob času, ki ga določi vsaka država članica. Za vse države članice pa je ta dan oziroma so ti dnevi v istem obdobju, ki se začne v četrtek zjutraj in konča prvo naslednjo nedeljo. Volitve se v vseh državah članicah zaključijo ob 21.00 po srednjeevropskem času na to nedeljo.

2. Država članica uradno objavi rezultate svojega preštevanja šele po zaprtju volišč. Ob koncu volilnega obdobja iz odstavka 1 se prve uradne napovedi izidov razglasijo hkrati v vseh državah članicah. Pred tem se ne smejo objaviti nobene napovedi na podlagi vzporednih volitev.

3. Štetje glasov, prispelih po pošti, se v vseh državah članicah začne po zaprtju volišč v državi članici, katere volivci volijo zadnji v volilnem obdobju iz odstavka 1.

Člen 11

1. Evropski parlament po posvetovanju s Svetom določi volilno obdobje za volitve najmanj eno leto pred koncem petletnega mandata iz člena 5.

2. Brez poseganja v člen 229 Pogodbe o delovanju Evropske unije se Evropski parlament brez predhodnega sklica sestane prvi torek po izteku enega meseca od konca volilnega obdobja.“;

(11) člena 14 in 15 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 14

Ukrepe za izvajanje tega akta predlaga Evropski parlament, ki odloča z večino svojih članov, sprejme pa jih Svet, ki odloča s kvalificirano večino, po posvetovanju s Komisijo in po pridobitvi odobritve Evropskega parlamenta.

Člen 15

Ta akt je sestavljen v angleškem, danskem, finskem, francoskem, grškem, irskem, italijanskem, nemškem, nizozemskem, portugalskem, španskem in švedskem jeziku, pri čemer so vsa besedila enako verodostojna.

V skladu s pristopnimi pogodbami so verodostojne tudi različice tega akta v bolgarskem, češkem, estonskem, hrvaškem, latvijskem, litovskem, madžarskem, malteškem, poljskem, romunskem, slovaškem in slovenskem jeziku.“;

(12) Prilogi I in II se črtata.

Sreda, 11. november 2015

Člen 2

1. Spremembe iz člena 1 začnejo učinkovati prvi dan meseca, ki sledi potrditvi določb tega sklepa s strani držav članic v skladu z njihovimi ustavnimi pravili.
2. Države članice uradno obvestijo generalni sekretariat Sveta o zaključku svojih nacionalnih postopkov.

Člen 3

Ta sklep se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0401

Zmanjševanje neenakosti s posebnim poudarkom na revščini otrok**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o zmanjševanju neenakosti s posebnim poudarkom na revščini otrok (2014/2237(INI))**

(2017/C 366/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah, sprejete 20. novembra 1989 v New Yorku,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, sprejete 13. decembra 2006 v New Yorku,
- ob upoštevanju člena 3 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju člena 24 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju revidirane Evropske socialne listine,
- ob upoštevanju direktive o rasni enakosti (2000/43/ES) in okvirne direktive o enakosti pri zaposlovanju (2000/78/ES),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 20. februarja 2013 z naslovom „Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti“ (2013/112/EU,
- ob upoštevanju poročila Komisije z naslovom „*Employment and Social Developments in Europe 2012*“ (Zaposlovanje in družbeni razvoj v Evropi v letu 2012),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. februarja 2011 z naslovom „Agenda EU za otrokove pravice“ (COM(2011)0060),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 16. decembra 2010 z naslovom „Evropska platforma proti revščini in socialni izključenosti: evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo“ (COM(2010)0758),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 4. julija 2006 z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ (COM(2006)0367),
- ob upoštevanju poročila fundacije Eurofound o tretji evropski raziskavi o kakovosti življenja z naslovom *Kakovost življenja v Evropi: učinek krize*,
- ob upoštevanju poročila fundacije Eurofound iz leta 2013 o tretji evropski raziskavi o kakovosti življenja z naslovom *Kakovost življenja v Evropi: socialne neenakosti*,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 27. novembra 2014 o 25. obletnici Konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0070.

Torek, 24. november 2015

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. julija 2013 o vplivu krize na dostop ranljivih skupin do oskrbe ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. junija 2013 o sporočilu Komisije z naslovom „Socialne naložbe za rast in kohezijo – vključno z izvajanjem Evropskega socialnega sklada 2014–2020“ ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. novembra 2011 o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o pojavi obliki revščine žensk v Evropski uniji ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o zmanjšanju neenakosti na področju zdravja v EU ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2010 o vlogi minimalnega dohodka v boju proti revščini in spodbujanju vključujoče družbe v Evropi ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. oktobra 2008 o spodbujanju socialne vključenosti in boja proti revščini, vključno z revščino otrok, v EU ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. januarja 2008: Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju poročila organizacije Save the Children (2014) z naslovom *Child poverty and social exclusion in Europe* (Revščina otrok in socialna izključenost v Evropi),
- ob upoštevanju poročila Unicefovega urada za raziskave iz leta 2014 z naslovom „*Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries*“ (Otroci recesije: vpliv gospodarske krize na dobrobit otrok v bogatih državah),
- ob upoštevanju poročila mrež EAPN in Eurochild iz leta 2013 z naslovom „*Towards children's well-being in Europe – explainer on child poverty in the EU*“ (Dobrobiti otrok v Evropi naproti – o otroški revščini v EU),
- ob upoštevanju poročila o oceni mreže Eurochild iz leta 2014 z naslovom „*The 2014 National Reform Programmes (NRP) and National Social Reports (NSR) from a child poverty and well-being assessment*“ (Nacionalni programi reform in nacionalna socialna poročila za leto 2014 s stališča ocene revščine otrok in njihove dobrobiti),
- ob upoštevanju poročila z 11. konference Eurochild, ki je potekala od 26. do 28. novembra 2014 v Bukarešti;
- ob upoštevanju poročila Unicefovega urada za raziskave Innocenti iz leta 2012 z naslovom „*Measuring child poverty: New league tables of child poverty in the world's rich countries*“ (Merjenje revščine otrok: nove lestvice revščine otrok v najbogatejših državah na svetu),
- ob upoštevanju končnega znanstvega poročila projekta DRIVERS z naslovom „*Social inequalities in early childhood health and development: a European-wide systematic review*“ (Socialne neenakosti v zdravju in razvoju v zgodnjem otroštvu: vseevropski sistematični pregled), London, september 2014,
- ob upoštevanju statistike Evropske unije o dohodku in življenjskih pogojih (EU-SILC) za leto 2013,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 30. septembra 2009 o delu in revščini ter nujnosti globalnega pristopa,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0328.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0266.

⁽³⁾ UL C 153 E, 31.5.2013, str. 57.

⁽⁴⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 77.

⁽⁵⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 25.

⁽⁶⁾ UL C 70 E, 8.3.2012, str. 8.

⁽⁷⁾ UL C 9 E, 15.1.2010, str. 11.

⁽⁸⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 24.

Torek, 24. november 2015

- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 14. julija 2010 o revščini in dobrem počutju otrok,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 10. decembra 2013 o evropskem minimalnem dohodku in kazalnikih revščine,
 - ob upoštevanju zbirnega poročila z naslovom „*Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage – A study of national policies*“ (Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti – študija nacionalnih politik), ki ga je pripravila Evropska mreža neodvisnih strokovnjakov s področja socialne vključenosti ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A8-0310/2015),
- A. ker bi morala EU boju proti revščini otrok nameniti večjo politično prepoznavnost na najvišji politični ravni, če želi doseči cilj strategije Evropa 2020 za znižanje števila revnih do leta 2020 za vsaj 20 milijonov oseb;
- B. ker bi morali v skladu s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah vsem otrokom zagotoviti pravico do izobraževanja, zdravstvenega varstva, stanovanja, zaščite, sodelovanja v sprejemanju odločitev, ki jih zadevajo, prostega časa in razvedrila, uravnotežene prehrane ter odraščanja v skrbnem družinskem okolju;
- C. ker večina držav članic do zdaj ni posvetila veliko pozornosti uporabi strukturnih sredstev EU za boj proti zaskrbljujočim in še vedno naraščajočim stopnjam revščine med otroki v Evropi ter za spodbujanje njihove socialne vključenosti in splošne dobrobiti;
- D. ker socialne neenakosti znatno prispevajo k večji revščini otrok in ker so otroci najbolj izpostavljeni tveganju revščine v 19 državah članicah EU;
- E. ker so po podatkih Eurostata glavni dejavniki, ki vplivajo na revščino otrok, politike prerazporejanja bogastva, učinkovitost vladnih posegov z dohodkovno podporo, zagotavljanje podpornih storitev, politika zaposlovanja ⁽²⁾ in položaj staršev na trgu dela, ki je povezan z njihovo stopnjo izobrazbe in sestavo gospodinjstva, v katerem otroci živijo; ker je povečanje zaposlenosti učinkovito sredstvo za boj proti revščini;
- F. ker je petina vsega prebivalstva EU mlajša od 18 let; ker danes kljub prizadevanjem več kot vsakega četrtega otroka v EU ogrožata revščina in socialna izključenost;
- G. ker je Evropski parlament večkrat pozval k izvajanju svežnja o socialnih naložbah in podpira priporočilo Komisije z naslovom „*Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage*“ (Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti), v katerem je predlagan celovit okvir politike za reševanje problema revščine otrok in spodbujanje njihove dobrobiti na podlagi treh stebrov, in sicer dostopa do ustreznih sredstev v okviru Evropskega socialnega sklada, dostopa do kakovostnih in vključujočih storitev ter udeležbe otrok v družbi in pri odločanju, in ki otroke priznava kot imetnike pravic; meni pa, da je obžalovanja vredno, da EU ni sprejela usklajenih ukrepov za njegovo uresničevanje v okviru evropskega semestra;
- H. ker je, kljub temu, da so otroci staršev z zelo nizko delovno intenzivnostjo 56,7 % bolj izpostavljeni tveganju revščine ali socialne izključenosti, danes tveganje otroške revščine prisotno v družinah z visoko delovno intenzivnostjo (Romunija, Litva, Portugalska, Španija, Grčija, Latvija, Slovaška, Poljska in Luksemburg);

⁽¹⁾ Zbirno poročilo Mreže neodvisnih strokovnjakov s področja socialne vključenosti *Investing in children: Breaking the cycle of disadvantage – A study of national policies*, Bruselj, 2014.

⁽²⁾ Organizacija Save the Children, *Child Poverty and Social Exclusion in Europe* (Revščina otrok in socialna izključenost v Evropi), Bruselj, 2014, str. 5.

Torek, 24. november 2015

- I. ker revščina otrok izhaja iz revščine družin, zaradi česar so družine z nizkimi dohodki in številčne družine bolj izpostavljene tveganju revščine, porazdelitev dohodkov pa odločilno vpliva na zmanjšanje ciklov socialne neenakosti, in ker slabšanje nacionalne plačne politike in sistemov socialne zaščite povečuje tveganje revščine in socialne izključenosti, kar prispeva k naraščajoči revščini otrok, to pa se prav tako dogaja v državah članicah z najnižjo ravno otroške revščine, ki beležijo tudi najnižjo raven splošne revščine in neenakosti;
- J. ker se je v Evropi (EU-27+Norveška, Islandija in Švica) med letoma 2008 in 2012 število otrok, ki jim grozita revščina ali socialna izključenost, povečalo za skoraj en milijon, pri čemer se je samo med letoma 2011 in 2012 povečalo za pol milijona⁽¹⁾; ker sta po podatkih Eurostata leta 2013 v EU-28 revščina ali socialna izključenost ogrožali 26,5 milijona otrok; ker se je v EU-27 med letoma 2008 in 2012 tveganje revščine ali socialne izključenosti povečalo s 26,5 % na 28 %; ker sta leta 2013 v EU-28 revščina ali socialna izključenost ogrožali 28 % vsega prebivalstva, mlajšega od 18 let, in ker je v veliki večini držav tveganje revščine in socialne izključenosti večje pri otrocih kot pri odraslih;
- K. ker so ženske bolj izpostavljene tveganju revščine kot moški in ker je reševanje problema revščine žensk pomembno samo po sebi, hkrati pa je bistveno tudi pri prizadevanjih za zmanjšanje revščine otrok;
- L. ker se povečujejo neenakosti med državami EU; ker je zaskrbljujoče, da je vse več otrok podhranjenih, zaradi česar se ponovno pojavljajo bolezni, ki jih v EU ni bilo več (na primer rahitis); ker je po podatkih Unicefa⁽²⁾ simptomatično, da se je v državah, kot so Estonija, Grčija in Italija, od leta 2008 dramatično podvojil delež otrok, ki ne morejo biti deležni rdečega, piščančjega ali ribjega mesa dva dni zapored;
- M. ker je Odbor Združenih narodov za pravice otrok v sklepnih ugotovitvah v svojih zadnjih rednih poročilih za nekatere države izrazil zaskrbljenost, ker zaradi gospodarske krize stopnja revščine oziroma tveganja revščine pri otrocih narašča, kar pogosto vpliva na uveljavljanje pravic, ki jih imajo v skladu s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah, zlasti pravice do zdravja, izobraževanja in socialnega varstva, vladne organe pa je spodbujal, naj zagotovijo, da se bodo ohranile proračunske vrstice za otroke, in ker so se zaradi finančne in gospodarske krize poslabšale življenjske in delovne razmere in se je pojavila nova skupina, poznana tudi kot „novi pomoči potrebni“;
- N. ker ugodno podjetniško okolje spodbuja zaposlovanje v državah članicah in širi zaposlitvene priložnosti za starše, ki lahko postanejo pozitiven model, zlasti v skupnostih, kjer je zelo prisotna večgeneracijska revščina in izključenost;
- O. ker so enostarševske družine, zlasti družine z materami samohranilkami, bolj izpostavljene tveganju revščine ali socialne izključenosti (49,8 % v primerjavi s 25,2 %) – čeprav so po statistiki EU o dohodkih in življenjskih pogojih⁽³⁾ med državami velike razlike –, kar je povezano s feminizacijo revščine, prekomernim deležem žensk, ki opravljajo prekarno delo ali delajo neprostoovoljno s krajšim delovnim časom, nesorazmernim časom, ki ga ženske namenijo neplačanemu delu, prekinitvijo poklicne poti žensk zaradi nege otrok ali drugih družinskih članov ter plačnimi razlikami med moškimi in ženskami;
- P. ker je revščino otrok mogoče zmanjšati z izboljšanjem priložnosti na trgu dela, zlasti za ženske, tako da se povečajo storitve otroškega varstva;

⁽¹⁾ Organizacija Save the Children, *Child Poverty and Social Exclusion in Europe* (Revščina otrok in socialna izključenost v Evropi), Bruselj, 2014, str. 5.

⁽²⁾ Poročilo Unicefovega urada za raziskave (2014): *Children of the Recession: The impact of the economic crisis on child well-being in rich countries* (Otroci recesije: vpliv gospodarske krize na dobrobit otrok v bogatih državah), Innocenti Report Card 12, Unicefov urad za raziskave, Firenze, str. 2.

⁽³⁾ *Child Poverty and Social Exclusion in Europe* (Revščina otrok in socialna izključenost v Evropi), Bruselj, 2014, str. 14.

Torek, 24. november 2015

- Q. ker je treba otroke, njihove starše, rejnike in skrbnike zaščititi pred diskriminacijo na kateri koli podlagi, na primer na podlagi spola, rase, barve kože, jezika, vere ali verovanja, političnega ali drugega prepričanja, narodnostnega, etničnega ali socialnega izvora, pripadnosti narodni manjšini, lastnine, rojstva, invalidnosti, starosti ali drugih okoliščin, in ker so otroci iz ranljivih skupin prebivalstva bolj izpostavljeni marginalizaciji, revščini in socialni izključenosti, kot to potrjujejo zadnja poročila Evropske federacije nacionalnih organizacij, ki se ukvarjajo z brezdomci (European Federation of National Organisations Working with the Homeless), ki kažejo na povečanje števila žensk, mladih in družin z otroki (zlasti družin migrantov), ki jih sprejmejo zavetišča za brezdomce; ker so številčne družine z enim dohodkom zaradi slabšanja plačne politike in sistemov socialne zaščite, kar je posledica finančne in gospodarske krize, bolj izpostavljene tveganju revščine in socialne izključenosti;
- R. ker lahko otroci vse življenje trpijo posledice revščine in socialne izključenosti, njun rezultat pa sta lahko medgeneracijska brezposelnost in revščina; ker so se povečale razlike v izobrazbi med otroki iz različnih družbenoekonomskih okolij (v 11 državah zagotavljanje storitev vzgoje in varstva v zgodnjem otroštvu za otroke v starosti od 0 do 3 let dosega zgolj 15-odstotno pokritost);
- S. ker vzgoja in varstvo v zgodnjem otroštvu odločilno vplivata na kognitivni razvoj otrok, saj razvijejo temeljne veščine v prvih petih letih življenja, in ker dostop do kakovostnega izobraževanja postavlja temelje za poznejši uspeh v življenju na področju izobraževanja, dobrobiti, zaposljivosti in socialne vključenosti ter pomembno vpliva na samozavest, zlasti pri otrocih iz okolij z omejenimi možnostmi; ker so se povečale razlike v izobrazbi med otroki z različnim družbeno-ekonomskim ozadjem; ker so zaposleni starši, ki nimajo dostopa do jasli, pogosto prisiljeni, da otroke pustijo v varstvu drugih otrok ali da se poslužijo mreže neformalnega varstva, ki je plačljivo, izvajalci pa nimajo ustreznih certifikatov, kar ogroža varnost in dobrobit otrok; ker je lahko predšolsko izobraževanje zelo pomembno nadomestilo za nizek socialno-ekonomski položaj otrok, ki jim grozi revščina, in je dejavnik, ki prispeva k lažji vrnitvi staršev na trg dela ⁽¹⁾; ker vključujoče šolstvo obravnava in se odziva na raznolike potrebe vseh učencev prek vedno večje udeležbe v učenju, kulturah in vrednotah skupnosti ter je tako zmogljivo orodje za boj proti revščini otrok in socialni izključenosti;
- T. ker so lokalni in regionalni organi na čelu prizadevanj za reševanje problema revščine in izkoriščanja otrok ter so zato najbolj odgovorni za preprečevanje marginalizacije in socialne izključenosti in ker bi jim morali gledati na potrebe nacionalni organi za doseg te ciljev nameniti zadostna sredstva;
- U. ker v večini držav stroške, povezane z izobraževanjem, zlasti za šolsko gradivo in prevoz, krijejo večinoma gospodinjstva; ker so ti stroški eden od številnih dejavnikov, ki prispevajo k šolskemu osipu; ker so še vedno prisotne finančne, upravne in druge praktične ovire za izobraževanje otrok iz marginaliziranih skupin;
- V. ker socialno-ekonomsko okolje, v katerem živi otrok, vpliva na kakovost časa, ki ga preživi v šoli, in na kakovost časa med šolskimi počitnicami, in ker neakovostne spodbude v prostem času močno vplivajo na povečevanje razlik med otroki, zlasti na njihovo izobrazbo;
- W. ker je leta 2012 v EU v povprečju 13 % učencev prezgodaj opustilo šolanje in ker je v nekaterih državah (Portugalska, Španija in Malta) osip presegel 20 % ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Poročilo Evropske komisije z naslovom *Study regarding funds for implementing policy regarding child poverty* (Študija o sredstvih za izvajanje politike, ki zadeva revščino otrok), 2008, str. 9.

⁽²⁾ Statistika Evropske unije o dohodkih in življenjskih pogojih (EU-SILC) za leto 2013.

Torek, 24. november 2015

- X. ker so celo v državah, kjer je pravica do zdravja zakonsko opredeljena, otroci, ki nimajo dostopa do ustreznega zdravstvenega varstva, nekateri otroci pa imajo izjemno omejen dostop do storitev, ki presegajo nujno medicinsko pomoč, kot so storitve splošnih zdravnikov ali zobozdravnikov, zlasti zaradi pomanjkanja razpoložljivih javnih storitev; ker so otroci, rojeni v revščini, bolj izpostavljeni tveganju za kronične bolezni in imajo več zdravstvenih težav, kar še povečuje neenakost;
- Y. ker finančne težave v družinah prispevajo k naraščanju težav z duševnim zdravjem pri starših in k pogostejšemu razpadanju družin, kar nedvomno vpliva na psihično in socialno dobrobit otrok;
- Z. ker okolje, v katerem otrok živi, tudi v obdobju pred rojstvom, pomembno vpliva na kognitivni sistem, komuniciranje in jezik ter na družbene in čustvene sposobnosti, kar je pozneje pomembno za zdravje, dobrobit, udeležbo v skupnosti in sposobnost učenja ⁽¹⁾;
- AA. ker imajo vsi otroci pravico do zaščite pred zlorabo, nasiljem in zanemarjanjem in ker so raziskave pokazale, da se lahko zaradi finančnega pritiska na družine, krčenja javnih storitev in povečanja revščine poveča nasilje nad otroki;
- AB. ker je revščina otrok večrazsežnostni pojav, ki zahteva večrazsežnostni odgovor; ker je zaposlitev pomemben dejavnik, vendar ne zagotavlja vedno izhoda iz revščine za družino prizadetih otrok;
- AC. ker revščina otrok povzroča visoke gospodarske stroške družbi, zlasti s povečevanjem socialne podpore;
- AD. ker je za družine, ki jih ogroža revščina, večja verjetnost, da živijo v nehiigijskih in nevarnih okoljih, in ker 17 % otrok v EU-28 še vedno živi v takih razmerah, kar 15 držav pa presega to povprečje; ker je vse večje število prisilnih izselitev zaradi nezmožnosti plačevanja stanovanjskih stroškov številne otroke potisnilo v vedno bolj nestabilne pogoje bivanja, kar pa negativno vpliva na razvoj otroka in njegove življenjske priložnosti;
- AE. ker se glede na statistiko Evropske unije o dohodkih in življenjskih pogojih (EU-SILC), ki jo je pripravil Eurostat za leto 2012, z energetske revščine srečujejo vse države članice; ker je ena od posledic povečanja cen energije tudi ta, da številni otroci živijo v neogrevanih hišah, in ker je zato vse več primerov respiratornih in kardiovaskularnih bolezni;
- AF. ker se družine z otroki, ki imajo zdravstvene težave, ter družine, kjer imajo starši zdravstvene težave, pogosteje soočajo z revščino, razpadom družine in težavami, povezanimi z vključevanjem na trg dela;
- AG. ker sta bodoča agenda trajnostnih razvojnih ciljev po letu 2015 in njena vsesplošna uporaba priložnost za povečanje naložb v otroke in njihove pravice;
- AH. ker so otroci migrantov prekomerno zastopani v skupini, ki je izpostavljena tveganju revščine, in ker so bolj diskriminirani zaradi jezikovnih ovir, kar je še slabše pri otrocih migrantov z neurejenim statusom; ker s povečanjem pritoka migrantov raste število primerov, ko njihovi otroci ostanejo v domovini in zanje skrbijo sorodniki ali druge osebe, in ker to negativno vpliva na razvoj otroka, predvsem na čustveni ravni;
- AI. ker močen politični poudarek na revščini otrok v EU v zadnjih letih in politične izjave podpore voditeljev držav EU niso vodili k občutnemu zmanjšanju ravni revščine otrok;

⁽¹⁾ Drivers, 2014, univerzalni in kakovostni programi za zgodnje otroštvo, ki upoštevajo potrebe, spodbujajo boljše in bolj enake rezultate v otroštvu in nadaljnjem življenju.

Torek, 24. november 2015

AJ. ker bi morali biti programi za pomoč v hrani družinam, ki živijo v pomanjkanju, finančno podkrepljeni, saj narašča število otrok, ki imajo prehrano urejeno le v šoli; ker so ti programi pomembni, pa vendar ne morejo biti dolgoročna rešitev;

AK. ker okoljska vprašanja, kot so onesnaževanje, promet, onesnažena zemlja in pitna voda, ki ni varna, pogosto nesorazmerno vplivajo na otroke, ki živijo v revščini;

1. priporoča, naj se države članice resnično zavzamejo za oblikovanje politik proti revščini otrok, usmerjenih v izboljšanje dejavnikov, ki jo povzročajo, ter učinkovitost, kakovost in obseg socialne podpore, izrecno namenjene otrokom, pa tudi staršem, ki so brezposelni ali imajo zgolj slabo plačane službe (na primer z nadomestilom za brezposelnost in ustreznim minimalnim dohodkom), ter naj uveljavljajo delovno zakonodajo, ki bo zagotavljala socialne pravice, vključno z zakonsko določeno minimalno plačo, skladno z nacionalnimi praksami in kolektivnimi pogodbami, kar bo družinam zagotovilo večjo varnost, preprečilo negotove oblike zaposlovanja ter spodbujalo zaposlitve z ustreznimi socialnimi pravicami;

2. poziva, naj se spremlja in oceni učinkovitosti te podpore, da bi politike za boj proti revščini, izključenosti in opuščanju šolanja prilagodili obstoječim zahtevam družbene enakosti; poziva države članice, naj oblikujejo in izvajajo diverzificirane postopke za zbiranje ustreznih dokazov za vsako fazo ukrepanja;

3. priporoča, naj Komisija z državami članicami pripravi načrt za izvajanje tritebrnega pristopa, sprejetega v priporočilu „Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti“ – v zvezi z dostopom do sredstev, storitvami in udeležbo otrok; meni, da bi bilo za čim boljše rezultate tritebrnega pristopa koristno razviti natančne in specifične kazalnike za stopnjo revščine otrok ter za področja, na katera ta pojav najbolj vpliva; poziva države članice, naj dejansko in celostno vključijo ustrezne vidike svežnja o socialnih naložbah in zgoraj omenjeno priporočilo Komisije v svoje letne nacionalne programe reform in nacionalna socialna poročila, in poziva Komisijo, naj v okviru strategije Evropa 2020 določi podcilj o zmanjšanju revščine in socialne izključenosti otrok, naj zmanjševanje revščine in socialne izključenosti otrok vidno in izrecno izrazi na vseh stopnjah evropskega semestra; poudarja, da je treba zmanjševanje revščine otrok z vlaganjem v otroke predlagati kot osrednjo prednostno nalogo za letni pregled rasti 2016 in kot ključ za napredek pri doseganju cilja o zmanjšanju revščine; poziva Komisijo, naj zagotovi letno spremljanje in poročanje držav članic o izvajanju priporočila Komisije po načrtu, naj za izvajanje priporočila uporabi Evropski socialni sklad ter naj oceni učinke revščine na reforme, predlagane v nacionalnih programih reform;

4. poziva države članice, naj v svojih prizadevanjih v boju proti revščini otrok obravnavajo tudi položaj žensk, ki skrbijo za otroke in družinske člane s posebnimi potrebami in invalidne družinske člane;

5. priporoča, naj si države članice pri uporabi sredstev iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov in pri oblikovanju socialne politike bolj prizadevajo, da bodo pred revščino zaščitile družine (zlasti enostarševske), ki imajo otroke z zdravstvenimi težavami;

6. poudarja, kako pomembne so preventivne javne politike, na podlagi katerih bi vlagali v premišljene socialnovarstvene politike za otroke, s katerimi bi podprli vzgojo samozavestnih posameznikov, ki se bodo zmožni vključiti v družbo in na trg dela, in s katerimi ne bi zgolj blažili posledic njihove socialne izključenosti in revščine;

7. meni, da morajo biti politike za pomoč otrokom in mladim močno osredotočene na preprečevanje in vsebovati dolgoročne strategije za boj proti družbeni neenakosti, obenem pa vsebovati tudi potrebno podporo za revne otroke, tiste, ki so opustili šolo ali so socialno izključeni;

Torek, 24. november 2015

8. priporoča, naj države članice izvajajo ali povečajo univerzalne socialne prejemke, namenjene otrokom – na primer subvencionirane ali brezplačne obroke za prikrajšane in revne otroke, da se jim zagotovi zdrav razvoj; poziva države članice, naj sprejmejo dejavne zaposlitvene ukrepe v okviru celovitih strategij in politik, s katerimi bi podprli dostop staršev do kakovostnih delovnih mest in ustreznega dohodka, dostop do visokokakovostnih javnih storitev (zlasti otroškega varstva, izobraževanja, zdravstva, stanovanj in prostočasnih dejavnosti), okrepijo pa naj tudi udeležbo otrok in njihovih družin pri pripravi, izvajanju in spremljanju teh politik; poudarja, da bi bilo treba splošne rešitve pospremiti s ciljno usmerjenimi ukrepi v podporo najranljivejšim in najbolj marginaliziranim skupinam otrok in mladostnikov; obžaluje vse večjo težnjo, da države članice namesto politik splošne podpore uvajajo podporo glede na premoženjsko stanje, saj podatki kažejo, da politike splošne podpore bolje ščitijo pred revščino otrok ⁽¹⁾;

9. spodbuja države članice in Komisijo, naj dosežejo soglasje o standardih EU ali določijo soglasno metodologijo za določanje stroškov vzgoje otrok ter za določanje ustreznih sredstev za preprečitev in odpravo revščine otrok;

10. poziva Komisijo, naj državam članicam ne priporoča preoblikovanja javnih storitev ali rezov vanje ter naj ne spodbuja prilagodljivih delovnih razmerij in privatizacije javnih storitev, saj to nedvomno zmanjševanje socialnih pravic otrok;

11. poziva Komisijo, naj poudari, da so potrebne naložbe v brezplačno javno izobraževanje, ter določi posebne učne metode za najranljivejše družbene skupine, kot so priseljenci ali posamezniki z različnimi vrstami invalidnosti; meni, da bi lahko bila izobrazba ključni in prednostni element pri zagotavljanju, da bodo otroci pridobili veščine, ki jim bodo omogočile dostop do kvalificiranih in ustrezno plačanih delovnih mest, da si bodo sami utrli pot iz revščine;

12. opozarja, da je treba za boj proti revščini otrok prevzeti pristop vsega življenjskega cikla, da se prekine medgeneracijski krog tveganja revščine, in sicer mora ustrezati različnim potrebam predšolske, osnovnošolske in mladostniške dobe, uporabiti celostni pogled na otroka, tako da se izmerijo vse prikrajšanosti, ki jih otrok doživlja, in s tem določi, kdo je najbolj ogrožen, a se ne sme meriti samo finančna revščina, temveč tudi večrazsežnostna prikrajšanost;

13. priporoča, da morajo imeti otroci na tej kritični stopnji razvoja dostop do kakovostnih storitev; meni, da so poglobitve storitve zdravstveno varstvo, izobraževanje, podpora za starše in družino, stanovanje in zaščita, kar najpogosteje zagotavljajo lokalni in regionalni organi;

14. poziva države članice, naj sprejmejo, izvajajo in spremljajo načrte za ublažitev večrazsežnostne revščine otrok s posebnim poudarkom na pravicah otrok ter naj postavijo cilje za zmanjšanje revščine otrok in socialne izključenosti, pri čemer naj namenijo posebno pozornost in prednost tistim otrokom, ki so najbolj izpostavljeni revščini; opozarja, kako pomembno je, da se države članice glede realnih odhodkov za socialno varstvo, zdravstvo, izobraževanje in socialna stanovanja vrnejo vsaj na raven izpred krize, da bodo koristile najbolj ogroženim otrokom;

15. poziva države članice, naj izvajajo načrte za ublažitev občutka izključenosti med otroki z motnjami v duševnem razvoju, in sicer z uvedbo učinkovitejših modulov usposabljanja, ki bodo v podporo njihovem načinu učenja;

16. poziva države članice, naj priznajo, da sta revščina otrok in socialna izključenost osrednji oviri, ki ju je treba premagati za uresničitev ciljev strategije Evropa 2020 v zvezi s stopnjo zaposlenosti ter naložbami v raziskave, razvoj, energijo in trajnostni razvoj;

⁽¹⁾ Na podlagi raziskave fundacije Eurofound.

Torek, 24. november 2015

17. poziva države članice, naj namenijo večjo pozornost oblikovanju in možnosti ustreznega zunajšolskega okolja, kjer bodo otroci lahko smiselno in stimulatивно preživljali čas po pouku in med počitnicami, ter naj se posvetijo tudi možnostim za osnovno zdravstveno varstvo za otroke na prikrajšanih, oddaljenih in težko dostopnih območjih;

18. poziva države članice, naj preprečijo getoizacijo otrok, ki trpijo revščino in socialno izključenost tako, da določijo najnižje standarde za stanovanja za otroke in pri tem upoštevajo, kaj je za otroke najboljše, da družinam zagotovijo ustrezno stanovanje, ki bi zadovoljevalo njihove potrebe in ščitilo njihovo dobrobit, zasebnost in kakovost življenja, in s tem pripomorejo k doseganju socialne pravičnosti in kohezije pa tudi k boju proti socialni izključenosti in revščini;

19. poziva Komisijo in Parlament, naj izkoristita priložnost in ob vmesnem pregledu večletnega finančnega okvira za boljšo uporabo sredstev iz Evropskega socialnega sklada, Sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim in programa za zaposlovanje in socialne inovacije ter preverita, ali so otroci v programskem načrtovanju in izvajanju regionalne in kohezijske politike obravnavani prednostno, zlasti glede na obvezo, da se postopoma zaprejo veliki nastanitveni zavodi (izvršljivo od leta 2014), in za utrditev statusa posvojitelja in rejnika, da bodo lahko sirote in prikrajšani otroci rasli v družinah ali v družini podobnem okolju; Komisijo tudi poziva, naj oblikuje kazalnike za analiziranje revščine otrok;

20. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo, ali je treba za nekatere skupine prebivalcev obravnavati strategije, ki temeljijo na živilih, kot so diverzifikacija živil in obogatitev živil, pa tudi izobraževanje o prehrani, javno zdravje in ukrepe s področja varnosti hrane ter ne nazadnje dodatke k prehrani, zato da bi preprečili negativne učinke neustrezne prehranjenosti ali podhranjenosti na zdravje otrok;

21. priporoča državam članicam, naj v svojih nacionalnih proračunih vidno, pregledno, participativno in odgovorno namenijo sredstva in odhodke za boj proti revščini otrok ter naj izpolnijo svojo dolžnost, da zaščitijo otroke, tudi s povečanjem javnih izdatkov za uresničitev teh ciljev; poziva države članice, naj v čim večji meri uporabljajo strukturne in investicijske sklade, zlasti Evropski socialni sklad, da bodo izvajale vse tri stebre iz priporočila Vlaganje v otroke;

22. priporoča Komisiji, naj oblikuje smernice, s katerimi bi podprla sodelovanje otrok v procesu oblikovanja politik, naj postavi mehanizme, s katerimi bo spodbujala in zagotavljala udeležbo otrok v sprejemanju odločitev, ki vplivajo na njihovo življenje, ter jim omogočila in jih spodbujala k izražanju informiranih stališč, zagotovi pa naj tudi, da bodo stališča otrok pri najpomembnejših odločitvah, ki jih bodo zadevale, tudi ustrezno upoštevana;

23. priporoča Evropski komisiji in državam članicam, naj določijo cilje za zmanjšanje revščine in socialne izključenosti otrok;

24. poziva države članice, naj po potrebi oblikujejo sporazume o sodelovanju s subjekti in institucijami, ki spodbujajo izobraževanje, tudi na kulturnem in športnem področju, vključevanje otrok ter boj proti revščini otrok; priporoča pa, naj države članice poskrbijo za nadzor, kakovost, trajnost in primernost tovrstne podpore ter dejanske rezultate;

25. poziva države članice, naj izvajajo zakonodajo za zaščito ali povečanje starševskih prejemkov, tudi z izvajanjem učinkovitih instrumentov za usklajevanje poklicnega in družinskega življenja, naj obvarujejo pravico žensk, da se po nosečnosti in porodniškem dopustu vrnejo na delo, in naj zagotovijo podporo enostarševskim družinam; nadalje poudarja, da bi z okrepljeno zakonodajo o očetovskem dopustu pomembno spodbudili boj proti diskriminaciji na podlagi spola in diskriminaciji pri plačilu; poziva države članice, naj zagotovijo, da delodajalci neenakega obravnavanja in nadlegovanja zaposlenih ne bodo opravičevali s sklicevanjem na nosečnost, vzgojo otrok ali z družinskimi nalogami;

Torek, 24. november 2015

26. priporoča, naj države članice pripravijo proaktivne, splošne in integrirane socialne politike, s katerimi bodo preprečevale revščino in premeščanje otrok iz družinskega okolja; poziva države članice, naj zagotovijo, da se bo institucionalizacija otrok in mladih uporabila le kot zadnja možnost in v izrednih okoliščinah, ter naj prehod z zavodskih storitev na storitve, ki slonijo na družini in skupnosti, podprejo s sredstvi evropskih strukturnih skladov in Evropskega sklada za strateške naložbe;

27. priporoča državam članicam, naj se odpovedo oskrbi v zavodih v korist stabilnega rejniškega sistema, ki otroke in mladostnike boljše pripravi na samostojno življenje, stalno izobraževanje ali delo;

28. priporoča državam članicam, naj razvijejo in izvajajo integrirane sisteme za zaščito otrok pred nasiljem, zlorabo, izkoriščanjem in zanemarjanjem, tako da bodo tako vsi odgovorni in sestavni deli sistema sodelovali v vseh sektorjih in agencijah ter si delili odgovornost za vzpostavljanje varnega in spodbudnega okolja za vse otroke;

29. poziva države članice, naj izvajajo politiko, ki bo omogočala odpiranje in ohranjanje dostojnih delovnih mest ter razvijanje sistemov za usposabljanje, povečanje kvalifikacij in pridobivanje ugodnosti, kot je delo na daljavo ali prožen delovni čas, tako da bodo staršem po preinitvi njihove poklicne poti omogočile lažji vstop ali vrnitev na trg dela;

30. poziva institucije EU, agencije EU, organe držav članic in druge deležnike, naj pripravijo jasne vloge, odgovornosti, reden dialog in postopke za primere, ko otroci potrebujejo zaščito v čezmejnih situacijah;

31. poziva države članice, naj vsem otrokom zagotovijo dostop do brezplačnega, vključujočega in kakovostnega javnega šolstva za vse starosti, vključno s predšolsko vzgojo in varstvom, v formalni in neformalni obliki, da bi spodbujali čustveni, socialni, kognitivni in telesni razvoj otrok, zagotovijo naj ustrezna razmerja med številom učiteljem in številom učencev, spodbujajo socialno mešane skupine ter zagotovijo, da bodo lahko vsi otroci deležni vključujočega visokokakovostnega šolstva, s tem bodo čim bolj povečale vpliv šolskega sistema na enake možnosti in prekinile začarani krog revščine;

32. poziva države članice, naj povečajo kakovost ponujenih izobraževalnih storitev z individualnim pristopom, spodbujanjem sodelovanja med učitelji, socialnimi delavci in starši, da bi pri otrocih in mladostnikih preprečili opuščanje šolanja;

33. poziva države članice, naj posebno pozornost namenijo razvoju cenovno ugodne in dostopne predšolske vzgoje in varstva ter naj na to gledajo kot na družbeno naložbo, s katero bi odpravili neenakost in rešili izzive, s katerimi se soočajo zlasti otroci iz prikrajšanih družin, obenem pa naj ozaveščajo starše o koristih dejavnega sodelovanja v predšolski vzgoji in varstvu;

34. poziva države članice, naj spodbujajo inkluzivno šolanje, v katerem bi bilo treba prilagoditi število učiteljev za otroke s posebnimi potrebami, pa tudi zagotoviti integracijo otrok s posebnimi potrebami v običajne razrede;

35. spodbuja države članice, naj otrokom iz vseh socialnih skupin omogočijo splošen in enak dostop do jasli in vrtcev;

36. priporoča državam članicam, naj spodbujajo polno vključenost vseh otrok v šole, tako da zagotovijo brezplačno osnovno šolsko gradivo, hranljive obroke in potrebni šolski prevoz, s čimer bi povečali učinkovitost sedanjih javnih naložb v ta sektor in se bolje spopadli z medgeneracijskim prenašanjem revščine;

Torek, 24. november 2015

37. poziva države članice, naj zagotovijo splošno, javno, brezplačno in kakovostno zdravstveno varstvo, in sicer zadeva preventivno in osnovno zdravstveno varstvo, programe cepljenja, dostop do diagnosticiranja, zdravljenja in rehabilitacije, logopedске in psihološke terapije za otroke, pravico do spolnega in reproduktivnega zdravja žensk z zagotavljanjem zdravstvenega varstva za dojenčke in zdravstvene nege pred porodom in po njem, zlasti v primeru prezgodnjega poroda, ter dostop do družinskih zdravnikov, medicinskih sester, zobozdravnikov in specialistov za duševno zdravje za vse otroke in njihove družine; poziva države članice in Komisijo, naj te vidike vključijo v javnozdravstvene strategije na nacionalni ravni in ravni EU;

38. priporoča državam članicam, naj zagotovijo potrebno podporo, da se vsem otrokom omogoči uresničevanje pravice do kulture, športa in prostega časa, s posebnim poudarkom na zagotavljanju enakega dostopa in kakovosti za revne otroke, otroke na oddaljenih območjih, invalidne otroke, otroke iz narodnostnih, verskih, jezikovnih in migrantskih manjšin, otroke, ki se selijo po EU, ne glede na nacionalnost, ter otroke izseljencev, ki ostanejo v državi izvora; opozarja na pravico do igre, določeno v Konvenciji Združenih narodov o otrokovih pravicah;

39. poudarja, da je treba otroke, ki doživljajo revščino in socialno izključenost, bolj zaščititi pred nasiljem v družini;

40. poziva države članice, zlasti tiste, kjer so socialne neenakosti večje, naj okrepijo socialne pravice ter dostop do storitev in socialne zaščite, kar mora zagotavljati država, in sicer s povečanjem števila delavcev in strokovnjakov za storitve na področju socialne varnosti, ki delajo z otroki in zanje, in izboljšanjem zdravstvenega, psihološkega in socialnega varstva, tako da bo usmerjeno k najbolj potrebnim, zlasti otrokom, skladno s pristopom zgodnjega ukrepanja;

41. državam članicam priporoča vzpostavitev mehanizmov, ki bodo spodbujali sodelovanje otrok pri sprejemanju odločitev, ki vplivajo na njihovo življenje, in jim omogočali izražati informirana mnenja, pri čemer je treba njihova mnenja ustrezno upoštevati in vključiti v glavne odločitve, ki jih bodo zadevale;

42. priznava vlogo civilne družbe, organizacij za pravice otrok in boj proti revščini pri zagotavljanju enovitosti politike EU, ter poziva k okrepljenemu civilnemu dialogu o preprečevanju in odpravljanju revščine otrok v državah članicah;

43. poziva Komisijo, naj si kot izrecno prednostno nalogo zastavi zgodnje opuščanje šolanja in odpravo revščine med otroki;

44. poziva države članice in Komisijo, naj dejavno sodelujejo v boju proti trgovini z otroki za katero koli vrsto izkoriščanja: delo, prisilne poroke, nezakonite posvojitve, nezakonite dejavnosti in spolno zlorabo;

45. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo delovanje evropskih in nadnacionalnih mrež za boj proti revščini ter izključenosti otrok in mladih; opozarja, da je treba še posebej podpreti vključevanje najbolj oddaljenih in najbolj prikrajšanih regij v ta omrežja in institucije;

46. meni, da je pravica do brezplačnega in splošnega izobraževalnega, zdravstvenega in socialnovarstvenega sistema osnovni pogoj za boj proti revščini, zlasti med otroki; glede na ta cilj poziva Komisijo in države članice, naj glede na slabšanje javnih storitev uvedejo jamstvo za otroke, da bo lahko vsak reven otrok deležen brezplačnega zdravstvenega varstva, brezplačnega šolanja, dostojnega stanovanja in ustrezne prehrane, v okviru celostnega evropskega načrta za boj proti revščini otrok, ki bo zajemal tudi jamstvo za otroke in programe za podporo in omogočanje staršem, da bodo izstopili iz socialne izključenosti in se vključili na trg dela;

47. poziva države članice, naj prek občin podprejo lokalna središča za podporo otrokom in njihovim družinam, predvsem v skupnostih in/ali na območjih, ki so najbolj zaznamovana z revščino otrok, tam pa zagotovijo pravno podporo in/ali svetovanje, svetovanje staršem in učno podporo, pa tudi usposabljanje in svetovanje o zdravem načinu življenja, varni uporabi interneta itd.;

Torek, 24. november 2015

48. priporoča Komisiji in državam članicam, naj razvijejo statistične metode, ki bodo vključevale večrazsežnostne kazalnike za merjenje revščine, socialne izključenosti, neenakosti, diskriminacije in dobrobiti otrok (dohodek staršev, dostop do visokokakovostnih javnih storitev, udeležba v družbenih in kulturnih dejavnostih, dostop do ustreznih storitev formalnega in neformalnega izobraževanja, izpostavljenost fizičnim tveganjem, varnost, stabilno družinsko okolje, stopnja življenjskega zadovoljstva), te naj razdelajo po starosti, spolu in posebej prikrajšanih skupinah, tako da bi lahko pridobili podatke za obveščeno oblikovanje politik z dokazi, ter naj upoštevajo omejitve merjenj relativne revščine in delo, opravljeno v okviru Programa Združenih narodov za razvoj, Unicefa, Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj in podskupine Odbora za socialno zaščito, zadolžena za kazalnike, in naj upoštevajo več kazalnikov, ne samo kazalnik o tveganju revščine ali socialne izključenosti; poziva Evropsko komisijo in države članice, naj pripravijo odzive na podlagi celovitega pristopa ter naj v celoti uporabijo podatke, zbrane v okviru pobud, kot je analiza večkratno prekrivajoče se prikrajšanosti, ki jo je razvil UNICEF; poudarja, da bi bilo treba razviti dodatne kazalnike, da bi bolje ovrednotili kakovost storitev, njihove rezultate in dostopnost, na primer glede na socialno-ekonomski status in okolje staršev (migranti ali manjšina), spol, invalidnost in geografske vidike;

49. poziva Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij, naj pripravita mnenje o vlaganju v otroke;

50. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0402

Kohezijska politika in obrobne skupnosti**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o kohezijski politiki in obrobnih skupnostih (2014/2247(INI))**

(2017/C 366/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2 in 3 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju členov 151, 153, 162 in 174 do 176 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Listine EU o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju evropskih konvencij o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in z njo povezane sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice, Evropske socialne listine in z njo povezanih priporočil Evropskega odbora za socialne pravice ter Okvirne konvencije Sveta Evrope za varstvo narodnih manjšin,
- ob upoštevanju Deklaracije ZN o pravicah avtohtonih ljudstev,
- ob upoštevanju Konvencije Mednarodne organizacije dela o avtohtonih in plemenskih ljudstvih v neodvisnih državah,
- ob upoštevanju direktiv EU proti diskriminaciji, člena 14 Evropske konvencije o človekovih pravicah in protokola št. 12 k tej konvenciji,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov z dne 5. januarja 2011 o pravicah invalidov,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: uredba o skupnih določbah),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja „naložbe za rast in delovna mesta“ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 437/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj glede upravičenosti posegov na stanovanjskem področju v korist obrobnih skupnosti ⁽³⁾,

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 320.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 289.

⁽³⁾ UL L 132, 29.5.2010, str. 1.

Torek, 24. november 2015

- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1081/2006 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1381/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o uvedbi programa za pravice, enakost in državljanstvo za obdobje od 2014 do 2020 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 223/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o Skladu za evropsko pomoč najbolj ogroženim ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 240/2014 z dne 7. januarja 2014 o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. februarja 2014 o 7. in 8. poročilu Komisije o napredku kohezijske politike Evropske unije ter strateškem poročilu 2013 o izvajanju programov 2007–2013 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. decembra 2013 o napredku, doseženem pri izvajanju nacionalnih strategij vključevanja Romov ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. junija 2013 o socialnih stanovanjih v Evropski uniji ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2011 o strategiji EU o vključevanju Romov ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o prispevku kohezijske politike k doseganju lizbonskih ciljev in ciljev strategije EU 2020 ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2009 o socialnem položaju Romov in njihovem boljšem dostopanju do trga dela v EU ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju šestega poročila Komisije o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji z dne 23. julija 2014 z naslovom „Naložbe za delovna mesta in rast: krepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije v Evropski uniji“,
- ob upoštevanju tematskih smernic Komisije z dne 27. februarja 2014 o Romih in obrobni skupnosti (tematski cilj 9 – socialno vključevanje in revščina),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. aprila 2014 z naslovom „Poročilo o izvajanju okvira EU za nacionalne strategije vključevanja Romov“ (COM(2014)0209),

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 470.

⁽²⁾ UL L 354, 28.12.2013, str. 62.

⁽³⁾ UL L 72, 12.3.2014, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 74, 14.3.2014, str. 1.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0132.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0594.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0246.

⁽⁸⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 112.

⁽⁹⁾ UL C 161 E, 31.5.2011, str. 120.

⁽¹⁰⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 60.

Torek, 24. november 2015

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. maja 2012 z naslovom „Nacionalne strategije vključevanja Romov: prvi korak pri izvajanju okvira EU“ (COM(2012)0226),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 8. decembra 2010 z naslovom „Strategija Evropske unije za Podonavje“ (COM(2010)0715),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. decembra 2010 z naslovom „Evropska platforma proti revščini in socialni izključenosti: evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo“ (COM(2010)0758),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 –Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020),
 - ob upoštevanju priporočila Sveta z dne 9. decembra 2013 o učinkovitih ukrepih za vključevanje Romov v državah članicah ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju smernic Komisije o uporabi evropskih strukturnih in investicijskih skladov pri odpravljanju izobraževalne in prostorske segregacije (osnutek) z dne 1. julija 2015,
 - ob upoštevanju vprašanja Komisiji za pisni odgovor z dne 24. februarja 2015 o finančnih sredstvih za obrobne skupnosti (E-002782/2015),
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij o strategijah vključevanja Romov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0314/2015),
- A. ker je kohezijska politika namenjena krepitvi ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, zmanjševanju socialne neenakosti, vključno z zmanjševanjem in odpravljanjem revščine in izključenosti, kar zahteva preprečitev ločevanja in spodbujanje enakega dostopa in možnosti za vse državljane, vključno z najbolj obrobniimi skupinami in posamezniki vseh starosti, ki se soočajo z revščino in socialno izključenostjo ter nimajo dostopa do izobraževanja, zaposlitve, bivališča in sistemov zdravstvenega varstva;
- B. ker je namen kohezijske politike, kot je opredeljena v Enotnem evropskem aktu iz leta 1986, zmanjševati neskladje med različnimi regijami in zaostalost regij z najbolj omejenimi možnostmi; ker je bil s Pogodbo o delovanju Evropske unije koheziji dodan še en vidik, in sicer sklicevanje na „ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo“;
- C. ker socialna kohezija kot zastavljeni cilj zahteva, da EU odigra svojo vlogo v politikah vključevanja obrobniimi skupnosti ter da države članice uporabijo svoje pristojnosti na tem področju in sprejmejo podporne ukrepe in ukrepe tudi v okviru nadnacionalnih in nacionalnih programov sodelovanja;
- D. ker so bile leta 2010 v Evropski sklad za regionalni razvoj vpeljene možnosti financiranja obrobniimi skupnosti; ker zakonodajni okvir za kohezijsko politiko za obdobje 2014–2020 omogoča strateški pristop;

⁽¹⁾ UL C 378, 24.12.2013, str. 1.

⁽²⁾ UL C 114, 15.4.2014, str. 73.

Torek, 24. november 2015

- E. ker Uredba (EU) št. 1304/2013 določa, da Evropski socialni sklad koristi ljudem, vključno s prikrajšanimi skupinami, kot so dolgotrajno brezposelni, invalidi, migranti, etnične manjšine, obrobne skupnosti in ljudje vseh starosti, ki jim grozita revščina in socialna izključenost;
- F. ker bo v programskem obdobju 2014–2020 vsaj 23,1 % proračuna za kohezijsko politiko dodeljenih naložbam v okviru Evropskega socialnega sklada; ker imata Evropski sklad za regionalni razvoj in Evropski socialni sklad posebno in pomembno vlogo, saj je vsaj 20 % sredstev iz Evropskega socialnega sklada v vsaki državi članici namenjenih posebnemu cilju spodbujanja socialnega vključevanja in boja proti revščini in vsem oblikam diskriminacije, zaradi česar gre za pomembno orodje za spodbujanje tesnejšega vključevanja obrobni skupnosti;
- G. ker Uredba (EU) št. 1303/2013 določa številne pogoje, povezane z nediskriminacijo, enakostjo med spoloma in invalidnostjo, ki morajo biti izpolnjeni ⁽¹⁾;
- H. ker je šesto poročilo Komisije o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji pokazalo, da sta se z gospodarsko krizo povečali revščina in socialna izključenost;
- I. ker so gospodarska kriza, posledično zmanjševanje proračuna in varčevalni ukrepi pripeljali do številnih težav in večkrat povzročili resne proračunske zaplete občinam, zaradi česar prihaja do pomanjkanja možnosti pri obravnavi obrobni skupnosti ter prizadevanjih za njihovo boljšo vključenost in preprečevanje ločevanja, saj so tovrstne politike povečini, v nekaterih primerih pa tudi izključno, odvisne od sredstev za Evropske strukturne in investicijske sklade;
- J. ker se je zaradi posledic gospodarske krize in zmanjšanja sredstev za javne storitve položaj žensk v obrobni skupnostih močno poslabšal;
- K. ker so ženske v obrobni skupnostih izpostavljene bolj intenzivni, večplastni diskriminaciji in je stopnja njihove zaposlenosti v primerjavi z moškimi v teh skupnostih in z drugimi ženskami veliko nižja;
- L. ker je vključenih veliko javnih in zasebnih akterjev na različnih ravneh in v različnih sektorjih, vključno s predstavniki civilne družbe, in ker ti pogosto igrajo pomembno vlogo pri izvajanju politik vključevanja, zaradi česar je potreben skladen in dobro usklajen pristop;
- M. ker trenutno ni opredelitve obrobne skupnosti, ki bi veljala na ravni Evropske unije; ker se razumevanje poročila začne z razumevanjem potiskanja na rob družbe na podlagi analize posebnih značilnosti in lastnosti obrobni skupnosti, ki bi upoštevala njihove življenjske in delovne pogoje, omejen dostop do sistemov izobraževanja, zdravstvenega varstva in zaposlovanja ter zgodnje opuščanje šolanja v navezi s strukturno in sistemsko izključenostjo, pri tem pa si prizadevala za zagotavljanje njihovega učinkovitega socialno-ekonomskega vključevanja;
- N. ker Komisija ni opredelila obrobni skupnosti, ampak je državam članicam prepustila odgovornost, da jih opredelijo na podlagi nacionalnih kazalnikov; ker po drugi strani ugotavlja, da se marginalizacija lahko ugotovi s pregledom niza ustreznih kazalnikov, kot so socialna izključenost, visoka dolgotrajna brezposelnost, nizka stopnja izobrazbe, (izredno) slabe stanovanjske razmere, visoka stopnja diskriminacije ter pretirana izpostavljenost zdravstvenim tveganjem in/ali pomanjkljiv dostop do zdravstvenega varstva, pri čemer se take populacije štejejo za najbolj ranljive in najbolj pomoči potrebne;
- O. ker je socialna izključenost družbeni pojav, pri katerem so posamezniki ali skupnosti izključeni iz družbe in se dosledno ovira ali onemogoča njihovo sodelovanje v družbenih in političnih procesih, ki so bistveni za njihovo družbeno

⁽¹⁾ Del II Priloge XI k Uredbi(EU) št. 1303/2013.

Torek, 24. november 2015

vključevanje; ker izraz „obrobne skupnosti“ pomeni različne skupine in posameznike, kot so manjšine, Romi, invalidi, ljudje, ki živijo pod pragom ali na pragu revščine, migranti, begunci in socialno izključene skupine v družbi; ker rasizem, patriarhalnost, homofobija, ekonomska prikrajšanost in drugi diskriminatorni dejavniki prispevajo k nastanku slojev neenakosti in šibijo vlogo žensk znotraj obrobnih skupnosti;

- P. ker skupne značilnosti obrobnih skupnosti vključujejo prostorske skupnosti, kot so skupnosti, ki živijo na podeželju in v prikrajšanih soseskah, ter interesne skupnosti, kot so begunci, prosilci za azil ter etnične in jezikovne manjšine, invalidi, starejši ljudje, brezdomci ter avtohtoni prebivalci; ker se različne vrste obrobnih skupnosti srečujejo z enakimi težavami in številnimi oblikami stigmatizacije in diskriminacije;
- Q. ker je v Evropi veliko obrobnih skupnosti; ker so med njimi Romi – izraz, katerega razumevanje se po Evropi razlikuje – največja evropska etnična manjšina in ena od skupnosti, najbolj odrinjenih na obrobje;
- R. ker bi morala kohezijska politika obravnavati obrobne skupnosti v njihovi raznolikosti in upoštevati njihove posebne potrebe; ker vključevanje obrobnih skupnosti v financiranje zahteva prizadevanja na vseh ravneh, vključno z dolgoročnim celovitim in usklajenim pristopom, trajnimi rešitvami, krepitevijo družbene vloge, opiranjem na izkušnje in krepitev zmogljivosti, tudi v primeru žensk in deklet iz obrobnih skupnosti, prehodom z institucionalne oskrbe na oskrbo v skupnosti, da bi odpravili ločevanje in dosegli normalizacijo;
- S. ker je treba v strategijah evropske kohezijske politike za opolnomočenje žensk v obrobnih skupnostih upoštevati položaj starejših žensk, invalidk, družinskih negovalk in žensk s težavami z duševnim zdravjem;
- T. ker so projekti, ki temeljijo na umetnosti in kulturi ter spodbujajo medkulturno izmenjavo, krepitev vloge udeležencev, razvoj ustvarjalnih in socialnih spretnosti ter dejavno sodelovanje v življenju lokalne skupnosti, med najbolj učinkovitimi orodji za doseganje socialne vključenosti in integracije;
- U. ker sta formalna in neformalna izobrazba bistveni za premostitev socialne izključenosti in večplastne diskriminacije, saj z opolnomočenjem obrobnih skupnosti ustvarjata dialog, in odprtost med skupnostmi ter medsebojno razumevanje; ker vidika spolov ne gre prezreti pri izobraževanju in njegove vloge pri opolnomočenju žensk in deklet v obrobnih skupnostih;

Splošna načela

1. opozarja, da je treba nujno obravnavati vprašanje obrobnih skupnosti; poudarja pomembno vlogo kohezijske politike pri podpiranju njihovega gospodarskega, socialnega in teritorialnega vključevanja;
2. opozarja, da so bile obrobne skupnosti postavljene v središče ukrepov kohezijske politike zaradi čedalje večjih skrbi in prizadevanj za boj proti socialni izključenosti, pa tudi zaskrbljenosti nad položajem Romov in že v preteklosti izraženih zahtev za izboljšanje njihovih življenjskih pogojev;
3. poziva Komisijo, naj pripravi smernice za opredelitev obrobnih skupnosti, v katerih bi določila vrsto značilnosti in lastnosti obrobnih skupin, pri tem pa vključila predstavnike skupnosti in upoštevala posebne razmere, izzive in potrebe vseh morebitnih ciljnih skupin, da bi spodbujala njihovo socialno-ekonomsko vključevanje; poudarja, da bi takšne smernice dodatno povečale učinkovitost kohezijske politike pri krepitevi socialne in teritorialne kohezije po vsej Evropski uniji;

Torek, 24. november 2015

4. pozdravlja dejstvo, da so bili v zakonodajni okvir kohezijske politike za obdobje 2014–2020 vključeni novi elementi, ki utrjujejo prvotni pristop s širjenjem možnosti financiranja in uvajanjem mehanizmov za zagotavljanje, da podpora obrobni skupnostim spoštuje evropske vrednote in cilje ter upošteva potrebo po sodelovanju teh skupin v celotnem procesu;
5. poziva Komisijo, naj posreduje podrobne informacije o tem, kako se izkoriščajo možnosti financiranja obrobni skupnosti; poziva k izvedbi analize, s katero bi prišli do ustreznih zaključkov in opredelili ovire, ki preprečujejo dodatno izkoriščanje sredstev ali doseganje najboljših rezultatov;
6. poziva Komisijo, naj spremlja učinkovito uporabo Evropskega kodeksa dobre prakse v zvezi z načelom partnerstva in udeležbo civilne družbe; opozarja, da je treba pri pripravi in izvajanju programov v okviru Evropskega strukturnega in investicijskega sklada uporabljati horizontalna načela iz uredbe o skupnih določbah, ki določajo temeljne pravice, kot so spodbujanje enakih možnosti, preprečevanje diskriminacije in spodbujanje trajnostnega razvoja; opozarja, da bi morali ukrepi držav članic, ki se financirajo v okviru kohezijske politike EU, spoštovati načela temeljnih pravic in ne bi smeli nikakor prispevati k ločevanju;
7. poudarja, da so enake možnosti in nediskriminacija navedeni v pravilih za financiranje iz Evropskega strukturnega in investicijskega sklada, da bi odpravili sistemske vzroke neenakosti, pa naj gre za ekonomske, socialne, kulturne ali na spolu temelječe vzroke oziroma dostop do kulture in izobraževanja; poudarja, da bi moralo biti razumevanje sistemske ksenofobije in rasizma in ozaveščanje o njiju osrednja točka pri analiziranju izvora izključenosti;
8. opozarja, da je enakost med spoloma načelo, ki se za kohezijsko politiko uporablja horizontalno; obžaluje, da se zlasti ženske, migranti in invalidi v obrobni skupnostih soočajo z diskriminacijo na več področjih;
9. poudarja, da je treba pri izvajanju kohezijske politike obravnavati ključni izziv revščine in izključenosti mladih in otrok, odraslih in invalidov, vključno s preходом s institucionalne oskrbe in storitev na oskrbo in storitve v skupnosti; poziva ustrezne države članice, naj sprejmejo primerne ukrepe za oblikovanje in začetek izvajanja strategij v zvezi s tem, pri tem pa naj uporabijo celovit pristop;
10. opozarja, da je treba pri razvoju politik, usmerjenih v posebne ciljne skupine, ki sledijo načelu „izrecne, vendar ne izključne ciljne usmerjenosti“, paziti, da ne izključujejo drugih skupin v podobnih socialnih in gospodarskih razmerah, da ne bi sprožili obrambnih odzivov; poudarja, da je to načelo zgolj prvi korak pri priznavanju, da je treba pozornost posvetiti nekaterim najbolj ranljivim in obrobni skupnostim in posameznikom;
11. poudarja, da je treba vzpostaviti odgovorne, pregledne in demokratične strukture za boj proti korupciji in goljufivi uporabi sredstev, da bi zagotovili vključenost obrobni skupnosti;
12. meni, da je dostop do javnih storitev eden izmed najpomembnejših ciljev pri obravnavanju vključevanja obrobni skupin; poziva države članice, naj izboljšajo pripravo prilagojenega informativnega gradiva o zdravju ter razvoj strategij za preprečevanje bolezni in pobud v okviru skupnosti za zdravje v obrobni skupnostih; poziva k oblikovanju specializiranih struktur, kot so svetovalne točke, ki svetujejo o vprašanih v zvezi z dostopom do zdravstvene oskrbe, trga dela in izobraževanja; zahteva, da se sprejmejo ukrepi, ki bi omogočili prehod javne uprave s pristopa, ki temelji na povpraševanju, na uslužnostno naravnani storitveni pristop;
13. poziva k boljšemu usklajevanju in močnejšim povezavam med nacionalnimi strategijami za obrobne skupnosti, vključno z nacionalnimi strategijami za vključevanje Romov, nacionalnimi strategijami za zmanjšanje revščine, strategijami za vključevanje drugih obrobni ali prikrajšani skupnosti in strategijami za enakost spolov ter kohezijsko politiko;

Torek, 24. november 2015

14. poziva države članice in Komisijo, naj pri izvajanju okvira EU za nacionalne strategije vključevanja Romov prednostno obravnavajo otroke, ter znova poudarja, kako pomembno je spodbujati enak dostop do stanovanj, zdravstvenega varstva, izobraževanja in dostojnih življenjskih pogojev za otroke;

15. poziva države članice in lokalne organe, naj spodbujajo uporabo sredstev iz Evropskega socialnega sklada za podporo projektom neformalnega in vseživljenjskega učenja, da bi dosegli cilje vlaganja v nove veščine za inovacije ter boja proti brezposelnosti, revščini in socialni izključenosti;

16. glede na rastoče regionalne razlike, demografske izzive in položaj, v katerem se znajde vse več ljudi, ki so zapustili svojo državo izvora ali jo nameravajo zapustiti, opozarja, da je v proračunskem obdobju 2014–2020 na voljo manj finančnih sredstev za kohezijsko politiko; je prepričan, da ima kohezijska politika potencial, da doda vrednost delu, ki že poteka v državah članicah, in da bo kohezijska politika, če se osredotoči na izboljševanje zaposlitvenih možnosti ter naložbe v znanja zlasti v regijah, kjer je to najbolj potrebno, poleg drugih pozitivnih učinkov privedla tudi do večje socialne vključenosti in manjše revščine, v ta namen pa mora omogočati primerno prožnost, da državam članicam zagotovi izvajanje prilagojene pomoči v skladu z lokalnimi potrebami ter da se zagotovi poraba finančnih sredstev na območjih, kjer je brezposelnost najvišja in kjer so ta sredstva najbolj potrebna;

17. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo države članice ta načela uporabljale pri izvajanju operativnih programov; poziva Komisijo, naj svoje analize vključi v svoja poročila, vključno s poročili o nacionalnih strategijah vključevanja Romov;

18. poudarja, da je krčenje proračunov za javne storitve v nekaterih državah v času krize privedlo do višje brezposelnosti, nižje ravni socialnega varstva, slabših stanovanjskih razmer in zdravstvenih težav; poziva države članice, naj učinkoviteje uporabljajo pomoč iz Evropskega socialnega sklada za izboljšanje kakovosti in enakega dostopa do javnih storitev za obrobne skupnosti ter naj se borijo proti vsem oblikam diskriminacije;

19. poziva k temu, da se vidik človekovih pravic upošteva pri pripravi ukrepov s podporo iz kohezijskega sklada, in poudarja, da bi bilo treba kulturne, ekonomske in socialne pravice vključiti v politike, katerih namen je priznati ženske iz obrobni skupnosti kot polnopravne aktivne državljanke, ter da je treba pri pripravi ukrepov in politik vedno izrecno obravnavati tako odkriti kot prikriti rasizem;

Priprava programov

20. poudarja, da mora načelo partnerstva pripeljati do udeleženosti na vseh ravneh in da ga morajo države članice obvezno uporabljati, ne pa da se izvaja zgolj navidezno; poudarja pomen izvajanja kodeksa ravnanja pri partnerstvu, da se zagotovita enakopravna udeležba in zastopanost partnerjev, pri čemer je treba posebno pozornost posvetiti vključevanju obrobni skupnosti, da bi upoštevali njihov poseben položaj in morebitne izzive pri znatnem prispevanju k partnerstvu; je zaskrbljen zaradi slabega upoštevanja obveznega sodelovanja partnerjev v skladu z ustreznimi načeli iz uredbe o skupnih določbah in evropskega kodeksa ravnanja pri partnerstvu; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo vključitev partnerjev, tudi najbolj zaskrbljenih, in uvede sistem spodbud in izmenjave primerov najboljše prakse, vključno s posebno podporo upravnim organom in upravičencem, ki dosegajo še posebej dobre rezultate na tem področju;

21. obžaluje, da je Komisija sprejela partnerske sporazume, ki ne vključujejo obrobni skupnosti; poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe za enostavnejše vključevanje obrobni skupnosti pri pripravi, izvajanju in ocenjevanju projektov kot instrument za opolnomočenje zadevni skupnosti; predlaga, da se priporočila predstavijo v okviru evropskega semestra, saj gre za primeren način spodbujanja ukrepov, ki jih morajo izvajati države članice;

22. poziva države članice, naj ukrepajo v skladu s priporočili posameznim državam o socialnem vključevanju obrobni skupnosti, Komisijo pa, naj tesno spremlja njihovo uresničevanje;

Torek, 24. november 2015

23. pozdravlja dejstvo, da so nekatere države članice, tudi tiste, ki so prejele priporočila, v svojih operativnih programih določile socialno-ekonomsko vključevanje obrobni skupin kot prednostno nalogo z vidika vlaganj; svari pa, da je treba ta pristop vključiti tudi v posamezna politična področja, kot sta izobraževanje ali zaposlovanje;

24. poziva države članice, naj v celoti uporabijo sredstva; poudarja, da se je treba posebej osredotočiti na ukrepe financiranja, ki presegajo ciljno usmerjene ukrepe v okviru tematskega cilja „spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji“, pri čemer je treba dati prednost celovitemu in sistematičnemu pristopu;

25. meni, da ima upravljanje in usklajevanje na več ravneh pomembno vlogo; poudarja, da je vključevanje lokalnih organov in deležnikov bistveno, če želimo doseči ciljno skupino, in zahteva čim večjo ozemeljsko bližino;

Izvajanje programov

26. poudarja, kako pomemben je celosten pristop; meni, da bi bilo treba sredstva uporabljati bolj celovito, vključno s pomočjo programov, ki se financirajo iz več skladov, lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, celovitih ozemeljskih naložb in navzkrižnega financiranja iz člena 98(2) uredbe o skupnih določbah, ter doseči sinergije z drugimi evropskimi in nacionalnimi instrumenti financiranja; poziva zadevne uprave in organe, naj si prizadevajo za dejavno sodelovanje na vseh ravneh, tudi čezmejni;

27. ugotavlja, da je uporaba navzkrižnega financiranja trenutno omejena, kar je mogoče v določeni meri pripisati kompleksnim pravilom iz člena 98(2) uredbe o skupnih določbah; meni, da bi z večjo prožnostjo pravil za navzkrižno financiranje, zlasti kar zadeva obrobne skupnosti, lahko povečali učinkovitost projektov in zagotovili pomembno dodano vrednost njihovih učinkov; zato poziva Komisijo, naj izvede analizo izvajanja in ravni uporabe navzkrižnega financiranja;

28. ugotavlja, da obrobne skupnosti pogosto živijo v manj ugodnih delih mest; poudarja, kako pomembno je dejansko izvajati programe prenove mest za prikrajšane soseske, ki združujejo celostne in lokalne pristope in partnerstva, se spopadajo z gospodarskimi, socialnimi in ozemeljskimi izzivi ter izboljšujejo mestno okolje, pri čemer je poudarek na izboljševanju povezljivosti, da bi izboljšali dostop za skupnosti; meni, da bi morala prihodnja mestna agenda EU ustrezno obravnavati ključne izzive in potrebe, povezane z obrobni skupnostmi v mestih, da bi preprečili oblikovanje getovskih območij in se uspešno borili proti ločevanju, revščini in socialni izključenosti;

29. spominja na posebne potrebe, ki jih imajo obrobne skupnosti na podežlju ter v gorskih in odročnih območjih, vključno z izzivi v zvezi s povezljivostjo, mobilnostjo in dostopom do storitev, pa tudi v smislu kulturnih in družbenih priložnosti; poudarja, kako pomembno je bolje povezati regije; ugotavlja tudi, da so ljudje na čezmejnih, podeželskih in osamljenih območjih pogosto potisnjeni na rob družbe zaradi svoje geografske lege in bi jih morali bolj upoštevati pri oblikovanju kohezijske politike, zlasti v okviru cilja evropskega teritorialnega sodelovanja;

30. poudarja potrebo po krepitvi zmogljivosti deležnikov, vključno z javnimi službami, upravami in organi civilne družbe, da bi okrepili vlogo skupnosti, zlasti tako da bi jim omogočili več sodelovanja pri oblikovanju politik; poziva, naj se v ta namen uporabi namenska tehnična pomoč in finančna sredstva;

31. poziva Komisijo, naj zagotovi potrebno tehnično podporo za izboljšanje upravnih zmogljivosti organov, ki imajo opravka z upravljanjem strukturnih skladov, države članice pa poziva, naj zagotovijo svetovanje in upravno podporo, na primer z organizacijo usposabljanja in pomočjo pri vlogah za pomoč in pojasnili, da bi obrobni skupinam, kot so npr. Romi, olajšali pridobivanje informacij o evropskih in nacionalnih programih financiranja za podporo podjetništvu in zaposlovanju ter vlaganje ustreznih vlog;

Torek, 24. november 2015

32. poudarja, da morajo imeti socialni partnerji dostop do tehnične pomoči, da se zagotovi krepitev njihovih zmogljivosti, pa tudi njihovo usklajevanje in zastopanost v ad hoc odborih, ki določajo in izvajajo operativne programe;

33. poudarja, da bi morala Komisija v partnerstvu s predstavniki obrobni skupnosti po oblikovanju smernic o opredelitvi obrobni skupnosti vzpostaviti ad hoc skupino strokovnjakov za nasvete in spodbujati ustrezno usposabljanje upravnega osebja, da bi posredovala posebno znanje o težavah, s katerimi se srečujejo obrobne skupnosti, se borila proti diskriminatorni praksi ter tako spodbujala vključevanje s konstruktivnim in učinkovitim dialogom ter celovito in učinkovito izvajala in spremljala projekte, ki jih financira EU in obravnavajo obrobne skupnosti, s tem pa povečala njihov učinek;

34. meni, da je treba organe za enakost, organizacije žensk in ženske iz obrobni skupnosti vključiti v proces odločanja o dodelitvi, uporabi, izvajanju in spremljanju sredstev na vseh ravneh, od lokalnih in regionalnih pa do držav članic in EU, ter meni, da bi moralo biti spremljanje in ocenjevanje izvedenih programov ključni postopek pri povečevanju udeležbe žensk iz obrobni skupnosti;

35. je seznanjen s pristopom, da morajo biti pred izvedbo naložb zagotovljene vse strateške in operativne politične ureditve, vključno z zadostnimi upravnimi ali institucionalnimi zmogljivostmi; spodbuja Komisijo, naj temeljito spremlja izpolnjevanje teh pogojev in zagotovi, da države članice sprejmejo dopolnilne ukrepe, zlasti na področju spodbujanja vključevanja ter boja proti revščini in diskriminaciji;

Spremljanje in priporočila

36. opozarja, da morajo imeti projekti, ki jih financira EU, dolgoročno perspektivo, da bi bili učinkoviti, in da je treba s temi sredstvi podpirati vlaganje v dejanske potrebe upravičencev, z ustreznimi mehanizmi pa zagotoviti, da so ciljne skupine dosežene, ter obravnavati izključenost in potiskanje na obrobje; poziva h kvalitativnim mehanizmom ocenjevanja in spremljanja; poziva Komisijo, naj uvede proaktivne in participativne mehanizme za spremljanje in opazovanje ukrepov držav članic v postopku načrtovanja in ocenjevanja uporabe sredstev, namenjenih obrobni skupnostim;

37. poudarja, da so stanovanjska izključenost, brezdomnost, izključenost iz izobraževanja in brezposelnost pogosto ključni elementi marginalizacije; zato poudarja pomen celovitih posegov na stanovanjskem, izobraževalnem področju in področju zaposlovanja v prid obrobni skupnosti;

38. ob upoštevanju, da je nedavna gospodarska in finančna kriza posebej prizadela obrobne skupine, ki so ob pretresih na trgu dela bolj izpostavljene tveganju za izgubo delovnega mesta, opozarja, da sta izobraževanje in zaposlovanje najboljša načina za izhod iz revščine, zaradi česar bi moralo biti vključevanje obrobni skupnosti v družbo in na trg dela prednostna naloga; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so pripadniki obrobni skupnosti pogosto izključeni iz družbe in diskriminirani, zaradi česar se srečujejo z ovirami pri dostopu do kakovostnega izobraževanja, zaposlitve, zdravstvenega varstva, prevoza, informacij in storitev na splošno, kar je zapletena težava, ki jo je treba pravilno reševati s komplementarno uporabo in učinkovitim kombiniranjem Evropskega strukturnega in investicijskega sklada ter nacionalnih virov; zato poudarja, da si je treba še posebej prizadevati, da bi obstoječi programi EU, kot so pobuda za zaposlovanje mladih, Erasmus+ in Ustvarjalna Evropa, dosegli pripadnike obrobni skupnosti, ter redno spremljati uspešnost programov v tem pogledu, da se prekine krog revščine in marginalizacije ter da se izboljšajo poklicna znanja in kvalifikacije ljudi;

39. poziva, naj se sredstva uporabijo za izboljšanje življenjskih razmer in naj se olajša dostop žensk v obrobni skupnostih do kakovostnega, zanesljivega izobraževanja, stanovanj, zdravstvenega varstva, zaposlitve, otroškega varstva, socialnih storitev, storitev podpore žrtvam in pravnih sistemov;

Torek, 24. november 2015

40. poudarja, da morajo predstavniki obrobni skupnosti dejavno sodelovati in jim je treba omogočiti udeležbo pri spremljanju kot polnopravnim članom; opozarja, da bi bilo mogoče precej izkušenj pridobiti na lokalni, regionalni, nacionalni in nadnacionalni ravni; poudarja potrebo po širjenju in izkoriščanju najboljših praks; poziva Komisijo in države članice, naj analizirajo dosedanje najboljše prakse, vključno z inovativnimi praksami, ki so povezane z vključevanjem obrobni skupin in posameznikov v družbo, ter dajo pobudo za dejavnosti mreženja, tudi med socialnimi, mladinskimi in občinskimi delavci ter akademiki in znanstveniki; poudarja potrebo po mrežni platformi na ravni EU, ki bi olajšala izmenjavo najboljših praks in skupno reševanje problemov ter bi lahko služila tudi kot sredstvo za e-učenje, namenjeno razvoju zmogljivosti;

41. spodbuja Komisijo, naj obravnava kohezijsko politiko in obrobne skupnosti v svojem letnem strukturiranem dialogu s civilno družbo in organizacijami, ki predstavljajo partnerje, hkrati pa zagotovi sodelovanje predstavnikov obrobni skupnosti ter olajša razpravo na podlagi kvantitativne in kvalitativne analize;

42. opozarja, da se mora strukturne in sistemske vključenosti zavedati ne le družba kot celota, temveč je osveščenost posebej pomembna pri delu nosilcev odločanja in deležnikov na vseh upravnih ravneh ter drugih udeleženih javnih organov; poziva vse javne deležnike in institucije za usposabljanje, naj opravijo celovito analizo vzrokov za diskriminacijo in marginalizacijo ter izvajajo osveščanje o dejstvu, da je treba odpraviti ksenofobijo in rasizem, pa tudi vse vrste marginalizacije, ki vodi do sistemske izključenosti, vključno z nestrpnostjo proti Romom; odločno poziva Komisijo, naj izvaja in spremlja zakonodajo EU o diskriminaciji; poziva javne zavode za zaposlovanje, naj zagotavljajo kakovostne in prilagojene storitve;

43. poudarja, da je treba pri pomoči obrobni skupinam in njihovem vključevanju ubrati dvojen pristop, in sicer delo neposredno s prizadetimi z zagotavljanjem izobraževanja, vključno z izobraževalnimi ustanovami, usposabljanja, poklicnega usmerjanja in zaposlitvenih možnosti ter delo z lokalno skupnostjo in lokalnimi organi, da se izboljša in/ali spremeni mnenje javnosti z ozaveščanjem o učinkih predsodkov, izboljšanjem javnih storitev in prilagoditvijo socialnih sistemov;

44. poudarja, da je izobraževanje temeljna pravica, zapisana v Pogodbi o Evropski uniji; poudarja, da je zagotavljanje enakega dostopa do kakovostnega izobraževanja za vse člane družbe bistvenega pomena za to, da se prekine krog socialne izključenosti; meni, da je formalno, neformalno in priložnostno učenje, ki ga označuje učenje o raznolikosti, prvi korak k resničnemu političnemu, ekonomskemu in socialnemu vključevanju obrobni skupnosti; poudarja, da je treba z izvajanjem programov, projektov in podpornih dejavnosti za obrobne skupnosti zagotavljati predšolsko izobraževanje, podpreti potrebo po formalnem izobraževanju, hkrati pa ponujati priložnosti za druge vrste izobraževanja, tudi vseživljenjskega, zlasti pri poklicnih veščinah in znanju ter informacijski in komunikacijski tehnologiji, ter izboljšati dostop do medijev, tudi s ciljem krepiti vlogo deklet in žensk v obrobni skupnostih;

45. poziva države članice ter regionalne in lokalne organe, naj spodbujajo uporabo Evropskega sklada za regionalni razvoj za podporo MSP in socialnim podjetjem, ki vključujejo obrobne skupnosti ali delajo za njihovo dobrobit; poudarja, da je treba podpirati dejavnosti za obrobne skupnosti ter tako zagotoviti podporo in ustvariti pogoje za mikropodjetništvo, s tem pa ohraniti različne načine poslovanja;

46. poudarja, da bo v bližnji prihodnosti v številnih sektorjih prišlo do velikih sprememb, deloma zaradi večje uporabe spletnih orodij in rešitev; opozarja, da bodo nizko in srednje kvalificirani delavci zaradi tega občutili pritisk, najbolj prizadeti pa bodo pripadniki obrobni skupnosti, saj se običajno prav ti zaposlujejo v teh sektorjih; poudarja, kako pomembno je dostopno in ugodno usposabljanje za vse na področju novih tehnologij in sektorjev s posebnim poudarkom na priložnostih v digitalnem sektorju in zelenem gospodarstvu, zlasti za najbolj prikrajšane skupine; opozarja, kako pomembna so mikro in mala podjetja za pomoč pri ohranjanju delovnih mest na podeželskih območjih, zato poziva k večjemu poudarku na zagotavljanju dostopa teh podjetij do financiranja;

Torek, 24. november 2015

47. poudarja pomen opolnomočenja žensk v obrobni skupnosti s spodbujanjem žensk podjetnic in udeležbo žensk v teh skupnostih;
48. poudarja, da imajo lahko socialno podjetništvo, zadruge, vzajemne družbe in alternativni poslovni modeli pomembno vlogo pri opolnomočenju žensk v obrobni skupnosti; priporoča, da bi s kohezijskimi sredstvi, zlasti pa z Evropskim socialnim skladom, podprli naložbe na tem področju z močnim vidikom spolov;
49. poziva Komisijo, naj preuči omejitve sedanjega ključa za dodeljevanje in določanje podpore iz skladov kohezijske politike, ki temelji na BDP na prebivalca, pri tem pa bolje uporabi razpoložljive kazalnike, kot so podatki Eurostata EU-SILC o dohodkih in življenjskih pogojih, s katerimi bi bilo mogoče prepoznati območja revščine in socialne krhkosti na ozemlju Unije, da bi podporo EU bolje usmerili v obrobne skupnosti;
50. poudarja, da se v politični razpravi EU obrobne skupnosti pogosto pristransko izkoriščajo v politične namene in da je potrebna podrobna analiza strukturne izključenosti, tako v partnerskih sporazumih kot v ustreznih operativnih programih; poziva Komisijo, naj pripravi skladne, dosledne in jasne smernice o pripravi, izvajanju in upravljanju projektov, ki jih financira EU in obravnavajo obrobne skupnosti, vključno s poglobljenimi analizami, primeri najboljše prakse in priporočili glede politik, s čimer bi glede na prihajajoče programsko obdobje zagotovili, da bodo obrobne skupnosti zajete v sredstvih EU;
51. poziva k temu, da se v vse pobude, programe, ukrepe in pogoje financiranja, povezane z integracijo in socialnim vključevanjem, ki se financirajo s sredstvi EU, vključita vidik spolov in presečna analiza, da bi lahko bolje upoštevali potrebe žensk v obrobni skupnosti ter bolje zajeli različna mnenja in poglede žensk v različnih strukturnih položajih in vlogah; meni, da sta ocena učinka z vidika spola in vključevanje načela enakosti spolov v načrtovanje proračuna koristna za oceno vpliva prednostnih področij financiranja, dodelitve finančnih sredstev in načrti programov financiranja na ženske; poudarja, da je treba dosledno zbirati in redno analizirati podatke, zbrane ločeno po spolih;
52. poziva države članice, naj ponudijo nagrado za zgledno prizadevanje na področju integracije in vključevanja obrobni skupin prebivalstva pri izvajanju skladov EU; predlaga, da bi to nagrado za izjemno opravljeno delo podeljevali občinam ali regijam v državah članicah;
53. poziva države članice, naj omogočijo in spodbujajo mreženje med občinami in mesti, ki se ukvarjajo z vključevanjem obrobni skupin prebivalstva; predlaga, da bi kot zgled takšne mreže lahko služila Konvencija županov v boju proti podnebnim spremembam;

o

o o

54. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji;
-

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0403

Vloga Evropske unije v Združenih narodih

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o vlogi Evropske unije v Združenih narodih – kako bolje uresničiti cilje zunanje politike EU (2015/2104(INI))

(2017/C 366/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij o EU in OZN, zlasti svojega priporočila Svetu z dne 2. aprila 2014 o 69. zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov ⁽¹⁾ in svoje resolucije z dne 11. maja 2011 o EU kot globalnem akterju: njena vloga v mednarodnih organizacijah ⁽²⁾;
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 22. junija 2015 o prednostnih nalogah EU za 70. zasedanje Generalne skupščine OZN,
- ob upoštevanju ustanovne listine Združenih narodov,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine Združenih narodov o sodelovanju Evropske unije pri delu Združenih narodov ⁽³⁾, ki EU podeljuje pravico, da posreduje v Generalni skupščini, da ustno predstavi predloge in predloge sprememb, o katerih se bo glasovalo na zahtevo države članice, in da uveljavlja pravico do odgovora,
- ob upoštevanju prve izjave predsednika Varnostnega sveta z dne 14. februarja 2014 o vlogi, ki jo je imela EU pri ohranjanju mednarodnega miru in varnosti ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju deklaracije svetovne konference v Durbanu leta 2001 proti rasizmu, rasni diskriminaciji, ksenofobiji in s tem povezani nestrpnosti,
- ob upoštevanju študije, objavljene marca 2015, generalnega direktorata Evropskega parlamenta za zunanje politike z naslovom „Reforming the United Nations: State of Play, Ways Forward“ (Reforma Organizacije združenih narodov: trenutno stanje, nadaljnji koraki)
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenj Odbora za razvoj, Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za proračunski nadzor, Odbora za kulturo in izobraževanje in Odbora za ustavne zadeve (A8-0308/2015),

Cilji in vpliv EU v svetu

- A. ker je prihodnost Evropske unije povezana s svetovnim mirom, varnostjo, razvojem in človekovimi pravicami; ker izzivi, s katerimi se sooča EU, zahtevajo globalne rešitve, globalna vprašanja pa zahtevajo evropske ukrepe;
- B. ker so načela in cilji zunanje politike EU zapisani v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji in so tesno povezani z načeli in cilji OZN; ker člen 21 PEU izrecno poziva k spoštovanju načel ustanovne listine OZN in mednarodnega prava;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0259.

⁽²⁾ UL C 377 E, 7.12.2012, str. 66

⁽³⁾ A/RES/65/276 z dne 3. maja 2011 o sodelovanju Evropske unije pri delu Združenih narodov

⁽⁴⁾ S/PRST/2014/4 z dne 14. februarja 2014 – izjava predsednika Varnostnega sveta o sodelovanju med Združenimi narodi ter regionalnimi in podregionalnimi organizacijami pri ohranjanju mednarodnega miru in varnosti

Torek, 24. november 2015

- C. ker ima EU edinstven potencial za uporabo virov najrazličnejših diplomatskih, varnostnih, obrambnih, gospodarskih, razvojnih in humanitarnih instrumentov – skladno z določbami ustanovne listine ZN; ker uporaba teh instrumentov znotraj celovitega pristopa omogoča edinstveno prilagodljivost, da se je mogoče na učinkovit način lotiti izpolnjevanja še tako težko uresničljivih varnostnih ciljev;
- D. ker EU aktivno sodeluje pod okriljem OZN pri spodbujanju miru, varnosti in napredka, v okviru svoje skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP);
- E. ker EU ščiti svoje vrednote, temeljne interese, varnost, neodvisnost in celovitost ter si prizadeva za mir, preprečevanje konfliktov in krepitev mednarodne varnosti v skladu z načeli ustanovne listine Združenih narodov in Helsinške sklepne listine iz leta 1975 ter v skladu s cilji Pariške listine za novo Evropo, ki je bila sprejeta leta 1990; ker je EU del kolektivnega varnostnega sistema Združenih narodov, tudi kot eden od regionalnih dogovorov, predvidenih v poglavju VIII ustanovne listine;
- F. ker EU spodbuja trajnostni gospodarski, socialni in okoljski napredek držav v razvoju s poglavitnima ciljema izkoreninjenja revščine, spodbujanja dolgotrajnega miru in stabilnosti in boja proti socialni neenakosti ter zagotavlja humanitarno pomoč prebivalstvu, državam in regijam, ki se spopadajo z vsemi vrstami kriz, ne glede na to, ali gre za naravne nesreče ali tiste, ki jih povzroči človek;
- G. ker je EU vodilni akter na različnih, medsebojno povezanih področjih politike: trgovina, razvoj, humanitarna pomoč, okolje in človekove pravice;
- H. ker si Evropska unija prizadeva za okoljsko trajnost s spodbujanjem mednarodnih ukrepov in dejavnosti za ohranitev in izboljšanje kakovosti okolja in trajnostnega upravljanja naravnih virov;
- I. ker ima EU pomembno vlogo tudi na področju okoljske politike, zlasti v boju proti podnebnim spremembam, ne le zato, ker je pri tem vodilna in si zastavlja ambiciozne cilje, temveč tudi zato, ker se v svetovnih pogajanjih vztrajno zavzema za spoštovanje sporazumov ter sprejetje oprijemljivih in merljivih ukrepov;
- J. ker EU krepi temelje socialne vzdržnosti in dobrega upravljanja z utrjevanjem, podporo in spodbujanjem demokracije, pravne države, človekovih pravic in načel mednarodnega prava;
- K. ker EU v skladu s svojimi pogodbami spodbuja mednarodni sistem, ki temelji na tesnejšem večstranskem sodelovanju in dobrem svetovnem redu, ter si prizadeva za učinkovito večstranskost z Združenimi narodi v središču; ker to prizadevanje izhaja iz prepričanja, da mednarodna skupnost za uspešno spoprijemanje s svetovnimi krizami, izzivi in grožnjami potrebuje učinkovit večstranski sistem, ki temelji na univerzalnih pravicah in vrednotah;
- L. ker je bila zunanja politika EU v glavnem osredotočena na dvostranske odnose ter na sodelovanje in partnerstvo z državami, skupinami držav ter drugimi regionalnimi in mednarodnimi organizacijami po vsem svetu; ker je bila v zadnjih desetletjih posebna pozornost namenjena geopolitičnim ciljem in negotovostim v njenem vzhodnem in južnem sosedstvu; ker EU tudi ohranja posebne odnose z afriškimi državami in pri svojih dejavnostih posebno pozornost namenja izzivom v teh državah;
- M. ker mora EU z vidika vse večje svetovne soodvisnosti okrepiti svojo vlogo v dvostranskih odnosih in v večstranskih forumih;

Torek, 24. november 2015

- N. ker Evropska unija sodeluje in ima pomembno vlogo pri mednarodnih pogajanjih in mediaciji, zlasti pri pogajanjih med E3/EU3+3 in Iranom ter v mirovnem procesu na Bližnjem vzhodu;
- O. ker ima EU kot največje trgovinsko območje v svetu pomembno vlogo v dvostranskih in večstranskih trgovinskih dogovorih in je razvila aktivne ukrepe trgovinske politike za spodbujanje gospodarske rasti, zmanjševanje revščine ter varstvo okolja in naravnih virov;
- P. ker EU in njene države članice zagotavljajo največji finančni prispevek v splošni proračun Združenih narodov ter za operacije humanitarne pomoči, uradne razvojne pomoči in ohranjanja miru; ker so razvojne politike EU zelo pomembne, saj dejavno spodbujajo zmanjševanje revščine kot tudi ekonomsko in socialno vzdržnost ter okoljsko trajnost in s tem povečujejo mir in varnost; ker je EU podpisnica več kot 50 večstranskih sporazumov in konvencij Združenih narodov kot edina nedržavna udeleženka;
- Q. ker je EU ena najbolj predanih zagovornic in podpornic človekovih pravic, temeljnih svoboščin, kulturnih vrednot in raznolikosti demokracije ter pravne države; ker so določbe v zvezi s temi načeli vključene v vsa njena dvostranska partnerstva in imajo osrednje mesto v njeni večstranski politiki; ker je EU vedno bila zelo močna zagovornica mednarodne pravičnosti;
- R. ker ima EU pomembno vlogo pri podpiranju operacij ZN na področjih v skupnem interesu, predvsem pri zaščiti civilnega prebivalstva ter zlasti žensk in otrok, ki so jih prizadeli oboroženi spopadi;
- S. ker je enakost med ženskami in moškimi temeljna vrednota EU, ki je priznana v njenih Pogodbah in v Listini EU o temeljnih pravicah; ker je EU prevzela odgovornost za vključevanje enakosti spolov v vse svoje dejavnosti in področja politike, tudi v zunanjo politiko in politiko razvojnega sodelovanja;
- T. ker ima človeštvo skupne vrednote in interese; ker bi morali biti bremena in koristi pri reševanju skupnih težav ter spodbujanju skupnih ciljev in vrednot pravično porazdeljeni;

Sistem Združenih narodov

- U. ker je sistem OZN glavni svetovni forum za izboljšanje svetovnega reda in je tako najboljši forum za spodbujanje vrednot in interesov EU;
- V. ker je bil glavni cilj po drugi svetovni vojni ohranjanje miru in varnosti; ker je imelo spodbujanje gospodarskega in družbenega razvoja in človekovih pravic osrednje mesto v ustanovni listini; ker so okoljska vprašanja na dnevnem redu ZN že od zgodnjih sedemdesetih let prejšnjega stoletja; ker je v poročilu Brundtlandove iz leta 1987 z naslovom „Our Common Future“ (Naša skupna prihodnost) pojem trajnostnega razvoja opredeljen kot razvoj, ki zadovoljuje potrebe sedanje generacije, ne da bi se zato zmanjšala sposobnost prihodnjih generacij, da zadovoljijo svoje potrebe; ker so bile na Konferenci Združenih narodov o okolju in razvoju (UNCED) v Riu leta 1992 razvojne in okoljske politike združene v kombinacijo ukrepov za učinkovito zmanjševanje revščine in spodbujanje trajnostnega razvoja po vsem svetu;
- W. ker sistem ZN pokriva vsa področja sodelovanja, pri čemer ima Varnostni svet, ki mu pomagajo pomožni in svetovalni organi, osrednjo vlogo za ohranjanje mednarodnega miru in varnosti;

Torek, 24. november 2015

- X. ker sistem Združenih narodov sestavlja 19 specializiranih agencij, med drugim FAO, IFAD, ILO, IMF, UNESCO, UNIDO, WHO in skupina Svetovne banke, ter 11 skladov in programov, med drugim UNCTAD, UNDP, UNEP, UNFPA, UNHCR, UNICEF, Agencija ZN za ženske in WFP⁽¹⁾, kot tudi devet funkcionalnih komisij, pet regionalnih komisij ter številni drugi podobni organi; ker so organizacije, kot sta Svetovna trgovinska organizacija in Mednarodna agencija za atomsko energijo, tudi povezane s sistemom ZN;
- Y. ker večina zgoraj navedenih agencij, skladov, programov, komisij in odborov dela pod okriljem Ekonomskega in socialnega sveta in Generalne skupščine, katerim nekatere od njih poročajo;
- Z. ker imajo EU in njene države članice ključno vlogo pri spodbujanju načel in ciljev OZN in pri reševanju skupnih težav, s katerimi se sooča človeštvo; ker Evropa po drugi strani potrebuje partnerje na svetovni ravni za reševanje svojih težav na področjih, kot so varnost, varstvo okolja, človekove pravice, migracije, varstvo pravice do azila ter finančna nestabilnost;
- AA. ker ima EU posebno odgovornost za ohranjanje miru, razvoj in človekove pravice, kar zadeva njeno sosesčino;
- AB. ker je bistveno, da ukrepi, ki se izvajajo v okviru Združenih narodov, upoštevajo mednarodno pravo; ker kazniva dejanja, storjena v okviru mandata Združenih narodov, zelo škodujejo verodostojnosti organizacije in ne bi smela ostati nekaznovana;
- AC. ker so države razdeljene na geografska območja, kar pogosto privede do glasovanja držav v blokiih; ker države, ki so članice Sveta Združenih narodov za človekove pravice (UNHCR) pogosto same sistematično kršijo človekove pravice, s čimer ogrožajo učinkovitost in verodostojnost UNHCR kot celote;
- AD. ker se dobički iz plenjenja in tihotapljenja kulturnih in verskih znamenitosti ter objektov v Iraku in Siriji s strani ISIS/Daiš uporabljajo kot pomoč pri financiranju njihovih terorističnih dejavnosti; ker morata organizacija UNESCO in njena konvencija o ukrepih za prepoved in preprečevanje nedovoljenega uvoza in izvoza predmetov kulturne dediščine ter prenosa lastninske pravice na njih imeti glavno vlogo pri zagotavljanju nujne zaščite sirske in iraške kulturne dediščine;
- AE. ker EU in Združeni narodi tesno sodelujejo pri najobčutljivejših kriznih scenarijih, zlasti na Bližnjem vzhodu in v severni Afriki; ker je treba njihova prizadevanja dodatno okrepiti, da bi našli mirno politično rešitev teh kriz;
- AF. ker naj bi leta 2015 na zasedanju Generalne skupščine Združenih narodov potekala razprava o podaljšanju mandata foruma o upravljanju interneta, o čemer bo nato sprejeta odločitev; ker je Parlament pozval Skupščino, naj podaljša mandat foruma o upravljanju interneta ter okrepi svoja sredstva in model upravljanja interneta z več deležniki;

EU v sistemu Združenih narodov

1. opozarja, da EU in njene države članice spoštujejo vrednote in načela iz ustanovne listine Združenih narodov, kot je navedeno v členu 21(1) PEU, in imajo ključno vlogo v smislu spodbujanja teh načel in ciljev Združenih narodov preko zunanjega delovanja Unije; meni, da EU potrebuje partnerje na svetovni ravni, da bi uspešno dosegla cilje svoje zunanje politike, zlasti na področju miru in varnosti, terorizma, organiziranega kriminala, regionalnih konfliktov, neizpolnjevanja obveznosti držav in širjenja orožja za množično uničevanje;

⁽¹⁾ FAO: Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo; IFAD: Mednarodni sklad za razvoj kmetijstva; ILO: Mednarodna organizacija dela; IMF: Mednarodni denarni sklad; UNESCO: Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo; UNIDO: Organizacija Združenih narodov za industrijski razvoj; WHO: Svetovna zdravstvena organizacija; UNCTAD: Konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj; UNDP: Program Združenih narodov za razvoj; UNEP: Program Združenih narodov za okolje; UNFPA: Sklad Združenih narodov za prebivalstvo; UNHCR: Urad Visokega komisarja Združenih narodov za begunce; UNICEF: Sklad Združenih narodov za otroke; WFP: Svetovni program za hrano.

Torek, 24. november 2015

2. meni, da je varnostno okolje EU zaradi številnih dolgoletnih ali novih varnostnih izzivov vse bolj nestabilno in spremenljivo; meni, da so konflikt v vzhodni Ukrajini, konflikta v Siriji in Iraku ter vzpon teroristične organizacije ISIS, libijska kriza in teroristična grožnja v Afriki (zlasti v Sahelu, Libiji in na Afriškem rogu) resne globalne grožnje, ki zahtevajo globalne odzive; meni, da EU teh groženj ne more obvladovati sama, ampak potrebuje podporo mednarodnih partnerjev;
3. pozdravlja, da EU in njene države članice na različne načine in v različnih oblikah dejavno sodelujejo in prispevajo k delu sistema Združenih narodov, na kar bi bilo treba bolj opozoriti;
4. pozdravlja tudi ključen prispevek EU k razvoju in humanitarni pomoči po vsem svetu; opozarja, da EU in njene države članice skupaj največ prispevajo k razvoju in humanitarni pomoči na svetovni ravni;
5. opozarja, da je EU postala prava mednarodna akterka in da ima zato „nadgrajen status opazovalke“ v Združenih narodih s pravico do besede na zasedanjih Generalne skupščine Združenih narodov v razpravah med predstavniki večjih skupin in pred posameznimi državami ter pravico do predložitve predlogov in predlogov sprememb, pravico do odgovora, ter pravico do vprašanj v zvezi s pravilnostjo postopka in posredovanja dokumentov;
6. opozarja tudi, da EU v Združenih narodih zastopajo različni akterji: predsednik Evropskega sveta, visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropska komisija in delegacije EU ter njenih 28 držav članic, od katerih sta dve (Francija in Združeno kraljestvo) stalni članici Varnostnega sveta Združenih narodov s pravico veta; vztraja, da so države članice EU v skladu s Pogodbo dolžne usklajevati svoje ukrepe v vseh mednarodnih forumih;

Kako bolje uresničiti cilje zunanje politike EU v okviru ZN

7. je prepričan, da bi si EU, zato da bi bolje uresničevala cilje svoje zunanje politike, kot so določeni v Pogodbi, morala prizadevati za okrepitev svetovnega upravljanja v okviru sistema ZN in za povečanje svojega vpliva ter vpliva držav članic v okviru tega sistema; opozarja na zavezo EU, da bo dejavno podpirala celovito reformo sistema Združenih narodov, da bi okrepila njegovo legitimnost, zastopnost regij, preglednost, odgovornost in učinkovitost pri obvladovanju današnjih zapletenih in večplastnih izzivov; zlasti poudarja, da je treba ponovno oživiti delo Generalne skupščine;
8. poudarja, da bi morala imeti EU v Generalni skupščini večjo vlogo z zadostno vidnostjo in političnim vplivom, ki bi ji omogočila boljše izpolnjevanje mednarodnih obveznosti, kar je v skladu z zgoraj navedeno resolucijo Generalne skupščine z dne 3. maja 2011;
9. poudarja svojo podporo vlogi parlamentov in regionalnih skupščin v sistemu ZN;
10. poziva člane Varnostnega sveta, naj pregledajo in spremenijo, v tesnem sodelovanju z Generalno skupščino, nepregleden postopek izbora generalnega sekretarja OZN, in zagotovijo enake možnosti moškim kandidatom in ženskim kandidatkam za to delovno mesto; poziva vse organe OZN in zlasti Varnostni svet, naj zadostno pozornost namenijo vključevanju načela enakosti spolov v okvir Združenih narodov, ter države članice EU, naj bodo v ospredju teh prizadevanj ter spodbujajo kandidatke; izraža željo, da bi bila ženska izvoljena kot naslednja generalna sekretarka OZN; poziva EU, naj podpira Agencijo ZN za ženske, tako da upošteva diskriminacijo na podlagi spolne identitete in spolnega izražanja;
11. poudarja sedanje prednostne naloge EU, določene za 70. zasedanje generalne skupščine OZN, v katerih se ponavlja dolgotrajna zahteva Unije, da bi morala OZN racionalizirati svoje strukture, proračun in delovne metode in se ne izogibati težavnejšim temam, kot je reforma varnostnega sveta;
12. poudarja, da mora imeti generalna skupščina, ki predstavlja vlade vseh držav članic, vzvode in sredstva za usmerjanje sistema OZN ter usklajevanje vseh njegovih dejavnosti;

Torek, 24. november 2015

13. je prepričan, da je treba Varnostni svet preoblikovati, da bo odražal novo svetovno stvarnost in učinkoviteje reševal sedanje in prihodnje varnostne izzive; spodbuja države, ki imajo pravico do veta v Varnostnem svetu ZN, naj ne uporabljajo veta v primerih genocida in zločinov proti človeštvu;

14. opozarja, glede na prispevek EU k strukturi miru in varnosti v svetu in cilj Lizbonske pogodbe v zvezi s krepitvijo zunanje politike, na dolgoročni cilj EU v zvezi s pridobitvijo sedeža v razširjenem Varnostnem svetu Združenih narodov, ter ponovno poziva k vseevropski razpravi o njegovi reformi; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj si prizadeva za oblikovanje skupnega stališča EU o vprašanjih, za katere je prisoten Varnostni svet, ter izboljša obstoječe mehanizme sodelovanja, da bi države članice EU s sedežem v Varnostnem svetu v tem forumu zagovarjale skupna stališča EU; opozarja, da v skladu s členom 34 PEU države članice EU, ki so članice Varnostnega sveta Združenih narodov, obveščajo druge države članice in visokega predstavnika o stališčih in interesih EU ter jih zagovarjajo; poleg tega opozarja, da kadar EU sprejme stališče do zadeve, ki je na dnevnem redu Varnostnega sveta Združenih narodov, te države zahtevajo, da se visoki predstavnik zaprosi, naj predstavi stališče Unije;

15. opozarja, da poglavje VIII listine ZN spodbuja okrepljeno vlogo regionalnih in podregionalnih organizacij v okviru ZN ter poziva EU in OVSE, naj si prizadevata za povečanje vloge svojih in ostalih regionalnih organizacij v svetovnem redu;

16. meni, da bi morala EU preko nadaljnjega sodelovanja z ZN bolje izkoristiti partnerstvo s specializiranimi agencijami, skladi, programi, komisijami in odbori Združenih narodov; poziva h krepitvi sodelovanja EU v svetih teh organov, da bi zagotovili, da EU nastopa z enotnim glasom;

17. poudarja, da poleg teh reform, ki jih je treba izpeljati v Združenih narodih, boljše uresničevanje ciljev zunanje politike EU, vključno s spodbujanjem temeljnih vrednot, predpostavlja učinkovitejše usklajevanje vseh razsežnosti te politike, tako na dvostranski kot na večstranski ravni; ponovno poziva k večji prepoznavnosti delovanja in pomoči EU v vseh večstranskih forumih in na terenu;

18. poziva EU, naj učinkoviteje usklajuje svoje delo na področju humanitarne pomoči, na primer prek Generalnega direktorata za humanitarno pomoč in civilno zaščito, z ustreznimi agencijami Združenih narodov, da bi dosegli optimalno učinkovitost z omejenimi sredstvi ter preprečili nepotrebna prekrivanja;

19. poziva ustrezne institucije EU in OZN, naj dosledno spoštujejo in izvajajo okvirni finančni in upravni sporazum; poziva Komisijo, naj Parlamentu poroča o izvajanju navedenega sporazuma in z njim povezanih smernic ter ugotovi, na katerih področjih so potrebne izboljšave, in v zvezi s tem pripravi ustrezne predloge;

20. poudarja pomembnost sodelovanja med EU in Programom OZN za razvoj za doseganje učinkovitosti pomoči; poudarja njuno zavezanost svetovnemu partnerstvu za učinkovito razvojno sodelovanje ter poziva vse države in akterje zasebnega sektorja, naj sprejmejo enake zaveze;

21. meni, da je Evropsko sodišče za človekove pravice zelo uspešno prispevalo k napredku Evrope v smislu spoštovanja človekovih pravic in lahko postavi zgled za druge regije;

22. poziva k izboljšanju preventivnih instrumentov in instrumentov zgodnjega opozarjanja ter k okrepljenim zmogljivostim Združenih narodov za mediacijo, s skladnimi in dosegljivimi nalogami za operacije vzpostavljanja in ohranjanja miru, ki vključujejo komponento človekovih pravic in jasne strategije umika; spodbuja države članice EU, naj zagotovijo močnejšo podporo za operacije vzpostavljanja in ohranjanja miru, ter poziva EU, naj okrepi svoja prizadevanja za mediacijo pri reševanju sporov; ob upoštevanju nedavnih grozodejstev in kršitev človekovih pravic, ki so jih zagrešile nekatere skupine skrajnežev in teroristov, ter nenehnega spolnega nasilja v konfliktih, vključno s posilstvi kot vojnim orožjem; poziva Varnostni svet, v skladu z načelom odgovornosti zaščititi, naj opredeli ambiciozen sklop orodij in sredstev

Torek, 24. november 2015

za učinkovito preprečevanje takih grozodejstev, pri čemer je treba v vsakem primeru zagotoviti popolno spoštovanje načela pravne države in mednarodnega humanitarnega prava, ter naj spodbudi države članice Združenih narodov, naj se borijo proti trgovini z ljudmi ter ostro ukrepajo proti novačenju v teroristične skupine in njihovemu financiranju s preprečevanjem in zatiranjem novačenja, organiziranja, prevažanja in opremljanja terorističnih bojnikov ter financiranja njihovih potovanj in dejavnosti;

23. poziva EU, naj podpira krepitev usklajenosti, sinergij in dopolnjevanja med pregledi mirovnih operacij, struktur ZN za izgradnjo miru ter resolucije Varnostnega sveta ZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti; poudarja pomen enakovredne in celovite udeležbe žensk kot dejavnih subjektov pri preprečevanju in reševanju konfliktov, v mirovnih pogajanjih, vzpostavljanju in ohranjanju miru, humanitarnem odzivanju in pokonfliktni obnovi; v zvezi s tem pozdravlja dejstvo, da je Komisija pregledala svojo politiko humanitarne pomoči, v skladu s katero je sedaj mogoče na podlagi mednarodnega humanitarnega prava in/ali prava človekovih pravic upravičiti zagotavljanje varnega splava za ženske, ki so bile v vojni žrtve posilstva;

24. spodbuja EU, naj podpira široko opredelitev koncepta človekove varnosti ter ga bolj približa človekovim pravicam, enakosti spolov in človekovemu razvoju;

25. prepričan je, da mora EU izkazati močno in zavezujočo podporo Mednarodnemu kazenskemu sodišču, zlasti s krepitvijo in širitvijo odnosov z Združenimi narodi, predvsem Varnostnim svetom, in z zagotovitvijo, da države članice EU hitro ratificirajo spremembe Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča iz Kampale, ki opredeljujejo kaznivo dejanje agresije; opozarja, da so za sodno obravnavo storilcev kaznivih dejanj v prvi vrsti odgovorne države same, ter podpira pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča v primerih, ko nacionalni organi ne morejo ali v resnici nočejo preganjati najhujših zločinov, ki jih mednarodna skupnost obsoja;

26. podpira krepitev operativnega sodelovanja EU in Združenih narodov pri obvladovanju kriz, vključno s sodelovanjem z Združenimi narodi v smislu izmenjave analiz (da bi oblikovali skupno analizo) ter načrtovanja mirovnih in varnostnih operacij (da bi olajšali operativne vidike);

27. meni, da bi si bilo treba bolj prizadevati, da bi države članice Združenih narodov izpolnjevale svoje obljube glede zagotavljanja humanitarne pomoči, in sicer z objavljanjem rednih pregledov spoštovanja obveznosti;

28. pozdravlja zavezanost EU večji odgovornosti in preglednosti v trgovini z orožjem ter podpira spodbujanje splošne uveljavitve in celovitega izvajanja Pogodbe o trgovini z orožjem ter izvajanje sklepov prve konference držav; poziva EU, naj še naprej spodbuja Pogodbo o neširjenju jedrskega orožja kot temelj svetovnega režima neširjenja jedrskega orožja, ki je zato bistvena podlaga za jedrsko razorožitev v skladu s členom VI te pogodbe; prav tako poziva EU, naj si dejavno prizadeva za svetovno razorožitev;

29. poudarja, da mora EU še naprej dejavno spodbujati enakost in nediskriminacijo; pozdravlja prvo zasedanje Varnostnega sveta ZN o pravicah lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev, ki je potekalo 24. avgusta 2015 ter na katerem so bili obsojeni napadi in uboji oseb iz te skupine na Bližnjem vzhodu s strani ISIS; spodbuja Varnostni svet, naj še naprej opozarja na kršitve pravic lezbijk, gejev, biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev;

30. opozarja na stališče EU o nični strpnosti do smrtne kazni; poudarja, da si mora EU še naprej prizadevati za uvedbo moratorija na smrtno kazen;

Torek, 24. november 2015

31. je prepričan, da je treba gospodarsko, socialno, okoljsko in razvojno razsežnost sistema ZN bistveno okrepiti, tako da bi organi ZN imeli bolj političen pristop in izboljšali svoje sodelovanje ter z zagotavljanjem učinkovitejše in preglednejše uporabe razpoložljivih sredstev; meni, da je treba to na prvi stopnji doseči s strukturno in funkcionalno reformo glavnega organa, odgovornega za to nalogo v skladu z ustanovno listino Združenih narodov, in sicer Ekonomskega in socialnega sveta, poziva institucije in države članice EU, naj preučijo možnost okrepitve svoje vloge v Ekonomskem in socialnem svetu, s tem da ga razvijejo v Svet trajnostnega razvoja;

32. pozdravlja, da je bil vzpostavljen Politični forum na visoki ravni za trajnostni razvoj, katerega naloga je zagotoviti politično vodstvo, smernice in priporočila za razvojno politiko glede treh stebrov (socialnega, gospodarskega in okoljskega) trajnostnega razvoja; je prepričan, da mora ta forum postati glavni organ odločanja za celotno razvojno politiko, da bo zagotavljal usklajeno in učinkovito ocenjevanje potreb ter sprejemanje potrebnih načrtov, odločitev in zavezujočih ukrepov, povezanih z okvirom trajnostnega razvoja za obdobje po letu 2015; vztraja, da je potrebno učinkovito izpolnjevanje ciljev trajnostnega razvoja, ki so bili sprejeti na vrhu ZN septembra 2015;

33. izraža prepričanje, glede na ponavljajoče se humanitarne katastrofe, povezane z begunci in migranti, ki povzročajo veliko človeškega trpljenja, in ob upoštevanju, da bi lahko trajnostni razvoj držav izvora v končni fazi zagotovil rešitev za humanitarno krizo, da je treba uskladiti delo vseh agencij, ki obravnavajo to vprašanje;

34. meni, da so izzivi, ki jih je prinesla humanitarna kriza, povezana z begunci, vprašanja, ki jih je treba obravnavati celovito, v duhu solidarnosti znotraj EU ter v tesnem sodelovanju z Združenimi narodi in njihovimi agencijami;

35. poziva EU in OZN, naj pospešita skupna prizadevanja EU za sklenitev ambicioznega in pravno zavezujočega sporazuma na konferenci Združenih narodov o podnebnih spremembah v Parizu leta 2015 ter zagotovita, da se bodo sklepi konference COP 21 začeti izvajati čim prej;

36. izraža stališče, da bi lahko delo skupine Svetovne banke, Mednarodnega denarnega sklada in Svetovne trgovinske organizacije usklajevali kot dele sistema OZN in obenem ohranili njihovo sedanjo strukturo odločanja, da bi zagotovili, da bodo njihove odločitve sprejete ter ukrepi izvedeni na odgovoren, učinkovit, skladen in koristen način;

37. podpira cilj, da se na multilateralni ravni oblikuje režim zaščite naložb, in sicer z novim sistemom, v katerem se spoštuje sodna pristojnost nacionalnih sodišč, ter poziva Komisijo, naj ta cilj uvrsti na svoj dnevni red pri pogajanjih o osnutkih sporazumov o naložbah; meni, da bi bilo mogoče stalno sodišče za reševanje investicijskih sporov, če bi bilo ustanovljeno, vključiti v sistem OZN, utemeljeno pa bi moralo biti na pravicah in obveznostih subjektov, nad katerimi bi sodišče imelo sodno pristojnost, s poudarkom na načelih OECD za mednarodna podjetja in načelih OZN o podjetništvu in človekovih pravicah; meni, da sistem OZN zagotavlja uporabne vzorce za takšen sistem, zlasti z vidika financiranja;

38. meni, da je treba zaključiti krog pogajanj o razvoju iz Dohe in je prepričan, da lahko OZN uporabi svoj edinstven položaj, da bi zagotovila, da bodo ti pogovori uspešni za države v razvoju; meni, da bi lahko OZN glede tega sodelovala s Svetovno trgovinsko organizacijo ter zagotavljala svetovanje in usmerjanje državam v razvoju, v smislu spodbujanja strategije za trgovino in naložbe, pri čemer bi EU bila ključni akter;

39. se zaveda, da je treba okrepiti in izvajati vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah; poziva EU, naj prispeva k uspešnemu zaključku dela medvladne delovne skupine o nadnacionalnih družbah in človekovih pravicah;

Torek, 24. november 2015

40. meni, da bi morali Združeni narodi okrepiti svoje delovanje na področju vprašanj, povezanih z dobrim počutjem ljudi, meni, da mednje sodijo trajnost z vidika kulture in zaščita ter spodbujanje raznolikosti kulturnega izražanja, preko vključevanja izobraževanja, turizma, kulturne diplomacije, varstva dediščine, ustvarjalnega sektorja in znanstvenih raziskav v pristop do oblikovanja politik;

41. priporoča, naj se sodelovanje med EU in OZN v izobraževalnih programih in programih za izredne razmere v primeru humanitarnih kriz, oboroženih spopadov in naravnih nesreč zagotavlja z redno podporo programom, kot so program UNICEF za izobraževanje v izrednih razmerah in med tranzicijo po krizi, program UNHCR za kakovostno izobraževanje v begunskih taboriščih in izobraževalno delo, ki ga opravlja UNRWA;

42. pozdravlja dejstvo, da je bilo delo Komisije, imenovane leta 2014, organizirano v grozde, s čimer je bila podpredsednici/visoki predstavnici Komisije podeljena večja odgovornost za usklajevanje zunanje politike EU v tesnem sodelovanju z drugimi institucijami EU; poudarja, da morajo biti politike s svetovno razsežnostjo v središču delovanja tega posebnega grozda;

43. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj vključi v svoje poročilo o SZVP obsežno poglavje o spodbujanju globalnih ciljev zunanje politike EU;

44. meni, da mora Parlament biti zmožen obravnavati svetovne izzive na enako temeljit in celovit način kot Komisija ter v skladu s tem organizirati svoje delo; spodbuja vse odbore Parlamenta, katerih mandat zajema politike, ki imajo zunanjo in svetovno razsežnost, da posredujejo svoje mnenje o ustreznem delu poročila podpredsednice/visoke predstavnice Odboru za zunanje zadeve, ki je pristojen za to poročilo;

o

o o

45. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje, Generalni skupščini Združenih narodov ter generalnemu sekretarju Združenih narodov.

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0408

Davčne odločbe in drugi ukrepi podobne narave ali s podobnim učinkom**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o davčnih odločbah in drugih ukrepih podobne narave ali s podobnim učinkom (2015/2066(INI))**

(2017/C 366/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 4 in 13 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju členov 107, 108, 113, 115, 116, 175 in 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju svojega sklepa z dne 12. februarja 2015 o ustanovitvi posebnega odbora za davčne odločbe in druge ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom, njegovih pristojnosti, številčni sestavi in mandatu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju razkritij Mednarodnega združenja preiskovalnih novinarjev o davčnih odločbah in drugih škodljivih praksah v Luksemburgu, znanih pod imenom „LuxLeaks“,
- ob upoštevanju izidov vrhov skupin G-7, G-8 in G-20 o mednarodnih davčnih vprašanjih, zlasti vrha v Elmau 7. in 8. junija 2015, Brisbanu 15. in 16. novembra 2014, Sankt Peterburgu 5. in 6. septembra 2013, Lough Ernu 17. in 18. junija 2013 in Pittsburgu 24. in 25. septembra 2009,
- ob upoštevanju poročila Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) o škodljivi davčni konkurenci kot novem globalnem vprašanju iz leta 1998,
- ob upoštevanju poročila OECD iz leta 2013 o ukrepih proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, akcijskega načrta OECD na podlagi tega poročila in nadaljnjih objav,
- ob upoštevanju nedavno sprejetih sklepov Evropskega sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (14. marec 2013), davkih (22. maj 2013), avtomatični izmenjavi podatkov (18. december 2014), eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, avtomatični izmenjavi podatkov na globalni ravni in škodljivih davčnih ukrepih (18. december 2014) ter davčnih utajah (27. junij 2014),
- ob upoštevanju sklepov zasedanja Ekonomsko-finančnega sveta (ECOFIN) in njegovega poročila z dne 22. junija 2015 o davčnih vprašanjih, namenjenega Evropskemu svetu,
- ob upoštevanju polletnega poročila Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij) v okviru Sveta o kodeksu ravnanja,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0039.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju direktive o upravnem sodelovanju ⁽¹⁾, direktive o obrestih in licenčninah ⁽²⁾ ter najnovejših predlogov Komisije o njunih spremembah,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 90/435/EGS z dne 23. julija 1990 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic ⁽³⁾ (direktiva o matičnih in odvisnih družbah), kakor je bila nazadnje spremenjena leta 2015,
- ob upoštevanju Direktive 2014/56/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o spremembi Direktive 2006/43/ES o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 PDEU ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 77/799/EGS z dne 19. decembra 1977 o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja in obdavčevanja zavarovalnih premij ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. februarja 2007 Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o delu Skupnega foruma EU za transferne cene na področju izogibanja sporom in postopkov reševanja sporov ter v zvezi s smernicami o vnaprejšnjih cenovnih sporazumih v EU (COM(2007)0071),
- ob upoštevanju obvestila Komisije z dne 10. decembra 1998 o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe, ki zadevajo neposredno obdavčitev ustvarjenega dohodka ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. junija 2015 z naslovom Pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji: pet ključnih področij za ukrepanje (COM(2015)0302),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. marca 2015 o davčni preglednosti za preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom (COM(2015)0136),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 z naslovom Akcijski načrt za okrepljeni boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam (COM(2012)0722),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 o agresivnem davčnem načrtovanju (C(2012)8806),

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1) o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposrednega obdavčevanja.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, 26.6.2003, str. 49).

⁽³⁾ UL L 225, 20.8.1990, str. 6.

⁽⁴⁾ UL L 158, 27.5.2014, str. 196.

⁽⁵⁾ UL L 83, 27.3.1999, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 336, 27.12.1977, str. 15.

⁽⁷⁾ UL L 141, 5.6.2015, str. 73.

⁽⁸⁾ UL C 384, 10.12.1998, str. 3.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 6. decembra 2012 glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah (C(2012)8805),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 27. junija 2012 o konkretnih ukrepih za krepitev boja proti davčnim utajam in izmikljanju davkom, vključno v zvezi s tretjimi državami (COM(2012)0351),
- ob upoštevanju predloga Komisije iz leta 2011 za direktivo Sveta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB) (COM(2011)0121) in mnenja Parlamenta z dne 19. aprila 2012 o omenjenem predlogu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 25. oktobra 2011 o obnovljeni strategiji EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011-2014 (COM(2011)0681),
- ob upoštevanju resolucije Sveta in predstavnikov vlad držav članic z dne 1. decembra 1997 o kodeksu ravnanja o obdavčitvi podjetij ⁽²⁾ in rednih poročil Skupine za kodeks ravnanja (obdavčitev podjetij) Svetu,
- ob upoštevanju priporočila z dne 30. aprila 2014, ki ga je sprejel odbor ministrov Sveta Evrope o zaščiti prijaviteljev nepravilnosti,
- ob upoštevanju poročila Simmons & Simmons iz leta 1999 o upravnih praksah, omenjenega v odstavku 26 poročila skupine za kodeks ravnanja iz leta 1999, t. i. poročila Primarolo (SN 4901/99), in posodobitve tega poročila iz leta 2009;
- ob upoštevanju predlogov sprememb k predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2007/36/ES glede spodbujanja dolgoročnega sodelovanja delničarjev in Direktive 2013/34/EU glede določenih elementov izjave o upravljanju podjetij ⁽³⁾, ki jih je Parlament sprejel 8. julija 2015,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. julija 2015 o davčnih utajah in izogibanju davkom kot izzivih za upravljanje, socialno varstvo in razvoj v državah v razvoju ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. marca 2015 o letnem davčnem poročilu ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2015 o letnem poročilu za leto 2013 o zaščiti finančnih interesov EU – boj proti goljufijam ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. oktobra 2013 o organiziranem kriminalu, korupciji in pranju denarja ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. maja 2013 o boju proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 134.

⁽²⁾ UL C 2, 6.1.1998, str. 2.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0257.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0089.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0062.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0444.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0205.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. aprila 2012 o pozivu h konkretnim ukrepom za boj proti davčnim goljufijam in utajam ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o obdavčenju in razvoju – sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2010 o spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah ⁽³⁾,
- ob upoštevanju različnih parlamentarnih predstavitev in poznejših poročil o isti temi v nacionalnih parlamentih, zlasti v spodnjem domu parlamenta Združenega kraljestva, senatu ZDA in francoski državni skupščini,
- ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Posebnega odbora za davčne odločbe in druge ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom (A8-0317/2015);

LuxLeaks: dejstva in številčni podatki

- A. ker je škandal LuxLeaks, ki je izbruhnil 5. novembra 2014, ko je Mednarodno združenje preiskovalnih novinarjev objavilo 28 000 strani zaupnih dokumentov o več kot 500 zasebnih davčnih dogovorih med luksemburškimi davčnimi organi in več kot 300 multinacionalnimi podjetji, sklenjenih med letoma 2002 in 2010, razkril obseg uporabe skrivnih dogovorov, pri katerih je šlo za zapletene finančne strukture, z namenom drastičnega znižanja davkov; ker je v veliko primerih prisotnost luksemburških odvisnih družb z obsegom poslovanja v vrednosti več sto milijonov evrov v tej državi majhna, skromna pa je tudi njihova gospodarska dejavnost v njej;
- B. ker so vprašanja, povezana z erozijo davčne osnove za davek od dohodkov pravnih oseb in agresivnim davčnim načrtovanjem, znana in se preučujejo na mednarodni ravni že vsaj več desetletij; ker so zaradi razkritij v okviru LuxLeaks ta vprašanja pritegnila pozornost javnosti in medijev, saj so bile razrite vprašljive davčne prakse, ki so jih izvajala revizijska podjetja v določeni državi članici; ker so preiskave Komisije in delo, ki ga je opravil Parlament prek posebnega odbora, pokazali, da ne gre za osamljen primer, ampak da je v Evropi in zunaj nje močno razširjena praksa, da se sprejmejo davčni ukrepi za zmanjšanje splošne davčne obveznosti nekaterih velikih korporacij, da bi umetno povečali nacionalno davčno osnovo v škodo drugih držav, med katerimi so tudi države, ki morajo izvajati varčevalne ukrepe;
- C. ker takšno ravnanje, zaradi katerega se pogosto izgubi povezava med tem, kje se ustvari vrednost in kje se obdavčijo dohodki, ne zajema le davčnih odločb, temveč tudi široko paleto škodljivih davčnih praks, ki jih izvajajo nacionalni davčni organi v EU in zunaj nje;
- D. ker je javni nadzor nad temi praksami del demokratičnega nadzora; ker se glede na negativni učinek, ki ga imajo na celotno družbo, lahko ohranijo le, če ostanejo nerazkrite ali se dopuščajo; ker so raziskovalni novinarji, nevladni sektor in akademska skupnost bistveno prispevali k razkritju primerov izogibanja davkom in ustreznemu obveščanju javnosti o teh primerih; ker njihovo razkritje ne bi smelo biti odvisno od poguma in etičnosti posameznih prijaviteljev nepravilnosti, temveč bi moralo biti del bolj sistematičnega poročanja in mehanizmov za izmenjavo podatkov;

⁽¹⁾ UL C 258 E, 7.9.2013, str. 53.

⁽²⁾ UL C 199 E, 7.7.2012, str. 37.

⁽³⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 29.

Sreda, 25. november 2015

Pristop držav članic k obdavčevanju pravnih oseb

- E. ker je leta 2012 prihodek od davka na dohodke pravnih oseb v 28 državah članicah Unije v povprečju predstavljal 2,6 % BDP ⁽¹⁾;
- F. ker je v skladu s Pogodbo neposredno obdavčevanje predvsem v pristojnosti držav članic; ker je v primerih, ko je za obdavčitev pristojna EU, za izvajanje te pristojnosti običajno potrebno soglasje v Svetu; ker zaradi tega na ravni EU ni bilo sprejetih še nobenih pomembnih odločitev glede obdavčevanja dohodkov pravnih oseb, čeprav je nedavno prišlo do premikov pri povezovanju EU na področju notranjega trga in na drugih področjih, zajetih v Pogodbah EU, kot so mednarodni trgovinski sporazumi, enotna valuta, gospodarsko in fiskalno upravljanje ter načela in zakonodaja o preprečevanju pranja denarja; ker morajo države članice spoštovati evropsko konkurenčno pravo in zagotavljati, da je njihova davčna zakonodaja združljiva z načeli notranjega trga in ne povzroča izkrivljanja konkurence; ker zaradi pravice veta, ki jo imajo države članice v okviru pravila o soglasju v Svetu, ni veliko motivacije za premik z mrtve točke k rešitvi, ki bi temeljila na večjemu sodelovanju; ker bi bilo treba za spremembo zahteve soglasja na področju neposrednega obdavčevanja spremeniti Pogodbo, razen če se uporabi postopek iz člena 116 PDEU;
- G. ker to, da ima zdaj vsaka država članica pravico veta, pomeni, da morajo vse države članice odločno in na podlagi sodelovanja ukrepati pri reševanju vseevropskega problema davčnih utaj in izogibanja davkom;
- H. ker se z nekaj hvalevrednimi izjemami nacionalni politični predstavniki doslej niso dovolj odkrito zavzeli za reševanje problema izogibanja davkom, vključno z davčnimi odločbami;
- I. ker se na evropskem notranjem trgu kapital prosto pretaka in velika podjetja poročajo o svojih dejavnostih na konsolidirani osnovi, davek pa poberejo nacionalni davčni organi, pri čemer si med sabo izmenjajo zelo malo informacij;
- J. ker na delujočem notranjem trgu ne bi smelo priti do umetnih izkrivljanj, ki bi vplivala na odločitve o naložbah in poslovni lokaciji; ker pa globalizacija, digitalizacija in prosti pretok kapitala ustvarjajo pogoje za intenzivnejšo konkurenco na davčnem področju med državami članicami ter med njimi in tretjimi državami pri privabljanju naložb in podjetij; ker je pomembno podjetja obdržati v Evropi in jih vanjo privabljati, vendar ne s potencialno škodljivi davčni mehanizmi, katerih glavni cilj je predvsem spodbuditi naložbe in pritegniti več gospodarske dejavnosti in ki so bodisi odziv na podobne ukrepe sosednjih držav ali pa so namenjeni temu, da se popravijo domnevna obstoječa neravnovesja med državami članicami glede relativne blaginje, velikosti ali obrobne lege; ker se hkrati zdi, da v nekaterih jurisdikcijah obstaja povezava med privlačnim sistemom obdavčevanja dohodkov pravnih oseb in veliko nacionalno blaginjo; ker je optimalna struktura davčnih sistemov odvisna od številnih dejavnikov, zato se od države do države razlikuje; ker škodljiva davčna konkurenca med državami članicami nedvomno omejuje potencial enotnega trga;
- K. ker države – namesto da bi se osredotočale le na spodbujanje privlačnega poslovnega okolja, na primer z dobro infrastrukturo in visoko kakovostno delovno silo, tudi prek odhodkov za povečanje produktivnosti, ter zagotavljale stabilnost in predvidljivost davčnega sistema – v svoji vlogi akterjev na področju davčne konkurence nacionalno davčno zakonodajo skupaj s svojo mrežo davčnih sporazumov uporabljajo za promoviranje sebe kot držav, primernih za naložbe, in središč, primernih za prijavo dobička in usmerjanje finančnih tokov vanje, kar privablja podjetja ali navidezna podjetja v škodo partnerskih držav in vzpostavlja druge nepoštenе prakse med njimi; ker je v očitnem

⁽¹⁾ Taxation trends in the European Union (Trendi obdavčenja v Evropski uniji), izdaja za leto 2014, Eurostat.

Sreda, 25. november 2015

interesu posameznih držav, da ravnajo koristoljubno, in sicer da kot prve oblikujejo in začnejo izvajati posebne davčne mehanizme in določbe, s katerimi privabljajo davčno osnovo, in kot zadnje sodelujejo pri usklajenih ukrepih, ki temeljijo na sodelovanju, za reševanje vprašanja izogibanja davkom;

- L. ker davčna konkurenca med državami članicami obstaja; ker je v členu 4 PEU določeno načelo lojalnega sodelovanja med državami članicami Unije; ker bi morale države članice na področju davčne konkurence to načelo v celoti uporabljati;
- M. ker je stališče nekaterih držav članic glede izogibanja davkom dvoumno, saj se pritožujejo zaradi erozije davčne osnove na nacionalni ravni, hkrati pa so zasnovale obstoječe nacionalne in mednarodne davčne sisteme, ki to omogočajo, prav tako pa vztrajno zavračajo spremembe svojih davčnih sistemov v prid bolj usklajene rešitve; ker bi bilo treba v okviru popolne mobilnosti kapitala v EU in glede na cilj vzpostavitve unije kapitalskih trgov, ki ga je izrazila Komisija, v celoti upoštevati medsebojno odvisnost in vzajemne učinke nacionalnih davčnih sistemov in prihodkov, pri tem pa ne pozabiti na obsežno pozitivno in negativno čezmejno prelivanje, ki ga povzročijo davčne odločitve posameznih držav članic, saj davčna spodbuda v eni državi pomeni erozijo davčne osnove v drugi;
- N. ker je prišlo do protislovja, da je svobodna konkurenca med državami članicami na davčnem področju privedla do protikonkurenčnega ravnanja in izkrivljanja konkurence;
- O. ker se je vzpostavitev enotnega evropskega trga izkazala kot zelo koristna za nacionalna gospodarstva, saj so z njo postale bolj konkurenčne in privlačne v globaliziranem gospodarstvu, in ker bo davčna konvergenca med državami članicami navsezadnje imela enak učinek;
- P. ker zakonodajalec in davčne uprave, ki pogosto nimajo dovolj virov, ne morejo predvideti inovativnih mehanizmov za izogibanje davkom, ki jih oblikujejo in k njim spodbujajo nekateri davčni svetovalci, zlasti iz velikih revizijskih podjetij, pravniki in posredniška podjetja, temveč se lahko na te mehanizme le odzovejo, včasih tudi z veliko zamudo; ker so izkušnje še zlasti pokazale, da se organi EU, ki bi morali preprečiti uvedbo škodljivih davčnih ukrepov (kot je Skupina za kodeks ravnanja, ki so jo leta 1999 ustanovile države članice, ali Komisija kot varuhinja pogodb), nesposobni ukrepati proti tem neželenim praksam, saj včasih ukrepajo neučinkovito ali pa na podlagi preveč omejenih pooblastil, in da so bili v EU uvedeni številni novi in pogosto agresivni ukrepi ali dogovori o izogibanju davkom, kot je posebna ureditev za obdavčitev intelektualne lastnine („patent boxes“); ker se multinacionalna podjetja v EU in po svetu za oblikovanje mehanizmov za izogibanje davkom naslanjajo na strokovno znanje dobro organiziranih in usposobljenih davčnih svetovalcev, pa tudi bank in drugih ponudnikov finančnih storitev; ker je sektor davčnega svetovanja hkrati prisoten tudi v svetovalnih organih vlad in javnih institucij na področju davčnih zadev, kot je platforma EU za dobro davčno upravljanje; ker obstajajo pomisleki, da bi pri zagotavljanju svetovanja istega podjetja tako za javne organe kot za zasebna multinacionalna podjetja lahko prišlo do navzkrižja interesov;
- Q. ker mora davčno načrtovanje potekati v mejah prava in veljavnih pogodb; ker je zato najustreznejši način za preprečevanje agresivnega davčnega načrtovanja dobra zakonodaja in mednarodno usklajevanje za doseganje želenih rezultatov;
- R. ker je izvajanje zakonodaje bistvenega pomena za doseganje zastavljenih ciljev; ker so za to izvajanje pristojne nacionalne uprave, ki imajo pogosto malo spodbud za sodelovanje na evropski ravni; ker te razmere še povečujejo in poglobljajo razhajanja, ki izhajajo že iz razlik med zakonodajami v Uniji;

Sreda, 25. november 2015

- S. ker trojka institucij (Evropska komisija, Evropska centralna banka in Mednarodni denarni sklad), ki je spremljala program za finančno in fiskalno prilagoditev v državah članicah, kot sta Portugalska in Grčija, ni poskušala preprečiti davčnih amnestij, davčnih odločb, davčnih olajšav in shem za oprostitev davka, ki so bile in so nepravilno diskriminatorne, saj družbe in posamezniki spodbujajo k izogibanju davkom, povzročajo odtekanje državnih prihodkov in povečujejo breme že preveč obdavčenih malih in srednjih podjetij ter državljanov;
- T. ker sta preiskovanje in pregon davčnih kaznivih dejanj in pranja denarja, ki pogosto vključujejo finančne dejavnosti in pravne osebe v več jurisdikcijah, izjemno zahtevna; ker so uslužbenci držav članic, ki so pristojni za preiskovanje in sodni pregon storilcev davčnih in drugih kaznivih dejanj, pogosto niso dovolj usposobljeni niti ne razpolagajo z ustrežno opremo;
- U. ker se je zaradi varčevalnih politik in omejevanja proračuna v zadnjih nekaj letih znatno zmanjšala zmožnost davčnih uprav za preiskovanje davčnih kaznivih dejanj in škodljivih davčnih praks; ker so bila ta zmanjšanja posebej škodljiva v državah, udeleženi v programih finančne pomoči pod vodstvom trojke, kjer je bilo povečanje državnih prihodkov doseženo na račun prekomerno obdavčenih malih in srednjih podjetij in državljanov, medtem ko so velike korporacije in bogata podjetja, ki so se izogibala davkom, pogosto izkoriščala davčno amnestijo, davčne odločbe in druge sheme davčnih oprostitev in drugih davčnih ugodnosti, kot se je zgodilo na Portugalskem in v Grčiji;

Davčne odločbe in škodljive davčne prakse

- V. ker davčne odločbe zajemajo širok spekter praks v državah članicah, ki zajemajo vse od ukrepov ad hoc do jasno določene uporabe zakona, in sicer glede možnega področja uporabe in tematike, zavezujoče narave, pogostosti uporabe, obveščanja javnosti, trajanja in plačila pristojbin; ker na mednarodni ravni davčna odločba ni enotno opredeljena, če izvzamemo sklicevanje Komisije nanj kot na „vsako sporočanje ali države članice ali v njenem imenu glede razlage ali uporabe davčnih predpisov oziroma vsak drug instrument ali ukrep s podobnim učinkom“;
- W. ker davčne odločbe same po sebi niso sporne, saj je njihov prvotni namen zagotavljanje pravne varnosti davkoplačevalcev in zmanjšanje finančnega tveganja za poštena podjetja v primerih, ko so davčni predpisi ali njihova uporaba v določenih okoliščinah nejasni ali se različno razlagajo, zlasti pri zapletenih transakcijah, s tem pa prispevajo k preprečevanju sporov med davkoplačevalci in davčnimi organi v prihodnosti;
- X. ker se je praksa izdajanja davčnih odločb razvila v okviru tesnejšega in bolj sodelovalnega odnosa med davčnimi organi in davkoplačevalci kot način, kako se spoprijeti z vse bolj zapleteno davčno obravnavo nekaterih transakcij v vse bolj kompleksni, globalni in digitalizirani ekonomiji; ker se je – čeprav države članice trdijo, da davčne odločbe niso diskrecijske narave, pač pa se uporabljajo le za pojasnitev obstoječe davčne zakonodaje, pri čemer ostajajo tajna – na podlagi dela posebnega odbora Parlamenta potrdilo, da se lahko davčne odločbe izdajo brez kakršnega koli pravnega okvira na podlagi neformalnih ali diskrecijskih dogovorov, ki podpirajo davčno motivirane strukture, temelječe na mehanizmi davčnega načrtovanja, ki jih pogosto uporabljajo multinacionalna podjetja za zmanjšanje svojih davčnih prispevkov; ker se zdi, da to velja zlasti – vendar ne izključno – za davčne odločbe, povezane z določanjem transfernih cen znotraj podjetja (t. i. vnaprejšnji cenovni sporazumi); ker lahko davčne odločbe z zagotavljanje pravne varnosti le za nekatere izbrane akterje ustvarijo neenakost med podjetji, ki so jih prejela, in podjetji v istem sektorju, ki do njih nimajo dostopa;
- Y. ker niti OECD niti Evropska komisija nista pozvala k prenehanju same prakse izdajanja davčnih odločb;

Sreda, 25. november 2015

- Z. ker vnaprejšnja davčne odločbe ne bi smele vplivati na davčno obravnavo transakcij ali koristiti enemu davkoplačevalcu v škodo drugega, temveč bi morale, če ne pride do spremembe okoliščin, imeti enak učinek kot naknadna uporaba osnovnih davčnih določb; ker se zato to poročilo ne osredotoča zgolj na davčne odločbe, temveč v skladu z mandatom, ki ga je prejel posebni odbor TAXE, zajema vse davčne ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom, ki se lahko na splošno opredelijo kot škodljive davčne prakse, t.j. ukrepi, katerih cilj je privabiti podjetja nerezidente ali njihove transakcije v škodo drugih davčnih jurisdikcij, kjer bi bile te transakcije sicer obdavčene, in/ali ukrepi, ki naj bi zagotovili ugodnosti samo nekaterim podjetjem, s čimer izkrivljajo konkurenco;
- AA. ker bi v določeni meri škodljive davčne prakse utegnile biti povezane z enim ali več nezaželenih učinkov: pomanjkljivo preglednostjo, samovoljno diskriminacijo, izkrivljanjem konkurence in neenakimi konkurenčnimi pogoji na notranjem trgu in zunaj njega, posledicami za celovitost enotnega trga ter za poštenost, stabilnost in legitimnost davčnega sistema, višjo obdavčitvijo manj mobilnih gospodarskih dejavnikov, povečanimi gospodarskimi neenakostmi, nepošteno konkurenco med državami, erozijo davčne osnove, nezadovoljstvom v družbi, nezaupanjem in demokratičnim deficitom;
- AB. ker je treba priznati, da so sicer mala in srednja podjetja še naprej gonilna sila gospodarstva in zaposlovanja v Evropi, kljub temu pa imajo multinacionalna podjetja ključno vlogo pri ustvarjanju naložb, gospodarske rasti in delovnih mest; ker je plačilo poštenega deleža davkov v državah, kjer ta podjetja dejansko gospodarsko delujejo in ustvarjajo vrednost, njihov ključni prispevek k blaginji in trajnosti evropskih družb;

Delo posebnega odbora

- AC. ker se je posebni odbor Parlamenta, ustanovljen 26. februarja 2015, sestal štirinajstkrat in poslušal predstavitve predsednika Komisije Jean-Clauda Junckerja, komisarke za konkurenco Margrethe Vestager, komisarja za gospodarske in finančne zadeve, obdavčenje in carino Pierra Moscovicia, predsednika Sveta Pierra Gramegne, ministrov za finančne zadeve Michela Sapina (Francija), Wolfganga Schäubleja (Nemčija), Piera Carla Padoana (Italija), Luisa de Guindosa (Španija), predstavnikov OECD, pa tudi prijaviteljev nepravilnosti, preiskovalnih novinarjev, strokovnjakov, predstavnikov akademskega sveta, predstavnikov multinacionalnih podjetij, strokovnih združenj, sindikatov, nevladnih organizacij in poslancev parlamentov držav EU (glej Prilogo 1); ker so delegacije odbora TAXE obiskale Švico, da bi preučile nekatere vidike iz dela mandata odbora, ki se nanaša na tretje države, in naslednje države članice, da bi zbrale informacije: Belgijo, Luksemburg, Irsko, Nizozemsko in Združeno kraljestvo; ker so bila organizirana tudi srečanja z vladnimi predstavniki Gibraltarja ter Bermudov; ker kljub vsem tem dejavnostim, ki so pripeljale do različnih in dragocenih spoznanj o davčnih sistemih in praksi v vsej EU, niso bila pojasnjena vsa potrebna vprašanja, vključno z nedoslednostmi, ki ostajajo v izjavah predsednika Komisije Jean-Clauda Junckerja, o dolgo skriti strani iz poročila Jeannota Kreckéja;
- AD. ker je delo odbora delno oviralo to, da se številne države članice in Svet niso pravočasno odzvali (glej Prilogo 2) in posredovali zahtevane dokumentacije ali pa so posredovali le vljudnostni odgovor, v katerem se skorajda niso dotaknili bistva zahtev; ker so le štiri od 17 povabljenih multinacionalnih podjetij privolila v predstavitev pred odborom na prvo povabilo junija in julija 2015; ker je še 11 multinacionalnih podjetij pristalo na predstavitev pred odborom šele po glasovanju o poročilu v odboru TAXE in po več ponovnih vabilih, tako da je bilo treba organizirati izredno sejo tik pred glasovanjem na plenarnem zasedanju (glej Prilogo 3); ker tudi Komisija ni v celoti sodelovala in ni poslala vseh sejnih dokumentov in zapisnikov z neformalnih srečanj skupine za kodeks ravnanja, temveč je zaradi nepopustljivosti nekaterih držav članic omogočila samo delno seznanitev z njimi; ker je bilo treba zato podaljšati mandat odbora; a;

Sreda, 25. november 2015

AE. ker je v času sprejetja tega poročila še vedno potekalo več preiskav Komisije o državni pomoči v zvezi z dogovori o transfernih cenah, odobrenimi z davčnimi odločbami in drugimi ukrepi podobne narave ali s podobnim učinkom, ki vplivajo na obdavčljivi dobiček nekaterih odvisnih družb multinacionalnih podjetij;

Pregled praks pri obdavčevanju dohodkov pravnih oseb v državah članicah

1. opozarja, da so se modeli obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v industrializiranih državah izoblikovali v prvi polovici 20. stoletja, ko je bila čezmejna dejavnost omejena; ugotavlja, da sta globalizacija in digitalizacija gospodarstva močno spremenili globalne vrednostne verige ter način, kako trgi delujejo, in da ima zdaj večina velikih podjetij nadnacionalno strukturo, zaradi česar ni dovolj upoštevati le nacionalne davčne predpise; poudarja, da nacionalni in mednarodni predpisi na področju obdavčenja ne dohajajo razvoja poslovnega okolja;

2. poudarja, da je treba oblikovati uravnoteženo in pravično davčno politiko kot sestavni del strukturnih reform v državah članicah;

3. ugotavlja, da podjetja, ki poslujejo čezmejno, sicer vse težje delujejo v skladu z različnimi davčnimi sistemi, vendar lahko zaradi globalizacije in digitalizacije lažje organizirajo svoje dejavnosti prek davčnih oaz in oblikujejo dodelane strukture, s katerimi zmanjšajo svoj globalni davčni prispevek; je zaskrbljen, ker je večina držav članic zaradi gospodarske in dolžniške krize ter proračunske konsolidacije znatno zmanjšala število zaposlenih v davčni upravi; poudarja, da bi nacionalne davčne uprave morale imeti na voljo zadostne vire, vključno s človeškimi viri, za učinkovito delovanje pri preprečevanju in odkrivanju agresivnega davčnega načrtovanja, davčnih utaj in izogibanja davkom, ter boju proti njim, saj ti ustvarjajo znatno erozijo davčne osnove, pa tudi za zagotavljanje boljšega in pravičnejšega pobiranja davkov in verodostojnost davčnega sistema; opozarja, da so študije pokazale, da usposobljeno osebje v davčni upravi državi prinese znatno več prihodkov kot s tem povezanih odhodkov, saj ima učinkovitost davčne uprave neposreden pozitiven učinek na davčne prihodke;

4. opozarja na razliko med škodljivimi davčnimi praksami nekaterih davčnih in nacionalnih uprav, ki multinacionalnim podjetjem omogočajo preusmerjanje dobičkov, da se izognejo obdavčitvi na ozemljih, kjer so bili dobički ustvarjeni, in na drugi strani konkurenco držav pri privabljanju tujih neposrednih naložb ali ohranjanju gospodarskih dejavnosti znotraj države v popolni skladnosti z zakonodajo EU;

5. poudarja, da Pogodba v skladu z načelom subsidiarnosti državam članicam omogoča, da določijo svojo stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb in davčno osnovo, vse dokler ne bodo v skladu s Pogodbo sprejeti ukrepi za večjo davčno konvergenco; poudarja tudi, da zaradi prezapletenih predpisov v okviru nacionalnih davčnih sistemov in razlik med njimi prihaja do zakonodajnih vrzeli, ki jih multinacionalna podjetja izkoriščajo za agresivno davčno načrtovanje, zaradi česar pride do erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, tekmovanja v zniževanju standardov in končno do neoptimalnih ekonomskih posledic; poudarja, da je tovrstno izogibanje davkom v škodo vsem nacionalnim proračunom kot celoti, saj povečanje prihodkov od davkov na podlagi škodljivih davčnih praks v eni državi članici (z odstopanji, posebnimi olajšavami ali zakonodajnimi vrzeli) ne odtehta zmanjšanja prihodkov od davkov v drugih; poudarja, da je nadaljnjo erozijo davčne osnove mogoče preprečiti le z bolj usklajenim in skupnim pristopom držav članic, na podlagi katerega bi oblikovali skupni okvir, v katerem bi države članice določale svoje davčne stopnje ter bi lahko preprečevale nadaljnjo erozijo davčne osnove, škodljivo davčno konkurenco ter zniževanju standardov glede davčne stopnje;

6. opozarja, da nekatere države članice uradno podjetja višje obdavčujejo kot druge, da pa so v resnici davčne stopnje zaradi olajšav in zakonodajnih vrzeli, ki so v korist domačih podjetij, bistveno nižje, tako da so te dejansko nižje kot v državah članicah z uradno nizkimi davčnimi stopnjami;

Sreda, 25. november 2015

7. poudarja, da v nekaterih državah članicah nižja davčna stopnja za dohodke pravnih oseb lahko zagotovi višji davčni prihodek kot višja davčna stopnja;

8. ugotavlja, da so se po podatkih Komisije ⁽¹⁾ zakonsko določene stopnje davka od dohodkov pravnih oseb v EU v obdobju od leta 1995 do 2014 znižale za 12 odstotnih točk s 35 % na 23 %; poudarja, da se je poleg znižanja davčnih stopenj razširila tudi davčna osnova, s čimer se ublažijo izgube prihodkov, in da so relativno stabilni prihodki iz obdavčenja dohodkov pravnih oseb v enakem časovnem okviru lahko tudi posledica razširjenega trenda ustanavljanja podjetij, in sicer prehoda z nekaterih zakonitih oblik poslovanja, kot je samostojno podjetništvo, na status podjetja, zaradi česar pride do podobnega prehoda z davčne osnove fizične osebe na davčno osnovo pravne osebe;

9. ugotavlja, da večina držav članic porabi veliko sredstev za davčne olajšave, ki naj bi malim in srednjim podjetjem zagotovile konkurenčno prednost, vendar Komisija meni, da so v treh od štirih držav članic, preučenih v nedavni študiji, ti poskusi izničeni zaradi učinka mednarodnega davčnega načrtovanja ⁽²⁾; ugotavlja, da so zaradi teh učinkov mala in srednja podjetja v podrejenem konkurenčnem položaju kljub večjim stroškom, povezanim z davčnimi izdatki v ta namen, in da ti učinki izničujejo namen oblikovalcev nacionalnih politik;

10. poudarja, da je vrzel med zakonsko določenimi in dejanskimi davčnimi stopnjami vse večja, zlasti pri podjetjih, ki poslujejo na mednarodni ravni, kar vsaj delno odraža različna odstopanja in izjeme od splošno veljavne davčne ureditve, bodisi ker je zakonodajalec to načrtoval, da bi dosegel določene cilje, bodisi ker je to posledica agresivnega davčnega načrtovanja, tj. oblikovanja povsem umetne ureditve samo za davčne namene;

11. poudarja, da neskladnosti med davčnimi sistemi na globalni ravni prispevajo k znatnemu zmanjševanju davčne osnove in davčnim utajam, vendar ukrepanje le na ravni EU teh težav ne bo odpravilo;

12. ugotavlja, da se 28 davčnih sistemov v EU zelo razlikuje med sabo, tako glede opredelitve davčne osnove kot davčnih stopenj, še toliko bolj, če upoštevamo posebne jurisdikcije, ki so povezane z državami članicami EU in v katerih veljajo samostojni davčni sistemi (čezmorska ozemlja in ozemlja Združenega kraljestva pod britansko krono); obžaluje, da v EU ne obstajajo skupne opredelitve ali smernice glede osnovnih pojmov in elementov, kot so ravnovesje med obdavčevanjem pri viru in glede na rezidentstvo, stalna poslovna enota in obdavčljivi subjekti, ekonomska osnova in predpisi o preprečevanju zlorab, opredelitev obresti in licenčin, obravnava dolga in lastniškega kapitala, še manj pa glede tega, kaj se lahko odbije od davčne osnove in kaj ne, zaradi česar so davčni sistemi držav članic neusklajeni; poudarja, da je treba te opredelitve uskladiti;

13. poudarja, da nacionalne preferencialne ureditve in neskladnosti med različnimi davčnimi sistemi na enotnem trgu ustvarjajo priložnosti za izogibanje davkom; ugotavlja, da te neželene učinke še poslabšuje veljavnost številnih dvostranskih davčnih sporazumov med državami članicami in tretjimi državami ter nezadostne določbe za preprečevanje zlorab v njih;

14. ugotavlja, da neusklajenost davčnega okvira v EU še dodatno otežuje očitno nesodelovanje med državami članicami; v zvezi s tem poudarja, da države članice ne upoštevajo vedno, kakšen učinek bodo imeli njihovi davčni ukrepi na druge države članice, kar ne velja samo za oblikovanje davčnih ukrepov, temveč tudi za izmenjavo informacij o njihovem izvajanju, zaradi česar se na davčnem področju uveljavlja politika iskanja koristi na račun drugih, kar je v nasprotju s samimi temelji evropskega projekta; poudarja, da bi sistematična in učinkovita izmenjava informacij med državami članicami omogočila, da bi lahko upoštevale davčno obravnavo posameznih tokov dohodkov ali transakcij v drugih državah članicah; poudarja, da se tudi zaradi tega dogaja, da je dobiček, ki ga ustvarijo multinacionalna podjetja v neki državi članici, v EU obdavčen po zelo nizki stopnji ali sploh ni obdavčen, kar je nesprejemljivo;

⁽¹⁾ *Taxation trends in the European Union* (Trendi obdavčenja v Evropski uniji), statistična poročila Eurostata, izdaja iz leta 2014.

⁽²⁾ Evropska komisija (2015), *SME taxation in Europe – an empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises* (Obdavčevanje malih in srednjih podjetij v Evropi – empirična študija o obdavčevanju dohodkov za mala in srednja podjetja v primerjavi z velikimi podjetji).

Sreda, 25. november 2015

15. meni, da bi bilo treba v zvezi z notranjim trgov fiskalno politiko in politiko konkurence obravnavati kot dve plati iste medalje, in poziva Komisijo, naj ponovno oceni in okrepi razpoložljive instrumente in vire za politiko konkurence in državne pomoči;

16. poudarja, da je zblíževanje nacionalnih davčnih sistemov v EU zelo omejeno, čeprav se je proces povezovanja EU v zadnjih 30 letih poglobil bolj kot kdajkoli prej, zlasti v zvezi z enotnim trgov ter ekonomsko in monetarno unijo; obžaluje, da usklajevanje nacionalnih davčnih sistemov močno zaostaja za usklajevalnimi prizadevanji na ravni EU na drugih področjih, zlasti v okviru evropskega semestra, čeprav se precejšen del kombinacije politik za zagotavljanje fiskalne konsolidacije – razen pomembnih ukrepov na področju odhodkov – nanaša na prihodke; meni, da bi bilo treba ta vidik vključiti v poročilo petih predsednikov o dokončanju evropske ekonomske in monetarne unije iz junija 2015;

17. poudarja, da pomanjkanje politične volje za doseganje konvergence med nacionalnimi fiskalnimi politikami države članice spodbuja, da se odločajo za dvostranski pristop, čeprav bi bil skupni pristop bolj učinkovit; želi spomniti na možnost, da bi fiskalno konvergenco poskušali doseči z uporabo okrepljenega sodelovanja; v zvezi s tem pozdravlja željo nekaterih držav članic po uvedbi davka na finančne transakcije;

Instrumenti agresivnega davčnega načrtovanja in njihov učinek

18. poudarja, da se zaradi izogibanja davkom, ki se ga poslužujejo nekatera multinacionalna podjetja, njihov dobiček, ki ga ustvarijo v evropskih jurisdikcijah, lahko dejansko obdavči po skoraj ničelni davčni stopnji, poudarja pa tudi, da ta multinacionalna podjetja, ki sicer imajo koristi od številnih javnih dobrin in storitev v državah, kjer poslujejo, ne plačajo svojega deleža in tako prispevajo k eroziji davčne osnove in poglobljanju neenakosti; poudarja tudi, da je možnost preusmerjanja dobička na voljo samo podjetjem, ki poslujejo čezmejno, kar škoduje konkurentom, ki poslujejo samo v eni državi;

19. z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da izogibanje davkom od dohodkov pravnih oseb neposredno vpliva na nacionalne proračune in na razčlenitev deležev davčnih prihodkov po kategorijah davkoplačevalcev ter po ekonomskih dejavnikih (v korist najbolj mobilnih dejavnikov, kot je kapital v obliki tujih neposrednih naložb); obžaluje, da poleg izkrivljanja konkurence in neenakih konkurenčnih pogojev to povzroča izjemno zaskrbljujoče razmere, ko v času intenzivne fiskalne konsolidacije in strukturnih reform nekateri od navedenih davčnih zavezancev z najvišjo plačilno sposobnostjo prispevajo znatno manj od tistih, ki jih je gospodarska, finančna in dolžniška kriza najbolj prizadela, kot so navadni državljani in podjetja, ki ne uporabljajo agresivnega davčnega načrtovanja, ki pogosto spadajo v kategorijo malih in srednjih podjetij in zaradi tega podrejenega davčnega položaja pogosto ne morejo konkurirati multinacionalnim podjetjem; poudarja, da bi to utegnilo spodkopati zaupanje v demokracijo in vplivati na splošno izpolnjevanje davčnih obveznosti, zlasti v državah, ki izvajajo program za prilagoditev; obžaluje, da so prijavitelji nepravilnosti, ki nacionalnim organom zaradi javnega interesa zagotavljajo ključne informacije o kršitvah, nezakonitem ravnanju, prevarah ali nezakonitih dejavnostih, lahko kazensko preganjani ali doživljajo osebne ali ekonomske posledice; z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da se s podobnimi posledicami včasih soočajo celo novinarji pri odkrivanju nezakonitih ali nelegitimnih praks;

20. ugotavlja, da je raziskava Mednarodnega denarnega sklada ⁽¹⁾, v katero je bilo vključenih 51 držav, pokazala, da izguba prihodka zaradi preusmeritve dobička z ene davčne jurisdikcije v drugo znaša približno 5 % sedanjih prihodkov od davka od dohodkov pravnih oseb, v državah, ki niso članice OECD, pa skoraj 13 %; ugotavlja tudi, da po navedbah Komisije ekonometrični dokazi kažejo, da je pri tujih neposrednih naložbah vidik obdavčitve dohodkov pravnih oseb skozi čas postal vse pomembnejši; poudarja, da se po izsledkih študije v EU vsako leto izgubi približno 1 bilijon EUR potencialnih davčnih prihodkov zaradi skupnega učinka davčnih goljufij in davčnih utaj, med drugim tudi sive ekonomije, in izogibanja davkom ⁽²⁾ in da ocene kažejo, da letne izgube za nacionalne proračune, nastale zaradi izogibanja davkom, znašajo okoli 50 do 70 milijard EUR, da pa bi te izgube prihodkov v EU v resnici utegnile znašati okoli 160 do 190 milijard EUR, če bi

⁽¹⁾ Politična dokumenta Mednarodnega denarnega sklada *Spillovers in international corporate taxation* (Učinek prelivanja pri mednarodnem obdavčevanju dohodkov pravnih oseb), 9. maj 2014, in *Base Erosion, Profit Shifting and Developing Countries* (Erozija davčne osnove in preusmeritev dobička ter države v razvoju), 29. maj 2015.

⁽²⁾ Poročilo Richarda Murphyja, FCA, z dne 10. februarja 2012 z naslovom *Closing the European Tax Gap* (Zmanjševanje davčne vrzeli v Evropi).

Sreda, 25. november 2015

upoštevali posebne davčne ureditve, neučinkovitost pri pobiranju davkov ter druge podobne dejavnosti ⁽¹⁾; odbor OZN za trgovino in razvoj pa je izračunal, da se v državah v razvoju zaradi tega, ker se multinacionalna podjetja izogibajo davkom, na leto izgubi približno 100 milijard USD prihodkov; poudarja, da je treba te ocene obravnavati previdno in da bi utegnile biti preizkušnje glede na dejanske izgube za nacionalne proračune, saj je preglednost majhna, na svetu pa se uporabljajo različni računovodski in pojmovni okviri, kar vpliva na razpoložljivost primerljivih in tehničnih podatkov ter na zanesljivost ocen;

21. ugotavlja, da se lahko strategije davčnega načrtovanja oblikujejo na podlagi strukturiranja korporacij, ureditev financiranja za njihove odvisne družbe ali določanja transfernih cen brez povezave z dejanskimi gospodarskimi dejavnostmi, kar omogoča umetno preusmerjanje dobička med jurisdikcijami s ciljem zmanjšati globalni davčni prispevek podjetij; z veliko zaskrbljenostjo ugotavlja, da je v EU vse več navideznih družb, ki so podjetja samo po imenu, uporabljajo pa se izključno za namene davčne utaje; opozarja na poseben primer podjetja McDonalds, za katero je združenje sindikatov v poročilu opozorilo, da so med letoma 2009 in 2013 njegove davčne prakse evropske države stale čez milijardo EUR davčnih izgub ⁽²⁾;

22. meni, da kljub učinkovitim gospodarskim povezavam in interakciji na notranjem trgu nacionalne preferencialne ureditve in nizka raven usklajenosti ali konvergence med davčnimi sistemi držav članic povzročajo številna neskladja, ki omogočajo agresivno davčno načrtovanje, dvojne olajšave in dvojno neobdavčevanje, na primer prek ene ali kombinacije več naslednjih praks: nepošteno določanje transfernih cen, iskanje olajšav v jurisdikcijah z visokimi davki, prenos sredstev, pridobljenih prek posojil, na namenska podjetja, prenos tveganja, hibridni finančni instrumenti, izkoriščanje neusklajenosti, davčna arbitraža, dogovori o licenčinah, izbiranje najugodnejšega sporazuma in prodaja sredstev v jurisdikcijah z nizkimi davki;

23. poudarja, da je pri misijah za zbiranje informacij v petih državah članicah in Švici posebni odbor ugotovil, da bi več nacionalnih davčnih ukrepov, ki jih multinacionalna podjetja pogosto uporabljajo v kombinaciji, utegnilo veljati za škodljive davčne prakse, zlasti spodaj naštetih, vendar ta seznam ni izčrpen:

- zloraba davčnih odločb ali sporazumov o poravnavi, ki niso le pojasnitev obstoječe zakonodaje in zagotavljajo ugodnejšo davčno obravnavo,
- različne opredelitve stalne poslovne enote davčnega rezidentstva,
- majhno upoštevanje ali neupoštevanje ekonomske osnove, ki omogoča ustanavljanje subjektov za posebne namene (npr. navideznih in slamnatih družb) z ugodnejšo davčno obravnavo,
- odbitek nominalnih obresti (podjetjem omogoča, da od svojih obdavčljivih dohodkov odbijejo navidezne obresti, izračunane na podlagi njihovega lastniškega kapitala),
- prakse izdajanja stališč o presežnem dobičku (prek katerih lahko podjetje od davčne uprave pridobi pisno potrdilo o tem, da njegov obdavčljivi dohodek ne vključuje dobička, ki ne bi bil ustvarjen, če ne bi bilo del multinacionalnega podjetja),
- nejasne ali neusklajene določbe o določanju transfernih cen,
- številne preferencialne ureditve, zlasti glede neopredmetenih sredstev (posebna ureditev za obdavčitev patentov, znanja ali intelektualne lastnine),
- povračilo ali oprostitvev davčnega odtegljaja za obresti, dividende in licenčnine na podlagi dvostranskih davčnih sporazumov in/ali določb nacionalne zakonodaje,

⁽¹⁾ European added value of legislative report on bringing Transparency, coordination and convergence to corporate tax policies in the European Union (Evropska dodana vrednost zakonodajnega poročila o uvajanju preglednosti, skladnosti in konvergence v politike o obdavčevanju dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji), Dr. Benjamin Ferrett, Daniel Gravino in Silvia Merler, Evropski parlament.

⁽²⁾ *Unhappy meal – €1 Billion in Tax Avoidance on the Menu at McDonald's* (Nesrečno kosilo – na jedilniku pri McDonaldsu izogibanje davkom v višini ene milijarde evrov“, EPSU et al., februar 2015.

Sreda, 25. november 2015

- različne pravne opredelitve v državah članicah (hibridni subjekti ali hibridna posojila, kjer se obrestni odhodki spremenijo v izvzete dividende),
- v primeru Švice posebne davčne ureditve na ravni kantonov za podjetja pod tujim nadzorom, ki ne veljajo za podjetja pod nacionalnim nadzorom (ločevalne ureditve);
- pomanjkanje učinkovitih splošnih ali posebnih pravil proti zlorabi ali ohlapno izvrševanje ali razlaga teh pravil,
- strukture, ki lahko prikrijejo dejanskega lastnika sredstev in za katere morda ne veljajo ureditve za izmenjavo informacij, kot so skladi in t. i. prostocarinska območja;

24. ugotavlja, da po podatkih Komisije ⁽¹⁾ 72 % preusmeritev dobička v EU poteka prek določanja transfernih cen in lokacije intelektualne lastnine;

25. poudarja, da so v zadnjih letih številne države članice razvile posebne mehanizme za zmanjšanje davka od dohodkov pravnih oseb, s katerimi želijo pritegniti mobilna neopredmetena sredstva podjetij, kot je dohodek od intelektualne lastnine; ugotavlja, da so možnosti za zmanjšanje davčne osnove in olajšave raznolike, prav tako pa tudi področja uporabe predlaganih mehanizmov (posebna ureditev za obdavčitev inovacij, intelektualne lastnine, znanja, patentov itd.); poudarja, da v nekaterih državah članicah za davkoplačevalce ni obvezno, da za pridobitev davčnih ugodnosti intelektualno lastnino ustvarijo sami in/ali v zadevni državi, temveč je dovolj, da jo pridobijo prek podjetja, ki ima rezidenstvo v tej jurisdikciji; zato poudarja, da morajo biti vse davčne olajšave za raziskave in razvoj povezane z dejanskimi izdatki v navedeni jurisdikciji;

26. poleg tega poudarja, da se lahko v skladu z nacionalnimi davčnimi sistemi za stroške raziskav in razvoja že zdaj uveljavlja izvzete iz obdavčitve, tudi če ne obstaja posebna ureditev za obdavčitev intelektualne lastnine, in da te ureditve prispevajo k izogibanju davkom na način, ki je v nasprotju s sistemom;

27. meni, da so ti mehanizmi primeri škodljive davčne konkurence med državami, saj večinoma niso povezani z realnim gospodarstvom in nanj večinoma ne vplivajo, vplivajo pa na znižanje davčnih prihodkov v drugih državah, tudi v državah članicah; opozarja, da je Komisija pri pregledu davčnih spodbud za raziskave in razvoj ⁽²⁾ ugotovila, da posebna ureditev za obdavčitev intelektualne lastnine prej povzroči preselitev dohodka pravnih oseb, kot pa da bi spodbujala inovacije;

28. poudarja, da v gospodarskem okolju, za katerega je značilnih več neopredmetenih sredstev, na določanje transfernih cen pogosto vpliva pomanjkanje primerljivih transakcij in referenčnih meril, zaradi česar je pravilno izvajanje tržnega načela, v skladu s katerim bi bilo treba določanje cen transakcij med subjekti, ki spadajo v isto skupino, vrednotiti enako kot transakcije med neodvisnimi subjekti, izjemno zahtevno;

29. ugotavlja, da obstoječe smernice za določanje transfernih cen multinacionalnim podjetjem dopuščajo precejšnjo svobodo pri izbiri in uporabi metod ocenjevanja; poudarja, da multinacionalna podjetja izkoriščajo popolno pomanjkanje učinkovitih skupnih standardov za določanje transfernih cen ter različna odstopanja, izjeme in alternative, ki so na voljo – kar je v nasprotju z duhom omenjenih smernic –, s čimer prilagajajo svoj obdavčljivi dobiček glede na jurisdikcije in zmanjšujejo svojo skupno davčno obveznost, na primer prek zlorabe metode dodatka na stroške, samovoljnega določanja profitnih marž ali vprašljivega neupoštevanja nekaterih odhodkov pri svojih izračunih; poudarja, da je najboljši način za reševanje vprašanja transfernih cen na ravni EU konsolidacija skupne davčne osnove, s katero bi odpravili potrebo po teh cenah;

⁽¹⁾ Delovni dokument Komisije z dne 17. junija 2015 o davku od dohodkov pravnih oseb v Evropski uniji (SWD(2015)0121).

⁽²⁾ A study on R&D Tax incentives (Študija o davčnih spodbudah za razvoj in inovacije), dokument o davkih št. 52–2014, Evropska komisija.

Sreda, 25. november 2015

30. poudarja, da davčne uprave ne morejo ustrezno spremljati dokumentov o določanju transfernih cen, ki jih predložijo multinacionalna podjetja ali njihovi predstavniki, saj so pogosto preslabo opremljene in jim primanjkuje osebja, da bi temeljito preučile te analize ter njihove rezultate in učinke;

31. obžaluje, da so v gospodarskem okolju, kjer se 60 % svetovne trgovine odvija znotraj skupin⁽¹⁾, smernice za izvajanje tega povsem ekonomskega koncepta na nacionalni ravni razdrobljene in so zato podvržene nedoslednostim med državami članicami in pravnim sporom;

32. poudarja tudi, da kljub znatnemu številu pravnih sporov v EU zaradi različne razlage enakih načel o določanju transfernih cen še vedno ni učinkovitega mehanizma za reševanje sporov na evropski ravni; ugotavlja, da lahko poravnava zadev v zvezi z določanjem transfernih cen, ki se predložijo Konvenciji EU o arbitraži, traja do osem let, kar prispeva k pravnim negotovosti za podjetja in davčne uprave;

33. poudarja bistveno vlogo velikih revizijskih podjetij, med drugim „velikih štirih“, pri snovanju in trženju stališč in mehanizmov za izogibanje davkom, ki izkoriščajo neskladnosti med nacionalnimi zakonodajami; poudarja, da omenjena podjetja, v katerih davčne storitve predstavljajo znaten del prihodka, obvladujejo revizijske trge v večini držav članic, prevladujejo na področju storitev davčnega svetovanja na globalni ravni in tvorijo omejen „oligopol“; meni, da bo, če se bodo te razmere nadaljevale, neizbežno prišlo do oviranja delovanja enotnega trga na področju dejavnosti „velikih štirih“; opozarja na navzkrižje interesov, do katerega prihaja znotraj istega podjetja, in sicer med davčnim svetovanjem in svetovalnimi dejavnostmi za davčne uprave ter storitvami davčnega svetovanja za multinacionalna podjetja, ki izkoriščajo šibkosti nacionalnih davčnih zakonov; meni, da bi bilo treba na tem področju spodbujati dobro prakso ter izboljšati obstoječe kodekse ravnanja; vseeno pa dvomi v učinkovitost kodeksov ravnanja podjetij in politik družbene odgovornosti gospodarskih družb pri reševanju tega vprašanja; poudarja, da so davčne odločbe postale pogosta poslovna praksa v EU in po svetu, ne le za zagotovitev pravne varnosti ali ugodnih davčnih dogovorov, temveč tudi v primerih, ko zakonodajne določbe ne dopuščajo različnih interpretacij; je zaskrbljen, ker sektor davčnega svetovanja ocenjuje, da že 50-odstotna možnost, da je mehanizem davčnega načrtovanja zakonit, zadostuje za to, da ga priporočijo strankam⁽²⁾;

34. poziva davčne organe, naj izboljšajo in diverzificirajo svoje vire znanja ter znatno izboljšajo postopek ocene učinka, da bi zmanjšali tveganje nepričakovanih posledic novih davčnih ukrepov; opozarja države članice, da k ustvarjanju davčnih vrzeli, nepoštenosti davčnih sistemov in nizki verodostojnosti davčne politike pomembno prispevajo ne le razlike med davčnimi sistemi, pač pa tudi pretirana zapletenost nacionalnih davčnih sistemov in majhna stabilnost s preveč pogostimi spremembami; v zvezi s tem poudarja, da davčna razdrobljenost ovira ustanovitev evropske unije kapitalskih trgov;

Stanje in ocena ukrepov EU ter mednarodnih in nacionalnih ukrepov

35. priznava, da je bilo po ekonomski krizi in še škandalu LuxLeaks obravnavanje agresivnega davčnega načrtovanja, ki ga izvajajo multinacionalna podjetja, visoko na političnem dnevnem redu držav članic, EU, OECD in skupine G-20, vendar obžaluje, da do zdaj razen projekta OECD in skupine G-20 za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička še bil dosežen znaten praktični napredek;

36. glede na to ugotavlja, da so številne države članice sprejele ali nameravajo sprejeti ukrepe za boj proti izogibanju davkom, zlasti v zvezi z omejevanjem odbitkov obresti, predpisi o preprečevanju zlorab, boljše opredelitvijo stalne poslovne enote (vključno z oblikovanjem testov ekonomske osnove za učinkovitejšo ugotavljanje davčne zavezanosti podjetij), morebitno izključitvijo podjetij, ki ne upoštevajo pravil, iz javnih razpisov ali objavo sistemov davčnega načrtovanja, kar je vse lahko bistveno za obnovo verodostojnosti davčnega sistema in zmanjšanje razkoraka med vzpostavljanjem specifičnih sistemov in sprejemanjem korektivnih ukrepov, tudi na zakonodajni ravni;

⁽¹⁾ *Transfer pricing: Keeping it at arm's length* (Določanje transfernih cen: ohranjanje tržnega načela), OECD Observer 230, januar 2002 (popravljen 2008).

⁽²⁾ Spodnji dom parlamenta Združenega kraljestva, ustna predstavitev pred odborom za javne finance, 31. januar 2013.

Sreda, 25. november 2015

37. ima vseeno pomisleke, da če ne bo sodelovalnega pristopa, utegnejo enostranski ukrepi držav članic proti eroziji davčne osnove dodatno zaplesti razmere in ustvariti nove neusklajenosti ter s tem dodatne priložnosti za izogibanje davkom na notranjem trgu; poudarja, da bo učinek enak, če bodo države članice različno izvajale mednarodne smernice ali smernice EU;

38. pozdravlja različne, tudi najnovejše pobude in zakonodajne predloge Komisije v zadnjih 20 letih za tesnejše usklajevanje sistemov obdavčitve dohodkov pravnih oseb v državah članicah, da bi okrepili notranji trg, obravnavali vprašanja dvojne obdavčitve ali dvojne neobdavčitve in ohranili pravico držav članic do učinkovitega obdavčevanja; kljub temu obžaluje, da je Svet doslej sprejel le malo teh predlogov in pobud, in sicer zaradi zahteve o soglasju in ker so nekatere države članice še vedno prepričane, da imajo same več koristi od lukenj v neusklajenem davčnem sistemu, kot bi jih imele skupaj v usklajenem;

39. pozdravlja, da je bil objavljen nov sveženj o davčni politiki, in poziva Komisijo, naj si prizadeva zagotoviti pošten sistem obdavčitve na podlagi načela, da je treba davke plačevati v državi, kjer se ustvarja dobiček, ter tako preprečiti izkrivljanje notranjega trga in nepošteno konkurenco;

40. poudarja, da je Skupina za kodeks ravnanja o obdavčitvi podjetij (v nadaljnjem besedilu skupina), ki so jo leta 1998 ustanovile države članice, konec prejšnjega stoletja in v prvih letih tega stoletja izkoreninjenje tedaj najškodljivejših posameznih davčnih praks, in sicer z dvotirnim pristopom mehkega prava, po katerem se veljavni ukrepi, ki povzročajo škodljivo davčno konkurenco, odpravijo in v prihodnosti ne upajajo več („mirovanje“);

41. obžaluje, da delo skupine vsaj na videz nima več zagona; ugotavlja, da so države članice več kot 100 ukrepov, ki so bili odpravljeni na podlagi dela skupine, nadomestile z davčnimi ukrepi s podobno škodljivimi učinki; ugotavlja, da so se davčni organi na priporočila skupine odzvali tako, da so vzpostavili nove strukture z enakimi škodljivimi učinki kot tiste, ki jih je skupina pomagala odpraviti; obžaluje neuspeh pri preteklih poskusih, da bi okrepili upravljanje in mandat skupine ter prilagodili in razširili njene metode dela in merila, določene v kodeksu, za boj proti novim oblikam škodljivih davčnih praks v sedanjem gospodarskem okolju; podpira najnovejše predloge Komisije na to temo, kot so opredeljeni v njenem akcijskem načrtu z dne 17. junija 2015 za pravičen in učinkovit sistem obdavčitve dohodkov pravnih oseb v EU;

42. obžaluje, da kljub ambicioznim ciljem, ki obstajajo že od leta 1997, med državami članicami še vedno vlada davčna konkurenca, pa ne toliko zaradi razlik v davčnih stopnjah kot zaradi razlik v nacionalnih pravilih za določanje, kaj je obdavčljivi dobiček, kakor je nedvomno razvidno iz večdesetletnih razlik med nominalno in dejansko stopnjo obdavčitve dohodkov pravnih oseb, ki ju uporabljajo države članice;

43. obžaluje tudi, da sta prvotni status skupine in njena ureditev upravljanja pustila preveč maneverskega prostora za politična pogajanja in kompromise pri iskanju „širšega konsenza“ (torej v resnici kvazisoglasje z možnostjo, da se v opombah izrazi nesoglasje) v zvezi z oceno škodljivih praks, kar je vplivalo na zanesljivost in celovitost dela skupine in včasih pripomoglo k namerni neobjavi poročil ali neukrepanju po poročilih, na primer pri poročilu družbe Simmons & Simmons o upravnih praksah leta 1999; obžaluje tudi, da so na razveljavljanje veljavnih ukrepov vplivali politični zastoji, v nekaterih primerih so celo po roku dovolili vključitev novih upravičencev, kar je povezano tudi s tem, da so mehanizmi skupine za odgovornost in spremljanje zelo šibki;

44. odločno poudarja, da je pristop posamične obravnave v kodeksu sicer pripomogel, da zdaj države članice tekmujejo z bolj splošnimi ukrepi, ne rešuje pa sistemske pomanjkljivosti razdrobljenega okvira EU za obdavčitev dohodkov pravnih oseb, za kar bi bila potrebna temeljitejša prenovitev;

Sreda, 25. november 2015

45. je seznanjen s prizadevanji za vzpostavitev platforme za dobro davčno upravljanje, ki za isto mizo združuje različne deležnike, da bi dosegli soglasje glede vprašanja izogibanja davkom, zlasti v mednarodnem smislu, ter Skupnega foruma za transferne cene, ki izdaja vrsto smernic o tehničnih vprašanjih v zvezi z določanjem transfernih cen; poudarja, da sta ta organa doslej prispevala le k omejenim popravkom okvira za obdavčitev dohodkov pravnih oseb; obžaluje, da smernice, ki jih je izdal Skupni forum za transferne cene, doslej še niso dovolj obravnavale vprašanja izogibanja davkom; obžaluje, da je sestava tega foruma kljub nedavno posodobljenemu članstvu še vedno neuravnotežena; poleg tega ugovarja temu, da davčni strokovnjaki, ki sodelujejo pri smernicah za transferne cene, obenem tudi svetujejo strankam pri strategijah agresivnega davčnega načrtovanja, ki temeljijo na transfernih cenah, torej imajo navzkrižne interese;

46. poudarja, da je bilo z zakonodajo EU (direktive o matičnih in odvisnih družbah, o obrestih in licenčinah, o združitvah in o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja), ki sicer ureja le omejene vidike, povezane z obdavčitvijo dohodkov pravnih oseb, moč rešiti specifična vprašanja, s katerimi se soočajo države članice in podjetja, ki delujejo v več državah; poudarja, da imajo ti ukrepi, ki so bili prvotno zasnovani za odpravo dvojnega obdavčevanja, nekatere nenamerne in ravno nasprotno učinke na izogibanje davkom in občasno privedejo celo do dvojne neobdavčitve; pozdravlja, da je Svet v pričakovanju, da bo to pomagalo odpraviti nekatere priložnosti za izogibanje davkom v EU, nedavno sprejel spremembe k direktivi o matičnih in odvisnih družbah, s katerimi namerava uvesti splošno določbo proti zlorabi in obravnavati neskladja pri hibridnem posojanju, direktiva pa bo začela veljati konec leta 2015,

47. opozarja, da so določbe Direktive Sveta 2011/16/EU o upravnem sodelovanju namenjene izvajanju izmenjave vseh ustreznih finančnih podatkov; meni, da bi lahko imela avtomatična, takojšnja in celovita izmenjava in učinkovita obdelava davčnih podatkov močan odvračilni učinek proti izogibanju davkom in uvajanju škodljivih davčnih praks ter bi državam članicam in Komisiji omogočila vse ustrezne informacije za odzivanje na te prakse;

48. obžaluje, da veljavni okvir zakonodaje in spremljanja za izmenjavo podatkov o davčnih ukrepih ni učinkovit, saj je bilo dokazano, da se veljavne zahteve za izmenjavo podatkov na lastno pobudo ali na zahtevo ne izpolnjujejo; obžaluje, da skoraj nobena država članica ne izmenjuje podatkov, kar bi lahko vplivalo na partnerske države EU; obžaluje, da ni dovolj usklajevanja med Komisijo in pristojnimi organi držav članic;

49. obžaluje, da se davčni podatki med državami članicami le redko izmenjavajo na lastno pobudo; pozdravlja, da avtomatična izmenjava podatkov ne temelji več na vzajemnosti; opozarja na strukturne težave v zasnovi sistema, saj temelji na lastni presoji, kaj je treba sporočiti in česa ne, ter na šibke sisteme nadzora, s katerimi je zelo težko prepoznati kakršnokoli kršenje zahtev glede izmenjave podatkov;

50. pozdravlja zavezanost Komisije spodbujanju avtomatične izmenjave davčnih podatkov kot evropskega in mednarodnega standarda preglednosti; jo poziva, naj kot prvi korak izpolni svojo vlogo varuhinje Pogodb in sprejme vse potrebne ukrepe, da bi zagotovila ustrezno izpolnjevanje veljavnega prava EU in upoštevanje načela lojalnega sodelovanja med državami članicami, zapisanega v Pogodbah; pozdravlja predlog skupine strokovnjakov za avtomatično izmenjavo podatkov o finančnih računih, da bi preučili možnosti za podporo državam v razvoju z avtomatično izmenjavo podatkov, in sicer z odobritvijo nevzajemnih sporazumov o izmenjavi podatkov;

51. ugotavlja, da so pravila za državno pomoč in sankcije koristni za obravnavanje najbolj nepoštenih in izkrivljajočih škodljivih davčnih praks in imajo lahko znaten odvračilni učinek;

52. pozdravlja sveženj ukrepov Komisije za davčno preglednost v zvezi z avtomatično izmenjavo podatkov iz marca 2015 in akcijski načrt za pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU iz junija 2015; poudarja pa, da sta ta dokumenta lahko kvečjemu korak v pravo smer in da je nujno potreben skladen okvir zakonodajnih določb in upravnega usklajevanja, tudi v korist malim in srednjim podjetjem in tistim multinacionalnim podjetjem, ki pomagajo

Sreda, 25. november 2015

ustvarjati pristno gospodarsko rast in pošteno plačujejo svoje davke na notranjem trgu;

53. pozdravlja nedavni napredek glede akcijskega načrta OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička po zaporednih pozivih k ukrepom na vrhlih skupin G-7 in G-20, s katerim se skušajo obravnavati posamezna vprašanja, ki vplivajo na delovanje mednarodnega sistema obdavčevanja dohodkov pravnih oseb, in sicer s predlaganjem svetovnih in sistemskih ukrepov za reševanje teh vprašanj; obžaluje pozno in še vedno neenako vključevanje držav v razvoj v postopek OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, v katerem bi morale enakovredno sodelovati; prav tako obžaluje, da nekateri rezultati tega akcijskega načrta niso bolj poglobljeni na področjih, kot so škodljiva davčna ureditev, digitalno gospodarstvo in preglednost;

54. ugotavlja, da je bil akcijski načrt za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička po sistematični analizi „kritičnih točk“ mednarodnega davčnega sistema razdeljen na 15 akcijskih točk, od katerih jih je vrh skupine G-20 novembra 2014 podprl sedem, dogovor o preostalih pa naj bi bil sklenjen do oktobra 2015; poudarja, da je namen teh ukrepov v kontekstu razvijajočega se poslovnega okolja reševati vprašanja preglednosti, na primer z izdajo smernic za poročanje po državah, ter odsotnosti osnove v nekaterih mehanizmi za izogibanje davkom in večje doslednosti v mednarodnih pravilih;

55. svari pa pred kompromisi, s katerimi ne bi izpolnili prvotnih ciljev ali ki bi privedli do razhajajočih interpretacij na nacionalni ravni; hkrati poudarja, da še vedno ni učinkovitega spremljanja, kako se izvajajo smernice OECD v državah, ki so jih podprle, in da tudi najboljše zasnovane rešitve ne morejo biti učinkovite, če se ne spremljajo in ne izvajajo ustrezno;

56. poudarja, da se dejavnosti EU in OECD na tem področju dopolnjujejo; meni, da bi morala EU glede na svojo raven povezanosti preseči predloge iz načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička z usklajevanjem in približevanjem, da bi preprečila vse oblike škodljive davčne konkurence na notranjem trgu; je prepričan, da bi EU lahko vzpostavila učinkovitejša orodja, s katerimi bi zagotovila pošteno davčno konkurenco in pravico držav članic do dejanskega obdavčevanja dobičkov, ustvarjenih na njihovem ozemlju, ne da bi to negativno vplivalo na konkurenčnost EU;

Preiskave državne pomoči, ki jih je opravila Komisija: pregled in rezultati

57. poudarja, da so novi udeleženci ter mala in srednja podjetja na notranjem trgu, ki ne uporabljajo agresivnih davčnih praks, v slabšem položaju v primerjavi z multinacionalnimi podjetji, ki lahko svoje dobičke preusmerjajo ali izvajajo druge oblike agresivnega davčnega načrtovanja z vrsto odločitev in instrumentov, ki so jim na voljo izključno zaradi velikosti ali mednarodnega poslovanja; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da multinacionalnim podjetjem poleg sicer enakih razmer po plačilu davkov zaradi nižjih davčnih obveznosti ostane večji dobiček, kar zanje na enotnem trgu ustvarja neenake konkurenčne razmere v primerjavi s tekmeci, ki nimajo dostopa do agresivnega davčnega načrtovanja ter ohranjajo povezavo med državo, kjer ustvarjajo dobiček, in državo, v kateri so obdavčeni; poudarja, da je izkrivljanje enakih konkurenčnih pogojev v korist multinacionalnih podjetij v nasprotju s temeljnim načelom notranjega trga;

58. poudarja, da OECD ⁽¹⁾ opozarja, da nekatera multinacionalna podjetja uporabljajo strategije, ki jim omogočajo plačevanje zgolj 5-odstotnega davka, medtem ko manjša podjetja plačujejo tudi do 30-odstotni davek, in je zaskrbljen, ker nekatere študije ⁽²⁾ opozarjajo, da je povprečno davčno breme čezmejnih podjetij do 30 % nižje od domačih podjetij, ki delujejo samo v eni državi; meni, da je nesprejemljivo, da lahko nekatera multinacionalna podjetja kot rezultat teh strategij plačujejo zelo nizko dejansko stopnjo davka od dohodkov pravnih oseb, medtem ko morajo nekatera mala in srednja podjetja svoje davke plačevati v celoti;

⁽¹⁾ sporočilo OECD za medije „OECD urges stronger international co-operation on corporate tax“ (OECD poziva k tesnejšemu mednarodnemu sodelovanju na področju davka od dohodkov pravnih oseb), 12.2.2013.

⁽²⁾ SME taxation in Europe – An empirical study of applied corporate income taxation for SMEs compared to large enterprises (Obdavčitev malih in srednjih podjetij v Evropi – empirična študija uporabljene obdavčitve od dohodkov malih in srednjih podjetij v primerjavi z velikimi) – Evropska komisija, maj 2015, ter P. Egger, W. Eggert in H. Winner (2010), *Saving taxes through foreign plant ownership* (Varčevanje pri davkih z lastništvom tujih tovarn), *Journal of International Economics* 81, str. 99–108.

Sreda, 25. november 2015

59. poudarja, da tovrstno izkrivljanje odločitev gospodarskih subjektov zaradi pričakovanega obračuna po plačilu davka, izkrivlja trg in povzroča neoptimalno porazdelitev virov znotraj EU, kar običajno znižuje raven konkurence in tako vpliva na rast in zaposlovanje;

60. opozarja, da se nekatere škodljive davčne prakse lahko uvrščajo na področje pravil o državni pomoči, povezani z davki, zlasti zato, ker lahko na enak način omogočijo selektivno prednost in pomenijo izkrivljanje konkurence na notranjem trgu; ugotavlja, da so se postopki državne pomoči in Skupine za kodeks ravnanja v preteklosti medsebojno podpirali, zlasti leta 1999 in v prvi polovici prvega desetletja 21. stoletja; poudarja, da izvrševanje pravil EU o konkurenčnosti dodaja pravni pritisk, ki dopolnjuje procese odločanja mehkega prava v skupini, in deloma izravna odsotnost drugih učinkovitih orodij za reševanje problema izogibanja davkom na ravni EU;

61. pozdravlja pomemben napredek, ki je bil v zadnjih 20 letih dosežen v zvezi z analitičnim okvirom Komisije za državno pomoč, povezano z davki, kar je tlakovalo pot k jasnejšim opredelitvam in analizam državne pomoči, omogočene prek davčnih ukrepov, ter bolj sistematično odzivanje na takšne ukrepe; je seznanjen zlasti s smernicami Komisije iz leta 1998 o uporabi pravil o državni pomoči za ukrepe, povezane z neposredno obdavčitvijo podjetij, s poročilom o smernicah iz leta 2004 in z različnimi pomembnimi stališči iz sodne prakse iz prvih let 21. stoletja; pozdravlja, da se je leta 2014 v sklopu procesa posodabljanja pravil o državni pomoči, ki ga spodbuja Komisija, začelo javno posvetovanje o osnutku smernic za razjasnitev pojma državna pomoč skladno s členom 107 PDEU, ki govori tudi o državni pomoči, povezani z davki, zlasti davčnih odločb;

62. je seznanjen, da je v zadnjih desetletjih vse več uveljavljene sodne prakse Sodišča EU o uporabi zakonodaje o državni pomoči za davčne ukrepe držav članic, nazadnje v zadevi Gibraltarja leta 2011 ⁽¹⁾;

63. ugotavlja, da je Sodišče EU poudarilo načelo vsebine pred obliko, zato je osnovno merilo za oceno ukrepov njihov gospodarski učinek;

64. zato ugotavlja, da je Sodišče EU pri daljnosežnih zahtevah za zakonodajno pristojnost držav članic v davčnih zadevah izhajalo iz prepovedi državne pomoči;

65. ugotavlja, da je osrednje merilo pri oceni, ali so neposredni ali posredni davčni ukrepi selektivni ali ne in skladni z notranjim trgov ali ne, „narava in ureditev davčnega sistema“ ter da je treba državno pomoč oceniti glede na že obstoječe ravnovesje; poudarja, da veljavna pravila o konkurenci ne morejo zajeti vseh oblik izkrivljanja konkurence in škodljivih davčnih praks na notranjem trgu, saj je referenčna vrednost EU za ocenjevanje morebitnih izkrivljanj nacionalni referenčni sistem ⁽²⁾; zato ugotavlja, da zato zgolj popolno izvrševanje teh pravil ne bi pripomoglo k reševanju problematike izogibanja davkom v EU;

66. ugotavlja, da je Komisija glede na podatke, ki jih je pridobil njen posebni odbor ⁽³⁾, od leta 1991 uradno preučila zgolj 65 davčnih zadev, povezanih z državno pomočjo, med katerimi je bilo 7 davčnih odločb, le 10 zadev pa je temeljilo na uradnih obvestilih držav članic;

⁽¹⁾ Zadevi C-106/09 P in C-107/09 P, Komisija proti Government of Gibraltar in Združenemu kraljestvu, sodba z dne 15. novembra 2011.

⁽²⁾ Če ukrepi, ki jih sprejmejo države članice, zadevajo ves davčni sistem, pomenijo splošno prilagoditev davčne politike in ne gre za državno pomoč;

⁽³⁾ Sporočilo komisarke Margrethe Vestager odboru TAXE z dne 29. aprila 2015.

Sreda, 25. november 2015

67. poudarja, da je Komisija v drugi polovici prvega desetletja 21. stoletja obravnavala le majhno število zadev na področju državne pomoči, povezane z davki, in da nedavni postopki o državni pomoči vključujejo:

- začetek preiskave prakse davčnih odločb v sedmih državah članicah junija 2013, ki je bila decembra 2014 razširjena na vse države članice,
- začetek preiskave oktobra 2013 o tem, ali ureditev davka od dohodkov pravnih oseb v Gibraltarju daje prednost nekaterim podjetjem, oktobra 2014 pa je bila preiskava podaljšana, da se bodo pregledale tudi davčne odločbe na tem ozemlju,
- vzporedno s tem začetek ločene preiskave o sistemih obdavčitve intelektualne lastnine („patent boxes“),
- začetek uradnih preiskav v treh zadevah junija 2014: Apple na Irskem, Fiat Finance and Trade v Luksemburgu in Starbucks na Nizozemskem, ki jim je oktobra 2014 sledila še preiskava podjetja Amazon v Luksemburgu,
- začetek uradne preiskave davčnega sistema v Belgiji februarja 2015 (sistem izdajanja stališč o presežnem dobičku);

68. poudarja, da potekajoče in končane preiskave Komisije in zadeve, ki jih je razkril LuxLeaks, nakazujejo, da nekatere države članice niso izpolnile svojih zakonskih obveznosti⁽¹⁾, da morajo vse dokumente o morebitni državni pomoči prijaviti Komisiji;

69. poudarja, da te preiskave razkrivajo zelo omejen vzorec nekaterih najbolj tipičnih praks v zvezi z obdavčljivim dobičkom, ki ga multinacionalna podjetja prek transernih cen dodeljujejo nekaterim odvisnim družbam; je zaskrbljen, da bi lahko sedanji viri omejili zmožnost pristojnih služb Komisije za obravnavanje precej večjega števila zadev in izvajanje sistematičnih kontrol, da bi ugotovila, ali se morda poleg praks na osnovi transernih cen zakonodaja o državni pomoči krši tudi z drugimi praksami s področja obdavčitve dohodkov pravnih oseb;

70. odločno podpira Komisijo pri pristopu, da si je treba vzeti dovolj časa za temeljito in skrbno preučitev odprtih zadev; meni, da bodo rezultati preiskav pomagali vzpostaviti natančnejše in učinkovitejše smernice za državno pomoč, povezano z davki, in za transferne cene ter da bodo države članice zaradi njih ustrezno prilagodile svoje prakse; poziva Komisijo, naj sklene potekajoče davčne preiskave državne pomoči takoj, ko bo to praktično izvedljivo, ne da bi to vplivalo na njihovo kakovost in verodostojnost, ter z velikim zanimanjem pričakuje rezultate; poziva Komisijo, naj redno poroča Evropskemu parlamentu o teh preiskavah; poziva Komisijo, naj zahteva vračilo vsakega manjkajočega evra, če bi se v preiskavah izkazalo, da je šlo za nezakonito državno pomoč;

71. poudarja, da če bi preiskava pokazala kršitev pravil EU, bi lahko država članica, ki je preiskovani davčni ukrep odobrila, tudi izterjala tolikšen znesek, kolikor je bilo tem podjetjem dodeljene nezakonite državne pomoči; poudarja, da bi to lahko sicer zelo negativno vplivalo na ugled posameznih držav članic, a jih v resnici nagrajuje za nespoštovanje predpisov, tako da to držav članic celo v primeru dvoma najverjetneje ne bi odvrnilo od uporabe nezakonitih praks in dodeljevanja škodljivih davčnih ugodnosti, in jih celo razbremeni odgovornosti za usklajitev s pravili EU o državni pomoči ter ne ublaži finančne izgube za proračune prizadetih držav članic; na splošno pa meni, da bi bilo treba v pravilih o državni pomoči predvideti sankcije, ki bi učinkovito odvrčale od nezakonite državne pomoči;

⁽¹⁾ Kot je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi z obveznostjo sodelovanja in zagotavljanja vseh potrebnih dokumentov.

Sreda, 25. november 2015

72. opozarja na možnost, da v primeru nepoštenega določanja transfernih cen med čezmejnimi odvisnimi družbami, davčnega prihodka ne bi prilagodili samo v državi članici izvora ugodne davčne obravnave (izterjava pomoči), temveč bi se enako zgodilo tudi v drugih državah, v katerih so bile opravljene transakcije (naknadna prilagoditev transfernih cen in obdavčljivega dohodka); poudarja, da bi to lahko v nekaterih primerih privedlo do dvojnega obdavčenja;

73. opozarja, da bi davčne odločbe morale zagotavljati pravno varnost in pri upravičencih vzbujati upravičena pričakovanja; poudarja, da zaradi možnosti, da bo mogoče nacionalna stališča izpodbijati s pravili o državni pomoči na ravni EU, obstaja tveganje množičnega vala uradnih obvestil o posameznih zahtevah za stališče, ki jih bodo države članice posredovale Komisiji v vnaprejšnje preverjanje, da bi preprečile pravno negotovost za davčne uprave in podjetja; poudarja, da bi bile primeren način za obvladovanje večjega dotoka uradnih obvestil povečane zmogljivosti znotraj Komisije in izboljšani postopki za posredovanje podatkov ter da bi od držav članic v davčnih zadevah zahtevali večjo preglednost;

Tretje države

74. je zaskrbljen, ker ima prelivanje negativnih učinkov škodljivih davčnih praks, ki jih uporabljajo multinacionalna podjetja, veliko hujše posledice za države v razvoju kot za razvite države⁽¹⁾, saj davek od dohodkov pravnih oseb v državah v razvoju pomeni bistveno večji delež proračuna, te države pa imajo tudi šibkejši sistem javnih financ in regulativno okolje ter manjše upravne zmogljivosti, da bi zagotovile izpolnjevanje davčnih obveznosti in se spopadle s škodljivimi davčnimi praksami; je seznanjen z mnenjem Mednarodnega denarnega sklada⁽²⁾, da države v razvoju zaradi agresivnega davčnega načrtovanja sorazmerno gledano izgubljajo trikrat več prihodkov kot razvite države; poudarja, da člen 208 Lizbonske pogodbe zavezuje države članice, da prilagodijo svoje politike tako, da bodo podpirale razvoj v državah v razvoju; poudarja, da bi lahko s celovito naknadno analizo učinkov prelivanja zaradi davčnih praks držav članic, katere ugotovitve bi morali biti javno dostopne, usmerjali oblikovanje politik in zagotovili, da tovrstne prakse ne bi škodovala davčni osnovi drugih držav članic ali tretjih držav;

75. hkrati poudarja, da imajo redki „zmagovalci“ svetovnega davčnega tekmovanja znotraj in zunaj EU, torej države z zelo privlačno politiko na področju davka od dohodkov pravnih oseb, nekatere nesorazmerne gospodarske temelje primerjamo z velikostjo in dejansko gospodarsko dejavnostjo, zlasti če na primer število podjetij s sedežem na prebivalca, znesek vknjiženega tujega dobička, neposredne tuje naložbe ali finančne odlive gledamo v primerjavi z BDP, in podobno; ugotavlja, da to razkriva umetno naravo njihove davčne osnove in davčnih prilivov ter ločevanje, ki ga veljavni davčni sistemi omogočajo med krajem, kjer se ustvarja vrednost, in krajem, kjer se izvaja obdavčenje;

76. poudarja, da davčna konkurenčna še zdaleč ni omejena na države članice, vključno z njihovimi odvisnimi ali pridruženimi ozemlji, ter da ima večina obravnavanih praks mednarodno razsežnost, in sicer zaradi preusmerjanja dobička v jurisdikcije z nizko ali ničto davčno stopnjo ali v jurisdikcije z davčno tajnostjo, kjer pogosto ni bistvene gospodarske dejavnosti; obžaluje, da države članice nimajo usklajenega pristopa do vseh teh jurisdikcij, ne le v smislu skupnega ukrepanja ali odzivanja na njihove škodljive prakse, temveč kljub prizadevanjem Komisije tudi glede prepoznavanja tovrstnih praks in ustreznih meril; zato odločno podpira predlog Komisije iz leta 2012, ki poleg preglednosti in izmenjave podatkov zajema tudi številna merila za zagotavljanje poštene konkurence, ter nedavno objavo seznama nekooperativnih davčnih jurisdikcij, ki je bil po pristopu skupnega imenovalca oblikovan na podlagi seznamov na nacionalni ravni in objavljen v okviru davčnega svežnja Komisije 17. junija 2015; poudarja, da je oblikovanje seznama osnovni pogoj za ustrezno ukrepanje proti tem jurisdikcijam; meni, da bi moral biti seznam prva ponovitev procesa, v katerem bi oblikovali dosledno, nepristransko opredelitev davčnih oaz, iz katere bodo lahko nato črpali drugi seznam, sestavljeni po jasnih in vnaprej znanih merilih; spodbuja Komisijo, naj oceni, ali evropske jurisdikcije upoštevajo ta merila;

⁽¹⁾ Politični dokument Mednarodnega denarnega sklada „Spillovers in international corporate taxation“ (Učinek prelivanja pri mednarodnem obdavčevanju dohodka pravnih oseb), 9. maj 2014.

⁽²⁾ Delovni dokument Mednarodnega denarnega sklada „Base erosion, profit shifting and developing countries“ (Erozija davčne osnove, preusmerjanje dobička in države v razvoju), maj 2015.

Sreda, 25. november 2015

77. poudarja, da je OECD s svojim delovanjem na tem področju dosegla nekaj pomembnih rezultatov v zvezi s preglednostjo in izmenjavo podatkov; zlasti pozdravlja, da je do junija 2015 skoraj 100 držav podpisalo večstransko konvencijo OECD o upravnih pomoči pri davčnih zadevah (skupna konvencija), ki določa upravno sodelovanje med državami ter ocenjevanje in pobiranje davkov, zlasti za namene boja proti davčnim utajam in izogibanju davkom;

78. poudarja pa, da je delo OECD v zvezi z njenim prejšnjim seznamom nekooperativnih davčnih oaz temeljilo na političnem postopku, v katerem so se sprejemali arbitrarni kompromisi že pri določanju meril za seznane, kot je denimo zahteva po sklenitvi davčnih ureditev z 12 drugimi državami, in se je končal tako, da nobena jurisdikcija ni bila navedena kot nekooperativna davčna oaza; poudarja, da trenutni pristop te organizacije še vedno temelji na merilih, ki se nanašajo na davčno preglednost in izmenjavo podatkov in niso dovolj popolna, da bi lahko obravnavala škodljivost nekaterih davčnih praks; ugotavlja, da to kljub koristim omejuje ustreznost pristopa OECD za prepoznavanje davčnih jurisdikcij, na katerih slonijo prakse izogibanja davkom in škodljiva davčna konkurenca po vsem svetu; zlasti poudarja, da pri tem pristopu niso upoštevani kvalitativni kazalniki za objektivno oceno skladnosti s praksami dobrega upravljanja ali kvantitativni podatki, kot so neiztrženi dobiček, finančni prilivi in odlivi ter njihova (ne)povezanost z gospodarsko realnostjo posamezne jurisdikcije;

79. poleg tega poudarja, da se ti seznami lahko uporabljajo na nacionalni ravni za izvajanje nacionalnega varstva in predpisov o preprečevanju zlorab zoper tretje države (kot so omejevanje koristi, preverjanje glavnega namena, pravila o tujih odvisnih korporacijah itd.) in da lahko omejevanje tovrstnih seznamov omeji tudi obseg in učinkovitost nacionalnih ukrepov za boj proti škodljivim davčnim praksam;

80. je prepričan, da sta zagotavljanje poštene konkurence na notranjem trgu in varstvo davčne osnove držav članic v veliki meri odvisni od obravnave najšibkejšega člena pri interakciji z jurisdikcijami z nizko ali ničto davčno stopnjo in z jurisdikcijami z davčno tajnostjo, saj obstoj davčne poti (npr. brez davčnega odtegljaja) v tretje države, ne glede na njihove davčne prakse, močno poveča priložnosti za izogibanje davkom v EU;

81. poudarja, da bi se lahko usklajen pristop držav članic do razvitih držav in držav v razvoju izkazal za dosti učinkovitejšega v boju proti škodljivim davčnim praksam in za spodbujanje večje vzajemnosti v davčnih zadevah;

82. poudarja, da so nekatere tretje države zaradi pritiska EU in skupine G-20 v zvezi z davčno preglednostjo in glede na finančno, gospodarsko in dolžniško krizo vendarle podpisale sporazume o izmenjavi davčnih podatkov z EU, kar bi moralo izboljšati sodelovanje s temi državami; opozarja, da je bil maja 2015 podpisan sporazum s Švico, in sicer po dolgem prehodnem obdobju, v katerem je ta pomembna poslovna partnerica EU zaradi dolgoletnega statusa države kandidatke uživala koristi privilegirane dostopa do enotnega trga, ni pa sodelovala na drugih področjih, zlasti na področju obdavčevanja;

83. ugotavlja, da je kljub pogajanjem za sklenitev podobnih sporazumov o sodelovanju s San Marinom, Monakom, Liechtensteinom in Andoro napredek na tem področju še vedno počasen; obžaluje, da Komisija nima pooblastil za pogajanja o podobnem evropskem sporazumu o avtomatični izmenjavi podatkov s čezmorskimi ozemlji, ki so že zajeta v direktivi EU o davkih na prihranke;

84. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so številne države v razvoju še posebej izpostavljene dejavnostim izogibanja davkom, ki jih izvajajo multinacionalna podjetja, in da je osnovni razlog za manjkajoči prihodek v nacionalnih proračunih držav v razvoju praksa določanja transfernih cen, ki jo uporabljajo ta podjetja⁽¹⁾; poudarja tudi, da so države v razvoju v zelo slabem pogajalskem položaju v primerjavi z nekaterimi multinacionalnimi podjetji ali neposrednimi tujimi vlagatelji, ki po svetu iščejo najugodnejše davčne olajšave in oprostitve; obsoja, da bodo ocenjene letne izgube davčnih prihodkov iz

⁽¹⁾ Študija *Tax revenue mobilisation in developing countries: issues and challenges* (Zbiranje prihodkov od davkov v državah v razvoju), Evropski parlament, april 2014.

Sreda, 25. november 2015

nacionalnih proračunov znašale od približno 91 ⁽¹⁾ do 125 milijard EUR ⁽²⁾;

85. opominja države članice, da jih Lizbonska pogodba zavezuje k načelu skladnosti politike za razvoj in da njihova davčna politika ne sme ogroziti ciljev EU na področju razvoja; spodbuja države članice, naj analizirajo učinke prelivanja svojih davčnih politik in njihov vpliv na države v razvoju, kot predlaga Mednarodni denarni sklad;

Sklepi in priporočila

86. glede na mandat, ki ga je podelil posebnemu odboru, in kljub različnim omejitvam in oviram, s katerimi se je odbor srečeval na misijah za ugotavljanje dejstev – doživljale so jih tudi druge institucije, nekatere države članice in multinacionalna podjetja –, ugotavlja, da:

- ne glede na rezultat preiskav v zvezi z državno pomočjo, ki jih ravno izvaja Komisija, zbrane informacije kažejo, da države članice v več primerih niso spoštovale člena 107(1) PDEU, saj so uvedle davčne odločbe in druge ukrepe podobne narave ali s podobnim učinkom, ki so bili v korist nekaterim podjetjem, hkrati pa so izkrivili konkurenco na notranjem trgu in vplivali na trgovino med državami članicami,
- nekatere države članice niso v celoti izvrševale člena 108 PDEU, saj svojih načrtov za odobritev pomoči, povezane z davki, niso uradno priglasile Komisiji, s čimer so kršile tudi ustrezne določbe Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999; poudarja, da Komisija zato ni mogla stalno pregledovati vseh sistemov pomoči, kot je določeno v členu 108 PDEU, saj ni imela dostopa do vseh ustreznih informacij, vsaj pred letom 2010 – to obdobje ni zajeto v njenih trenutnih preiskavah,
- države članice niso izpolnile obveznosti iz direktiv Sveta 77/799/EGS in 2011/16/EU, saj niso na lastno pobudo izmenjevale davčnih podatkov, tudi takrat ne, ko so za to obstajali nedvomni razlogi, kljub možnosti lastne presoje, ki jo direktivi dopuščata za predvidevanje, namreč da lahko v drugih državah članicah nastanejo davčne izgube ali da so lahko davčni prihranki posledica umetnega prenosa dobička znotraj skupin,
- nekatere države članice niso upoštevale načela lojalnega sodelovanja, zapisanega v členu 4(3) PDEU, saj niso sprejele vseh ustreznih ukrepov, splošnih ali posebnih, da bi zagotovile, da bodo njihove obveznosti izpolnjene;
- posameznih primerov kršitev prava Unije o zgoraj navedenih točkah ni bilo mogoče analizirati zaradi pomanjkanja podrobnih informacij, ki bi jih zagotovile države članice, Svet in Komisija;
- Komisija ni izpolnila svoje vloge varuhinje Pogodb, kot je določeno v členu 17(1) PEU, ker ni ukrepala in ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za zagotovitev, da bi države članice izpolnile svoje obveznosti, zlasti tiste iz direktiv Sveta 77/799/EGS in 2011/16/EU, čeprav so obstajali dokazi za to; Komisija je kršila svoje obveznosti iz člena 108 Lizbonske pogodbe o delovanju notranjega trga, ker ni že v preteklosti začela preiskav o državni pomoči;

87. obsoja dejstvo, da številni zahtevani davčni dokumenti s sej skupine za Kodeks ravnanja niso bili razkriti ali so bili le delno razkriti odboru, čeprav so bili nekateri od njih že na voljo posameznim državljanom, ki so zanje zaprosili v okviru postopka za dostop do dokumentov, zaradi česar je Evropski parlament slabše obveščen o stališču držav članic o davčnih zadevah kot evropski državljani; poleg tega obžaluje dejstvo, da je Komisija objavila le manj kot 5 % skupnega števila zahtevanih dokumentov, ki jih je bilo baje okoli 5 500; obžaluje pomanjkanje sodelovanja Komisije in Sveta z odborom, kar otežuje opravljanje njegovih nalog;

⁽¹⁾ World Investment Report 2015 (Poročilo o vlaganju po svetu za leto 2015), Konferenca Združenih narodov za trgovino in razvoj.

⁽²⁾ Poročilo Christian Aid, 2008.

Sreda, 25. november 2015

88. ker Parlament še nima pooblastil za izvajanje parlamentarnih preiskav, poziva Svet in Komisijo, naj nujno odobrita predlog uredbe Evropskega parlamenta o določbah, ki bi podrobneje urejale uresničevanje preiskovalne pravice Evropskega parlamenta ⁽¹⁾, da bi pridobil resnična preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje njegove preiskovalne pravice;

89. poziva Komisijo, naj preuči, ali bi lahko za zgoraj navedene kršitve še vedno začeli postopek pred Sodiščem EU;

90. poziva države članice, naj spoštujejo načelo obdavčitve dobičkov, kjer se ustvarijo;

91. zato poziva države članice in institucije EU, ki si delijo politično odgovornost za nastale razmere, naj ustavijo škodljivo davčno konkurenco in naj popolnoma sodelujejo, da bi odpravile neskladja (ter naj ne ustvarjajo nadaljnjih neskladij) med davčnimi sistemi in škodljivimi davčnimi ukrepi, zaradi katerih nastajajo razmere, ko se lahko multinacionalna podjetja množično izogibajo davkom in povzročajo erozijo davčne osnove na notranjem trgu; zato poziva države članice, naj obveščajo Komisijo in druge države članice o vseh bistvenih spremembah svoje zakonodaje o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če bi to lahko vplivalo na njihovo dejansko davčno stopnjo ali na davčne prihodke drugih držav članic; poudarja, da bi morale države članice, ki so imele odločilno vlogo pri omogočanju izogibanja davkom, prevzeti odgovornost in zavzeti vodilno vlogo pri prizadevanjih za izboljšanje davčnega sodelovanja v EU;

92. poziva voditelje držav in vlad EU, naj se jasno politično zavežejo, da bodo sprejeli nujne ukrepe za reševanje teh razmer, saj se ne smejo več dopuščati, nenazadnje tudi zaradi njihovega učinka na nacionalne proračune, za katere že veljajo ukrepi fiskalne konsolidacije, in na davčno breme drugih davkoplačevalcev, tudi malih in srednjih podjetij in državljanov; glede na to poudarja, da namerava v polni meri izkoristiti svoje pristojnosti in je pripravljen v tesnem sodelovanju z nacionalnimi parlamenti vzpostaviti še učinkovitejši politični nadzor;

93. poziva Komisijo, naj izpolni svojo dolžnost varuhinje Pogodb in zagotovi popolno spoštovanje prava EU in načela lojalnega sodelovanja med državami članicami; poziva Komisijo, naj v skladu s pooblastili, ki so ji dodeljena s Pogodbo, sprejme nadaljnje pravne ukrepe; zato poziva Komisijo, naj okrepi svoje notranje zmogljivosti, po možnosti z ustanovitvijo posebnega oddelka njenih služb, ki se bo ukvarjal z vse večjim pretokom uradnih obvestil o državni pomoči na področju politike konkurence ter bo skrbel za izvajanje njene povečane odgovornosti pri usklajevanju novih ukrepov za davčno preglednost;

94. poziva države članice, naj Komisiji zagotovijo vse potrebne informacije, da bo lahko neovirano opravljala svojo vlogo varuhinje Pogodb;

95. poziva Komisijo, naj spodbuja dobre prakse na področju transfernih cen, določanja cen posojil in posredniških provizij v transakcijah znotraj skupine, da bi jih uskladili s prevladujočimi tržnimi cenami;

96. poudarja, da imajo države članice vsa pooblastila za določitev stopnje davka od dohodkov pravnih oseb; kljub temu vztraja, da bi morala davčna konkurenca v EU in v odnosu do tretjih držav potekati v jasnem okviru pravil, da bi zagotovili pošteno konkurenco med podjetji na notranjem trgu; poziva države članice, naj najprej in predvsem zagotovijo podjetjem prijazno okolje, za katerega bodo med drugim značilni gospodarska, finančna in politična stabilnost ter pravna varnost in enostavni davčni predpisi; glede na njihovo odločilno vlogo pri zagotavljanju fiskalne vzdržnosti poziva Komisijo, naj v okviru evropskega semestra temeljiteje obravnava vprašanja glede obdavčitve dohodkov pravnih oseb, vključno s škodljivimi davčnimi praksami in njihovim vplivom, in naj se v postopek v zvezi z makroekonomskim neravnotežjem vključi ustrezni kazalniki, vključno z ocenami davčne vrzeli, ki nastane zaradi davčnih utaj in izogibanja davkom;

97. poziva države članice, zlasti tiste, ki prejemajo finančno pomoč, naj izvajajo strukturne reforme, se borijo proti davčnim goljufijam in izvajajo ukrepe proti agresivnemu davčnemu načrtovanju;

⁽¹⁾ UL C 264 E, 13.9.2013, str. 41.

Sreda, 25. november 2015

98. poziva Komisijo, naj tu doseže pravo ravnovesje med fiskalno in ekonomsko konvergenco, in jo poziva, naj zagotovi, da bodo ukrepi podpirali rast, naložbe in nova delovna mesta;

99. meni, da sta obsežna, pregledna in učinkovita avtomatična izmenjava davčnih podatkov in obvezna skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb med bistvenimi osnovnimi pogoji za vzpostavitev davčnega sistema na ravni EU, ki bo spoštoval in ohranjal temeljna načela notranjega trga;

100. poziva države članice in institucije EU, naj glede na kompleksnost te problematike uvedejo različne nize dopolnjujočih se ukrepov, da bi izboljšale razmere, pri tem pa naj upoštevajo, da je treba zmanjšati kompleksnost za vse deležnike in čim bolj znižati stroške usklajevanja za podjetja in davčne uprave; zato poudarja, da bi morala biti poenostavitev davčnih sistemov prvi korak k jasnosti – ne le za države članice, temveč tudi za državljane, ki so trenutno izključeni iz izmenjave informacij;

101. poziva Komisijo, naj podrobneje empirično preuči možnost, da bi odbitek licenčnin za povezane družbe iz davčne osnove za dohodek od pravnih oseb omejili in tako preprečili preusmerjanje dobička znotraj skupine;

102. poudarja, da so kljub večkratnim pozivom na začetku le štiri od skupno 17 multinacionalnih podjetij ⁽¹⁾ pristala, da nastopijo pred odborom in razpravljajo o vprašanih mednarodnega davčnega načrtovanja; meni, da je nesprejemljivo, da je 13 od vabljenih podjetij – nekatera so v javnosti dobro znana – na začetku zavrnilo sodelovanje s parlamentarnim odborom, in da to močno škoduje dostojanstvu Evropskega parlamenta in državljanov, ki jih zastopa; ugotavlja pa, da je 11 multinacionalnih podjetij ⁽²⁾ končno pristalo na to, da se zglasijo pri odboru, in sicer po glasovanju o poročilu v odboru TAXE in le malo pred glasovanjem na plenarnem zasedanju, dve multinacionalni podjetji ⁽³⁾ pa sta to še naprej zavračali; zato priporoča, naj pristojni organi razmislijo, da bi tema podjetjema onemogočili dostop do prostorov Evropskega parlamenta, in naj se resno pretehta možnost, da bi vzpostavili jasen okvir ter nadgradnjo dolžnosti, opredeljenih v kodeksu ravnanja za organizacije, vključene v register za preglednost ⁽⁴⁾, kar zadeva sodelovanje z odbori Parlamenta in drugimi političnimi organi;

103. poziva, naj se preišče vloga finančnih institucij pri podpiranju škodljivih davčnih praks;

Sodelovanje in usklajevanje glede vnaprejšnjih davčnih odločb

104. obžaluje, da politični dogovor v okviru Sveta z dne 6. oktobra 2015 ne vsebuje zakonodajnega predloga Komisije iz marca 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja; poudarja, da ta poleg skupnega okvira za registracijo in avtomatično izmenjavo podatkov o stališčih vsebuje tudi določbe, ki bi Komisiji omogočale dejansko spremljanje, ali države članice res izmenjujejo podatke, in zagotavljanje, da davčne odločbe ne bi negativno vplivale na notranji trg; poudarja, da bi sprejetje stališča Sveta onemogočilo črpanje vseh koristi avtomatične izmenjave podatkov o stališčih, zlasti v smislu učinkovitega izvajanja, zato poziva Svet, naj se drži predloga Komisije in ustrezno upošteva mnenje Evropskega parlamenta, zlasti glede področja uporabe direktive (vse davčne odločbe, ne samo čezmejne), obdobja retroaktivnosti (izmenjati bi bilo treba podatke o vseh še veljavnih davčnih odločb) in informacij, predloženih Komisiji – morala bi imeti dostop do teh davčnih odločb;

105. poziva države članice, naj v vseh mednarodnih forumih podprejo avtomatično izmenjavo podatkov med davčnimi upravami kot nov svetovni standard; poziva zlasti Komisijo, OECD in skupino G-20, naj to spodbujajo z najprimernejšimi in najučinkovitejšimi instrumenti v vključujočem globalnem procesu; vztraja, da bi bilo treba sprejeti konkretne ukrepe za

⁽¹⁾ Airbus, BNP Paribas, SSE plc, Total S.A., KPMG, Ernst & Young, Deloitte, PwC, Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, The Walt Disney Company.

⁽²⁾ Amazon, Anheuser-Busch InBev, Barclays Bank Group, Coca-Cola Company, Facebook, Google, HSBC Bank plc, IKEA, McDonald's Corporation, Philip Morris, Walt Disney Company.

⁽³⁾ Fiat Chrysler Automobiles, Walmart.

⁽⁴⁾ Kodeks ravnanja, opredeljen v Prilogi 3 Medinstitucionalnega sporazuma o registru za preglednost iz leta 2014.

Sreda, 25. november 2015

zagotovitev, da bi postala avtomatična izmenjava podatkov resnično globalna in s tem učinkovita, obenem pa bi morali spoštovati zahteve glede zaupnosti ter podpirati prizadevanja držav v razvoju za povečanje njihovih zmogljivosti za polno sodelovanje v avtomatični izmenjavi podatkov; poudarja, da lahko avtomatična izmenjava podatkov v Evropski uniji poteka v obliki osrednjega registra na ravni EU, ki bi bil dostopen Komisiji in pristojnim nacionalnim organom;

106. poziva države članice, naj premislijo, da bi bilo treba vsako davčno odločbo, zlasti ko gre za določanje transfernih cen, pripraviti v sodelovanju z vsemi udeleženi državami, da bi te države med seboj avtomatično izmenjavale vse podatke, in da bi bilo treba vse nacionalne ukrepe za zmanjšanje izogibanja davkom in erozije davčne osnove v EU, vključno z revizijami, izvajati skupaj, pri tem pa ustrezno upoštevati izkušnje, pridobljene s programom FISCALIS 2020; ponavlja svoje mnenje, da bi si morale davčne uprave in Komisija izmenjati temeljne elemente vseh stališč, ki vplivajo na druge države članice, multinacionalna podjetja pa bi jih morala tudi predstaviti pri poročanju po državah;

107. v zvezi s tem poudarja, da lahko čezmejna in tudi nacionalna stališča vplivajo na druge države članice, in zato poziva k razširitvi avtomatične izmenjave podatkov na vsa stališča, ki jih izdajo ali so izdana v imenu vlade ali davčnega organa države članice ali teritorialnih oziroma upravnih pododdelkov, ki so na datum začetka veljavnosti te direktive še vedno veljavna; odločno vztraja, da je sodelovanje Komisije v procesu zbiranja podatkov in analize o stališčih ključnega pomena;

108. poleg tega poziva k oblikovanju okvira, ki bo dejansko nadzoroval izvajanje avtomatične izmenjave podatkov za zbiranje in objavo statistike o izmenjanih podatkih, zlasti pa da bi Komisija pred 31. decembrom 2016 vzpostavila varno osrednjo podatkovno zbirko za lažjo izmenjavo podatkov med sodelujočimi davčnimi organi; opozarja, da bo vzpostavitev sistema za avtomatično izmenjavo podatkov o davčnih odločbah povzročila zbiranje zelo velikih količin podatkov, kar utegne otežiti odkrivanje resnično problematičnih primerov; poudarja, da morajo Komisija in države članice zaradi teh razmer, poleg 28 držav članic z različnimi jeziki in upravno prakso, razmisliti, katere pametne načine bi lahko uporabili za spoprijemanje s tolikšno količino in raznolikostjo pridobljenih podatkov, da bi bila avtomatična izmenjava podatkov v Uniji zares učinkovita in koristna – tudi z uporabo informacijske tehnologije;

109. poziva Komisijo, naj preuči dolgoročne pogoje za ustanovitev vseevropskega sistema klirinških hiš, prek katerih bi samodejno pregledala davčne odločbe in tako povečala raven varnosti, doslednosti, enotnosti in preglednosti tega sistema ter preverila, ali stališča škodljivo vplivajo na druge države članice;

110. poudarja, da bi morala Komisija za večjo preglednost za državljane objaviti letno poročilo, v katerem bi povzela glavne zadeve iz varne osrednje podatkovne zbirke ter bi morala pri tem upoštevati določbe direktive o medsebojni pomoči v zvezi z zaupnostjo;

111. poziva Komisijo, naj razmisli o vzpostavitvi skupnega okvira na ravni EU za davčne odločbe, vključno s skupnimi merili, predvsem o:

- zahtevi, da bi jih vzpostavili na podlagi poglobljene ocene širjenja učinka, v katero bi bile vključene vse ustrezne strani in države, vključno z učinkom davčnih odločb na davčno osnovo drugih držav,
- javnem razkritju davčnih odločb, bodisi v celoti ali v poenostavljeni obliki, pri čemer pa bi popolnoma spoštovali zahteve zaupnosti,
- obvezni objavi meril za odobritev, zavrnitev in razveljavitev davčnih odločb;

Sreda, 25. november 2015

- enakem obravnavanju in razpoložljivosti za vse davkoplačevalce,
- pomanjkanju možnosti lastne presoje in popolnem spoštovanju temeljnih davčnih določb;

112. poziva Komisijo, naj opredeli skupne smernice za uporabo neodvisnega tržnega načela OECD za uskladitev praks držav članic EU pri določanju transfernih cen, tako da bodo imele nacionalne uprave pri sklepanju sporazumov o določanju transfernih cen na voljo orodja tudi za primerjavo s podobnimi podjetji, ne zgolj s podobnimi transakcijami;

113. je prepričan, da je za pošten in učinkovit davčni sistem potrebna ustrezna raven preglednosti in zaupnosti; je zato prepričan, da bi morale imeti davčne uprave držav članic, po potrebi pa tudi Komisija, dostop do podatkov o končnih upravičencih vseh pravnih instrumentov in/ali davčnih odločb;

114. poziva Komisijo, naj med drugim uporablja Direktivo (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za namene pranja denarja ali financiranja terorizma, kjer so v široki opredelitvi pojma kaznivo dejanje zajeta tudi davčna kazniva dejanja, zato da bi ugotovili končne upravičence nekaterih pravnih instrumentov;

115. poziva Komisijo, naj uvede lasten osrednji javni register vseh zakonitih davčnih oprostitev v zvezi z dohodki pravnih oseb, odbitkov in kreditov s kvantitativno oceno proračunskih učinkov za vsako državo članico;

Skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb

116. pozdravlja akcijski načrt, ki ga je 17. junija 2015 predlagala Komisija, za obravnavanje izogibanja davkom in spodbujanje pravičnega in učinkovitega obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU; poziva Komisijo, naj pospeši predstavitev zakonodajnih sprememb za hitro vzpostavitev obvezne skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb v vsej EU, kar ne bi rešilo le težave s preferencialnimi ureditvami in neskladji med nacionalnimi davčnimi sistemi, temveč tudi težave, ki vodijo v erozijo davčne osnove na evropski ravni (zlasti težave v zvezi z določanjem transfernih cen); poziva Komisijo, naj nemudoma nadaljuje delo v zvezi s predlogom direktive Sveta o vzpostavitvi skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb, ki ga je pripravila leta 2011, in pri tem upošteva stališče Parlamenta o tem predlogu in nove dejavnike, ki so se od takrat pojavili, ter v predlog vključi najnovejše sklepe, sprejete na podlagi dela OECD, zlasti standarde, ki izhajajo iz akcijskega načrta o eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, tako da bi bilo prečiščeno besedilo pripravljeno leta 2016;

117. poziva Komisijo, naj v svoje predloge vključi določbe za pojasnitev opredelitve naložb v raziskave in razvoj ter stalne poslovne enote v skladu z ekonomsko vsebino, ki vključuje tudi digitalno gospodarstvo; poudarja pomen naložb v raziskave in razvoj ter da je treba naložbe v rast in digitalno gospodarstvo pospešiti, ne pa omejiti, da bi gospodarstvu EU v vzponu v tem sektorju zagotovili konkurenčno prednost v primerjavi z drugimi akterji v Združenih državah in drugje; poudarja, da je iz dokazov razvidno, da posebne ureditve za obdavčitev intelektualne lastnine ne pomagajo spodbujati inovacij in lahko s preusmeritvijo dobička povzročijo hudo erozijo davčne osnove; hkrati poudarja, da je treba karseda zmanjšati zlorabo ali izkoriščanje tovrstnih sistemov, in sicer z usklajenim ukrepanjem držav članic ter skupnimi standardi in opredelitvami glede tega, kaj šteje za spodbujanje raziskav in razvoja ter kaj ne; poudarja, da spremenjen pristop povezanosti za posebne ureditve za obdavčitev intelektualne lastnine, ki se priporoča v okviru pobude glede erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, ne bo dovolj, da bi v zadostni meri omejili težave, povezane s temi posebnimi ureditvami;

118. poudarja, da bi morala porazdelitvena formula za ponovno vzpostavitev povezave med obdavčevanjem in ekonomsko vsebino ter za zagotovitev, da se davki plačajo v državah, v katerih se dejansko posluje in ustvarja vrednost, pa tudi za odpravo obstoječih neskladij, razlikovati med sektorji, da bi upoštevali njihove posebne značilnosti, zlasti glede digitalnih podjetij, saj pri digitalnem gospodarstvu davčni organi težje ugotovijo, kje se ustvari vrednost; poziva Komisijo, naj stališče Parlamenta o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb skrbno preuči in sprejme porazdelitveno formulo, ki bo odražala resnično gospodarsko dejavnost podjetij; poziva Komisijo, naj nadaljuje iskanje konkretnih možnosti za oblikovanje tega razdelitvenega ključa, predvsem zato, da bi za vsak sektor predvideli učinek na prihodke od davkov v posameznih državah članicah v skladu s strukturo njihovega gospodarstva; poudarja tudi, da je

Sreda, 25. november 2015

skupna konsolidirana osnova za davek od dohodkov pravnih oseb uporabno sredstvo za boj proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička ter za ustvarjanje evropske dodane vrednosti ne glede na to, ali se prihodki od davkov lahko delno uporabljajo kot nova lastna sredstva za proračun EU ali ne;

119. odločno podpira čim hitrejšo uvedbo popolne obvezne skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb; priznava pristop Komisije, v katerem predlaga preprosto skupno osnovo za davek od dohodkov pravnih oseb (brez konsolidacije) kot prvi korak v svojem akcijskem načrtu iz junija 2015, vendar opozarja, da bo to pustilo veliko odprtih vprašanj, zlasti za podjetja, ki poslujejo na enotnem trgu, saj skupna osnova za davek od dohodkov pravnih oseb ne bi določala nadomestila izgub zaradi konsolidacije ali obravnavala birokracije in negotovosti, povezanih z določanjem transference cen, kar je tudi eno glavnih orodij za izogibanje davkom, ki ga uporabljajo multinacionalna podjetja, pa tudi ne bi dejansko odpravila preusmerjanja davčne osnove znotraj Unije; zato poziva Komisijo, naj določi konkreten in kratek rok za vključitev elementa konsolidacije v pobudo o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb; poziva Komisijo, naj ne izvede dodatnih ocen učinka tega ukrepa, ki je že desetletja del programa EU, za njega so že potekale obsežne priprave, sedaj pa ga od njegove uradne predložitve leta 2011 blokira Svet;

120. poziva Komisijo, naj v času do sprejetja popolne skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb in njenega celovitega izvajanja na ravni EU nemudoma ukrepa, da bi zagotovila učinkovito obdavčevanje, zmanjšala preusmerjanje dobička (predvsem z določitvijo transference cen), v pričakovanju konsolidacije pripravila začasni sistem, ki bo izravnal čezmejne dobičke in izgube in dajal zadostno jamstvo, da ne bo ustvarjal dodatnih priložnosti za agresivno davčno načrtovanje, ter dodatno uvedla ustrezna in učinkovita pravila proti zlorabam v vse ustrezne direktive; poziva Komisijo, naj pregleda veljavne direktive in osnutke direktiv na področju obdavčevanja in prava družb ter ugotovi, ali so primerne za izvrševanje učinkovitega obdavčevanja; poziva Svet, naj se pripravi na hitro sprejetje teh določb; poudarja, da bi bilo treba za doseg enega od ciljev uporabe skupne konsolidirane davčne osnove, tj. zmanjšanje birokracije, hkrati izvajati tudi skupna računovodska pravila in ustrezno harmonizirati upravno prakso v davčnih zadevah;

121. poziva Komisijo, naj pripravi jasno zakonodajo o opredeljevanju ekonomske vsebine, ustvarjanja vrednosti in stalne poslovne enote, da bi predvsem obravnavala vprašanje navedenih družb, in naj pripravi merila in zakonodajo EU za obravnavanje raziskav in razvoja, ki bodo skladni z delom OECD na to temo, vendar ne omejeni nanj, saj države članice trenutno preoblikujejo svojo strategijo glede tega vprašanja, pogosto kumulativno s subvencijami; poudarja, da bi morale biti v tej zakonodaji jasno navedeno, da mora obstajati neposredna povezava med preferencialnimi režimi, ki jih odobri davčna uprava, in z njimi povezanimi raziskovalnimi in razvojnimi dejavnostmi; poziva Komisijo, naj revidira zakonodajo EU o tujih odvisnih družbah in njeno uporabo v skladu s sodbo Cadbury Schweppes Sodišča Evropske unije (C-196/04), da bi zagotovili, da se bodo tuje odvisne družbe v celoti uporabljale in ne bodo le povsem umeten konstrukt, ter s tem preprečili primere dvojne neobdavčitve; poziva Komisijo, naj predlaga harmonizirana pravila o tujih odvisnih družbah v EU;

122. Komisijo tudi poziva, naj kljub pomanjkanju splošno sprejete opredelitve opravi dodatne analize in študije, da bi opredelila agresivno davčno načrtovanje in škodljive davčne prakse, zlasti zlorabe sporazumov o dvojnem obdavčevanju in hibridne neskladne ureditve, pri tem pa upošteva različne negativne učinke, ki jih utegnejo imeti na družbo, zagotovi njihovo spremljanje in natančneje opredeli učinek davčnega izogibanja v EU in državah v razvoju; poleg tega jo poziva, naj opredeli metodologijo za merjenje davčne vrzeli, ki je posledica izogibanja davkom in davčne utaje – kot je napovedala v svojem predlogu iz marca 2015 –, in zagotovi redno merjenje, da bi spremljali napredek in oblikovali ustrezno politiko; poziva jo, naj ustrezno ukrepa, da bi pojasnila natančen status vseh odvisnih jurisdikcij držav članic in katere vzode je mogoče uporabiti za spremembo njihovih praks, da bi preprečili erozijo davčne osnove v EU;

123. opozarja, da je poleg goljufij, povezanih z obdavčitvijo dohodkov pravnih oseb, tudi veliko goljufij pri čezmejnem DDV, to je davku, ki je bistven za vse državne blagajne; poziva Komisijo, naj oblikuje ukrepe za reševanje tega problema, vključno z boljšim usklajevanjem na tem področju med nacionalnimi davčnimi agencijami;

Sreda, 25. november 2015

Kodeks ravnanja o obdavčitvi podjetij

124. poziva k nujni reformi kodeksa ravnanja o obdavčitvi podjetij in skupine, ki je pooblaščen za njegovo izvrševanje – glede na to, da se je doslej izkazal za vprašljivega –, da bi obravnavali dejanske ovire, ki trenutno preprečujejo učinkovit boj proti škodljivim davčnim praksam, in pripomogli k usklajevanju in sodelovanju na področju davčne politike na ravni EU;

125. poziva države članice, naj v duhu dobrega sodelovanja podprejo predloge, vključene v akcijskem načrtu Komisije z dne 17. junija 2015, za pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU; meni, da se bo z večjo preglednostjo in odgovornostjo povečala legitimnost skupine; zato se zavzema za preoblikovanje upravljanja in mandata skupine, vključno z imenovanjem trajnega, politično odgovornega predsednika, izboljšanje načina dela, vključno z morebitnim mehanizmom izvrševanja, redno udeležbo finančnih ministrov ali visokih uradnikov, da bi bila skupina bolj prepoznavna, in izboljšano izmenjavo informacij znotraj skupine, da bi lahko učinkovito obravnavala vprašanja, povezana z erozijo davčne osnove in preusmeritvijo dobička; poziva tudi k posodobitvi in razširitvi meril iz kodeksa, da bi zajeli nove oblike škodljive davčne praske, tudi v tretjih državah; poziva predsednika skupine in Svet, naj svojemu pristojnemu odboru redno poročata o dejavnosti skupine, predvsem glede predstavitve njenih polletnih poročil Svetu ECOFIN, in si z njim izmenjujeta mnenja;

126. na splošno poziva Svet, naj podpre spodbujanje pristnega demokratičnega nadzora v čezmejnih davčnih zadevah na ravni EU, podobnega sistemu, ki je že vzpostavljen na drugih področjih in kjer imajo izključno pristojnost države članice ali druge neodvisne institucije, kot sta Evropska centralna banka in enotni mehanizem nadzora; poziva Svet in države članice, naj premislijo o možnosti ustanovitve skupine na visoki ravni za politiko obdavčevanja, kot je predlagal tudi predsednik Komisije; poudarja, da bo ta odbor za davke, ki bo odgovoren Parlamentu, sestavljen iz strokovnjakov iz Sveta in Komisije po modelu Ekonomsko-finančnega odbora, in neodvisnih strokovnjakov, in bo bolj splošno nadziral zakonodajno in nezakonodajno davčno politiko ter poročal Svetu ECOFIN; prosi, naj se Parlamentu podeli pravica do pobude, na podlagi katere bo skupini za kodeks ravnanja lahko prijavil nacionalne ukrepe, za katere meni, da izpolnjujejo merila škodljive davčne konkurence, ki so vključena v kodeks ravnanja;

127. poziva Komisijo, naj drugič posodobi poročilo Simmons & Simmons iz leta 1999 o upravnih praksah, omenjenih v odstavku 26 poročila skupine za kodeks ravnanja iz leta 1999 – poročila Primarolo (SN 4901/99);

128. poziva Svet in države članice, naj z ustreznim spoštovanjem Pogodb in pristojnosti držav članic na področju neposrednih davkov izboljšajo preglednost in odgovornost skupine in njene dejavnosti spremljanja, ter poziva Komisijo, naj predlaga okvirno zakonodajo po metodi Skupnosti; meni, da je bistvenega pomena, da širša javnost prejme več informacij o delu skupine;

129. poziva Komisijo, naj v celoti izvede priporočila varuhinje človekovih pravic EU glede sestave strokovnih skupin in sprejme načrt za njihovo uravnoteženo sestavo; vztraja, da bi bilo treba pri uresničevanju tega cilja nemudoma začeti izvajati reforme sedanje strukture in sestave; poudarja, da te reforme ne bodo povzročile pomanjkanja razpoložljivega strokovnega znanja pri pripravi zakonodaje, saj se bodo lahko predložile prek javnih posvetovanj ali javnih strokovnih predstavitev, ki se jih bodo lahko udeležili zastopniki vseh interesov; poziva Komisijo, naj sprejme jasno opredelitev navzkrižja interesov in trdno politiko, da bi akterjem, pri katerih obstaja možnost navzkrižja interesov, in predstavnikom organizacij, obsojenih zaradi davčnih utaj ali drugih kaznivih dejanj, preprečila aktivno članstvo v strokovnih ali posvetovalnih organih;

Državna pomoč

130. odločno pozdravlja in podpira ključno vlogo Komisije kot organa, pristojnega za konkurenco, v preiskavah, ki potekajo v zvezi z državno pomočjo in obravnavajo davčne odločbe; meni, da je zaupnost, ki jo redno uporabljajo v več državah članicah za projekte, ki prejemajo državno pomoč, neprimerna; spodbuja Komisijo, naj uporabi vsa svoja pooblastila v skladu s pravili EU o konkurenci, da bi obravnavala škodljive davčne prakse ter kaznovala države članice in podjetja, za katere je ugotovljeno, da so vanje vpleteni; poudarja, da mora Komisija zagotoviti več finančnih in človeških virov, s katerimi bi okrepila svoje zmožnosti za istočasno opravljanje vseh potrebnih preiskav o davčni državni pomoči; poudarja, da morajo države članice v celoti upoštevati preiskave Komisije in izpolnjevati njene zahteve po informacijah;

Sreda, 25. november 2015

131. poziva Komisijo, naj najpozneje do sredine leta 2017 sprejme nove smernice v okviru svoje pobude za posodobitev področja državnih pomoči, s katerimi bo pojasnila, kaj šteje za državno pomoč, povezano z davki, in kakšno je „ustrezno“ določanje transfernih cen, da bi odpravila pravno negotovost za davkoplačevalce in davčne uprave, ki izpolnjujejo zahteve, in zagotovila okvir za davčne prakse držav članic ter da ne bi odvrčala od uporabe zakonitih davčnih odločbe; dvomi v uporabnost Konvencije o arbitraži, ki ne zadostuje za obravnavanje sporov, predvsem vprašanj glede določanja transfernih cen; meni, da bi bilo treba ta instrument preoblikovati in povečati njegovo učinkovitost ali ga nadomestiti z mehanizmom EU za reševanje sporov z učinkovitejšimi postopki medsebojnega dogovora;

132. poziva Komisijo, naj preiskave razširi na druga multinacionalna podjetja, omenjena v škandalu LuxLeaks, in na ukrepe, ki so po svoji naravi ali učinku podobni določanju transfernih cen;

133. poziva Komisijo, naj skladno s širšo odgovornostjo, ki jo državam članicam nalaga pobuda za posodobitev področja državne pomoči, razmisli o vzpostavitvi mreže nacionalnih davčnih uprav za izmenjavo primerov najboljše prakse in za boljši prispevek k preprečevanju uvajanja davčnih ukrepov, ki bi lahko šteli za nezakonito državno pomoč; poziva Komisijo, naj okrepi strateške sinergije med dejavnostmi (prenovljene) Skupine za kodeks ravnanja in svojim izvrševanjem pravil o konkurenci na področju pomoči, povezane z davki;

134. ugotavlja, da so sedanja pravila o nadzoru državnih pomoči namenjena odpravljanju protikonkurenčne prakse z izterjavo neupravičenih ugodnosti, ki so bile odobrene podjetjem; poziva Komisijo, naj oceni možnost spremembe veljavnih pravil, da bi omogočila, da se zneski, izterjani po kršitvi pravil EU o državni pomoči, vrnejo državam članicam, ki so utrpeli erozijo svoje davčne osnove, ne pa državi članici, ki je odobrila nezakonito pomoč, povezano z davki, kot to določajo veljavna pravila, ali se dodelijo proračunu EU; poziva Komisijo, naj spremeni veljavna pravila, da bi pri kršenju predpisov o državni pomoči zagotovila sprejetje sankcij proti zadevnim državam in podjetjem;

Preglednost

135. meni, da ima Unija potencial, da postane vzor in vodilna v svetu na področju davčne preglednosti;

136. poudarja, da je preglednost bistvena za povečanje javne odgovornosti multinacionalnih podjetij in podporo davčnim upravam pri izvajanju preiskav; poudarja, da ima lahko močan odvračilni učinek in lahko spremeni vedenje, tako v smislu grožnje za sloves podjetij, ki ne upoštevajo pravil, kot z zagotavljanjem informacij pristojnim organom, ki lahko nato sprejmejo ustrezne korektivne ukrepe in sankcije; poudarja, da bi bilo treba vzpostaviti ravnovesje med potrebo po preglednosti in potrebo po varovanju občutljivih poslovnih interesov ter spoštovati pravila o varstvu podatkov;

137. meni, da je večja preglednost glede dejavnosti velikih multinacionalnih podjetij bistvena za učinkovit boj davčnih uprav proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička; zato ponavlja svoje stališče, da bi morala multinacionalna podjetja v vseh sektorjih v svojih računovodskih izkazih, razčlenjenih po državah članicah in tretjih državah, v katerih imajo poslovne enote, jasno in razumljivo razkriti vrsto zbranih informacij, vključno z dobičkom ali izgubo pred davkom, davkom na dobiček ali izgubo, številom zaposlenih, sredstvih v njihovi lasti in informacijami o davčnih stališčih (poročanje po državah); poudarja, da je pomembno, da se te informacije dajo na voljo javnosti, če je le mogoče v obliki osrednjega registra EU; poudarja, da ta obveznost ne bi smela veljati za mala in srednja podjetja ter podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo, ki niso multinacionalna; poziva Svet, naj do konca leta 2015 sprejme stališče Parlamenta, kot je bilo izglasovano v direktivi o pravicah delničarjev julija 2015; poudarja, da bi morali zahteve po preglednosti oblikovati in izvajati tako, da evropska podjetja ne bi prišla v slabši konkurenčni položaj;

Sreda, 25. november 2015

138. poleg tega poziva države članice, naj vzpostavijo obširnejši sistem poročanja po državah za davčne organe, ki bo nadgradil standard OECD in vključeval podrobnejše informacije, kot so davčne napovedi in transakcije znotraj skupine; poudarja, da je treba poleg tega, da podjetja zagotavljajo davčne informacije drugim davčnim upravam, hkrati izboljšati okvir za reševanje sporov, da bi razjasnili pravice posameznih strani in preprečili negativne stranske učinke; poudarja, da bi bilo treba informacije, ki se posredujejo davčnim upravam tretjih držav, posredovati samo tistim organom teh držav, ki imajo enako ureditev, kot jo predpisuje Konvencija EU o arbitraži; poziva tudi k oblikovanju harmoniziranih računovodskih standardov, ki bodo zlasti omogočili podrobnejše razkritje licenčnih;

139. poziva Komisijo, naj skladno s preteklimi ocenami in stališči podpre to stališče in sprejme vse potrebne ukrepe za razširitev njegove uporabe na vsa multinacionalna podjetja, ki poslujejo na notranjem trgu, ter poziva OECD, naj podpre to razširitev po vsem svetu, da bi zagotovili uporabo podobnih obveznosti za vsa podjetja, ki opravljajo čezmejne posle; poudarja, da so ukrepi za izboljšanje preglednosti sicer nujni, vendar niso dovolj za celovito obravnavo vprašanja, in da je treba bistveno preoblikovati nacionalne in mednarodne davčne sisteme ter davčne sisteme EU,

140. poudarja, da sedanja nepreglednost mednarodnih davčnih sistemov multinacionalnim podjetjem omogoča, da se izognejo davkom, zaobidejo nacionalne davčne zakone in preusmerijo svoje dobičke v davčne oaze; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da bodo imeli pristojni organi popoln dostop do osrednjih registrov dejanskih lastnikov podjetij in trustov v skladu s četrto direktivo o preprečevanju pranja denarja; poziva države članice, naj to direktivo hitro prenesejo v svojo zakonodajo ter zagotovijo širok in poenostavljen dostop do informacij v osrednjih registrih dejanskih lastnikov; ponavlja svoje stališče, da bi morali biti ti registri javni;

141. priznava delo, ki ga je začela Komisija za uvedbo evropske identifikacijske številke davkoplačevalca; poziva Komisijo, naj pripravi predlog za to številko, ki bo temeljil na risu evropske davčne identifikacijske številke iz akcijskega načrta Komisije za boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam iz leta 2012 (22. ukrep); želi opomniti, da se identifikacijske številke davkoplačevalcev štejejo za najboljši način identifikacije davkoplačevalcev in zato poziva k pospežitvi tega projekta; poziva Komisijo, naj si hkrati dejavno prizadeva za uvedbo podobne identifikacijske številke na svetovni ravni po zgledu svetovnega identifikatorja pravnih subjektov, ki ga je uvedel Odbor za regulativni nadzor;

142. poleg tega poudarja, da je preglednost pomembna tudi pri preiskavah, ki potekajo v zvezi z državno pomočjo in obravnavajo davčne odločbe;

143. poziva Komisijo, naj preuči možnosti, da bi v EU izvajali podobne določbe, kot je pravilo vladnega odbora Združenih držav za računovodske standarde (*Governmental Accounting Standards Board, GASB*) ⁽¹⁾, v skladu s katerim morajo nacionalne in lokalne oblasti poročati, koliko prihodkov izgubijo zaradi davčnih olajšav, ki se odobrijo pravnim osebam za gospodarski razvoj;

Zaščita prijaviteljev nepravilnosti

144. poziva Komisijo, naj do junija 2016 predlaga vzpostavitev zakonodajnega okvira EU za učinkovito varstvo prijaviteljev nepravilnosti in podobnih; poudarja, da ni sprejemljivo, da so lahko državljani in novinarji kazensko preganjani, ne pa pravno zavarovani, kadar v javnem interesu razkrijejo informacije ali poročajo o domnevnih kršitvah, nezakonitem ravnanju, prevarah ali nezakonitih dejavnostih, zlasti v primeru davčnega izogibanja, davčne utaje in pranja denarja, ali drugem ravnanju, pri katerem so kršena temeljna načela EU, kot je načelo lojalnega sodelovanja;

145. poziva Komisijo, naj razmisli o nizu orodij, ki bi zagotovila takšno varstvo pred neutemeljenim sodnim pregonom, gospodarskimi sankcijami ali diskriminacijo, hkrati pa bi tudi zagotovila varstvo zaupnosti in poslovnih skrivnosti; v zvezi s tem opozarja na *Dodd-Frank Act*, zakon ZDA, po katerem prijavitelji nepravilnosti dobijo odškodnino, kadar nacionalnim

⁽¹⁾ *Tracking corporate tax breaks: a welcome new form of transparency emerges in the US* (Spremljanje davčnih olajšav za pravne osebe: vzpostavljane nove dobrodošle oblike preglednosti v ZDA), Tax Justice Network.

Sreda, 25. november 2015

organom predložijo izvirne informacije, hkrati pa jih tudi štiti pred kazenskim pregonom in izgubo zaposlitve, pri tem pa poudarja, da ta odškodnina ne sme spodbujati objavljanja poslovno občutljivih informacij; predlaga ustanovitev neodvisnega evropskega organa, ki bo pristojen za zbiranje informacij in izvajanje preiskav, in skupnega vseevropskega sklada za prijavitelje nepravilnosti, iz katerega bodo ti prejeli ustrezno finančno pomoč in ki se bo financiral prek dajatev iz deleža izterjanih sredstev ali naloženih glob; meni, da bi bilo treba prijaviteljem nepravilnosti odobriti varstvo tudi v primeru, ko obvestijo javnost o nepravilnostih, potem ko so bili o njih obveščeni pristojni organi na nacionalni ravni in ravni EU ter se nanje po enem mesecu niso odzvali;

Družbena odgovornost gospodarskih družb

146. meni, da je treba odgovorno davčno strategijo šteti za steber družbene odgovornosti gospodarskih družb, zlasti v skladu s posodobljeno opredelitvijo te odgovornosti kot odgovornosti podjetij za njihove učinke na družbo⁽¹⁾; obžaluje, da večina podjetij tega ne vključuje v svoja poročila o družbeni odgovornosti gospodarskih družb; poudarja, da je agresivno davčno načrtovanje nezdržljivo z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb; poziva Komisijo, na ta element vključiti v posodobljeno strategijo EU za družbeno odgovornost gospodarskih družb;

Razsežnost tretjih držav

OECD

147. podpira akcijski načrt OECD za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, hkrati pa priznava, da je rezultat kompromisa, ki ni dovolj daljnosežen, da bi rešil obsežno vprašanje izogibanja davkom, in da bi morali biti ti predlogi osnova za nadaljnje ukrepanje na ravni EU in svetovni ravni; poziva OECD, njene države članice in druge sodelujoče države, naj vzpostavijo močno orodje za spremljanje, da bi ocenjevali napredek pri izvajanju teh smernic, ugotovili njihovo učinkovitost in po potrebi uvedli korektivne ukrepe;

148. priporoča, da se okrepijo institucionalne povezave in sodelovanje med OECD in Komisijo, da bi še naprej zagotavljali skladnost teh dveh procesov in preprečili dvojne standarde; poziva države članice, naj nemudoma prenesejo vso zakonodajo EU, ki temelji na smernicah OECD, v nacionalno zakonodajo, s čimer bo EU postala vodilna pri izvajanju priporočil OECD; vendar poudarja, da pristop OECD še vedno temelji na mehkem pravu in da je treba njegove ukrepe dopolniti z ustreznim zakonodajnim okvirom na ravni EU, na primer kot direktivo za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička, ki bo presegla pobudo OECD o eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička na področjih, ki niso dovolj pokrita, da bi tako zadovoljili potrebe enotnega trga;

Davčne oaze

149. poziva k skupnemu pristopu EU glede davčnih oaz; poziva zlasti Komisijo, naj si še naprej prizadeva za oblikovanje in sprejetje evropske opredelitve, skupnega niza meril za prepoznavanje davčnih oaz ne glede na to, kje so, in ustreznih sankcij za države, ki z njimi sodelujejo, in sicer na podlagi priporočila iz decembra 2012 glede ukrepov, namenjenih spodbujanju tretjih držav k uporabi minimalnih standardov dobrega upravljanja v davčnih zadevah (tj. da država stori več kot le izmenjuje informacije in zagotavlja preglednost, da bi zagotovila pošteno davčno konkurenco in učinkovito zakonodajo), in za podjetja, ki jih uporabljajo za agresivno davčno načrtovanje, oblikuje pa naj tudi primerne skupne ukrepe za te jurisdikcije; se sklicuje na svojo resolucijo z dne 21. maja 2013 o boju proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in davčnim oazam, v kateri je naveden neizčrpen seznam potencialnih ukrepov⁽²⁾; ponavlja, da bi bili pristno evropski seznama, ki bi jih redno posodabljali in bi temeljili na celovitih, preglednih, trdnih, objektivno preverljivih in splošno sprejetih kazalnikih, učinkovitejši kot sredstvo za spodbujanje dobrega davčnega upravljanja in spremembo davčnega ravnanja do teh jurisdikcij in znotraj njih;

⁽¹⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, Obnovljena strategija EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14, (COM(2011)0681), str. 6.

⁽²⁾ To med drugim vključuje: prenehanje izvajanja ali razveljavitev konvencij o dvojnem obdavčevanju z jurisdikcijami na črnem seznamu, prepoved dostopa do javnih naročil EU za blago in storitve ter prepoved dodelitve državne pomoči podjetjem s sedežem v jurisdikcijah s črnega seznama, prepoved ustanavljanja ali vzdrževanja odvisnih družb in podružnic v jurisdikcijah s črnega seznama za finančne institucije in finančne svetovalce EU ter premislek o preklicu licenc za evropske finančne institucije in finančne svetovalce, ki ohranjajo podružnice in nadaljujejo obratovanje v jurisdikcijah s črnega seznama, uvedbo posebne dajatve za vse transakcije v jurisdikcije iz črnega seznama ali iz njih, preučitev vrste možnosti, da se v EU ne prizna pravni status podjetij, ustanovljenih v jurisdikcijah s črnega seznama, uporabo tarifnih ovir v primerih trgovine s tretjimi državami s črnega seznama.

Sreda, 25. november 2015

150. poziva Komisijo, naj na evropski črni seznam vključi ozemlja, ki subjektom dodeljujejo davčne ugodnosti, ne da bi zahtevala izvajanje bistvene gospodarske dejavnosti v državi, imajo zelo nizko dejansko stopnjo obdavčitve in ne zagotavljajo avtomatične izmenjave davčnih podatkov z drugimi jurisdikcijami;

151. zlasti poudarja, da je treba zagotoviti, da se finančni odlivi obdavčijo vsaj enkrat, na primer z naložitvijo davčnega odtegljaja ali podobnimi ukrepi, da bi preprečili neobdavčen odliv dobičkov iz EU, in poziva Komisijo, naj v ta namen predstavi zakonodajni predlog, na primer tako, da pregleda direktivo o matičnih in odvisnih družbah ter direktivo o obrestih ter licenčninah; vztraja, da je treba vzpostaviti sistem, ki bo zagotovil, da bo treba nacionalnim davčnim organom predložiti potrdilo za pojasnitev te operacije in ga posredovati Komisiji, s čimer bi zavarovali enotni trg in ohranili povezavo med krajem, kjer se dobiček in gospodarska vrednost ustvarjata, in krajem, kjer sta obdavčena; poudarja, da bi morali ta sistem skrbno oblikovati, da bi preprečili dvojno obdavčevanje in spore; poziva Komisijo, naj podpre OECD pri spodbujanju večstranskega pristopa do davčnih vprašanj, da bi poenotili mednarodne davčne dogovore in zagotovili obdavčevanje dobičkov tam, kjer se ustvarja vrednost, obenem pa naj okrepi vlogo EU na mednarodni ravni, in sicer tako, da bo zastopala enotna stališča in si prizadevala za razvoj skupnega okvira EU za dvostranske sporazume na davčnem področju in za postopno zamenjavo velikega števila dvostranskih posameznih davčnih sporazumov s sporazumi med EU in tretjimi jurisdikcijami; poudarja, da bi bil to najbolj neposreden način za boj proti praksi izbiranja najugodnejšega sporazuma; medtem poziva države članice, naj v skladu s predlogi iz načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička v svoje davčne sporazume vključijo klavzulo o preprečevanju zlorab;

152. meni, da mora sklenitev sporazumov o prosti trgovini spremljati okrepljeno davčno sodelovanje, preprečevanje podjetjem, ki tekmujejo na istem trgu, da bi izkoriščala prakso izogibanja davkom, ter zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev; zato poziva Komisijo, naj uvede davčne določbe v vseh prostotrgovinskih sporazumih EU, s čimer bi partnerske države obvezali k dobremu davčnemu upravljanju in zagotovili recipročnost v davčnih zadevah; poudarja, da je delo platforme za dobro davčno upravljanje dobra osnova, na kateri bi lahko ta koncept izvajali; poudarja, da bi lahko enako veljalo za sporazume EU o sodelovanju;

153. poziva organe EU, naj ne sodelujejo z jurisdikcijami, za katere velja, da niso kooperativne v davčnih zadevah, pa tudi ne s podjetji, ki so obsojena zaradi davčnih goljufij, davčnih utaj ali agresivnega davčnega načrtovanja; poziva institucije, kot sta Evropska investicijska banka in Evropska banka za obnovo in razvoj, naj prek svojih finančnih posrednikov ne sodelujejo več z nekooperativnimi davčnimi jurisdikcijami; poleg tega poziva organe EU, naj se obvežejo, da ne bodo dodeljevali sredstev EU podjetjem, ki so obsojena zaradi davčnih goljufij, davčnih utaj ali agresivnega davčnega načrtovanja;

154. poziva Komisijo, naj uporabi vsa razpoložljiva orodja, da bi dosegla bolj usklajen pristop do razvitih držav in tako spodbujala večjo vzajemnost v davčnih zadevah, predvsem glede izmenjave informacij z ZDA po začetku veljavnosti zakona o spoštovanju davčnih predpisov v zvezi z računi v tujini; poziva jo tudi, naj v povezavi s sporazumom z dne 27. maja 2015 med EU in Švico o avtomatični izmenjavi informacij o finančnih računih in v skladu s smernicami akcijskega načrta za preprečevanje erozije davčne osnove in preusmeritve dobička podrobno spremlja dogovorjeno postopno opuščanje nekaterih škodljivih davčnih praks v Švici in da v prihodnosti ne bodo uvedeni novi škodljivi davčni ukrepi, da bi tako ohranila enotni trg; poziva Komisijo, naj v pogajanjih s Švico predlaga uvedbo pravila o tujih odvisnih družbah v švicarsko zakonodajo; vztraja, da mora Komisija zagotoviti, da bo Švica upoštevala pristop EU k obdavčevanju in poročala Parlamentu;

155. želi spomniti, da so vse države članice s Konvencijo o medsebojni upravni pomoči pri davčnih zadevah in pregledom ustreznih direktiv EU ⁽¹⁾, opravljenim leta 2014, izbrale večstranski pristop k avtomatični izmenjavi informacij; poudarja, da sta ti pobudi bistveni za reševanje problema davčnih utaj in bančne tajnosti, saj finančne institucije obvezujejo, da davčnim upravam sporočajo raznovrstne informacije o rezidentih, ki prejemajo dohodke iz premoženja v tujini;

⁽¹⁾ Direktiva EU davkih na prihranke in direktiva o upravnem sodelovanju.

Sreda, 25. november 2015

Države v razvoju

156. poudarja, da bi bilo treba pri načrtovanju ukrepov in politik za boj proti izogibanju davkom posebno pozornost na nacionalni in mednarodni ravni ter ravni EU nameniti razmeram v državah v razvoju, zlasti pa v najmanj razvitih državah, na katere običajno najbolj vpliva izogibanje davkom od dohodkov pravnih oseb in ki imajo običajno zelo ozke davčne osnove in nizek delež davkov v primerjavi z BDP; poudarja, da bi morali ti ukrepi in politike prispevati k ustvarjanju javnih prihodkov sorazmerno z dodano vrednostjo, ustvarjeno na njihovem ozemlju, da bi ustrezno financirali njihove razvojne strategije, izpolnjevanje razvojnih ciljev tisočletja in program razvojnih ukrepov za obdobje po letu 2015; zato pozdravlja delo strokovne skupine OZN za mednarodno sodelovanje v davčnih zadevah; poziva Komisijo, naj podpre interese držav v razvoju v obstoječih mednarodnih pobudah ter vključi predstavnike iz držav v razvoju v svojo platformo za dobro davčno upravljanje;

157. poziva EU in člane akcijskega načrta OECD proti eroziji davčne osnove in preusmeritvi dobička, naj zagotovijo, da bo nov globalni standard avtomatične izmenjave informacij vključeval prehodno obdobje za države v razvoju, ki trenutno zaradi pomanjkljivih upravnih zmogljivosti ne morejo izpolniti zahtev glede vzajemne avtomatične izmenjave informacij;

158. poziva Komisijo, naj predlaga dodatne ukrepe, da bi okrepili upravne zmogljivosti v državah v razvoju, predvsem v davčnih zadevah, in tako omogočili učinkovito izmenjavo davčnih informacij z njihovimi upravami; poziva k vzpostavitvi platforme za države v razvoju, in sicer z izvajanjem pilotskih projektov na področju avtomatične izmenjave informacij; poziva države v razvoju, naj spodbujajo regionalne sporazume ali druge oblike sodelovanja v davčnih zadevah, da bi izboljšale svoj pogajalski položaj v primerjavi s tujimi neposrednimi vlagatelji in multinacionalnimi podjetji ter obravnavale vprašanja skupnega interesa;

159. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo imele njihove agencije za razvojno pomoč na voljo zadostno tehnično strokovno znanje za reševanje davčnih vprašanj v okviru njihovih razvojnih politik, ki jim ga bodo zagotavljali zlasti ministrstva za finance in davčne uprave;

160. se sklicuje na akcijski načrt, predstavljen v njegovi resoluciji z dne 8. julija 2015 o davčnih utajah in izogibanju davkom kot izzivih za upravljanje, socialno varstvo in razvoj v državah v razvoju; spodbuja vse države in mednarodne organizacije, kot je OZN, naj sodelujejo v vključujočem procesu in prispevajo k davčnemu programu skupine G-20/OECD, obravnavajo erozijo davčne osnove in preusmeritev dobička, spodbujajo mednarodno davčno preglednost in izmenjavo davčnih podatkov na svetovni ravni, na primer z oblikovanjem enotnega skupnega standarda poročanja na področju avtomatične izmenjave informacij ali z javnim razkritjem dejanskega lastništva; poziva Komisijo in države članice, naj podprejo večjo vlogo OZN v prihodnjih mednarodnih razpravah o obdavčevanju, na primer tako, da podprejo ustanovitev svetovnega davčnega organa pod okriljem Združenih narodov;

Davčni svetovalci

161. opozarja, da je sporno in vprašljivo, kadar podjetja hkrati zagotavljajo storitve davčnega svetovanja, revizije in svetovanja za davčne uprave, na primer za oblikovanje davčnih sistemov ali izboljšanje pobiranja davkov, ter storitve davčnega načrtovanja za multinacionalna podjetja, ki lahko zlorabljajo pomanjkljivosti nacionalnih davčnih zakonov;

162. opozarja na obstoj evropskega pravnega okvira, ki vključuje najnovejši sveženj reform revizijskega trga, ki ga je Parlament odobril dne 3. aprila 2014⁽¹⁾; poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bodo ustrezne zakonodajne določbe izvajale v državah članicah v ustreznem časovnem okviru in v skladu z zastavljenimi cilji;

163. poziva Komisijo, naj predstavi predloge za smernice za panogo davčnega svetovanja in za vzpostavitev sistema EU za neskladje za davčne svetovalce in po potrebi za banke, in tako oblikuje okvir za učinkovito preprečevanje navzkrižja interesov med storitvami za javnost in zasebnimi sektorji;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0283 in P7_TA(2014)0284.

Sreda, 25. november 2015

164. poleg tega poziva Komisijo, naj začne preiskavo, da bi ocenila stopnjo koncentracije v tem sektorju in posledično izkrivljanje konkurence; priporoča, naj pri preiskavi posebej preuči, ali dejstvo, da podjetja hkrati opravljajo storitve davčnega svetovanja in revizije, lahko povzroči navzkrižje interesov, in predlaga ustrezne ukrepe, vključno z uvedbo mehanizmov, s katerimi bodo oddelki v svetovalnih podjetjih ločeni med seboj;

165. prosi Komisijo, naj nujno oceni možnost uvedbe zakonodajnega okvira, ki bo predpisoval zadostne kazni zoper podjetja, banke, revizijska podjetja in finančne svetovalce, za katere je dokazano, da so udeleženi pri izvajanju ali spodbujanju nezakonite prakse izogibanja davkom in agresivnega davčnega načrtovanja; poudarja, da bi morale imeti te kazni odvračilni učinek in da lahko med drugim vključujejo globe, onemogočen dostop do financiranja iz proračuna EU, prepoved svetovalne vloge v institucijah EU ter v skrajnih in ponavljajočih se primerih odvzem poslovnih licenc;

Dodatni ukrepi na nacionalni ravni

166. spodbuja dodatne ukrepe za boj proti izogibanju davkom na nacionalni ravni v okviru EU in OECD, saj lahko neusklajeni odzivi povzročijo dodatna neskladja in priložnosti za davčno izogibanje; poudarja, da je najboljše orodje za boj proti eroziji davčne osnove sodelovanje in ne enostranska uvedba preferencialnih režimov, da bi privabili naložbe;

167. poziva Komisijo, naj pripravi smernice za davčno amnestijo, ki jo podelijo države članice, s katerimi bo opredelila okoliščine, v katerih bi bila ta amnestija skladna z določbami Pogodb EU, ki se nanašajo na prosti pretok kapitala, svobodo opravljanja storitev, državno pomoč in pranje denarja, in s skupnim pristopom EU zoper davčne oaze; želi opomniti, da je treba to prakso uporabljati zelo previdno, da ne bi tistih, ki se izogibajo davkom, spodbudili k temu, da bi čakali na naslednjo amnestijo;

168. poziva države članice, naj uvedejo sistem davčnih odtegljajev od licenčnin in tako zagotovijo, da bodo obdavčene tudi licenčnine, plačane tretjim državam, s katerimi niso sklenjeni dvostranski davčni sporazumi;

169. poziva vse države članice, naj izvedejo, po potrebi tudi s tehnično pomočjo Komisije, ocene učinka, ki vključujejo učinke prelivanja v druge države, preden uvedejo davčne ukrepe, ki bi lahko imeli posledice v tujini; poziva nacionalne parlamente, naj podrobno obravnavajo vprašanje izogibanja davkom, saj bi moral zakonodajalec ustrezno oceniti in demokratično nadzirati vsako davčno ureditev ali davčno obravnavo;

170. odločno poziva države članice, naj prenehajo zmanjševati vire svojim davčnim upravam in o tem premislijo, pospešijo naložbe in povečajo učinkovitost svojih davčnih uprav ter zagotovijo učinkovito uporabo osebja in tehnologije in izboljšanje strokovnega znanja, da bi obravnavale izvajanje in učinek škodljivih davčnih praks, ki postajajo vse bolj prefinjene; poziva Komisijo, naj zagotovi tehnično podporo za ta prizadevanja, zlasti v okviru programa FISCALIS 2020; poziva tudi države članice, naj si prizadevajo za enostavnejše, učinkovitejše in preglednejše sisteme obdavčevanja v interesu držav članic, državljanov in podjetij;

171. želi spomniti, da javna naročila predstavljajo 16 % BDP na območju EU; prosi, naj se oceni, ali bo mogoče uvesti merila v zvezi z davki, preglednostjo ali sodelovanjem v razpise za javna naročila ob naslednjih spremembah direktive o javnem naročanju; poziva tudi države članice, naj razmislijo o tem, da bi iz sodelovanja v javnih naročil izključile podjetja, za katere je dokazano, da uporabljajo mehanizme agresivnega davčnega načrtovanja in izogibanja davkom;

Sreda, 25. november 2015

172. poudarja še, da pravilo o soglasju v Svetu, ki vsaki državi članici daje pravico do veta, zmanjšuje motivacijo za premik s sedanjega stanja v smeri rešitve, ki bi temeljila na večjem sodelovanju; poziva Komisijo, naj po potrebi uporabi člen 116 PDEU, ki določa naslednje: „Kadar Komisija ugotovi, da razlika med določbami zakonov ali drugih predpisov v državah članicah izkrivlja pogoje konkurence na notranjem trgu in da je nastalo izkrivljanje treba odpraviti, se posvetuje z zadevnimi državami članicami. Če na podlagi posvetovanja ne pride do dogovora, s katerim bi to izkrivljanje odpravili, Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku na predlog Komisije izdajo potrebne direktive [...]“;

173. se zavezuje, da bo nadaljeval delo, ki ga je začel njegov posebni odbor, in odpravil prepreke, zaradi katerih ta ni mogel v celoti izpolniti svojega mandata, ter zagotovil ustrezno nadaljnje ukrepanje na podlagi njegovih priporočil; naroča svojim pristojnim organom, naj oblikujejo najboljši institucionalni okvir, da bi to dosegli;

174. ponovno zahteva dostop do vseh ustreznih dokumentov EU; poziva svojega predsednika, naj to zahtevo posreduje Komisiji in Svetu ter jasno navede, da je Parlament odločen uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za doseg tega cilja;

175. poziva pristojni odbor, naj v svojem prihodnjem zakonodajnem samoiniciativnem poročilu nadalje obravnava ta priporočila;

176. poziva svoj odbor, pristojen za ustavne zadeve, naj na podlagi teh priporočil nadalje ukrepa, zlasti glede uvedbe zavezujočih klavzul o sodelovanju v kodeks ravnanja za organizacije, vključene v register preglednosti, in spremeni pravila o dostopu do dokumentov med institucijami EU, da bi jih bolje uskladil z načelom lojalnega sodelovanja, opredeljenim v Pogodbi o Evropski uniji;

o

o o

177. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Evropskemu svetu, Svetu, Komisiji, državam članicam, nacionalnim parlamentom, skupini G-20 in OECD.

Sreda, 25. november 2015

PRILOGA 1

SEZNAM OSEB, S KATERIMI SE JE ODBOR SESTAL
(SEJE ODBORA IN DELEGACIJE)

Datum	Govorili so:
30.3.2015	— Pierre Moscovici, komisar za gospodarske in finančne zadeve, obdavčenje in carino
16.4.2015	— Serge Colin, predsednik združenja finančnega osebja v Evropi — Fernand Müller, predsednik finančnega odbora združenja finančnega osebja — Paulo Ralha, predsednik portugalskega združenja davčnih uslužbencev — François Goris, predsednik združenja UNSP-NUOD za Evropsko zvezo neodvisnih trgovskih združenj — Nadja Salson, Evropska zveza sindikatov javnih uslužbencev — Henk Koller, predsednik Evropske zveze davčnih svetovalcev — Olivier Boutellis-Taft, izvršni direktor Evropskega združenja računovodij — Ravi Bhatiani, direktorica za pravne zadeve maloprodajnih trgovin v Evropi
16.4.2015	— Margrethe Vestager, komisarka za konkurenco — Wolfgang Nolz, predsednik skupine za kodeks ravnanja — Jane McCormick, KPMG, višja partnerica v davčnih zadevah, vodja oddelka za davčne zadeve za Evropo, Bližnji vzhod in Afriko — Chris Sanger, partner pri Ernst & Young, višji vodja oddelka za davčno politiko — Stef van Weeghel, partner pri PricewaterhouseCoopers, višji menedžer na oddelku za davčno politiko — Bill Dodwell, vodja oddelka za davčno politiko pri Deloitte v Združenem kraljestvu
11.5.2015	<i>Javna predstavitev o davčnih odločbah in škodljivih davčnih praksah</i> — Stephanie Gibaud, prijaviteljica nepravilnosti in nekdanja uslužbenka pri UBS — Lutz Otte, prijavitelj nepravilnosti in nekdanji pogodbenik za informacijsko tehnologijo pri banki Julius Baer — Kristof Clerix, Mednarodni konzorcij raziskovalnih novinarjev — Edouard Perrin, član mednarodnega konzorcija raziskovalnih novinarjev

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
	— Richard Brooks, član mednarodnega konzorcija raziskovalnih novinarjev — Lars Bové, član mednarodnega konzorcija raziskovalnih novinarjev — Xavier Counasse, novinar pri časopisu Le Soir — Dominique Berlin, univerza Collège européen de Paris, Université Panthéon-Assas (Paris 2) — docent Gabriel Zucman, London School of Economics and Political Sciences — Achim Doerfer, odvetnik na področju obdavčevanja, pisatelj in pravni filozof
12.5.2015	<i>Delegacija v Belgijo</i> — Jacques Malherbe, Univerza v Louvainu — Axel Haelterman, Univerza v Leuvnu — Werner Heyvaert, strokovnjak za davke, Jones Day — Wim Wuyts, vodja oddelka za davke – predsednik odbora za davke FEB-VBO in Hilde Wampers, podpredsednica odbora za davke – skupina za finance FEB-VBO — Christophe Quintard, strokovnjak pri FGTB, nekdanji davčni revizor — Eric van Rompuy (predsednik) in drugi člani odborov za finance in proračun ter poslanci zveznega parlamenta — Steven Van den Berghe, vodja službe za davčne odločbe — Johan Van Overtveld – finančni minister (srečanje dne 17. junija 2015)
18.5.2015	<i>Delegacija v Luksemburg</i> — Wim Piot, vodja oddelka za davke pri PWC Luxembourg — Nicolas Mackel, izvršni direktor pri Luxembourg for Finance — Christine Dahm, direktorica, in Mike Mathias, član Cercle de Coopération des ONG du développement — Eugène Berger (predsednik) in drugi člani odbora za finance luksemburškega parlamenta — Pierre Gramegna, minister za finance — Pascale Toussing, direktor za davčne zadeve, ministrstvo za finance, in člani davčne uprave

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
22.5.2015	<i>Delegacija v Bern, Švica</i> — Markus R. Neuhaus, predsednik odbora PwC Switzerland, član pisarne višjega predsednika PwC — Frank Marty, član izvršnega odbora, vodja oddelka za finančne storitve in davke, Economie Suisse — François Baur, stalni delegat v Bruslju, predsednik oddelka za evropske zadeve pri Economie Suisse — Martin Zogg, član izvršnega odbora, predsednik oddelka za domače in mednarodno obdavčevanje, Swiss Holdings — Urs Kapalle, direktor za finančno politiko in davke, Swiss Bankers Association — Mark Herkenrath, Alliance Sud, član mednarodne zveze za davčno pravičnost — Olivier Longchamp, Bernska deklaracija — Jacques de Watteville, državni sekretar za mednarodne finančne zadeve — veleposlanik Christoph Schelling, vodja oddelka za davčno politiko — Adrian Hug, direktor švicarske zvezne davčne uprave — Ruedi Noser, član nacionalnega sveta, predsednik odbora za gospodarske zadeve in obdavčevanje — Urs Schwaller, član zgornjega doma švicarskega parlamenta — Ulrich Trautmann, vodja sektorja za trgovino in gospodarske zadeve, delegacije Evropske unije v Švico in Liechtenstein — Marco Salvi, višji raziskovalec, Avenir Suisse
27.5.2015	<i>Srečanje z vlado Gibraltarja (s koordinatorji odbora TAXE)</i> — Fabian Picardo, predsednik vlade — Joseph Garcia, namestnik predsednika vlade
28.5.2015	<i>Delegacija v Dublin, Irska</i> — Martin Lambe, glavni izvršni direktor, irski davčni institut — Michael Noonan, minister za finance — Niall Cody, predsednik komisije za prihodke — predsednik Liam Twomy in drugi člani parlamentarnega odbora za finance + skupni odbor za evropske zadeve -

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
	— Frank Barry, Trinity College Dublin (TCD) — Seamus Coffey, University College Cork (UCC) — Feargal O'Rourke, vodja oddelka za davke, PWC — Conor O'Brien, vodja oddelka za davke, KPMG — Jim Clarken, glavni izvršni direktor podjetja Oxfam Ireland — Micheál Collins, Nevin Economic Research Institute (NERI)
29.5.2015	<i>Delegacija v Haag, Nizozemska</i> — poslanka Sjoera Dijkers in drugi poslanci odbora nizozemskega parlamenta za finance — Bartjan Zoetmulder, nizozemsko združenje davčnih svetovalcev — Hans Van den Hurk, Univerza v Maastrichtu — Indra Römgens, SOMO, neodvisna in neprofitna organizacija in mreža za raziskave — Francis Weyzig, Oxfam — Pieterbas Plasman, vodja službe za davčne odločbe — Eric Wiebes, nizozemski državni sekretar za davčne zadeve
1.6.2015	<i>Javna predstavitev mednarodne razsežnosti davčnih odločb in drugih ukrepov</i> — senator Mario Monti, nekdanji komisar za konkurenco ter za carino, davčno politiko in notranji trg — Tove Maria Rydning, vodja na področju politike in zagovorništva pri Evropski mreži za dolg in razvoj (EURODAD) — Antoine Deltour, prijavitelj nepravilnosti, nekdanji revizor, PwC Luxembourg
17.6.2015	<i>Medparlamentarno srečanje o agresivnem davčnem načrtovanju in demokratičnem nadzoru: vloga parlamentov</i> Sedemintrideset poslancev iz osemnajstih nacionalnih parlamentov: AT, BE, CY, CZ, FR, DE, GR, HU, IE, IT, LT, LU, MT, PL, PT, RO, ES, SV — Heinz Zourek, generalni direktor GD TAXUD — Pascal Saint-Amans, direktor centra za davčno politiko in upravo pri OECD

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
18.6.2015	<i>Delegacija v London, Združeno kraljestvo</i> — poslanec David Gauke, finančni sekretar ministrstva za finance — Jim Harra, generalni direktor za obdavčitev podjetij, državni urad za prihodke in carino — Fergus Harradence, direktor oddelka za obdavčevanje podjetij, skupina za obdavčitev podjetij in mednarodno obdavčevanje, ministrstvo za finance Združenega kraljestva — Andrew Dawson, vodja ekipe za sporazum o davkih, vodilni pogajalec za davčne sporazume Združenega kraljestva — Maura Parsons, namestnica direktorja, vodja oddelka za določanje transfernih cen pri HMRC Business International in predsednica odbora za določanje transfernih cen pri HMRC — predsednica Meg Hillier, bivša predsednica Margaret Hodge in Guto Bebb, član odbora za javne finance spodnjega doma parlamenta Združenega kraljestva — Prem Sikka, profesor računovodstva, Essex Business School, Univerza v Essexu — Frank Haskew, predstojnik davčne fakultete ICAEW; in Ian Young, mednarodni davčni upravljavec — Will Morris, predsednik odbora za davke in odbora za davke BIAC Konfederacija britanske industrije (CBI) — Richard Collier, višji davčni partner pri PwC — Joseph Stead, Christian Aid — Meesha Nehru, programska direktorica, Fair Tax Mark
23.6.2015	<i>Izmenjava mnenj z multinacionalnimi korporacijami</i> — Nathalie Mognetti, glavna direktorica za davke, Total S.A. — Martin McEwen, vodja oddelka za davke, SSE plc — Christian Comolet-Tirman, direktor za finančne zadeve, BNP Paribas Group
25.6.2015	<i>Srečanje s predstavniki vlade Bermudov (s koordinatorji odbora TAXE)</i> — Everard Bob Richards, namestnik predsednika vlade in minister za finance — Alastair Sutton, pravni svetovalec EU za vlado Bermudov
2.7.2015	— Richard Murphy, direktor podjetja Tax Research LLP in ustanovni član mreže za davčno pravičnost (Tax Justice Network) — Guillaume de la Villeguérin, podpredsednik, davki in carina, Airbus

Sreda, 25. november 2015

Datum	Govorili so:
17.9.2015	— Jean-Claude Juncker, predsednik Evropske komisije — Pierre Moscovici, evropski komisar za gospodarske in finančne zadeve, obdavčenje in carino — Margrethe Vestager, evropska komisarka za konkurenco
22.9.2015	— Pierre Gramegna, predsednik Sveta ECOFIN, minister za finance, Luksemburg — Wolfgang Schäuble, zvezni minister za finance, Nemčija — Luis de Guindos, minister za gospodarstvo in konkurenčnost, Španija — Michel Sapin, minister za javne finance, Francija — Pier Carlo Padoan, minister za gospodarstvo in finance, Italija
16.11.2015	<i>Izmenjava mnenj z multinacionalnimi korporacijami</i> — Monique Meche, podpredsednica, področje globalne javne politike, Amazon — Malte Lohan, direktor področja globalnih korporacijskih zadev, Anheuser-Busch InBev SA — Mark Hubbard, vodja področja globalnih davčnih zadev, Barclays Bank Group — Delphine Reyre, direktorica področja za javno politiko v južni Evropi, Facebook — Iain McKinnon, vodja področja za davčne zadeve v skupini, HSBC — Krister Mattsson, vodja podjetniškega financiranja, zavarovanja ter davčnih zadev in zakladništva, IKEA group — Irene Yates, podpredsednica, področje davka od dohodkov pravnih oseb, McDonald's Europe — Werner Schuster, podpredsednik davčnega področja, Philip Morris International — Nicklas Lundblad, višji direktor, področje javne politike in odnosov z vladami, Google — John Stowell, višji podpredsednik, področje davka od dohodkov pravnih oseb, The Walt Disney Company — Robert Jordan, podpredsednik, področje splošnega davčnega svetovanja, Coca-Cola Company

Sreda, 25. november 2015

PRILOGA 2

SEZNAM ODGOVOROV GLEDE NA DRŽAVO/INSTITUCIJO

(stanje dne 16. novembra 2015)

Država	Odgovor
<i>Prvo zaprosilo dne 23. aprila 2015 – rok 31. maj 2015</i>	
Švedska	29.5.2015
Jersey	29.5.2015
Guernsey	31.5.2015
Luksemburg	1.6.2015
Finska	2.6.2015
Slovaška	3.6.2015
Irska	5.6.2015
Nizozemska	8.6.2015
Združeno kraljestvo	8.6.2015
Francija	10.6.2015
Češka republika	11.6.2015
Latvija	16.6.2015
Belgija	16.6.2015
Malta	18.6.2015
<i>Prvi opomin dne 29. junija 2015 – rok 9. julij 2015</i>	
Portugalska	30.6.2015
Poljska	2.7.2015
Litva	3.7.2015
Madžarska	7.7.2015
Hrvaška	8.7.2015
Estonija	10.7.2015

Sreda, 25. november 2015

Država	Odgovor
Grčija	10.7.2015
Španija	10.7.2015
Gibraltar	13.8.2015
Danska	26.8.2015
Nemčija	2.9.2015
Romunija	3.9.2015
Italija	17.9.2015

Zadnji opomin dne 21. septembra 2015

Avstrija	21.9.2015
Ciper	22.9.2015
Bolgarija	28.9.2015
Slovenija	28.9.2015

INSTITUCIJE	Odgovor
Komisija	29.4.2015
	3.6.2015
	31.8.2015
	23.10.2015
	9.11.2015
Svet	29.5.2015
	15.6.2015
	27.7.2015

Sreda, 25. november 2015

PRILOGA 3

MULTINACIONALNA PODJETJA, POVABLJENA NA SEJO ODBORA

Ime	Povabljeni/predstavniki	Stanje dne 16. novembra 2015
Airbus	Guillaume de La Villeguérin, podpredsednik, davčno in carinsko področje	Udeležil se je seje 2.7.2015.
BNP Paribas	Christian Comolet-Tirman, direktor, področje fiskalnih zadev	Udeležil se je seje 23.6.2015.
SSE plc	Martin McEwen, vodja davčnega pod- ročja	Udeležil se je seje 23.6.2015.
Total S.A.	Nathalie Mognetti, direktorica davčnega področja	Udeležila se je seje 23.6.2015.
Amazon	Monique Meche, podpredsednica, pod- ročje globalne javne politike	Udeležila se je seje 16.11.2015.
Anheuser-Busch InBev	Malte Lohan, direktor področja global- nih korporacijskih zadev	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Barclays Bank Group	Mark Hubbard, vodja področja global- nih davčnih zadev	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Coca-Cola Company	Robert Jordan, podpredsednik, pod- ročje splošnega davčnega svetovanja	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Facebook	Delphine Reyre, direktorica področja za javno politiko v južni Evropi	Udeležila se je seje 16.11.2015.
Google	Nicklas Lundblad, višji direktor, pod- ročje javne politike in odnosov z vlada- mi	Udeležil se je seje 16.11.2015.
HSBC Bank plc	Iain McKinnon, vodja področja za davčne zadeve v skupini	Udeležil se je seje 16.11.2015.
IKEA Group	Krister Mattsson, vodja podjetniškega financiranja, zavarovanja ter davčnih zadev in zakladništva	Udeležil se je seje 16.11.2015.

Sreda, 25. november 2015

Ime	Povabljeni/predstavniki	Stanje dne 16. novembra 2015
McDonald's Europe	Irene Yates, podpredsednica, področje davka od dohodkov pravnih oseb	Udeležila se je seje 16.11.2015.
Philip Morris International	Werner Schuster, podpredsednik davčnega področja	Udeležil se je seje 16.11.2015.
The Walt Disney Company	John Stowell, višji podpredsednik, področje davka od dohodkov pravnih oseb	Udeležil se je seje 16.11.2015.
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne, glavni izvršni direktor	Zavrnil zaradi potekajoče preiskave.
Walmart	Shelley Broader, predsednica in glavna izvršna direktorica, regija EMEA	Zavrnila.

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0409

Odobritev dovoljenja za uporabo bis(2-etilheksil)ftalata (DEHP)

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o osnutku izvedbenega sklepa Komisije XXX o dodelitvi avtorizacije za uporabo bis(2-etilheksil)ftalata (DEHP) v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (D041427 – 2015/2962(RSP))

(2017/C 366/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka izvedbenega sklepa Komisije o dodelitvi avtorizacije za uporabo bis(2-etilheksil)ftalata (DEHP) v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta (D041427),
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, zlasti člena 64(8),
- ob upoštevanju mnenj odbora za oceno tveganja (RAC) in odbora za socialno-ekonomsko analizo (SEAC) ⁽²⁾ v skladu s tretjim pododstavkom člena 64(5) Uredbe (ES) št. 1907/2006,
- ob upoštevanju člena 11 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2008/98/ES ⁽⁴⁾, zlasti člena 4,
- ob upoštevanju Sklepa št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, zlasti odstavka 43(iii) Priloge k Sklepu,
- ob upoštevanju Delegirane direktive Komisije (EU) 2015/863 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. julija 2015 o učinkoviti rabi virov: prehod na krožno gospodarstvo ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane,
- ob upoštevanju člena 106(2) in (3) Poslovnika,

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ <http://echa.europa.eu/documents/10162/b50d9fc3-f6db-4e91-8a95-c8397bb424d2>,
<http://echa.europa.eu/documents/10162/8d9ee7ac-19cf-4b1a-ab1c-d8026b614d7a>

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁴⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

⁽⁵⁾ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

⁽⁶⁾ Delegirana direktiva Komisije (EU) 2015/863 z dne 31. marca 2015 o spremembi priloge II k Direktivi 2011/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s seznamom omejenih snovi (UL L 137, 4.6.2015, str. 10).

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0266.

Sreda, 25. november 2015

- A. ker je DEHP vključen v prilogo XIV Uredbe (ES) št. 1907/2006 (uredba REACH) zaradi svoje razvrstitve v skupino 1B kot snov, ki je strupena za razmnoževanje; ker je DEHP zaradi reproduktivne toksičnosti na seznamu snovi v okviru uredbe REACH;
- B. ker si Komisija v osnutku izvedbenega sklepa o opredelitvi bis(2-etilheksil)ftalata (DEHP), dibutil ftalata (DBP), benzil butil ftalata (BBP) in diizobutil ftalata (DIBP) kot snovi, ki zbuja veliko skrb, v skladu s členom 57(f) Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta prizadeva za opredelitev DEHP kot snovi, ki zbuja veliko skrb;
- C. ker je bila ta snov že leta 2000 na podlagi sporočila Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o strategiji Skupnosti za endokrine motilce (COM(1999)0706) vključena v Prilogo I na seznam 553 snovi, in sicer v skupino I med kemikalije, za katere je bilo pri najmanj eni vrsti nepoškodovanih živali dokazano, da delujejo kot endokrini motilci ⁽¹⁾;
- D. ker je DEHP ena od prvih šestih snovi, ki naj bi se postopno prenehale uporabljati v skladu z uredbo REACH, kot je 17. februarja 2011 napovedala Komisija ⁽²⁾;
- E. ker je odbor držav članic 12. decembra 2014 soglasno sklenil, da je DEHP snov, ki zaradi tega, ker je po svojih lastnostih endokrini motilec, zbuja enakovredno skrb za okolje ⁽³⁾; ker je ta odbor soglasno ugotovil, da je bilo znanstveno dokazano, da DEHP deluje kot endokrini motilec in da obstaja vzročna zveza med to aktivnostjo in škodljivimi učinki na zdravje ljudi;
- F. ker je Komisija seznanjena s soglasnim dogovorom v odboru držav članic o navedbi, da so štirje ftalati, med drugim DEHP, po svojih lastnostih endokrini motilci in da so škodljivi učinki njihovega delovanja na endokrini sistem enaki učinkom, zaradi katerih so bili razvrščeni kot snovi, strupene za razmnoževanje, in opredeljeni kot snovi, ki zbuja veliko skrb, v skladu s členom 57(c) uredbe REACH; ker je Komisija seznanjena tudi s tem, da je večina članov tega odbora menila, da so ti učinki enako zaskrbljujoči;
- G. ker je Komisija 21. oktobra 2015 predložila osnutek izvedbenega akta o opredelitvi DEHP kot snovi, ki je po svojih lastnostih endokrini motilec z učinki na zdravje ljudi, ki so enakovredni učinkom iz člena 57(f) uredbe REACH;
- H. ker odbor za oceno tveganja v svojem mnenju ugotavlja, da DEHP deluje na endokrini sistem, vendar tudi priznava, da je bila ta snov v Prilogo XIV vključena zaradi svoje razvrstitve kot snov, ki je strupena za razmnoževanje (člen 57(c)), in ne na podlagi lastnosti endokrinega motilca (člen 57(f)); ker je zaradi tega sedanja ocena DEHP omejena na njegovo reproduktivno toksičnost;
- I. ker bi moral biti DEHP opredeljen kot snov, ki zbuja veliko skrb, saj izpolnjuje kriterije iz člena 57(f) uredbe REACH kot snov, ki je po svojih lastnostih endokrini motilec in za katero je bilo znanstveno dokazano, da lahko ima resne učinke na zdravje ljudi, ki so enakovredni učinkom snovi iz točk (a) do (e) člena 57 uredbe REACH;
- J. ker je vlagatelj zaprosil za avtorizacijo po poti ustreznega nadzora v skladu s členom 60(2) uredbe REACH; ker se v skladu s členom 60(3)(a) uredbe REACH pot ustreznega nadzora ne uporablja za snovi, ki izpolnjujejo kriterije za razvrstitev kot rakotvorne, mutagene ali strupene za razmnoževanje, ali snovi iz člena 57(f) te uredbe, za katere praga v skladu z oddelkom 6.4 Priloge I te uredbe ni mogoče določiti;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/archives/docum/pdf/bkh_annex_01.pdf

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-11-196_en.htm?locale=en

⁽³⁾ http://echa.europa.eu/view-article/-/journal_content/title/the-member-state-committee-unanimously-agreed-to-identify-the-phthalate-dehp-as-an-svhc-because-of-its-endocrine-disrupting-properties-in-the-environm

Sreda, 25. november 2015

- K. ker se je izkazalo, da DEHP škodljivo vpliva na endokrini sistem sesalcev, *in vivo* je bilo namreč predvsem ugotovljeno zmanjšanje testosterona pri fetsu; ker so te ugotovitve podkrepile še mehanistične ugotovitve, prav tako *in vivo*, o znižani ravni izražanja genov v biosintezni poti steroidov; ker vrsta škodljivih učinkov, ugotovljenih pri podganah, vključuje nerazvite prsne bradavice, manjšo zadnjično-genitalno razdaljo, genitalne deformacije, nižje število spermatocitov in spremembe testisov, vključno z gonociti z več jedri, tubularno atrofijo in hiperplazijo Leydigovih celic;
- L. ker lahko izpostavljenost DEHP v občutljivem obdobju razvoja na podlagi znanstvenih dokazov ireverzibilno vpliva na razvojni potek, kar ima hude posledice za razvoj in razmnoževanje, ki so še posebej resna zdravje ljudi in prostoživeče vrste, tudi ker se lahko ti škodljivi učinki, ki so posledica izpostavljenosti v zgodnjih življenjskih fazah, izrazijo šele v poznejšem življenjskem obdobju;
- M. ker odbor za oceno tveganja na podlagi informacij, ki sta jih predložila vlagatelj, meni, da nista dokazala, da so tveganja za zdravje delavcev, ki izhajajo iz uporab, navedenih v vlogi, pod ustreznim nadzorom v skladu s členom 60 (2) uredbe REACH; ker po mnenju tega odbora zato ni primerno, da se avtorizacija podeli na podlagi te določbe;
- N. ker je odbor za socialno-ekonomsko analizo kljub mnenju odbora za oceno tveganja prišel do zaključka, da je avtorizacija teh uporab sorazmerna in da torej njihove socialno-ekonomske koristi prevladujejo nad njihovim tveganjem za zdravje ljudi; ker se je z mnenjem tega odbora potrdilo, da je socialno-ekonomska analiza, ki jo je predložil vlagatelj, precej pomanjkljiva, med drugim ni ocene učinkov na zdravje, v kateri bi bila opredeljena druga tveganja za zdravje delavcev;
- O. ker je odbor za socialno-ekonomsko analizo znanstveni odbor, ki ima v skladu s členom 64(4)(b) uredbe REACH nalogo, da oceni socialno-ekonomske dejavnike ter razpoložljivost drugih možnosti, povezanih z uporabi snovi, kot so opisane v vlogi, in ker ni njegova naloga, da sprejema sklepe o sorazmernosti avtorizacije, če tveganje za družbo ni pod ustreznim nadzorom;
- P. ker je vlagatelj odgovoren za oceno in obvladovanje tveganj, ki jih predstavljajo kemikalije, in za to, da zagotovi ustrezne varnostne informacije njihovim uporabnikom; ker odbor za socialno-ekonomsko analizo ni mogel priti do kvantitativnih zaključkov o sorazmernosti nadaljnje uporabe, saj informacij o preostalih tveganjih za zdravje delavcev ni bilo mogoče kvantitativno opredeliti;
- Q. ker je namen uredbe REACH zagotoviti visoko raven varovanja zdravja ljudi in okolja, vključno s spodbujanjem alternativnih metod za oceno nevarnosti snovi, kot tudi prosti pretok snovi na notranjem trgu ob pospeševanju konkurenčnosti in inovacij;
- R. ker se vlogi nanašata na obsežno vrsto uporab, ki bi vključevale uporabo formulacij recikliranega mehkega PVC, ki vsebuje DEHP, v spojinah in suhih zmesih in industrijsko uporabo recikliranega mehkega PVC, ki vsebuje DEHP, pri obdelavi polimerov v proizvodnji PVC izdelkov; ker bi bilo tako široko področje avtorizacije velik korak nazaj, kar zadeva nadomestitev DEHP, ki je bila predvidena z vključitvijo ter snovi v Prilogo XIV uredbe REACH;
- S. ker se DEHP v PVC vsesplošno uporablja v vsakdanjih potrošniških izdelkih, kot so tekstilni izdelki, pohištvo in gradbeni materiali; ker ta snov ni kemijsko vezana na plastiko in se torej enostavno izpira v okolje;
- T. ker bi moral biti poudarek vloge za avtorizacijo na uporabi snovi in ker dejstvo, da je snov prisotna v recikliranih materialih, ni pomemben dejavnik za podelitev avtorizacije;

Sreda, 25. november 2015

- U. ker je Odbor za socialno-ekonomsko analizo ugotovil, da je mogoče industrijske odpadke z nizko vsebnostjo DEHP sicer uporabiti kot alternativno surovino, s čimer bi se tudi povečala kakovost proizvedenih recikliranih materialov, vendar pri tem recikliranem materialu verjetno ne bi bilo mogoče prenesti zvišanja cene za večjo kakovost recikliranih materialov na nadaljnje uporabnike, saj ti pogosto proizvajajo izdelke nižje vrednosti; ker je ta odbor navedel, da se druga možnost, pri kateri bi predelovalci plastike kot surovino namesto recikliranega materiala uporabili nereciklirani PVC z drugimi mehčali plastike, ki ne zbuja velike skrbi, ni upoštevala, saj sta vlagatelja navedla, da predelovalci plastike morda ne bodo več konkurenčni, če bodo imeli zaradi uporabe nerecikliranega PVC dodatne stroške;
- V. ker ni sprejemljivo, da se dopustijo potencialno številni primeri neplodnosti moških zgolj za to, da se izvajalcem recikliranja mehkega PVC in nadaljnjim uporabnikom omogočijo nižji stroški v proizvodnji izdelkov nizke vrednosti, da bodo lahko konkurirali uvoženim izdelkom nizke kakovosti;
- W. ker vlagatelja, kljub široki paleti nadomestkov za DEHP, nista predložila celovite analize nadomestkov, ki so razpoložljivi na trgu za nadomestitev tega ftalata pri uporabah, navedenih v vlogi;
- X. ker Odbor za socialno-ekonomsko analizo v eni od utemeljitev v prid dodelitvi avtorizacije navaja, da se recikliranje kot trajnostni način ravnanja z naravnimi viri spodbuja na politični in družbeni ravni; ker v tej poenostavljeni trditvi ni bila upoštevana hierarhija ravnanja z odpadki iz člena 4 Direktive 2008/98/ES, kjer ima preprečevanje nastajanja prednost pred recikliranjem; ker se v tej trditvi tudi niso upoštevale izrecne določbe sedmega okoljskega akcijskega programa, v katerih se poziva k razvoju ciklov nestrupenih materialov, da se bodo lahko reciklirani odpadki uporabljali kot zanesljiv pomemben vir surovin za Unijo;
- Y. ker je poleg tega Parlament v svoji resoluciji z dne 9. julija 2015 o učinkoviti rabi virov: prehod na krožno gospodarstvo poudaril, da recikliranje ne bi smelo upravičevati nadaljnje uporabe nevarnih snovi v prihodnosti; ker je DEHP nevarna snov v prihodnosti in jo kot tako priznava tudi industrija ⁽¹⁾;
- Z. ker je v skladu z Delegirano direktivo Komisije (EU) 2015/863 uporaba DEHP v električni in elektronski opremi omejena; ker to med drugim temelji na oceni razpoložljivih varnejših alternativ za DEHP, pa tudi na pozitivni socialno-ekonomski oceni ⁽²⁾;
- AA. ker odbor za socialno-ekonomsko analizo na podlagi informacij, ki jih je predložil vlagatelj, ugotavlja, da ni mogoče skleniti, da bodo nastali neto družbeni stroški, če se avtorizacija ne podeli; ker torej vlagatelja nista dokazala socialno-ekonomskih koristi uporabe te snovi in socialno-ekonomskih posledic zavrnitve avtorizacije, kot je določeno v členu 60(4)(c) uredbe REACH;
- AB. ker bi bila dodelitev avtorizacije za uporabo s tako številnimi pomanjkljivostmi zelo slab precedens za prihodnje sklepe o avtorizaciji v okviru uredbe REACH;
- AC. ker je v členu 1(3) uredbe REACH navedeno, da ta uredba temelji na načelu previdnosti, in ker bi morali dejavniki v zvezi z varovanjem zdravja ljudi in okolja v primeru negotovosti prevladati nad ekonomskimi dejavniki;
- AD. ker ima Komisija do evropske javnosti odgovornost, da državljanke in okolje zaščiti pred nevarnimi kemikalijami, obenem pa spodbuja inovacije, vključno s področjem varnih kemikalij in proizvodov, za razvoj prilagodljivega gospodarstva;

⁽¹⁾ http://www.vinylplus.eu/uploads/docs/VinylPlus_Progress_Report_2015_English.pdf

⁽²⁾ http://www.umweltbundesamt.at/fileadmin/site/umweltthemen/abfall/ROHS/finalresults/Annex6_RoHS_AnnexII_Dossier_DEHP.pdf

Sreda, 25. november 2015

1. meni, da osnutek izvedbenega sklepa Komisije presega izvedbena pooblastila iz Uredbe (ES) št. 1907/2006;
 2. poziva Komisijo, naj osnutek izvedbenega sklepa umakne in predlaga novega, v katerem bo zavrnila vloge za avtorizacijo za formulacije recikliranega mehkega PVC, ki vsebuje DEHP;
 3. poziva Komisijo, naj hitro odpravi uporabo DEHP v vseh preostalih vlogah, še posebej, ker so varnejše alternative za mehki PVC in DEHP splošno na voljo;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.
-

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0410

Preprečevanje radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o preprečevanju radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij (2015/2063(INI))**

(2017/C 366/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10 in 21 Pogodbe o Evropski uniji ter členov 4, 8, 10, 16, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 in 88 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju publikacij „Raziskava o manjšinah in diskriminaciji v Evropski uniji – podatki v fokusnem poročilu št. 2: Muslimani“ ter raziskave Agencije Evropske unije za temeljne pravice (FRA) o tem, kakšne izkušnje imajo Judje z zločini iz sovraštva in diskriminaciji v državah članicah Evropske unije in kako jih dojemajo, ki ju je objavila agencija FRA,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov z dne 8. oktobra 2004 o grožnjah mednarodnemu miru in varnosti zaradi terorističnih dejanj,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členov 6, 7, 8, 10(1), 11, 12, 21, 48, 49, 50 in 52,
- ob upoštevanju strategije notranje varnosti Evropske unije, ki jo je sprejel Svet 25. februarja 2010,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 22. novembra 2010 z naslovom „Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi“ (COM(2010)0673) in vzpostavitve omrežja EU za ozaveščanje o radikalizaciji,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. septembra 2013 o drugem poročilu o izvajanju strategije notranje varnosti EU ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. januarja 2014 o preprečevanju radikalizacije, ki vodi v terorizem in nasilni ekstremizem: krepitev odziva EU (COM(2013)0941),
- ob upoštevanju prenovljene strategije EU za boj proti radikalizaciji in novačenju za terorizem, ki jo je sprejel Svet za pravosodje in notranje zadeve na seji dne 19. maja 2014 in odobril Svet na svojih sejah 5. in 6. junija 2014 (9956/14),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. junija 2014 o končnem poročilu o izvajanju strategije notranje varnosti EU za obdobje 2010–2014 (COM(2014)0365),
- ob upoštevanju poročila Europol o stanju in trendih na področju terorizma v Evropski uniji za leto 2014,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta Združenih narodov z dne 24. septembra 2014 o grožnjah mednarodnemu miru in varnosti zaradi terorističnih dejanj (resolucija št. 2178(2014)),
- ob upoštevanju poročila Evropskega koordinatorja za boj proti terorizmu Evropskemu svetu z dne 24. novembra 2014 (15799/14),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0384.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2014 o obnovitvi strategije notranje varnosti EU ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 9. oktobra in 5. decembra 2014,
 - ob upoštevanju izjave z neformalne seje Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 11. januarja 2015,
 - ob upoštevanju razprave na plenarnem zasedanju 28. januarja 2015 o protiterorističnih ukrepih,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. februarja 2015 o protiterorističnih ukrepih ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju neformalne seje Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 29. in 30. januarja 2015 v Rigi,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za pravosodje in notranje zadeve z dne 12. in 13. marca 2015,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. aprila 2015 o evropski agendi za varnost (COM(2015)0185),
 - ob upoštevanju sodbe Sodišča Evropske unije o direktivi o hrambi podatkov,
 - ob upoštevanju dodatnega protokola h konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju terorizma in akcijskega načrta Sveta Evrope o boju proti nasilnemu ekstremizmu in radikalizaciji, ki vodi v terorizem, sprejetih 19. maja 2015,
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije z naslovom „Krepitev medsebojnega zaupanja na evropskem pravosodnem območju – Zelena knjiga o izvajanju kazensko-pravne zakonodaje EU na področju pripora“ (COM(2011)0327),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter mnenj Odbora za zunanje zadeve in Odbora za kulturo in izobraževanje (A8-0316/2015),
- A. ker se je več kot 5 000 evropskih državljanov pridružilo terorističnim organizacijam in drugim vojaškim formacijam, zlasti Islamski državi (Daiš), Džabhatu al Nusri ter drugim zunaj Evropske unije, zlasti na območju Bližnjega vzhoda in severne Afrike (MENA); ker je ta pojav vse pogostejši in dobiva precejšnje razsežnosti;
- B. ker je radikalizacija postala termin, ki se uporablja za označevanje pojava ljudi z nestrpnimi mnenji, stališči in idejami, kar bi lahko pripeljalo do nasilnega ekstremizma;
- C. ker so nedavni teroristični napadi v Franciji, Belgiji, Tuniziji in Københavnu jasno pokazali, da prisotnost in gibanje „tujih“ borcev, ki so pogosto državljani EU, na ozemlju Evrope in v sosedstvu ogrožata njeno varnost; ker je EU te napade najstrožje obsodila in se je zavezala, da se bo skupaj z državami članicami bojevala proti terorizmu na ozemlju EU in zunaj njega;
- D. ker se je s hudimi terorističnimi napadi 13. novembra 2015 v Parizu, v katerih je bilo ubitih in ranjenih na stotine ljudi, ponovno izkazala potreba po usklajenem ukrepanju držav članic in Evropske unije za preprečitev radikalizacije in boj proti terorizmu;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0102.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0032.

Sreda, 25. november 2015

- E. ker je teroristična ogroženost v EU znatna, zlasti v tistih državah članicah, ki so sodelovale v vojaških operacijah na Bližnjem vzhodu in v Afriki ali še sodelujejo v njih;
- F. ker je radikalizacija teh „evropskih borcev“ zapleten in dinamičen pojav, ki temelji na vrsti globalnih, socioloških in političnih dejavnikov; ker ne ustreza enemu samemu profilu in zadeva moške, ženske in zlasti mlade evropske državljane iz vseh socialnih skupin, ki jim je skupen občutek nestrinjanja z družbo; ker so lahko razlogi za radikalizacijo tako socialno-ekonomski, ideološki, osebni kot psihološki in jo je zato treba razumeti glede na ozadje vsakega zadevnega posameznika;
- G. ker terorizem in radikalizacija povzročata veliko stereotipov glede religije, kar pa vodi do stopnjevanja kaznivih dejanj iz sovraštva in sovražnega govora, ki jih spodbujajo rasizem, ksenofobija oziroma nestrpnost do mnenja, prepričanja ali vere; ker je nujno treba poudariti, da je eden od razlogov za radikalizacijo sprevržena zloraba religije in ne religija sama po sebi;
- H. ker se radikalizacija ne sme povezovati z eno samo ideologijo ali veroizpovedjo, saj se lahko pojavi v okviru vsake izmed njih;
- I. ker nasilni ekstremisti pri novačenju mladih uporabljajo denimo argument, da po več letih protiteroristične vojne islamofobija narašča in da muslimani v Evropi niso več dobrodošli ali v njej ne morejo več živeti pod enakimi pogoji in prakticirati svoje veroizpovedi, ne da bi bili diskriminirani in stigmatizirani; ker lahko to privede do občutkov ranljivosti, nasilne jeze, frustracij, osamljenosti in odrinjenosti od družbe;
- J. ker boj proti radikalizaciji ne sme biti omejen na islamsko radikalizacijo; ker verska radikalizacija in nasilni ekstremizem prizadevata tudi celotno afriško celino; ker je politična radikalizacija leta 2011 prizadela Evropo tudi z napadi, ki jih je na Norveškem zagrešil Anders Behring Breivik;
- K. ker veliko večino terorističnih napadov v državah EU že več let izvajajo separatistične organizacije;
- L. ker je bilo po podatkih Europol v letu 2013 v EU 152 terorističnih napadov, od tega sta bila dva izmed njih „versko motivirana“, 84 pa so motivirala etnična in nacionalistična ter separatistična prepričanja. V letu 2012 je bilo v EU 219 terorističnih napadov, med njimi šest „versko motiviranih“;
- M. ker je boj proti terorizmu ter preprečevanje radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij še vedno predvsem v pristojnosti držav članic, pri čemer pa je evropsko sodelovanje bistveno za uspešno in učinkovito izmenjavo informacij med organi kazenskega pregona, da bi se borili proti čezmejni naravi in nevarnostim, ki jih predstavljajo teroristi; ker je zato skupen evropski pristop nujen in in bo prinesel dodano vrednost za koordinacijo oziroma harmonizacijo, kjer je potrebno, zakonodaje, ki se uporablja v območju, v katerem se evropski državljani lahko prosto gibajo, pri čemer bosta preprečevanje in boj proti terorizmu učinkovita; ker bi morala biti prednostna naloga EU v okviru preprečevanja hudega in organiziranega mednarodnega kriminala boj proti nezakoniti trgovini z orožjem;
- N. ker bi morajo biti človekove pravice v središču politik Unije za boj proti terorizmu in preprečevanje radikalizacije, obenem pa je treba zagotoviti ustrezno ravnovesje med javno varnostjo in spoštovanjem temeljnih pravic, vključno s pravico do varnosti, zasebnosti, pravico do svobodnega izražanja, veroizpovedi in združevanja;
- O. ker so judovske skupnosti tarča terorističnih in antisemitskih napadov, ki vodijo k vse večjemu zaznavanju negotovosti in strahu znotraj teh skupnosti v Evropi;

Sreda, 25. november 2015

- P. ker je v različnih državah v Evropi z vzponom terorizma in tujih borcev narasla nestrpnost do etničnih in verskih skupnosti; ker se celovit pristop k boju proti diskriminaciji na splošno ter konkretno pristop proti islamofobiji in antisemitizmu dopolnjujeta, ko gre za posebno preprečevanje terorističnega ekstremizma;
- Q. ker v Evropi že obstaja nekaj instrumentov za spoprijemanje z radikalizacijo evropskih državljanov in ker bi morale EU in države članice ta orodja v celoti uporabiti ter jih poskusiti okrepiti, da bi odražala trenutne izzive, s katerimi se soočajo EU in države članice; ker na strani držav članic ostaja nepripravljenost za sodelovanje na občutljivih področjih, kot je izmenjava informacij in obveščevalnih podatkov; ker je treba glede na naraščajoč pomen teroristične radikalizacije, ki je v popolnem nasprotju z evropskimi vrednotami, uporabiti nova sredstva, in sicer v skladu z Listino o temeljnih pravicah;
- R. ker je treba pri vseh ukrepih, ki jih sprejmejo EU in države članice, spoštovati temeljne pravice in državljanske svoboščine, tj. pravico do zasebnosti, pravico do varnosti, pravico do varstva podatkov, domnevo nedolžnosti, pravico do poštenega sojenja in ustreznega postopka ter svobodo izražanja in veroizpovedi; ker mora varnost evropskih državljanov ohraniti njihove pravice in svoboščine; ker sta obe načeli pravzaprav dve plati iste medalje;
- S. ker se lahko obvladovanje nevarnosti radikalizacije in preprečevanje novačenja s strani terorističnih organizacij med državami članicami zelo razlikuje; ker so nekatere države članice že začele izvajati učinkovite ukrepe, druge pa se na pojav odzivajo z zamudo;
- T. ker je za obvladovanje tega naraščajočega pojava nujno usklajeno evropsko ukrepanje za preprečevanje radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij, s čimer bi zajezili odhajanje evropskih državljanov na območja spopadov, deradikaliziralo doma ostajajoče posameznike in preprečilo nova teroristična dejanja;
- U. ker je to mednarodni pojav in je mogoče izkušnje v zvezi z njim črpati iz različnih delov sveta;
- V. ker je treba proti radikalizaciji evropskih državljanov in njihovem novačenju s strani terorističnih organizacij v tem trenutku bolj poudariti preventivne kot odzivne ukrepe in vanje vlagati; ker je lahko strategija za boj proti ekstremizmu, radikalizaciji in novačenju teroristov znotraj EU uspešna samo, če se razvija vzporedno s strategijo integracije, socialnega vključevanja ter ponovnega vključevanja in deradikalizacije tako imenovanih tujih borcev, ki so se vrnili;
- W. ker določeni načini uporabe interneta vodijo k radikalizaciji, saj fanatikom po vsem svetu omogočajo, da se povežejo med seboj in novačijo ranljive posameznike brez vsakršnega fizičnega stika in na način, ki ga je težko izslediti;
- X. ker je bistveno jasno razlikovanje med delovanjem, namenjenim pripravi in/ali podpori terorističnih napadov in dejanj, ter mnenji ekstremistov, ki nimajo kaznivega namena („mens rea“) in ne izvedejo kaznivega dejanja („actus reus“);
- Y. ker se zdi, da je radikalizacijo, ki vodi v terorizem, mogoče pripisati dejavnikom znotraj in zunaj Unije;
- Z. ker mora biti boj proti radikalizaciji, ki vodi v terorizem, del splošnega pristopa, katerega cilj je zagotoviti odprto Evropo in ki temelji na skupnih vrednotah;
- AA. ker se radikalizacija mladih ne sme vzeti iz družbenega in političnega okvira, temveč jo je treba raziskovati v širšem sociološkem okviru študij sporov in nasilja;

Sreda, 25. november 2015

- AB. ker razlogi za radikalizacijo, ki vodi v terorizem, niso bili raziskani v zadostni meri; ker se pomanjkanje vključevanja ne sme pojmovati kot glavni razlog za radikalizacijo, ki vodi v terorizem;
- AC. ker Sodišče Evropske unije meni, da dejstvo, da je posameznik član organizacije, ki je zaradi vpletenosti v teroristična dejanja na seznamu v Prilogi k Skupnemu stališču 2001/931/SZVP, in da je ta posameznik dejavno podpiral oboroženi boj te organizacije, samo po sebi še ni tehten razlog za domnevo, da je ta oseba zagrešila „hudo nepolitično kaznivo dejanje“ ali „dejanja, ki nasprotujejo namenom in načelom Združenih narodov“; na drugi strani je presoja o tem, ali obstajajo tehtni razlogi za domnevo, da je oseba zagrešila tak zločin ali je kriva takšnih dejanj, odvisna od ocene posebnih dejstev vsakega primera posebej in tega, ali je mogoče zadevnemu posamezniku pripisati osebno odgovornost za izvedbo teh dejanj;
- AD. ker morajo pristojni organi za preklic izdanega dovoljenja za prebivanje begunca na podlagi njegove podpore takšni teroristični organizaciji pod nadzorom nacionalnih sodišč izvesti tudi individualno presojo posebnih dejstev v zvezi z dejanji zadevne organizacije in zadevnega begunca;

I. Evropska dodana vrednost pri preprečevanju terorizma

1. ker zaradi dramatičnih dogodkov v Parizu obsoja morilske napade in izraža sožalje in solidarnost z žrtvami in njihovimi družinami ter obenem ponovno poudarja, da se je treba nasilju zoperstaviti; obsoja tudi uporabo stereotipov ter ksenofobičnega in rasističnega govora in dejanj, na podlagi katerih posamezniki in oblasti neposredno ali posredno povezujejo teroristične napade z begunci, ki v tem času bežijo iz njihovih domov v državah, v katerih vlada vojna in neprestano nasilje, v upanju, da najdejo varno zatočišče;
2. poudarja, da terorizma ne moremo in ne smemo povezovati s katero koli veroizpovedjo, narodnostjo ali civilizacijo;
3. je zaskrbljen, da se bo, če ne bodo obravnavane razmere, ki vodijo k širjenju terorizma, pojav državljanov EU, ki potujejo v druge države, da bi se pridružili džihadistom ali drugim skupinam skrajnežev, pa tudi posebno varnostno tveganje, ki ga predstavljajo ob vrnitvi v EU in sosednje države, v prihodnjih letih najverjetneje še poslabšalo, zlasti glede na trenutno zaostrovanje vojaških spopadov v regiji MENA; poziva k celoviti študiji učinkovitosti nacionalnih in evropskih ukrepov za preprečevanje terorizma in boj proti njemu;
4. poziva Komisijo, naj prednostno oblikuje akcijski načrt za izvajanje in oceno strategije EU za boj proti radikalizaciji in novačenju za terorizem, načrt pa naj temelji na izmenjavi primerov najboljše prakse in združevanju znanj v Evropski uniji, na oceni ukrepov, ki so jih začele izvajati države članice, in sodelovanja s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, na podlagi popolnega spoštovanja mednarodnih konvencij o človekovih pravicah ter prek večsektorskega pristopa z več zainteresiranimi stranmi, s katerimi se tudi posvetuje; meni, da bi morala Komisija podpirati države članice pri oblikovanju učinkovite in intenzivne komunikacijske strategije za preprečevanje radikalizacije in novačenja evropskih državljanov in državljanov tretjih držav, ki prebivajo v EU, s strani terorističnih organizacij;
5. poziva države članice, naj usklajujejo svoje strategije in si izmenjujejo informacije in izkušnje, ki so jim na voljo, da bi izvajale dobre prakse na nacionalni in evropski ravni ter sodelovale z namenom uvajanja novih ukrepov v boju proti radikalizaciji in novačenju za terorizem, s posodobitvijo preventivnih nacionalnih politik in vzpostavitev mrež strokovnih delavcev na podlagi desetih prednostnih področij delovanja, kot so opredeljena v strategiji EU za boj proti radikalizaciji in novačenju za terorizem; poudarja pomen spodbujanja in krepitve čezmejnega sodelovanja med organi kazenskega pregona, in poudarja, da je bistvenega pomena zagotoviti ustrezne vire in usposabljanje za policijske enote, ki delajo na terenu;
6. poziva k popolnemu razkritju akcijskih načrtov in smernic Sveta o sedanji strategiji EU za boj proti radikalizaciji in novačenju za terorizem;

Sreda, 25. november 2015

7. meni, da bi morale države članice in evropske institucije uporabiti dodatni protokol h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju terorizma in tudi resolucijo varnostnega sveta Združenih narodov št. 2178, da bi prišle do skupne opredelitve z namenom kriminalizacije oseb, ki bi se štele za tuje borce; poziva Komisijo, naj opravi celovito študijo o primarnih vzrokih, procesu in različnih vplivih ter dejavnikih, ki vodijo v radikalizacijo, ob podpori novega centra odličnosti omrežja za ozaveščanje o radikalizaciji;

8. poziva Komisijo, naj v tesnem sodelovanju z Europolom in koordinatorjem za boj proti terorizmu pripravi letno poročilo o varnostnih razmerah v Evropi, ki bo vključevalo morebitna tveganja glede radikalizacije in posledice za življenjsko varnost ljudi in fizično integriteto EU, ter naj Parlamentu o tem letno poroča;

9. vztraja, da je treba v celoti uporabljati obstoječe instrumente za preprečevanje radikalizacije in novačenja evropskih državljanov s strani terorističnih organizacij in boj proti njima; poudarja, da je treba vse zadevne notranje in zunanje instrumente uporabljati na celosten in celovit način; priporoča, naj Komisija in države članice izkoristijo razpoložljiva sredstva, zlasti iz Sklada za notranjo varnost (ISF) prek policijskega instrumenta ISF, da bi podprle projekte in ukrepe, namenjene preprečevanju radikalizacije; poudarja, da lahko omrežje za ozaveščanje o radikalizaciji in njegov center odličnosti prevzmeta pomembno vlogo pri širjenju tega cilja in boju proti radikalizaciji evropskih državljanov na celovit način; poziva, naj se javnost bolje obvešča o tem omrežju, da bo bolj prepoznavno med akterji v boju proti radikalizaciji;

II. Preprečevanje nasilnega ekstremizma in radikalizacije, ki vodi v terorizem, v zaporih

10. poudarja, da so zaporji eden izmed prostorov, kjer se radikalne in nasilne ideologije ter radikalizacija, ki vodi v terorizem, zlahka širijo; poziva Komisijo, naj spodbuja izmenjavo primerov dobre prakse med državami članicami, da bi se uspešno spoprijeli z naraščanjem radikalizacije, ki vodi v terorizem, v evropskih zaporih; spodbuja države članice, naj nemudoma ukrepajo proti prenatrpanosti zaporov, kar je pereč problem v številnih državah članicah, ki znatno povečuje tveganje za radikalizacijo in zmanjšuje možnosti rehabilitacije; opozarja, da lahko tudi javne ustanove za varstvo mladine oziroma centri za pridržanje ali rehabilitacijo mladih postanejo prostori, kjer se odvija radikalizacija mladoletnikov, ki so še posebej ranljiva skupina;

11. spodbuja Komisijo, naj predlaga smernice na podlagi najboljših praks o ukrepih, ki jih je treba ob polnem spoštovanju človekovih pravic izvajati v evropskih zaporih, da bi preprečili radikalizacijo in nasilni ekstremizem; poudarja, da je ločevanje zapornikov, za katere je bilo ugotovljeno, da pripadajo nasilnemu ekstremizmu ali da so jih že pridobile teroristične organizacije, od drugih zapornikov, možen ukrep za preprečevanje vsiljevanja radikalizacije, ki vodi v terorizem, drugim zapornikom z ustrahovanjem ali drugimi praksami in za obvladovanje radikalizacije v zaporih; vendar svari, da bi se morali tovrstni ukrepi uvesti le za vsak primer posebej in na podlagi sodne odločbe, za pregled katere so pristojni ustrezni pravosodni organi; priporoča tudi, naj Komisija in države članice preučijo dokaze in izkušnje v zvezi s praksami ločevanja v zaporih, da se zajezi širjenje radikalizacije; meni, da mora ta presoja prispevati k razvoju praks v nacionalnih zaporniških sistemih; vendar opozarja, da morajo biti ti ukrepi sorazmerni in povsem v skladu s temeljnimi pravicami zapornikov;

12. podpira uvajanje specializiranega usposabljanja za vse zaporniško osebje, tudi za partnerje, ki delujejo v kazenskem sistemu, versko osebje in osebje nevladnih organizacij, ki prihajajo v stik z zaporniki, da bi se že v zgodnji fazi naučili prepoznavanja, preprečevanja in obravnavanja vedenj, ki vodijo k radikalnemu in ekstremističnemu obnašanju; vztraja, da morajo biti verski, filozofski in laični predstavniki primerno usposobljeni in izbrani, da ne bodo le ustrezno izpolnjevali kulturnih in duhovnih potreb zapornikov v zaporih, ampak bodo tudi protiutež radikalnemu govoru;

13. spodbuja pripravo izobraževalnih programov s primernimi sredstvi, ki bodo v evropskih zaporih spodbujali kritično mišljenje, versko strpnost in vključevanje zapornikov v družbo ter tudi ponujali posebno pomoč mladim, ranljivim osebam in osebam, ki so bolj dovzetne za radikalizacijo in novačenje s strani terorističnih organizacij, vse to pa na podlagi popolnega spoštovanja človekovih pravic zapornikov; meni, da bi bilo treba spremljevalne ukrepe ponuditi tudi po izpustitvi iz zapora;

Sreda, 25. november 2015

14. priznava, da je za takšna prizadevanja ključno okolje zapora, ki v celoti spoštuje človekove pravice zapornikov ter je v skladu z mednarodnimi in regionalnimi standardi, vključno s standardnimi minimalnimi pravili Združenih narodov o ravnanju z zaporniki;

III. *Preprečevanje radikalizacije, ki vodi v terorizem, na internetu*

15. ugotavlja, da internet prinaša posebne izzive zaradi svoje svetovne in čezmejne narave, zaradi katere lahko nastanejo pravne vrzeli in spori glede pristojnosti, kar osebam, ki novačijo, in tistim, ki se radikalizirajo, omogoča preprosto komunikacijo na daljavo v vseh delih sveta brez fizičnih meja in brez potrebe po vzpostavitvi oporišča ali iskanju zatočišča v določeni državi; opominja, da se internet in družabna omrežja uporabljajo kot pomembne platforme za pospeševanje radikalizacije in fundamentalizma, saj omogočajo hitro in množično širjenje sovražnih sporočil in sporočil, ki zagovarjajo terorizem; izraža zaskrbljenost zaradi vpliva takih sporočil, ki zagovarjajo terorizem, zlasti na mlade, ki so posebej ranljivi; poudarja vlogo kampanje za izobraževanje in ozaveščanje javnosti, da bi preprečili radikalizacijo v spletu; poudarja svojo zavezo svobodi izražanja tako v spletu kot izven njega, in meni, da bi to moralo spodbuditi vse relativne ukrepe za preprečevanje radikalizacije prek interneta in družabnih omrežij; je seznanjen z dialogom, ki se je začel izvajati na evropski ravni s spletnimi podjetji, da bi se preprečilo širjenje nezakonite vsebine v spletu in omogočilo njen hiter izbris v skladu z zakonodajo EU in nacionalno zakonodajo ter ob strogem spoštovanju svobode izražanja; poziva k učinkoviti strategiji za prepoznavanje in odstranjevanje nezakonitih vsebin, ki pozivajo k nasilnemu ekstremizmu, pri čemer pa je treba spoštovati temeljne pravice in svoboda izražanja, zlasti pa prispevati k širjenju učinkovitih prottiargumentov za zoperstavljanje teroristični propagandi;

16. opozarja, da imajo spletna podjetja ter podjetja, ki upravljajo družbene medije, in ponudniki storitev na tem področju pravno odgovornost za sodelovanje z organi držav članic s tem, da izbrišejo vsako nezakonito vsebino, ki širi nasilen ekstremizem, hitro in ob popolnem spoštovanju načela pravne države in temeljnih pravic, vključno s svobodo izražanja; meni, da bi morale države članice razmisliti o sodnih postopkih, tudi o kazenskem pregonu, zoper spletna podjetja in podjetja, ki upravljajo družbene medije, ter ponudnike storitev na tem področju, ki ne upoštevajo upravnih ali pravosodnih zahtev za izbris nezakonite vsebine ali vsebine, ki zagovarja terorizem, na njihovih spletnih platformah; meni, da je treba nesodelovanje ali nezadostno sodelovanje spletnih platform, ki omogočajo širjenje takšne nezakonite vsebine, obravnavati kot sotorilstvo, ki se lahko enači z namenom storitve kaznivega dejanja ali z malomarnostjo, in je zato treba odgovorne v takih primerih privedi pred sodišče;

17. poziva pristojne organe, naj zagotovijo strožje spremljanje spletnih strani, ki spodbujajo sovraštvo;

18. je prepričan, da je internet učinkovita platforma za širjenje govora, ki spoštuje človekove pravice in nasprotuje nasilju; meni, da bi spletni sektor in ponudniki storitev morali sodelovati z organi držav članic in civilno družbo pri spodbujanju močnih in privlačnih diskurzov, ki bi nasprotovali sovražnemu govoru in radikalizaciji v spletu, kar pa mora temeljiti na Listini Evropske unije o temeljnih pravicah; poziva digitalne platforme, naj sodelujejo z državami članicami, civilno družbo in organizacijami, ki delujejo na področju deradikalizacije teroristov ali vrednotenja sovražnega govora, da bodo sodelovali pri širjenju preventivnih sporočil, ki pozivajo k razvoju kritičnega mišljenja in deradikalizaciji, ter opredelili inovativne pravne poti za zoperstavljanje zagovarjanju terorizma in sovražnemu govoru ter tako otežijo radikalizacijo v spletu; poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo oblikovanje tovrstnega spletnega nasprotnega diskurza in tesno sodelujejo z organizacijami civilne družbe, da bi okrepili kanale za širjenje in spodbujanje demokratičnih in nenasilnih prottiargumentov;

19. podpira izvajanje programov ozaveščanja mladih glede sovražnih govorov v spletu in tveganj, ki jih predstavlja, ter programov za spodbujanje izobraževanja o medijih in internetu; podpira izvajanje programov usposabljanja, s katerimi bi spodbudili in usposobili mlade aktiviste ter vzpostavili aktivistične mreže, da bi v spletu zagovarjali človekove pravice;

20. meni, da je oblikovanje nasprotnega diskurza, tudi v tretjih državah, eden od ključnih načinov za zmanjševanje privlačnosti terorističnih skupin v regiji MENA; poziva EU, naj okrepi svojo podporo pobudam, kot je skupina za strateško obveščanje v zvezi s Sirijo (SSCAT), ter naj spodbuja uvajanje in financiranje tovrstnih projektov v tretjih državah;

Sreda, 25. november 2015

21. meni, da lahko spletni sektor in ponudniki storitev izboljšajo vidljivost sporočil, namenjenih preprečevanju radikalizacije, v primerjavi s sporočili, ki zagovarjajo terorizem; meni, da bi morala biti v okviru Europolu ustanovljena posebna evropska skupina za sodelovanje, da bi si izmenjevali primere dobre prakse v državah članicah ter stalno sodelovali z internetnimi operaterji, da bi dali prednost sporočilom, ki so protitež sovražnemu govoru in zagovarjanju terorizma, ter tako otežili radikalizacijo v spletu; poziva Komisijo in države članice, naj podprejo učinkovito rabo nasprotnega diskurza in ukrepov za zmanjšanje tveganja prek interneta;

22. podpira uvajanje ukrepov, kot je možnost, da vsak uporabnik spleta enostavno in hitro opozori na nezakonite vsebine, ki se širijo na internetu in na družabnih omrežjih, ter jih prijavi pristojnim organom, tudi prek dežurnih telefonskih linij, ob spoštovanju človekovih pravic, zlasti svobode izražanja, in evropske ter nacionalne zakonodaje;

23. izraža veliko zaskrbljenost, ker teroristične organizacije čedalje pogosteje uporabljajo tehnologijo za šifriranje podatkov, kar organom sodnega pregona onemogoča odkrivanje in razumevanje njihove komunikacije in propagande za radikalizacijo, celo s sodnim nalogom; poziva Komisijo, naj to nujno izpostavi v dialogu z internetnimi in informacijskimi podjetji;

24. meni, da bi morala vsaka država članica ustanoviti posebno enoto, ki bi obveščala o nezakonitih vsebinah na internetu in bi olajšala zaznavanje in odstranjevanje tovrstnih vsebin; pozdravlja ustanovitev enote za prijavljanje sumljivih spletnih vsebin v okviru Europolu, ki bo pristojna za prepoznavanje nezakonitih vsebin in bo glede tega pomagala državam članicam, hkrati pa v celoti spoštovala temeljne pravice vseh sodelujočih strani; predlaga, da bi ta enota lahko sodelovala z evropskim koordinatorjem za boj proti terorizmu in evropskim centrom za boj proti terorizmu v okviru Europolu ter z organizacijami civilne družbe, ki delujejo na tem področju; nadalje spodbuja države članice, naj sodelujejo med seboj in z agencijami EU, ki so pristojne za te zadeve;

25. pozdravlja ustanovitev evropskega centra za boj proti terorizmu (ECTC) s 1. januarjem 2016, katerega del bo evropska skupina z nalogo prijavljanja vsebin; poudarja potrebo po zagotovitvi finančnih sredstev, ki so potrebna za izvajanje dodatnih nalog, zaupanih Europolu v zvezi z ustanovitvijo evropskega centra za boj proti terorizmu; poziva Parlament, naj ustrezno sodeluje pri vzpostavljanju tega centra, obsegu njegovih pristojnosti, nalogah in financiranju;

26. meni, da bo radikalizacijo v spletu mogoče zavezati zgolj s krepitvijo orodij, ki jih ima EU na voljo za boj proti kibernetiski kriminaliteti; priporoča okrepitev mandata in sredstev Evropskega centra za boj proti kibernetiski kriminaliteti (EC3) skupaj z mandatom in sredstvi Europolu in Eurojusta, da bi EC3 lahko prevzel resnično vlogo za boljše odkrivanje groženj v spletu in spopadanje z njimi ter boljše ugotavljanje sredstev, ki jih uporabljajo teroristične organizacije; opozarja na potrebo po pravilno usposobljenih strokovnjakih v Europolu in tudi v državah članicah, da bi se odzvali na to posebno grožnjo; poziva tudi visoko podpredsednico/predstavnico, naj reorganizira situacijski center EU (SitCen) in center za obveščevalne podatke (IntCen) ter zagotovi njuno usklajevanje s koordinatorjem za boj proti terorizmu, da bi bolje sledili kriminalnim dejavnostim v spletu ter širjenju sovražnega govora, povezanega z radikalizacijo in terorizmom; poziva države članice, naj znatno povečajo izmenjavo informacij med seboj in z ustreznimi strukturami in agencijami EU;

27. meni, da bi morali vsi ukrepi EU in nacionalni ukrepi, namenjeni preprečevanju širjenja nasilnega ekstremizma med evropskimi državljani in njihovega novačenja s strani terorističnih organizacij, spoštovati temeljne pravice EU in ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije in Evropskega sodišča za človekove pravice, vključno s spoštovanjem načela domneve nedolžnosti, načela pravne varnosti, pravice do poštenega in nepristranskega sojenja, pravice do pritožbe in načela nediskriminacije;

IV. Preprečevanje radikalizacije z izobraževanjem in socialnim vključevanjem

28. poudarja pomembno vlogo, ki jo imajo šole in izobraževanje pri preprečevanju radikalizacije; opominja, da imajo te institucije glavno vlogo pri spodbujanju vključevanja v družbo in pri razvijanju kritičnega mišljenja kot tudi pri spodbujanju nediskriminacije; poziva države članice, naj spodbujajo izobraževalne ustanove, da bi zagotavljale izobraževalne in akademske programe za krepitev razumevanja in strpnosti, zlasti glede različnih religij, zgodovine verstev, filozofij in ideologij; poudarja potrebo po poučevanju o temeljnih vrednotah in demokratičnih načelih Unije, kot so človekove pravice; poudarja, da je dolžnost držav članic, da zagotovijo, da njihovi izobraževalni sistemi spoštujejo in širijo vrednote in načela EU ter da njihovo delovanje ni v nasprotju z načeloma nediskriminalizacije in vključevanja;

Sreda, 25. november 2015

29. poziva države članice, naj zagotovijo, da bodo izobraževalni programi o uporabi interneta prisotni v vseh šolah (od osnovnošolskega do srednješolskega izobraževanja) in bodo usmerjeni k izobraževanju in usposabljanju odgovornih in kritičnih uporabnikov interneta, ki spoštujejo zakone;

30. poudarja pomen okrepitve vloge učiteljev, da se aktivno postavijo po robu vsem oblikam diskriminacije in rasizma; poudarja osrednjo vlogo izobraževanja ter usposobljenih in razumevajočih učiteljev pri krepitvi družbenih vezi ter razvijanju občutka pripadnosti, pri širjenju znanja, veščin, spretnosti ter ponotranjenju temeljnih vrednot, pa tudi pri tem, da mladim v tesnem sodelovanju s starši in družinami pomagajo, da postanejo dejavni, odgovorni in odprti člani družbe in okrepijo socialne, državljanske in medkulturne spretnosti, kritično mišljenje in medijsko pismenost; poudarja, da lahko šole gradijo odpornost šolarjev na radikalizacijo tako, da zagotavljajo varno okolje in čas za razpravo ter odkrivanje spornih in občutljivih vprašanj; poudarja, da so mladostniki posebej ranljiva skupina, saj so v težavnem obdobju življenja, ko razvijajo svoj sistem vrednot in iščejo smisel, obenem pa je nanje lahko narediti vtis in se da z njimi enostavno manipulirati; opozarja, da se lahko radikalizirajo posamezniki in skupine, hkrati pa priznava, da se lahko razvoj in odziv na radikalizacijo posameznika in skupine precej razlikujeta; poudarja vlogo, ki jo mora prevzeti družba, da bodo mladi imeli boljše možnosti in bodo našli življenjski smisel, zlasti s kakovostnim izobraževanjem in usposabljanjem; poudarja vlogo izobraževalnih ustanov pri poučevanju mladih, da prepoznajo in obvladajo tveganja in izberejo varnejše možnosti, ter pri spodbujanju močnega občutka pripadnosti, soudeležbe v skupnosti, skrbi, podpore in odgovornosti za druge; poudarja, da je treba izkoristiti različne možnosti poklicnega izobraževanja in študijskih programov, da bi mlade soočili z različnimi nacionalnimi, regionalnimi, verskimi in etničnimi identitetami v Evropi;

31. poudarja, da so raznolikost Evrope in njene večkulturne skupnosti sestavni del družbene strukture ter pomembna kulturna dobrina; meni, da bi morala biti politika za spopadanje z radikalizacijo občutljiva in sorazmerna, da bi spoštovala in krepila raznoliko družbeno tkivo skupnosti;

32. poudarja pomen povezovanja programov deradikalizacije z ukrepi, kot so vzpostavljanje partnerstev s predstavniki skupnosti, naložbe v socialne projekte in projekte soseščine, ki so namenjeni preprečevanju gospodarske in geografske marginalizacije, ter programi mentorstva, namenjeni odtujenim in izključenim mladim, ki veljajo za dovzetne za radikalizacijo; opozarja, da morajo vse države članice učinkovito izvajati evropske protidiskriminacijske instrumente ter sprejemati učinkovite ukrepe za obravnavo diskriminacije, sovražnega govora in kaznivih dejanj iz sovraštva kot dela strategije za boj proti radikalizaciji;

33. poziva Komisijo, naj pomaga državam članicam pri izvajanju komunikacijske kampanje o vprašanih radikalizacije, s katero bodo osveščale mlade, pa tudi osebe, ki dela z njimi; poudarja, da bi morale kampanje za izobraževanje in ozaveščanje dajati prednost zgodnjemu posredovanju, da se zaščitijo posamezniki in se izogne nevarnosti radikalizacije; poziva države članice, naj organizirajo specializirano izobraževanje za učiteljski kader in mu ponudijo primerna orodja, s katerimi bi lahko prepoznal sumljivo obnašanje in kroge somišljenikov, ki krepijo pojav radikalizacije s posnemanjem, ter bo primerno nadziral mlade, ki lahko podležejo novačenju s strani terorističnih organizacij; prav tako spodbuja države članice, naj vlagajo v posebne zmogljivosti v bližini šol, ki služijo kot kontaktne točke za mlade, pa tudi njihove družine, učitelje in druge ustrezne strokovnjake, ter jih finančno podprejo, in se ukvarjajo z zunajšolskimi dejavnostmi, odprtimi za družino, vključno s psihološkim svetovanjem; poudarja pomen jasnih smernic na tem področju, da ne bi ogrozili glavne vloge učiteljev, mladinskih delavcev in drugih, za katere je glavna skrb dobrobit posameznika, saj bi imelo lahko pretirano vmešavanje javnih oblasti nasprotni učinek;

34. opozarja na možnosti, ki jih državam članicam in strokovnjakom na področju izobraževanja o medijih ponuja program „Ustvarjalna Evropa“; ugotavlja, da programi EU na področju izobraževanja, kulture, socialnih dejavnosti in športa predstavljajo bistvene podporne stebre za ukrepe, ki jih izvajajo države članice za spopadanje z neenakostjo in preprečevanje marginalizacije; poudarja pomen razvoja novih dejavnosti za spodbujanje evropskih vrednot v izobraževanju znotraj strateškega okvira za evropsko sodelovanje v izobraževanju in usposabljanju; zato med drugim vztraja pri namenskem posredovanju in praksi državljskih vrednot prek programov Evropa za državljane, Erasmus+ in Ustvarjalna Evropa;

Sreda, 25. november 2015

35. poudarja, da je nujno treba začeti medkulturni dialog z različnimi skupnostmi, voditelji in strokovnjaki za boljše razumevanje in preprečevanje radikalizacije; poudarja odgovornost in pomembno vlogo, ki jo lahko vse verske skupnosti odigrajo v boju proti fundamentalizmu, sovražnem govoru in teroristični propagandi; opozarja države članice na vprašanje usposabljanja verskih voditeljev, ki bi moralo po možnosti potekati v Evropi in s katerim bi preprečili spodbujanje sovraštva in nasilnega ekstremizma v verskih objektih v Evropi in zagotovili, da ti voditelji delijo evropske vrednote, pa tudi usposabljanje verskih, filozofskih in laičnih predstavnikov, ki delujejo v zaporih; vendar priznava, da lahko verski objekti sicer predstavljajo kontaktne točke, postopek indoktrinacije in novačenja pa večinoma poteka v bolj neformalnem okolju ali na internetu;

36. poudarja, da je zelo pomembno, da vsi akterji prevzamejo odgovornost za preprečevanje radikalizacije, najsi bo na lokalni, nacionalni, evropski ali mednarodni ravni; spodbuja vzpostavitev tesnega sodelovanja med vsemi akterji civilne družbe na nacionalni in lokalni ravni, ter večje sodelovanje med akterji na terenu, na primer združenji in nevladnimi organizacijami, da se ponudi pomoč žrtvam terorizma in njihovim družinam ter tudi posameznikom, ki so bili radikalizirani, in njihovim družinam; zato zahteva, da se pripravijo usposabljanja, prilagojena tem akterjem na terenu, in da se slednjim zagotovi dodatna finančna pomoč; vendar poudarja, da mora biti financiranje za nevladne organizacije in druge akterje civilne družbe ločeno od finančne pomoči za programe na področju boja proti terorizmu;

37. meni, da so civilna družba in lokalni akterji izredno pomembni za razvoj projektov, prilagojenih njihovemu mestu ali organizaciji, in kot dejavnik integracije za evropske državljane, ki se ne strinjajo z družbo, ker jih je zamikala radikalizacija, ki vodi v terorizem; meni, da je bistveno ozaveščati, obveščati in usposablјati osebe, ki kot prvi prihajajo v stik (učitelje, pedagoge, policiste, socialne delavce na področju zaščite otrok in zdravstvene delavce), da bi okrepili lokalne zmogljivosti za boj proti radikalizaciji; ocenjuje, da bi morale države članice podpreti vzpostavljanje struktur, zlasti za usmerjanje mladih, pa tudi za izmenjave z družinami, šolami, bolnišnicami, univerzami itd.; opozarja, da je mogoče tovrstne ukrepe izvajati samo prek dolgoročnih programov za socialne naložbe; ugotavlja, da združenja in organizacije na tem področju, nepovezane z vladno strukturo, lahko dosegaajo izvrstne rezultate pri ponovnem vključevanju državlјanov, ki so bili na poti v radikalizacijo, v družbo;

38. meni, da je treba v vsaki državi članici vzpostaviti sistem opozarjanja za pomoč in usmerjanje, s katerim bodo lahko družine in člani skupnosti dobili podporo oziroma enostavno in hitro opozorili, da so opazili nenadne spremembe v vedenju, ki bi lahko pomenile, da je v procesu radikalizacije, ki vodi v terorizem, ali da je posameznik zapustil ozemlje EU, da bi se pridružil teroristični organizaciji; glede tega ugotavlja, da so posebne telefonske številke uspešne in omogočajo poročanje prijateljev in družin o osebah, za katere obstaja sum radikalizacije, pri čemer pa prijateljem in družinam tudi pomagajo pri soočanju s to situacijo, ki destabilizira; poziva države članice, naj preučijo možnost vzpostavitve takšnega sistema;

39. ponovno poudarja, da porast islamofobije v Evropski uniji prispeva k izključevanju muslimanov iz družbe, kar bi lahko prispevalo k temu, da se ranljivi posamezniki pridružio nasilnim ekstremističnim organizacijam; meni, da organizacije, kot je Daiš, obenem islamofobijo v Evropi izkoriščajo za namene propagande in novačenja; zato priporoča sprejetje evropskega okvira, v okviru katerega bodo sprejete nacionalne strategije za boj proti islamofobiji, ki bodo obenem prispevale k odpravi diskriminacije, ki ovira dostop do izobraževanja, zaposlovanja in stanovanj;

40. poudarja, da nedavna raziskava kaže na povečanje števila mladih žensk, ki so bile radikalizirane in so jih rekrutirale teroristične organizacije, ter ponuja dokaze o njihovi vlogi v nasilnem ekstremizmu; meni, da bi morale EU in države članice pri razvoju strategij za preprečevanje radikalizacije vsaj do neke mere upoštevati spol; poziva Komisijo, naj podpre splošne programe, namenjene vključevanju mladih žensk v prizadevanja za večjo enakost, in zagotovi podporne mreže, prek katerih bodo lahko varno izrazile svoje mnenje;

41. poudarja pomen vloge žensk pri preprečevanju radikalizacije;

Sreda, 25. november 2015

V. Okrepitev izmenjave informacij o radikalizaciji, ki vodi v terorizem, v Evropi

42. ponovno izraža, da je zavezan prizadevanjem za dokončanje direktive EU o evidenci podatkov o potnikih (PNR) do konca leta 2015 in zagotovitvi, da bo takšna direktiva skladna s temeljnimi pravicami, da ne bo vsebovala diskriminatornih praks na podlagi ideološke, verske ali etnične stigmatizacije in da bo v celoti spoštovala pravice državljanov EU glede varstva podatkov; vendar želi spomniti, da bo direktiva EU o evidenci podatkov o potnikih zgolj en ukrep v boju proti terorizmu in da je potrebna celovita, ambiciozna in poglobljena strategija o boju proti terorizmu in organiziranemu kriminalu, ki bo vključevala zunanjo politiko, socialno politiko, politiko izobraževanja, kazenski pregon in pravosodje, da bi terorističnim organizacijam preprečili novačenje evropskih državljanov;

43. poziva Komisijo, naj okrepi strokovno znanje EU glede preprečevanja radikalizacije z vzpostavitvijo evropske mreže, ki bo vključevala informacije iz mreže za ozaveščanje o radikalizaciji in mreže načrtovalcev politik glede polarizacije in radikalizacije, pa tudi informacije strokovnjakov za široko paleto disciplin vseh družboslovnih znanosti;

44. vztraja, da je nujno treba okrepiti hitro in učinkovito izmenjavo ustreznih informacij med organi kazenskega pregona v državah članicah ter med državami članicami in ustreznimi agencijami, zlasti z izboljšanjem uporabe schengenskega informacijskega sistema (SIS) in vizumskega informacijskega sistema (VIS), orodja Europol za izmenjavo informacij prek varnih povezav (SIENA) in Europolove kontaktne točke Potniki (Travellers) ter dodajanja informacij o radikaliziranih evropskih državljanih v te sisteme; poudarja, da je treba za boljšo izmenjavo med organi kazenskega pregona okrepiti zaupanje med državami članicami, pa tudi vlogo in učinkovito dodelitev sredstev organom EU, kot so Europol, Eurojust in Evropska policijska akademija (CEPOL);

45. poziva EU, naj vprašanje radikalizacije, ki vodi v terorizem, vključi v usposabljanje, ki ga izvaja CEPOL;

46. poudarja pomen izvajanja specializiranega evropskega programa usposabljanja za zaposlene v pravosodnem sistemu, namenjenega ozaveščanju o različnih oblikah radikalizacije;

47. poudarja, da bi bile za boljše sodelovanje med državami članicami pri preprečevanju radikalizacije in novačenja evropskih državljanov nujne tudi intenzivne izmenjave informacij in sodelovanje med njihovimi pravosodnimi organi in z Eurojustom; ugotavlja, da bi boljše poročanje na evropski ravni o kazenskih evidencah terorističnih osumljencev omogočilo njihovo hitrejšo odkrivanje in učinkovit nadzor nad njimi ob odhodi in vrnitvah v EU; zato spodbuja reformo in boljšo uporabo evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS); poziva Komisijo, naj oceni izvedljivost in dodano vrednost vzpostavitve evropskega indeksnega sistema policijskih evidenc (EPRIS); poudarja, da je treba pri takšnih izmenjavah informacij spoštovati mednarodne pogodbe in pravo EU, pa tudi temeljne pravice, in zlasti varstvo osebnih podatkov, ter da je nujen učinkovit demokratični nadzor varnostnih ukrepov;

48. meni, da bi morala biti prednostna naloga EU v okviru preprečevanja hudega in organiziranega mednarodnega kriminala boj proti nezakoniti trgovini z orožjem; zlasti je prepričan, da je treba še okrepiti sodelovanje, kar zadeva mehanizme za izmenjavo informacij ter sledljivost orožja in njegovo uničenje;

VI. Krepitev odvratanja od radikalizacije, ki vodi v terorizem

49. verjame, da bodo preventivni ukrepi proti radikalizaciji evropskih državljanov in njihovem novačenju s strani terorističnih organizacij v celoti učinkoviti le, če jih bo spremljal učinkovit, odvraten in jasen nabor orodij kazenskega pravosodja v vseh državah članicah; meni, da bi bilo učinkovito kazensko preiganje terorističnih dejanj, izvedenih v tretjih državah na strani terorističnih organizacij, pomemben instrument, s katerim bi države članice lahko izkoreninile radikalizacijo, ki vodi v terorizem, evropskih državljanov, pri tem pa v celoti uporabile obstoječa orodja EU za policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah; meni, da bi morali imeti organi kazenskega pregona in pravosodni organi (sodniki in tožilci) zadostne zmogljivosti za preprečevanje, zaznavanje in pregon teh dejanj, poleg tega pa bi se morali ustrezno in stalno usposabljati na področju zločinov, povezanih s terorizmom;

Sreda, 25. november 2015

50. poziva h krepitvi zmogljivosti Eurojustovega centra za usklajevanje, ki bi moral igrati ključno vlogo pri spodbujanju skupnih ukrepov pravosodnih organov držav članic pri zbiranju dokazov ter krepiti učinkovitost sodnega pregona kaznivih dejanj, povezanih s terorizmom; v zvezi s tem meni, da bi morali bolj uporabljati instrument skupnih preiskovalnih enot, tako med posameznimi državami članicami kot med državami članicami in tretjimi državami, s katerimi je Eurojust vzpostavil dogovor o sodelovanju;

51. ugotavlja, da je za pregon terorističnih dejanj, ki jih v tretjih državah storijo evropski državljani ali državljani tretjih držav, ki prebivajo v EU, potrebna možnost zbiranja dokazov v tretjih državah, in sicer na podlagi popolnega spoštovanja človekovih pravic; zato poziva EU, naj si prizadeva za vzpostavitev dogovorov o sodelovanju s tretjimi državami na področju pravosodja in kazenskega pregona, da bi olajšali zbiranje dokazov v teh državah, in sicer pod pogojem, da vse strani in pod pravosodnim nadzorom zaščitijo stroge pravne standarde in postopke, pravno državo, mednarodno pravo in temeljne pravice; zato opozarja, da je treba zbiranje dokazov, zasliševanje in druge preiskovalne tehnike izvajati v okviru strogih pravnih standardov in ob spoštovanju zakonodaje, načel in vrednot EU ter mednarodnih standardov na področju človekovih pravic; v zvezi s tem svari, da so v skladu z mednarodnim pravom uporaba krutega, nehumanega in ponižujočega ravnanja, mučenje, zunajsodne izročitve in ugrabitve prepovedane in se ne smejo izvajati za namene zbiranja dokazov o kaznivih dejanjih, ki so jih državljani EU zagrešili na ozemlju EU ali zunaj njega;

52. pozdravlja napotitev strokovnjakov za varnost/boj proti terorizmu v številne ključne delegacije EU, da bi okrepili njihove zmogljivosti za prispevanje k evropskim protiterorističnim prizadevanjem in izboljšali učinkovitost stikov z lokalnimi organi pregona, obenem pa nadalje razvijali zmogljivosti na področju boja proti terorizmu v okviru Evropske službe za zunanje delovanje (ESZD);

53. zato spodbuja sklenitev sporazumov o sodelovanju med Eurojustom in tretjimi državami, kakršni so že sklenjeni z ZDA, Norveško in Švico, vendar poudarja, da je treba v polni meri zagotoviti spoštovanje mednarodnega prava človekovih pravic ter predpisov EU o varstvu podatkov in zasebnosti; poudarja, da bi morale imeti pri sklepanju teh sporazumov prednost države, ki jih je terorizem posebej prizadel, kot so države v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu; poleg tega meni, da bi napotitev Eurojustovih tožilcev za povezovanje v zadevne države, zlasti v države južnega sosedstva, spodbudila večjo izmenjavo informacij in omogočila boljše sodelovanje za učinkovit boj proti terorizmu ob hkratnem spoštovanju človekovih pravic;

VII. Preprečevanje odhodov in predvidevanje vrnitev radikaliziranih evropskih državljanov, ki so jih pridobile teroristične organizacije

54. želi spomniti, da mora EU nujno pospešiti nadzor svojih zunanjih meja, in sicer na podlagi doslednega spoštovanja temeljnih pravic; poudarja, da ne bo mogoče učinkovito spremljati prihode v EU in izhode iz nje, če države članice ne bodo izvajale predvidenega obveznega in sistematičnega nadzora na zunanjih mejah EU; poziva države članice, naj pravilno uporabljajo obstoječe instrumente, kot sta SIS in VIS, vključno kar zadeva ukradene, izgubljene in ponarejene potne liste; meni tudi, da bo zato treba med prednostne naloge EU vključiti boljše izvrševanje Zakonika o schengenskih mejah;

55. poziva države članice, naj svoji mejni straži omogočijo neposreden dostop do informacijskega sistema Europol, ki lahko vsebuje informacije o posameznikih, osumljenih vpletenosti v terorizem, tujih borcih in pridigarjih sovraštva;

56. poziva države članice, naj si izmenjujejo primere dobre prakse o nadzoru odhodov in vrnitev državljanov ter zamrznitvi njihovih finančnih sredstev v okviru preprečevanja sodelovanja državljanov v terorističnih dejavnostih na območjih konfliktov v tretjih državah in o obvladovanju njihovega povratka v EU; zlasti poudarja, da bi morale imeti države članice možnost na zahtevo pristojnega pravosodnega organa, v skladu s svojo nacionalno zakonodajo in ob popolnem spoštovanju načela sorazmernosti, odvzeti potne liste državljanom, ki se nameravajo pridružiti terorističnim organizacijam; meni, da je mogoče nekomu omejiti svobodo gibanja, ki je temeljna pravica, zgolj v primeru, ko pravosodni organ ustrezno oceni nujnost in sorazmernost tega ukrepa; poleg tega podpira kazenske postopke proti osumljenim terorizma, ki med povratkom v Evropo sodelujejo v terorističnih dejavnostih;

57. poziva k mednarodnim prispevkom k mehanizmu financiranja s podporo Programa Združenih narodov za razvoj (UNDP), da bi omogočili takojšnjo stabilizacijo območij, osvobojenih Daiša;

Sreda, 25. november 2015

58. poziva podpredsednico/visoko predstavnico in Svet, naj jasno obsodita desetletje trajajočo finančno in ideološko podporo skrajnim islamskim gibanjem s strani nekaterih vlad in vplivnih posameznikov v zalivskih državah; poziva Komisijo, naj ponovno pregleda odnose EU s tretjimi državami, da bi povečala učinkovitost boja proti materialni in nematerialni podpori terorizmu; opozarja, da je treba v okviru sedanje revizije evropske sosedske politike okrepiti varnostno razsežnost in zmogljivost orodij te politike, da bi prispevali k izboljšanju odpornosti partnerjev in njihovim možnostim zagotavljanja lastne varnosti, in sicer na podlagi spoštovanja pravne države;

59. opominja, da je učinkovita uporaba obstoječih instrumentov, kot so sistemi SIS, SIS II in VIS, Interpolov sistem SLTD in Europolova kontaktna točka Potniki (Travellers), prvi korak h krepitvi varnosti zunanjih meja, s čimer bi odkrivali morebitne odhode in vrnitve državljanov EU in tujcev, ki prebivajo v EU, s konfliktnih območij z namenom izvajanja terorističnih dejanj, terorističnega urjenja ali sodelovanja v nekonvencionalnih oboroženih spopadih v imenu terorističnih organizacij; poziva države članice, naj izboljšajo sodelovanje in izmenjavo informacij v zvezi z domnevnimi tujimi borci z državami članicami na zunanjih mejah EU;

60. poziva države članice, naj zagotovijo, da se nad vsemi tujimi borci izvaja sodni nadzor ter da se jim po potrebi po njihovi vrnitvi v Evropo odredi upravno pridržanje, ki naj traja do začetka ustreznega sodnega pregona;

61. je resnično prepričan, da mora vsako oblikovanje politike na področju terorizma in radikalizacije povezati strokovno znanje in sredstva notranjih in zunanjih razsežnosti politike EU; v zvezi s tem meni, da je mogoče na podlagi takšnega celovitega pristopa oblikovati ustrezen odgovor za boj proti terorizmu in novačenju teroristov v EU in njeni sosesčini; zato poziva Komisijo in ESZD, naj si pod vodstvom in usmerjanjem podpredsednice/visoke predstavnice in prvega podpredsednika Komisije ter ob podpori koordinatorja za boj proti terorizmu skupaj prizadevata za oblikovanje pristopa k politiki, ki bo učinkovito združeval orodja socialne politike, (vključno z zaposlovanjem, vključevanjem in bojem proti diskriminaciji), humanitarne pomoči, razvoja, reševanja sporov, kriznega upravljanja, trgovinske in energetske politike ter morebitna druga področja politik, ki imajo lahko notranjo oziroma zunanjo razsežnost;

VIII. Krepitev vezi med notranjo in zunanjo varnostjo v EU

62. poudarja, da je za EU bistveno vzpostaviti tesno sodelovanje s tretjimi državami, zlasti s tranzitnimi in ciljnimi državami, kadar je to mogoče, ob spoštovanju zakonodaje, načel in vrednot Evropske unije ter mednarodnih človekovih pravic, da bi spremljali odhode ali vrnitve državljanov EU in neevropskih rezidentov, ki so zapustili Evropo, da bi se borili na strani terorističnih organizacij; poudarja tudi potrebo po krepitvi političnega dialoga in skupnih akcijskih načrtov za boj proti radikalizaciji in terorizmu v okviru dvostranskih odnosov in z regionalnimi organizacijami, kot sta Afriška unija in Liga arabskih držav;

63. je seznanjen s pripravljenostjo podpredsednice/visoke predstavnice Federice Mogherini, da podpre projekte, namenjene preprečevanju radikalizacije v tretjih državah, tudi Jordaniji, Libanonu in Iraku ter v Sahelu in Magrebu, kot je navedeno v poročilu o izvajanju ukrepov po seji Evropskega sveta dne 12. februarja 2015; poudarja, da je zdaj treba zagotoviti, da ti projekti čim prej dobijo ustrezno financiranje;

64. poziva EU, naj stopnjuje sodelovanje z regionalnimi partnerji, da bi zaježila nezakonito trgovanje z orožjem zlasti v državah, od koder izvira terorizem, in naj tesno sledi izvozu orožja, ki bi ga lahko izkoristili teroristi; poziva tudi k okrepitvi zunanjepolitičnih orodij in sodelovanja s tretjimi državami, da bi preprečili financiranje terorističnih organizacij; opozarja na sklep vrhunškega srečanja G20 z dne 16. novembra 2015, v katerem se poziva Projektno skupino za finančno ukrepanje (FATF), naj hitro in učinkovito ukrepa, da se prepreči financiranje terorističnih organizacij;

65. spodbuja EU, naj izvaja ciljno usmerjene in nadgrajene varnostne in protiteroristične dialoge z Alžirijo, Egiptom, Irakom, Izraelom, Jordanijo, Marokom, Libanom, Savdsko Arabijo, Tunizijo in Svetom za sodelovanje v Zalivu, tudi o pretekli ali sedanjih vključitvi držav v podpiranje terorističnih dejavnosti; verjame tudi, da bi bilo treba v skladu s sklepi Sveta za splošne zadeve, sprejetimi decembra 2014, okrepiti sodelovanje s Turčijo;

Sreda, 25. november 2015

66. poziva Svet, naj nenehno pregleduje in razvija regionalno strategijo EU za Sirijo in Irak ter strategijo za boj proti terorizmu/tujim borcev, ki sta bili sprejeti 16. marca 2015, ob upoštevanju razvijajočih se varnostnih razmer v južnem sosedstvu EU, skupaj s preventivnimi in drugimi pobudami, kot je mreža Komisije za ozaveščanje o radikalizaciji; poleg tega poziva države članice, naj spodbujajo medsebojno spoštovanje in razumevanje kot bistvena elementa v okviru boja proti terorizmu, tako v EU in njenih državah članicah kot tudi v tretjih državah;

67. je prepričan, da bi si morali Komisija in zlasti ESZD za vzpostavitev takega okrepljenega sodelovanja bistveno bolj prizadevati, zlasti kar zadeva povečanje in izboljšanje strokovnega znanja na področjih boja proti terorizmu, nekonvencionalnih oboroženih spopadov in radikalizacije, pa tudi okrepiti in diverzificirati jezikovne spretnosti, na primer za arabski jezik, urdu, ruski jezik in mandarinsko kitajščino, glede na to, da jih v evropskih informacijskih in obveščevalnih službah močno primanjkuje; meni, da je bistveno, da se sporočilo EU o boju proti terorizmu, radikalizaciji in nasilju sliši onkraj njenih meja s pomočjo prodornega in učinkovitega strateškega komuniciranja;

68. podpira večje mednarodno sodelovanje in izmenjavo informacij med nacionalnimi obveščevalnimi službami za namen prepoznavanja državljanov EU, pri katerih obstaja tveganje, da bi se jih radikaliziralo, rekrutiralo ter da bi odpotovali in se pridružili džihadističnim in drugim ekstremističnim skupinam; poudarja, da je treba podpirati prizadevanja držav na Bližnjem vzhodu, v severni Afriki in na zahodnem Balkanu, da bi omejile pretok tujih borcev in preprečile džihadističnim organizacijam, da bi izkoristile politično nestabilnost znotraj njihovih meja;

69. ugotavlja, da sta radikalizacija in novačenje posameznikov s strani terorističnih mrež globalen pojav; meni, da odziv nanj ne sme biti le lokalni ali evropski, temveč tudi mednarodni; zato meni, da je treba okrepiti sodelovanje s tretjimi državami, da bi prepoznali mreže za novačenje in povečali varnost na mejah zadevnih držav; ponavlja tudi, da je treba okrepiti sodelovanje s ključnimi partnericami, ki se spoprijemajo s podobnimi izzivi, prek diplomatskega in političnega dialoga ter sodelovanja obveščevalnih služb;

70. ponavlja, da svetovna razsežnost terorizma zahteva učinkovit in enoten mednarodni odziv, da bi uspešno preprečili nezakonito prodajo orožja v države, ki ogrožajo mednarodni mir in varnost;

71. pozdravlja dejstvo, da je Komisija aprila 2015 dodelila proračun v višini 10 milijonov EUR za financiranje programa pomoči partnerskim državam za boj proti radikalizaciji v Sahelu in Magrebu ter omejitev pretoka tujih borcev iz severne Afrike, Bližnjega vzhoda in zahodnega Balkana (prva tranša 5 milijonov EUR za financiranje tehnične pomoči za krepitev zmogljivosti uradnikov kazenskega pravosodja, namenjenih preiskovanju, pregonu in razsojanju o primerih tujih borcev ali bodočih tujih borcev; druga tranša 5 milijonov EUR za financiranje programov za boj proti radikalizaciji v regiji Sahela in Magreba); poudarja, da je treba dosledno spremljati pravilno porabo teh sredstev za zagotovitev, da se z njimi ne bodo financirali projekti, povezani z verskim prepričevanjem, indoktrinacijo in drugimi ekstremističnimi tendencami;

IX. Spodbujanje izmenjave primerov dobre prakse o deradikalizaciji

72. meni, da bo celovita politika za preprečevanje radikalizacije in novačenja državljanov EU s strani terorističnih organizacij uspešna le, če jo bo spremljala proaktivna politika za deradikalizacijo in vključevanje; zato poziva EU, naj spodbuja izmenjave primerov dobre prakse o vzpostavitvi struktur za deradikalizacijo, s katerimi bi državljanom EU in državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo v EU, preprečili odhod iz EU ali nadzorovali njihovo vrnitev, med državami članicami in s tretjimi državami, ki imajo izkušnje na tem področju in so na njem že dosegle pozitivne rezultate; želi spomniti, da je treba ponuditi podporo tudi družinam takšnih posameznikov;

73. priporoča državam članicam, naj preučijo možnost, da bi v proces deradikalizacije državljanov EU, ki se s konfliktnih območij vrnejo razočarani zaradi tega, kar so tam izkusili, vključile mentorje ali svetovalce, da bi jih prek ustreznih programov podprli pri njihovi ponovni vključitvi v družbo; poudarja potrebo po boljši izmenjavi primerov dobrih praks v zvezi s tem med državami članicami; poudarja, da bi morali biti mentorji pripravljeni z ustreznim usposabljanjem prispevati k specifičnim programom;

Sreda, 25. november 2015

74. poziva k začetku strukturirane komunikacijske kampanje na ravni EU, v kateri bi uporabili primere nekdanjih tujih borcev, ki so bili uspešno deradikalizirani in katerih travme pripomorejo k razkritju globoko nenaravne in zgrešene verske razsežnosti pridruževanja terorističnim organizacijam, kot je ISIS; zato spodbuja države članice, naj razvijejo platforme, ki bodo omogočile soočenje in dialog s temi nekdanjimi borci; poleg tega poudarja, da se je vzpostavljanje stikov z žrtvami terorizma izkazalo za učinkovito metodo za odpravljanje verskega ali ideološkega pomena radikalnega govora; predlaga, naj se ta kampanja uporabi kot orodje za pomoč pri procesu deradikalizacije v zaporih, šolah in vseh ustanovah, ki se osredotočajo na preprečevanje in rehabilitacijo; poleg tega poziva Komisijo, naj podpre, zlasti finančno, in usklajuje takšne nacionalne komunikacijske kampanje;

X. Razbitje terorističnih mrež

75. poudarja, da so pranje denarja, utaja davkov in druga davčna kazniva dejanja v nekaterih primerih pomembni viri financiranja terorizma, ki ogrožajo našo notranjo varnost, in da morata biti zato sledenje in boj proti kaznivim dejanjem, ki vplivajo na finančne interese EU, prednostna naloga;

76. poudarja, da teroristične organizacije, kot so Islamska država/Daiš in Džabhat Al Nusra, v Iraku in Siriji razpolagajo s precejšnjimi finančnimi sredstvi, ki izvirajo iz tihotapljenja nafte, prodaje ukradenih izdelkov, ugrabitev in izsiljevanja, zaseženih bančnih računov in nezakonite trgovine s starinami; zato poziva, da se identificirajo države in posredniki, ki prispevajo k temu črnemu trgu, da bi se te dejavnosti čim prej odpravile;

77. podpira ukrepe za oslabitev terorističnih organizacij od znotraj in za zmanjšanje njihovega sedanjega vpliva na državljane EU in državljane tretjih držav, ki zakonito prebivajo v EU; poziva Komisijo in pristojne agencije, naj preučijo ukrepe za razbitje terorističnih mrež in odkrivanje njihovih finančnih virov; v ta namen poziva k boljšemu sodelovanju med finančnimi obveščevalnimi enotami držav članic ter hitremu prenosu in izvajanju svežnja proti pranju denarja; spodbuja Komisijo, naj predlaga uredbo o odkrivanju in onemogočanju kanalov za financiranje terorizma ter o boju proti načinom financiranja teh kanalov; zato poziva Komisijo, naj ponovno oceni oblikovanje skupnega evropskega sistema za sledenje financiranja terorizma; spodbuja države članice, naj izvajajo najvišje standarde preglednosti, kar zadeva dostop do informacij o dejanskih lastnikih vseh korporativnih struktur v EU in nepreglednih jurisdikcijah, ki so lahko mehanizmi za financiranje terorističnih organizacij;

78. pozdravlja nedavno sprejetje Evropske agende za varnost, ki predlaga pomembne korake za okrepitev boja proti terorizmu in radikalizaciji, kot je ustanovitev evropskega centra za boj proti terorizmu v okviru Europol; poziva države članice, naj v polni meri uporabijo obstoječe ukrepe, in poziva Komisijo, naj zagotovi zadostne finančne in človeške vire za učinkovito izvajanje predlaganih ukrepov;

79. ponovno poziva Komisijo, naj nujno pregleda zakonodajo EU o strelnem orožju, natančneje Direktivo Sveta 91/477/EGS, da bi s tem podprli vlogo nacionalnih policijskih in preiskovalnih organov pri odkrivanju in boju proti tihotapljenju z orožjem na črnem trgu in temnem spletu, ter naj predloži enotne standarde za onesposobitev strelnega orožja, da se zagotovi nepreklicna neuporabnost onesposobljenega strelnega orožja;

80. poziva k usklajenemu pristopu k opredelitvi sovražnega govora na spletu in zunaj njega, pri čemer radikalne osebe spodbujajo druge k nespoštovanju in kršenju temeljnih pravic, kot kaznivega dejanja; predlaga, naj se to specifično kaznivo dejanje doda v ustrezne okvirne sklepe Sveta;

81. poziva države članice, naj se vključijo v prizadevanja za sledenje zunanjim finančnim tokovom ter naj zagotovijo in dokažejo preglednost svojih odnosov z nekaterimi zalivskimi državami, da bi se okrepilo sodelovanje za razjasnitev financiranja terorizma in fundamentalizma v Afriki in na Bližnjem vzhodu, pa tudi nekaterih organizacij v Evropi; spodbuja države članice, naj sodelujejo pri odpravi črnega trga z nafto, ki zagotavlja poglobljen prihodek terorističnim organizacijam; verjame, da države članice ne bi smele odlašati pri uporabi omejevalnih ukrepov proti posameznikom in organizacijam, če obstajajo verodostojni dokazi financiranja terorizma ali drugačnega sodelovanja z njim;

Sreda, 25. november 2015

82. odločno zavrača vsak poskus odstranitve tistih vidikov poročila, ki obravnavajo boj proti terorističnim in skrajnim dejanjem samim po sebi; meni, da bi bila prekinitev povezave med bojem proti radikalizaciji in bojem proti njenim pojavnim oblikam nekoristna in bi lahko imela nasproten učinek od želenega; poziva Svet, naj pripravi črni seznam evropskih džihadistov in džihadističnih terorističnih osumljencev;

o

o o

83. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic EU in držav kandidatk, OZN, Svetu Evrope, Afriški uniji, državam članicam Unije za Sredozemlje, Ligi arabskih držav ter Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi.

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0411

Strateški okvir EU za varnost in zdravje pri delu za obdobje 2014-2020**Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o strateškem okviru EU za varnost in zdravje pri delu za obdobje 2014-2020 (2015/2107(INI))**

(2017/C 366/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, zlasti preambule ter členov 3 in 6,
- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti členov 3, 6, 9, 20, 151, 152, 153, 154, 156, 159 in 168,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti členov 1, 3, 27, 31, 32 in 33,
- ob upoštevanju Evropske socialne listine z dne 3. maja 1996, zlasti dela I in II člena 3,
- ob upoštevanju filadelfijske deklaracije z dne 10. maja 1944 o ciljih Mednarodne organizacije dela,
- ob upoštevanju konvencij in priporočil Mednarodne organizacije dela na področju zdravja in varnosti pri delu,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 27. februarja 2015 o strateškem okviru EU za varnost in zdravje pri delu 2014-2020 (6535/15) in z dne 5. oktobra 2015 o novi agendi za varnost in zdravje pri delu za spodbujanje boljših delovnih pogojev,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1338/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z javnim zdravjem ter zdravjem in varnostjo pri delu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 89/391/EGS z dne 12. junija 1989 o uvajanju ukrepov za spodbujanje izboljšav varnosti in zdravja delavcev pri delu ⁽²⁾ (okvirna direktiva) in z njo povezanih posebnih direktiv,
- ob upoštevanju Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o uporabi načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2007/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o spremembi Direktive Sveta 89/391/EGS, njenih posebnih direktiv in direktiv Sveta 83/477/EGS, 91/383/EGS, 92/29/EGS in 94/33/ES za poenostavitev in racionalizacijo poročil v zvezi s praktičnim izvajanjem ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ UL L 354, 31.12.2008, str. 70.

⁽²⁾ UL L 183, 29.6.1989, str. 1.

⁽³⁾ UL L 299, 18.11.2003, str. 9.

⁽⁴⁾ UL L 204, 26.7.2006, str. 23.

⁽⁵⁾ UL L 165, 27.6.2007, str. 21.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju sporočila Komisije o Strateškem okviru EU za varnost in zdravje pri delu za obdobje 2014–2020 (COM(2014)0332),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Izboljšanje kakovosti in produktivnosti pri delu: strategija Skupnosti 2007–2012 za zdravje in varnost pri delu“ (COM(2007)0062),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Prenovljena socialna agenda: Priložnosti, dostopnost in solidarnost v Evropi 21. stoletja“ (COM(2008)0412),
- ob upoštevanju poročila Komisije o izvajanju okvirnega sporazuma o stresu na delovnem mestu, ki so ga sprejeli evropski socialni partnerji (SEC(2011)0241),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „EVROPA 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2010)2020) ter njegovega glavnega cilja, namreč do konca desetletja povečati stopnjo zaposlenosti v Evropski uniji na 75 %, tudi prek povečanja vključenosti žensk in starejših delavcev ter boljšega vključevanja migrantov v delovno silo,
- ob upoštevanju bele knjige Komisije o Agendi za ustrezne, varne in vzdržne pokojnine (COM(2012)0055),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Ocena izvajanja strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (COM(2014)0130),
- ob upoštevanju letnega pregleda rasti za leto 2015 (COM(2014)0902) in skupnega poročila o zaposlovanju (COM(2014)0906),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. septembra 2001 o trpinčenju na delovnem mestu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije, s katerim je Svetu in Parlamentu posredovala Evropski okvirni sporazum o nadlegovanju in nasilju na delovnem mestu (COM(2007)0686),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. februarja 2005 o spodbujanju zdravja in varnosti na delovnem mestu ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2006 s priporočili Komisiji o zaščiti evropskih zdravstvenih delavcev pred krvno prenosljivimi okužbami, ki jih povzročajo injekcijske igle ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. maja 2007 o spodbujanju dostojnega dela za vse ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. januarja 2008 o strategiji Skupnosti 2007–2012 o zdravju in varnosti pri delu ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. marca 2009 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. decembra 2011 o vmesnem pregledu evropske strategije 2007–2012 o zdravju in varnosti pri delu ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. marca 2013 o z azbestom povezanih poklicnih tveganjih za zdravje in obetih za odpravo vsega obstoječega azbesta ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ UL C 77 E, 28.3.2002, str. 138.

⁽²⁾ UL C 304 E, 1.12.2005, str. 400.

⁽³⁾ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 754.

⁽⁴⁾ UL C 102 E, 24.4.2008, str. 321.

⁽⁵⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 14.

⁽⁶⁾ UL C 99 E, 3.4.2012, str. 101.

⁽⁷⁾ UL C 168 E, 14.6.2013, str. 102.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0093.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. januarja 2014 o učinkovitih inšpekcijah dela kot strategiji za izboljšanje pogojev dela v Evropi ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 11. decembra 2014 in mnenja Odbora regij z dne 12. februarja 2015 o sporočilu Komisije o strateškem okviru EU za varnost in zdravje pri delu za obdobje 2014–2020,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu,
 - ob upoštevanju skupnih ukrepov EU za duševno zdravje in dobro počutje, začeti leta 2013,
 - ob upoštevanju načela „najprej pomisli na male“ in pobude „Small Business Act for Europe“,
 - ob upoštevanju kampanje za zdravo delovno okolje, ki jo izvaja Evropska agencija za zdravje in varnost pri delu (EU-OSHA),
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0312/2015),
- A. ker so dobri delovni pogoji, ki varujejo telesno in duševno zdravje, temeljna ⁽²⁾ individualna pravica delavcev in imajo že sami po sebi pozitivno vrednost;
- B. ker je gospodarska kriza povečala negotovost glede zaposlitve in povzročila netipične vrste zaposlovanja, prav tako pa je zmanjšala prihodke podjetij, zlasti malih in srednjih; ker zaradi tega ne gre zanemariti pomena zdravja in varnosti pri delu, pa tudi visokih družbenih in individualnih stroškov nesreč pri delu, do katerih pride zaradi neupoštevanja pravil;
- C. ker sta zdravje in varnost pri delu v splošnem interesu družbe ter naložba s pozitivnim učinkom za storilnost in konkurenčnost podjetja, prav tako pa izboljšujeta trajnost sistemov socialne varnosti in omogočata delavcem, da ostanejo zdravi in lahko delajo do predpisane upokojitvene starosti; ker nesreče pri delu in poklicne bolezni precej obremenjujejo družbo, izboljšave zdravja in varnosti pri delu po vsej Evropi pa lahko prispevajo k okrevanju gospodarstva in uresničitvi ciljev Evropa 2020, saj je bil doslej pri uresničevanju cilja 75-odstotne zaposlenosti ljudi, starih med 20 in 64 let, dosežen zgolj majhen napredek;
- D. ker so preprečevanje poklicnih tveganj, spodbujanje zdravja in varnosti ter varstvo delavcev na delovnem mestu izjemno pomembni za izboljševanje delovnih pogojev in varovanje zdravja delavcev, to pa ima precejšnje socialne in ekonomske koristi za delavca samega, pa tudi za celotno družbo; ker 9 od 10 ustanov v EU-28, ki opravljajo redne ocene tveganj, meni, da so uporaben način upravljanja zdravja in varnosti na delovnem mestu ⁽³⁾;
- E. ker je v členu 153 PDEU navedeno, da Unija podpira in dopolnjuje dejavnosti držav članic na področju izboljšanja zlasti delovnega okolja, da bi zaščitili zdravje in varnost delavcev;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0012.

⁽²⁾ Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 31(1): Vsak delavec ima pravico do zdravih in varnih delovnih pogojev, ki spoštujejo njegovo dostojanstvo.

⁽³⁾ Druga Evropska raziskava podjetij o novih in nastajajočih tveganjih (ESENER-2), EU-OSHA, 2015)

Sreda, 25. november 2015

- F. ker je staranje prebivalstva EU eden glavnih izzivov držav članic; ker se življenjska doba razlikuje pri različnih družbenih in poklicnih kategorijah ter glede težavnosti dela; ker delavci, stari več kot 55 let, niso nagnjeni samo h kostno-mišičnim obolenjem, temveč tudi k različnim oblikam raka, boleznim srca, težavam z dihanjem in motnjam spanja ⁽¹⁾; ker je kazalnik o letih zdravega življenja med letoma 2010 in 2013 nazadoval za 1,1 leta za ženske in 0,4 leta za moške, kar poudarja potrebo po podaljšanju dobe zdravega življenja, s čimer bi tudi več ljudem omogočili, da ostanejo na trgu dela, dokler dejansko ne dosežejo predpisane upokojitvene starosti;
- G. ker so rakava obolenja najpogostejši vzrok smrti, povezane z delom ⁽²⁾, in jim sledijo srčno-žilne in dihalne bolezni, delovne nesreče pa predstavljajo le majhen delež smrtnih primerov; ker so povsod po EU razširjene kronične zdravstvene težave, kot so kostno-mišična obolenja, ki lahko omejijo sposobnost delavcev za pridobivanje ali ohranjanje plačane zaposlitve ⁽³⁾, in ker je zgodnje odkrivanje ogroženih delavcev bistvenega pomena;
- H. ker so upravna bremena in neposredni stroški, ki jih imajo podjetja zaradi politik zdravja in varnosti pri delu, ki spodbujajo dobro počutje, kakovostno delovno okolje in storilnost, znatno manjši od bremen in stroškov, ki bi nastali zaradi poklicnih bolezni in nesreč pri delu, ravno te pa naj bi regulativni okvir EU preprečeval ⁽⁴⁾; ker lahko po nekaterih študijah podjetja dosežejo precejšnje koristi z naložbami v preventivo ⁽⁵⁾;
- I. ker se stopnja smrtnih nesreč pri delu in delež delavcev, ki poročajo, da sta njihovo zdravje in varnost ogrožena zaradi dela, po državah članicah ⁽⁶⁾ in po sektorjih gospodarske dejavnosti močno razlikuje, kar pomeni, da se je treba veliko bolj posvetiti izvajanju in izvrševanju zakonodaje na področju zdravja in varnosti pri delu, saj gre za pomemben element varovanja zdravja in storilnosti delavcev;
- J. ker so zlasti stres na delovnem mestu in psihološka tveganja čedalje večja težava za zaposlene in delodajalce po vsej EU, saj skoraj polovica delavcev meni, da je stres prisoten pri njihovem delu; ker stres na delovnem mestu prispeva k odsotnosti, negativno vpliva na storilnost in je vsako leto odgovoren skoraj za polovico izgubljenih delovnih dni; ker se ukrepi za obvladovanje psihosocialnih tveganj med državami članicami razlikujejo ⁽⁷⁾;
- K. ker je močna zakonodaja na področju zdravja in varnosti pri delu, ki se dosledno izvaja in uveljavlja, pomemben pogoj za skladnost z zahtevami te zakonodaje, ki skozi celotno delovno dobo varuje zdravje in storilnost delavcev; ker imajo inšpekcije dela pomembno vlogo pri izvajanju politik zdravja in varnosti pri delu na regionalni in lokalni ravni in ker mnoga podjetja zagotavljajo varnost in zdravje pri delu in izvajajo preventivne ukrepe zato, da izpolnijo svoje zakonske obveznosti ⁽⁸⁾;
- L. ker so za uspešno preprečevanje tveganj na delovnem mestu ⁽⁹⁾ pomembni celovita vključenost delavcev, sodelovanje in zastopanost v podjetju, pa tudi zavezanost vodstva, in ker je na delovnih mestih, ki so združena v sindikate, stopnja nesreč in bolezni nižja;

⁽¹⁾ Eurofound: „Delovne razmere starajočih se delavcev“ (2008)

⁽²⁾ Izjava direktorja EU-OSHA, 18.11.2014.

⁽³⁾ Poročilo o zaposlitvenih možnostih oseb s kroničnimi boleznimi, Eurofound (2014).

⁽⁴⁾ Ocena evropske strategije o varnosti in zdravju pri delu za obdobje 2007–2012, Evropska komisija (2013) in Socialno-ekonomski stroški nesreč pri delu in z delom povezanih bolezni, Evropska komisija (2012).

⁽⁵⁾ Berechnung des internationalen „Return on Prevention“ für Unternehmen: Kosten und Nutzen von Investitionen in den betrieblichen Arbeits- und Gesundheitsschutz, DGUV (2013).

⁽⁶⁾ Peta evropska raziskava o delovnih razmerah, pregledno poročilo, Eurofound (2012).

⁽⁷⁾ Druga Evropska raziskava podjetij o novih in nastajajočih tveganjih (ESENER-2), EU-OSHA, 2015)

⁽⁸⁾ Druga Evropska raziskava podjetij o novih in nastajajočih tveganjih (ESENER-2), EU-OSHA, 2015)

⁽⁹⁾ Zastopanje delavcev ter posvetovanje o varnosti in zdravju pri delu, EU-OSHA (2012).

Sreda, 25. november 2015

- M. ker je lahko preprečevanje nesreč na delovnem mestu kot celota uspešno samo, če se spodbuja pristop k proizvodnji, ki je v vseh pogledih usmerjen v ljudi;
- N. ker so potrebni zadostni viri, da bi bilo mogoče ustrezno obravnavati nova in porajajoča se, pa tudi tradicionalna tveganja v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu, vključno z azbestom, nanomateriali in psihosocialnimi tveganji; ker bi utegnili biti številni delavci, tudi delavci na gradbišču, izpostavljeni azbestu;
- O. ker prekarna zaposlitev slabo vpliva na zdravje in varnost pri delu in spodkopava veljavne strukture zdravja in varnosti pri delu; ker lahko prekarna zaposlitev izključi delavce iz usposabljanja in dostopa do storitev zdravja in varnosti pri delu, prav tako pa je povezana s stresom zaradi negotovosti zaposlitve⁽¹⁾; ker okvirna Direktiva 89/391/EGS delodajalcem nalaga odgovornost, da oblikujejo sistematično preventivno politiko, ki bo vključevala vsa tveganja; ker je pri zunanjem izvajanju dela s podizvajalci in začasnimi delovnimi razmerji težje določiti, kdo je odgovoren za zdravje in varnost pri delu; ker sta delo na črno in lažno samozaposlovanje resna izziva pri izvajanju strateškega okvira EU za varnost in zdravje pri delu, pa tudi pri zdravju in varnosti delavcev;
- P. ker imajo socialni partnerji na nacionalni, mednarodni in evropski ravni pomembno vlogo pri oblikovanju in izvajanju politik s področja varnosti in zdravja pri delu; ker PDEU v členih 153 do 155 vzpostavlja področje delovanja in pristojnosti socialnih partnerjev pri pogajanjih o sporazumih, ki se nanašajo na zdravje in varnost pri delu, ter njihovem izvrševanju;
- Q. ker je cilj regulativnega okvira EU preprečevanje nesreč pri delu in z delom povezanega slabega zdravstvenega stanja za vse delavce; ker manjše kot je podjetje, slabše so delavci obveščeni o zdravstvenih in varnostnih tveganjih pri delu; ker ni dokazane povezave med številom nesreč in velikostjo podjetja; ker obstaja povezava med številom nesreč in vrsto proizvodnje ali sektorjem delovanja⁽²⁾;
- R. ker podatki o poklicnih boleznih na ravni EU niso na voljo in niso primerljivi⁽³⁾;
- S. ker se je treba boriti proti spolnemu nadlegovanju na delovnem mestu in občutku negotovosti, ki ga vzbuja;
- T. ker so segregacija pri delu, razlika v plačah, delovni čas, delovna mesta, prekarne delovne razmere, seksizem in diskriminacija na podlagi spola ter razlike, povezane s posebnimi vidiki materinstva, dejavniki, ki bodo verjetno vplivali na delovne razmere žensk;
- U. ker obstaja stereotip, da ženske zasedajo delovna mesta z nižjim tveganjem, ker v Evropi vlada splošno prepričanje, da delitev dela med moškimi in ženskami ni nikoli nevtralna, in ker ta delitev zakriva zdravstvene težave žensk, zaradi česar se sprejema manj preventivnih ukrepov v povezavi z ženskimi delovnimi mesti;
- V. ker je zaposlitev žensk v EU precej višja v storitvenem sektorju kot v industriji, saj so zaposlene pretežno v zdravstvenem in socialnem sektorju, prodaji na drobno, proizvodnji, izobraževanju in poslovnih dejavnostih ter vse bolj opravljajo delo s krajšim delovnim časom in priložnostno delo, kar ima resne posledice za varnost in zdravje pri delu;

⁽¹⁾ Prožne oblike dela: zelo netipične pogodbene ureditve, Eurofound (2010) in Zdravje in dobro počutje na delovnem mestu: poročilo na podlagi pete evropske raziskave o delovnih pogojih, Eurofound (2012).

⁽²⁾ Peta evropska raziskava o delovnih razmerah, pregledno poročilo, Eurofound (2012) in Tretja evropska raziskava o podjetjih, Eurofound (2015).

⁽³⁾ Poročilo o sedanjih razmerah v povezavi s sistemi poklicnih bolezni v državah članicah EU in državah EFTA/EGP, Evropska komisija (2013).

Sreda, 25. november 2015

- W. ker so ženske zaradi narave nekaterih delovnih mest, kjer zavzemajo večinski delež zaposlenih, izpostavljene posebnim tveganjem, kot so kostno-mišična obolenja ali določene vrste raka, kot so rak na prsih ali rak maternične sluznice ⁽¹⁾;
- X. ker imajo ženske v primerjavi z moškimi ne glede na vrsto dela ⁽²⁾ pogostejše zdravstvene težave, povezane z delom, in ker so še posebej izpostavljene boleznim, povezanim s starostjo; ker je treba zato pri ukrepih na področju zdravja in varnosti pri delu uporabiti pristop na podlagi spola in življenjskega cikla;
- Y. ker lahko zdravstvene težave, do katerih lahko pride, ko so bodoči starši ali njihovi nerojeni otroci izpostavljeni posledicam onesnaževanja okolja in dejavnikom tveganja, ki obstajajo v delovnem okolju, ogrozijo reproduktivno sposobnost;
- Z. ker rezultati empiričnih raziskav kažejo, da ženske niso zadostno zastopane pri sprejemanju odločitev o zdravju in varnosti;
- AA. ker imajo ženske na podeželju več težav pri uveljavljanju svojih delavskih pravic in pravic na področju zdravja ter imajo bolj omejen dostop do osnovnih javnih zdravstvenih storitev, posebne zdravstvene oskrbe ter pregledov za zgodnje odkrivanje raka;

Strateški okvir EU za varnost in zdravje pri delu

1. poudarja, da imajo vsi delavci, vključno z javnim sektorjem, pravico do najvišje ravni varstva zdravja in varnosti na delovnem mestu, ki mora biti zagotovljena ne glede na velikost delodajalca, vrsto dela, vrsto delovne pogodbe ali državo članico, kjer so zaposleni; poziva Komisijo, naj pripravi strategije za delo, ki bodo pokrivala vse oblike zaposlovanja znotraj regulativnega okvira EU za varnost in zdravje pri delu; poudarja, da so na področju varnosti in zdravja pri delu potrebna jasna in učinkovita pravila;
2. pozdravlja dejstvo, da so v tem strateškem okviru opredeljena mnoga pomembna področja ukrepanja; obžaluje pa, da Komisija ni oblikovala konkretnih ciljev za okvir; v zvezi s tem poudarja, da bi bilo treba po pregledu leta 2016 v okvir vključiti bolj konkretne zakonodajne in/ali nezakonodajne ukrepe ter orodja za izvajanje in izvrševanje, če bodo temeljila na znanstvenih dokazih in rezultatih naknadne ocene zakonodaje EU o varnosti in zdravju pri delu;
3. poziva Komisijo in države članice, naj po pregledu strateškega okvira EU leta 2016 opredeli okvirne cilje za zmanjšanje poklicnih bolezni in delovnih nesreč, pri pregledu strateškega okvira pa naj se opre na najnovejše strokovno pregledane ugotovitve raziskav; poziva Komisijo, naj posebno prednost namenijo tistim sektorjem, v katerih so delavci izpostavljeni največjim tveganjem in naj razvije smernice ter spodbuja izmenjavo dobrih praks za izvajanje politik s področja varnosti in zdravja pri delu;
4. obžaluje zamudo pri pripravi sedanjega strateškega okvira EU za varnost in zdravje pri delu; meni, da je zaradi številnih izzivov evropskih delavcev, podjetij in trgov dela, vključno z izzivi, ki jih je opredelila Komisija, potrebno pravočasno in učinkovito izvajanje ukrepov;
5. poudarja, da je treba ljudem v vsem delovnem življenju nujno zagotoviti fizično in duševno varno in zdravo delovno okolje, da bi dosegli cilj aktivnega in zdravega staranja za vse delavce; meni, da preprečevanje poklicnih bolezni in nesreč ter večja pozornost skupnim učinkom poklicnih tveganj ustvarja dodano vrednost za delavce in družbo kot celoto;
6. poudarja, da je treba sprejeti konkretne ukrepe za ublažitev posledic krize in podpreti podjetja, ki spodbujajo varnost in zdravje pri delu;

⁽¹⁾ EU-OSHA, 2013, Nova tveganja in trendi pri varnosti in zdravju žensk pri delu.

⁽²⁾ Tveganja na področju zdravja in varnosti pri delu za najranljivejše delavce, tematski sektor A v Evropskem parlamentu, ekonomska in znanstvena politika, 2011, str. 40.

Sreda, 25. november 2015

Nacionalne strategije

7. poudarja, da so nacionalne strategije za varnost in zdravje pri delu bistvenega pomena in prispevajo k izboljšavam na tem področju v državah članicah; poudarja, da je treba spodbujati redno poročanje o doseženem napredku; meni, da je treba nujno nadaljevati oblikovanje in usklajevanje politik na ravni EU in se hkrati bolj osredotočiti na izvajanje in izvrševanje obstoječe zakonodaje na področju zdravja in varnosti pri delu in tako vsem delavcem zagotoviti visoko stopnjo zdravja in varnosti pri delu; meni, da bi bilo treba ukrepe s področja varnosti in zdravja pri delu na evropski in nacionalni ravni uskladiti z drugimi javnimi ukrepi, in da bi morale obstajati jasne zahteve za njihovo izpolnjevanje, da bi podjetjem, zlasti malim in srednjim, olajšali upoštevanje predpisov; meni, da bi bilo treba izvajati načelo enakosti med spoloma, da bi bolj upoštevali posebna tveganja, s katerimi se srečujejo delavci in delavke;

8. poziva države članice in Komisijo, naj zagotovijo, da bodo nacionalne strategije za varnost in zdravje pri delu odražale strateški okvir EU in da bodo popolnoma pregledne in odprte za povratne informacije socialnih partnerjev in civilne družbe, vključno z deležniki na področju zdravstva in v skladu z navadami in praksami držav članic; meni, da sta izmenjava dobrih praks in socialni dialog pomembno sredstvo za izboljšanje zdravja in varnosti pri delu;

9. spodbuja države članice, naj v svoje nacionalne strategije vključijo cilje, ki so prilagojeni okoliščinam, merljivi in primerljivi z njimi; meni, da je treba spodbujati redne in pregledne mehanizme poročanja o doseženem napredku; poudarja pomembnost zanesljivih podatkov;

Izvajanje in skladnost

10. priznava, da je pomembno upoštevati okoliščine, posebne potrebe in težave s skladnostjo v mikro in malih podjetjih ter nekaterih javnih sektorjih pri izvajanju ukrepov na področju zdravja in varnosti pri delu na ravni podjetij; poudarja, da so večja ozaveščenost, izmenjava primerov dobre prakse, posvetovanja, uporabniku prijazna navodila in spletne platforme izredno pomembni, ker malim in srednjim podjetjem ter mikro podjetjem pomagajo učinkoviteje izpolnjevati obveznosti, ki izhajajo iz regulativnih zahtev v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu; poziva Komisijo, Evropsko agencijo za varnost in zdravje pri delu in države članice, naj še naprej razvijajo praktična orodja in smernice, ki bodo podpirala, olajšala in izboljšala skladnost malih in srednjih podjetij ter mikro podjetij z zahtevami v zvezi z varnostjo in zdravjem pri delu;

11. poziva Komisijo, naj pri pregledu strateškega okvira še naprej upošteva posebno naravo in položaj malih in srednjih podjetij ter mikro podjetij, da bi jim pomagala doseči zastavljene cilje v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu; poudarja, da koncept malih in srednjih podjetij v sedanjih obliki zajema približno 99 % vseh podjetij; poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo prizadevanja za zbiranje zanesljivih podatkov o dejanskem izvajanju zakonodaje s področja varnosti in zdravja pri delu v mikro in malih podjetjih;

12. pozdravlja uvedbo spletnega interaktivnega orodja za oceno tveganja (OiRA), ki ga je razvila agencija EU-OSHA, ter drugih elektronskih orodij v državah članicah, ki olajšajo oceno tveganja, njihov cilj pa je tudi spodbujati skladnost in kulturo preprečevanja, zlasti v mikro in malih podjetjih; poziva države članice, naj uporabijo evropska sredstva za financiranje ukrepov za zdravje in varnost pri delu na splošno ter za razvoj elektronskih orodij, zlasti, da bi podprle mala in srednja podjetja; poudarja pomen kampanj ozaveščanja na področju zdravja in varnosti pri delu, kot je kampanja „Zdrava delovna mesta“, ter poudarja pomen ozaveščanja delodajalcev in zaposlenih o osnovnih pravicah in obveznostih na tem področju;

13. poziva države članice in socialne partnerje, naj prevzamejo pobudo in nadgradijo znanje predstavnikov za zdravje in varnost ter vodstvenih delavcev v skladu z nacionalnimi zakoni in praksami; poziva države članice, naj podprejo dejavno udeležbo delavcev pri izvajanju preventivnih ukrepov za varnost in zdravje pri delu ter zagotovijo, da imajo predstavniki za zdravje in varnost možnost, da se udeležijo usposabljanja, ki je na višji ravni od osnovnega;

Sreda, 25. november 2015

14. poudarja, kako pomembno je spodbujati kulturo medsebojnega zaupanja in učenja, v kateri se zaposlene spodbuja, da prispevajo k razvoju zdravega in varnega delovnega okolja, in ki hkrati podpira socialno vključevanje delavcev in konkurenčnost podjetij; v zvezi s tem poudarja, da delavcem ne bi smelo škodovati, če izrazijo pomisleke v zvezi z zdravjem in varnostjo;

15. poudarja, da sta za uspešno in dobro upravljanje zdravja in varnosti pri delu bistveno ustrezno izvajanje in izvrševanje zakonodaje ter v celoti dokumentirana ocena tveganja ob sodelovanju delavcev in njihovih predstavnikov, da se lahko na delovnem mestu uvedejo ustrezni preventivni ukrepi;

16. poziva Komisijo, naj sprejme ustrezne ukrepe za spremljanje izvajanja in izvrševanja zakonodaje s tega področja v državah članicah; meni, da je dobra priložnost za to naknadno vrednotenje praktičnega izvajanja direktiv EU o varnosti in zdravju pri delu v državah članicah, in pričakuje, da bodo ugotovitve o izvajanju veljavne zakonodaje upoštevane pri pregledu strateškega okvira;

Izvrševanje

17. je prepričan, da je bistveno, da v vsej EU zagotovimo enake konkurenčne pogoje in odpravimo nelojalno konkurenco in socialni damping; poudarja, da imajo inšpektorati za delo pomembno vlogo pri zagotavljanju pravice do varnega in zdravega delovnega okolja tako v smislu telesnega kot duševnega zdravja ter pri zagotavljanju svetovanja in smernic za delodajalce, zlasti mala in srednja podjetja ter mikro podjetja; spodbuja države članice, naj sledijo standardom in smernicam Mednarodne organizacije dela o inšpekcijah dela, da se inšpektoratom za delo zagotovijo ustrezno osebje in viri ter izboljša usposabljanje delovnih inšpektorjev, kot to priporoča Evropski ekonomsko-socialni odbor ⁽¹⁾; pozdravlja sodelovanje med nacionalnimi inšpektorati za delo v Odboru višjih inšpektorjev za delo (SLIC);

18. opozarja na problem izvajanja predpisov s področja zdravja in varnosti pri delu v zvezi z delavci, ki opravljajo neprijavljene dejavnosti; želi spomniti, da imajo inšpektorati za delo pomembno vlogo pri preprečevanju neprijavljenega dela; poziva države članice, naj izvajajo stroge inšpekcijske preglede in delodajalcem, ki zaposlujejo neprijavljene delavce, naložijo primerne kazni; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe za boj proti neprijavljenemu delu; poudarja, da se večina delovnih nesreč s smrtnim izidom zgodi v delovno intenzivnih sektorjih, v katerih je neprijavljeno delo bolj pogosto kot v drugih sektorjih;

19. meni, da je učinkovita uporaba zakonodaje na področju zdravja in varnosti pri delu v veliki meri odvisna tudi od pregledov delovne inšpekcije; meni, da bi morali sredstva usmeriti v sektorje, v katerih je bilo ugotovljeno najvišje tveganje za delavce; poziva pristojne oblasti, naj ob naključnih pregledih izvajajo tudi nadzor na podlagi tveganj in naj posebno pozornost namenijo večkratnim kršiteljem, da bi na odgovornost poklicali delodajalce, ki ne izpolnjujejo zahtev v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu; poziva države članice, naj zagotovijo izmenjavo informacij in izboljšajo usklajevanje med inšpektorati za delo, da bi izboljšali čezmejno sodelovanje;

Regulativni okvir

20. pozdravlja prizadevanja za izboljšanje kakovosti regulativnega okvira in pričakuje nadaljnji napredek na tem področju; Komisijo pa želi spomniti, da bi bilo treba pri vključitvi direktiv o varnosti in zdravju pri delu v program REFIT in pri spremembah zakonodaje zagotoviti spoštovanje demokratičnih pravil in preglednost ter sodelovanje socialnih partnerjev, nikakor pa pri tem ne bi smelo priti do poslabšanja na področju določb o varnosti in zdravju pri delu; v zvezi s tem poudarja, da bi bilo treba upoštevati spremembe na delovnem mestu, ki so posledica tehnološkega razvoja; poudarja, da države članice lahko sprejmejo standarde, ki so višji od minimalnih zahtev v zvezi z zdravjem in varnostjo pri delu; kljub temu meni, da bi bilo treba obstoječa pravila izboljšati, med drugim tako, da se prepreči prekrivanje in spodbuja boljše vključevanje tega področja v druga področja politike, obenem pa bi bilo treba ohraniti raven zaščite zdravja in varnosti delavcev in si prizadevati, da bi se še povečala;

⁽¹⁾ UL C 230, 14.7.2015, str. 82.

Sreda, 25. november 2015

21. poudarja, da je sodelovanje delavcev in socialnih partnerjev na vseh ravneh in v skladu z nacionalnimi zakoni in praksami osnovni pogoj za učinkovito izvajanje zakonodaje na področju zdravja in varnosti pri delu in da lahko vključevanje socialnih partnerjev na ravni EU zagotovi, da bo strateški okvir pomemben za evropske delodajalce in delojemalce; poziva socialne partnerje in Komisijo, naj vzpostavi konstruktiven dialog o tem, kako izboljšati obstoječi regulativni okvir, in meni, da je treba okrepiti vlogo socialnih partnerjev;

Preprečevanje z delom povezanih bolezni ter novih in nastajajočih tveganj

22. poudarja, da je treba delavce zaščititi pred vplivi rakotvornih in mutagenih snovi ter snovi, ki so strupene za razmnoževanje; v zvezi s tem opozarja, da so ženske pogosto izpostavljene najrazličnejšim snovem, ki lahko povečajo zdravstveno tveganje, vključno s sposobnostjo preživetja njihovih otrok; znova odločno poziva Komisijo, naj vloži predlog za pregled Direktive 2004/37/ES na osnovi znanstvenih dokazov, po potrebi doda več zavezujočih mejnih vrednosti za poklicno izpostavljenost in v sodelovanju s Svetovalnim odborom za varnost in zdravje pri delu razvije sistem vrednotenja na podlagi jasnih in izrecnih meril; meni, da je treba v tej zvezi obravnavati morebitno prekrivanje zakonov in predpisov, ki bi lahko vodilo k nenamerni neskladnosti;

23. poudarja, da je treba uvesti strožjo zaščito delavcev, ki ne bo upoštevala samo obdobja izpostavljenosti, ampak tudi mešanico kemičnih in/ali strupenih snovi, katerim so izpostavljeni; poudarja, da so mnogi zdravstveni delavci na delovnem mestu še vedno izpostavljeni nevarnim snovem; poziva Komisijo, naj ukrepa v zvezi z dejavniki kemičnega tveganja v zdravstvu in naj v strategijo o varnosti in zdravju pri delu vključi posebne določbe o izpostavljenosti zdravstvenih delavcev nevarnim zdravilom; poziva jo tudi, naj poskrbi, da bodo vsi delavci, posredno ali neposredno udeleženi pri uporabi ali odstranjevanju ostre medicinske opreme, ustrezno zaščiteni; poudarja, da bi to utegnilo zahtevati pregled Direktive 2010/32/EU o preprečevanju poškodb z ostrimi pripomočki v bolnišnicah in zdravstvenem sektorju;

24. poudarja, da so mnogi delavci na delovnem mestu še vedno izpostavljeni azbestu; poziva EU, naj tesno sodeluje s socialnimi partnerji in državami članicami za spodbujanje in usklajevanje njihovih prizadevanj pri zasnovi nacionalnih akcijskih načrtov za ravnanje z azbestom in njegovo varno odstranitev, naj zagotovi zadostna finančna sredstva in ustrezno ukrepa;

25. znova poziva Komisijo ⁽¹⁾, naj oblikuje in izvaja model za preverjanje in evidentiranje vsebnosti azbesta na podlagi člena 11 Direktive 2009/148/ES; poziva k evropski kampanji za odstranitev azbesta in poziva države članice, naj delavcem, izpostavljenim azbestu, izplačajo odškodnino;

26. poziva Komisijo, naj ukrepa v zvezi z enim od najpogostejših z delom povezanih zdravstvenih problemov v Evropi – mišično-kostnih obolenj – in nemudoma izdela predlog celostnega pravnega instrumenta o tem, da bi izboljšali dejansko preprečevanje in obravnavanje vzrokov teh obolenj, pri tem pa upošteva obstoj več vzrokov in posebna tveganja, s katerimi se soočajo ženske; poudarja, da bo usklajevanje zakonodaje EU, ki bo določala minimalne zahteve za zaščito delavcev pred izpostavljenostjo ergonomskim dejavnikom tveganja, lahko koristila tako delavcem kot delodajalcem, saj bi bilo regulativni okvir lažje uvesti in spoštovati; v zvezi s tem poudarja, kako pomembna je izmenjava praktičnih zgledov in da je treba zagotoviti, da se bodo delavci bolje zavedali ergonomskih dejavnikov tveganja in bili o njih bolj obveščeni;

27. poziva države članice, naj začnejo čim prej izvajati Direktivo št. 2002/44/ES z dne 25. junija 2002 o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah v zvezi z izpostavljenostjo delavcev tveganjem, ki nastajajo zaradi fizikalnih dejavnikov;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0093.

Sreda, 25. november 2015

28. opozarja Komisijo, da je treba izboljšati preprečevanje poklicne izpostavljenosti endokrinim motilcem, ki imajo številne škodljive učinke na zdravje delavk in delavcev ter na njihove potomce⁽¹⁾; poziva Komisijo, naj nemudoma pripravi celovito strategijo o endokrinih motilcih, ki bo, če bo potrebno, zajemala izvajanje zakonodaje EU o trgovanju s pesticidi in biocidi, ter naj poostri pravila o preprečevanju poklicnih tveganj; poudarja, da je podpora EU za raziskave in varnejše možnosti bistvenega pomena za uporabo previdnostnega načela in načela substitucije;

29. pozdravlja udeležbo Komisije pri strateškem okviru EU za varnost in zdravje pri delu za obdobje 2014–2020 z namenom boljšega preprečevanja z delom povezanih bolezni, predvsem na področju nano- in biotehnologije; opozarja na negotovost glede razširjanja in uporabe nanotehnologije in meni, da so potrebne nadaljnje raziskave o tveganjih novih tehnologij za varnost in zdravje pri delu; glede na to meni, da bi bilo treba uporabiti previdnostno načelo, da se zmanjšajo morebitna tveganja za zdravje in varnost delavcev, ki uporabljajo nanotehnologijo;

30. Komisijo opozarja na vse večje število delavcev, ki trpijo zaradi kroničnih bolezni; meni, da bi morali ljudem, ki imajo neozdravljiva, kronična ali dolgotrajna obolenja, zagotoviti dostopna in varna delovna mesta; poziva države članice, naj se osredotočijo na to, da bodo zadržale in integrirale ljudi s kroničnimi boleznimi ter da bodo podprle razumno prilagoditev delovnih mest, kar bo omogočilo njihovo čimprejšnjo vrnitev na delo; poziva Komisijo, naj se zavzema za integracijske in rehabilitacijske ukrepe za invalide ter podpre prizadevanja držav članic z ozaveščanjem ter opredeljevanjem in širjenjem dobre prakse pri prilagajanju na delovnem mestu; poziva Eurofound, naj dodatno raziše in preuči zaposlitvene možnosti in stopnjo zaposljivosti ljudi s kroničnimi boleznimi;

31. ugotavlja, da lahko tehnološke inovacije koristijo celotni družbi; vendar je zaskrbljen zaradi novih tveganj, ki jih prinašajo spremembe; v zvezi s tem pozdravlja namero Komisije, da bo vzpostavila mrežo strokovnjakov in znanstvenikov s področja varnosti in zdravja pri delu, da bi se bolje soočila s prihodnjimi izzivi; opozarja na vse pogostejšo rabo pametnih sodelujočih robotov, na primer v industrijski proizvodnji, bolnišnicah in domovih za ostarele; poziva Komisijo in države članice, naj opredelijo morebitna tveganja tehnoloških inovacij za varnost in zdravje pri delu ter naj ustrezno ukrepajo proti njim;

32. poziva Komisijo in države članice, naj razvijejo in izvajajo program za sistematično spremljanje, vodenje in podporo za delavce, ki so izpostavljeni psihosocialnim tveganjem, vključno s stresom, depresijo in izgorelostjo, da bi med drugim pripravile učinkovita priporočila in smernice za boj proti tem tveganjem; poudarja, da se stres na delovnem mestu priznava kot pomembna ovira za produktivnost in kakovost življenja; v zvezi s tem ugotavlja, da na duševno zdravje in psihosocialna tveganja vplivajo številni dejavniki, ki niso nujno povezani z delom; poudarja pa, da so psihosocialna tveganja in stres na delovnem mestu strukturna težava, povezana z organizacijo dela, ter da je preprečevanje in upravljanje teh pojavov mogoče; poudarja, da je treba med pregledom strateškega okvira za varnost in zdravje pri delu v letu 2016 izvesti študije, izboljšati preprečevanje in razmisliti o novih ukrepih na osnovi izmenjave praktičnih zgledov in orodij za ponovno vključevanje na trg delovne sile;

33. pozdravlja kampanjo za zdravo delovno okolje; poudarja, da morajo pobude za zmanjševanje stresa, povezanega z delom, vključevati tudi razsežnost spola, ob upoštevanju posebnih delovnih razmer žensk;

34. opozarja na problem trpinčenja na delovnem mestu in na njegove morebitne posledice za psihosocialno zdravje; poudarja, kako pomemben je boj proti nadlegovanju in nasilju na delovnem mestu, zato poziva Komisijo, naj v tesnem sodelovanju s socialnimi partnerji razmisli o predlogu pravnega akta na osnovi okvirnega sporazuma o nadlegovanju in nasilju na delovnem mestu; države članice še poziva, naj oblikujejo učinkovite nacionalne strategije za boj proti nasilju na delovnem mestu;

⁽¹⁾ The Cost of Inaction (Stroški neukrepanja), Nordon (2014); Rapport sur les perturbateurs endocriniens, le temps de la précaution (Poročilo o endokrinih motnjah, čas za previdnost), Gilbert Barbier (2011).

Sreda, 25. november 2015

35. poziva Komisijo in države članice, naj s ciljno usmerjenim pristopom odpravijo prekarno delo in naj upoštevajo negativne posledice tovrstnega dela za zdravje in varnost pri delu; poudarja, da imajo delavci z netipičnimi pogodbami več težav pri dostopu do usposabljanja in storitev s področja zdravja in varnosti pri delu; poudarja, da je treba nujno izboljšati zdravje in varnost vseh delavcev v vseh oblikah zaposlitve, tudi morebitno ranljivih, ko so mladi in tisti, ki so bili prej dolgo brezposelni; poziva države članice, naj izpolnijo zahteve iz Direktive 96/71/ES z namenom boja proti socialnemu dampingu in naj v zvezi s tem sprejmejo vse potrebne ukrepe za uveljavljanje in zaščito pravic napotenih delavcev glede enake obravnave, kar zadeva zdravje in varnost pri delu;

36. poudarja, da je treba pri izboljšanju zdravja in varnosti pri delu upoštevati tudi delo v gospodinjstvu; poziva delodajalce in oblikovalce politik, naj zagotovijo in omogočijo ustrezno ravnotežje med poklicnim in zasebnim življenjem, pri čemer naj upoštevajo vse večje število zaposlenih, ki morajo delo usklajevati z oskrbo; poudarja, da se je treba boriti proti predolgim delovnikom, da se omogoči ravnotežje med delom in družino; poziva države članice, naj v celoti izvajajo Direktivo 2003/88/ES, in v zvezi s tem poudarja, da je pomembno spremljati skladnost z določbami o največjem dovoljenem številu delovnih ur;

37. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo ustrezne politike o staranju delovne sile; meni, da bi moral regulativni okvir za varnost in zdravje pri delu spodbujati trajnostno delovno življenje in zdravo staranje; poziva države članice, naj spodbujajo ukrepe za rehabilitacijo starejših delavcev in njihovo ponovno vključevanje z uporabo rezultatov pilotnega projekta EU o zdravju in varnosti starejših delavcev;

38. poudarja pomen ukrepov za zdravje in varnost pri delu za reševanje posebnih izzivov in tveganje, s katerimi se srečujejo ženske na delovnem mestu, vključno s spolnim nadlegovanjem; poziva Komisijo in socialne partnerje, naj zagotovijo enakopravnejšo zastopanost moških in žensk v celotnem procesu socialnega dialoga; poziva Komisijo, naj pri pregledu strateškega okvira za varnost in zdravje pri delu v letu 2016 upošteva enakost med spoloma; poziva jo tudi, naj oblikuje evropsko strategijo za boj proti nasilju nad ženskami na delovnem mestu in v sklopu tega procesa oceni, ali bi bilo treba Direktivo 2006/54/ES spremeniti, da bi razširili področje njene uporabe in vključili nove oblike nasilja in nadlegovanja; poziva države članice, naj izvajajo priporočilo Komisije 92/131/EGS za ozaveščanje o spolnem nadlegovanju ali drugih spolnih prestopkih;

39. opozarja Komisijo na vlogo, ki bi jo lahko imeli sektorski odbori za socialni dialog pri obvladovanju tveganj za varnost in zdravje pri delu in ustvarjanju dodane vrednosti v posameznih sektorjih, in sicer s sporazumi med socialnimi partnerji, ki bi se opirali na njihovo obsežno poznavanje specifičnih razmer v sektorjih;

40. poudarja, da bi morala Komisija zbirati podatke, poskrbeti za raziskave in razviti statistične metode za ocenjevanje preprečevanja tveganj, pri katerih bi upoštevali spol in starost, da bi se soočili s posebnimi izzivi za ranljive skupine, vključno z ženskami, na delovnem mestu;

41. poudarja, da je treba vlagati več v politike za preprečevanje tveganj, pa tudi v spodbujanje, razvoj in podporo kulture preprečevanja, kar zadeva zdravje in varnost pri delu; poziva države članice, naj spodbujajo ozaveščanje in namenijo večjo pozornost preprečevanju ter varnosti in zdravju pri delu v učnih načrtih na vseh ravneh, tudi med vajeništvom; meni, da se je treba na preprečevanje osredotočiti v že najzgodnejših fazah proizvodnega procesa in se zavzemati za izvajanje programa za sistematično preprečevanje tveganja na podlagi ocene tveganja, ki delavce in delodajalce spodbuja, da prispevajo k varnemu in zdravemu delovnemu okolju; poudarja, da je v številnih državah članicah kakovost preventivnih storitev bistvenega pomena za podporo podjetjem, predvsem malim in srednjim, pri izvajanju ocen tveganja in sprejemanju ustreznih preventivnih ukrepov; poziva Komisijo, naj preuči, kaj nacionalna zakonodaja držav članic določa v zvezi z nalogami in zahtevami glede usposabljanja za preventivne storitve;

42. poudarja, da je treba ženske vključiti v postopek odločanja o razvoju boljše prakse na področju zdravja in varnosti v delovnem okolju;

43. poziva Komisijo, naj ne spregleda razvoja rakavih obolenj, povezanih z delom, kot so tumorji v nosni votlini, ki so pogostejši pri delavcih, katerih dihalni sistemi niso ustrezno zaščiteni pred razmeroma pogostimi vrstami praha, ki nastajajo pri obdelavi lesa, usnja, moke, tkanin, niklja in drugih materialov;

Sreda, 25. november 2015

44. spodbuja države članice, naj zagotovijo enake možnosti pri uveljavljanju pravic delavcev in enak dostop do storitev javnega zdravstva za vse državljane, pri tem pa naj zlasti upoštevajo ženske na podeželskih območjih in druge ranljive skupine državljanov;

Statistični podatki

45. poziva Komisijo in države članice, naj v vseh sektorjih, tudi v javnem, izboljšajo zbiranje zanesljivih in primerljivih podatkov o poklicnih boleznih, izpostavljenosti in nevarnostih, da bi brez nesorazmernih stroškov opredelili najboljše prakso, spodbujali primerjalno učenje in vzpostavili skupno zbirko podatkov o poklicni izpostavljenosti; poudarja pomen udeležbe nacionalnih strokovnjakov in posodabljanja te podatkovne zbirke; poziva države članice in Komisijo, naj zberejo več podatkov o tveganjih, povezanih z digitalizacijo, varnostjo v cestnem prometu v zvezi z delom ter morebitnimi učinki krize na poklicno zdravje in varnost;

46. poziva Komisijo in države članice, naj zberejo visokokakovostne po spolu in starosti ločene statistične podatke o boleznih, povezanih z delom, da bi stalno izboljševale in po potrebi prilagodile zakonodajni okvir novim in nastajajočim tveganjem;

47. poziva države članice, naj izvedejo študije, razčlenjene glede na spol, starost ter področje gospodarske dejavnosti, o pogostosti kostno-mišičnih obolenj med delovno populacijo na nacionalni ravni, za boj proti tem boleznim in njihovo preprečevanje;

48. poudarja, da je pomembno posodabljanje in zagotavljanje skupne zdravstvene kazalnike in opredelitve z delom povezanih bolezni, kot je stres na delovnem mestu, ter statistične podatke za vso EU, da bi določili cilje za zmanjšanje njihovega pogostosti;

49. opozarja na težave pri zbiranju podatkov v mnogih državah članicah; poziva k izboljšanju dela Evropske agencije za varnost in zdravje pri delu (EU-OSHA) in Evropske fundacije za izboljšanje življenjskih in delovnih razmer (Eurofound); poziva države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe, da bodo delodajalci poročali o neizrednih pri delu;

Mednarodna prizadevanja

50. poziva Komisijo in Svet, naj zagotovita, da bodo vsi trgovinski sporazumi s tretjimi državami izboljšali delovno okolje in s tem zaščitili zdravje in varnosti delavcev;

51. poudarja, da ima EU interes in obveznost, da dvigne delovne standarde, vključno z ravnmi zdravja in varnosti pri delu po vsem svetu;

52. poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje na področju varnosti in zdravja pri delu z mednarodnimi organizacijami, vključno z MOD, OECD, G20 in Svetovno zdravstveno organizacijo;

53. obžaluje, da konvencije MOD št. 187 za promocijo varnosti in zdravja pri delu niso ratificirale vse države članice; države članice poziva, naj jo ratificirajo;

o

o o

54. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0412

Afganistan, zlasti poboji v provinci Zabul**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o Afganistanu, zlasti o pobojih v provinci Zabul (2015/2968(RSP))**

(2017/C 366/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. decembra 2011 o položaju žensk v Afganistanu in Pakistanu ⁽¹⁾ in svoje resolucije z dne 13. junija 2013 o pogajanjih o sporazumu o sodelovanju za partnerstvo in razvoj med Evropsko unijo in Afganistanom ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju lokalne strategije EU za zagovornike človekovih pravic v Afganistanu v letu 2014,
 - ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 2210 (2015) in mandata misije pomoči OZN v Afganistanu (UNAMA),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. julija 2015 o Afganistanu,
 - ob upoštevanju konference z dne 20. septembra 2015 o izvajanju in pomoči nacionalnemu akcijskemu načrtu (resolucija varnostnega sveta OZN št. 1325) o ženskah, miru in varnosti,
 - ob upoštevanju vmesnega poročila, ki ga je avgusta misija pomoči OZN v Afganistanu poslala Uradu visokega komisarja OZN za človekove pravice o zaščiti civilnega prebivalstva v oboroženem spopadu v Afganistanu za leto 2015,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 26. oktobra 2015 o Afganistanu,
 - ob upoštevanju izjave misije OZN z dne 11. novembra 2015, v kateri obsoja nesmiselni umor sedmih civilnih talcev v Zabulu,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je zaskrbljen zaradi etničnega in sektaškega preganjanja v Afganistanu, saj so ugrabitve in večmesečni napadi usmerjeni proti pripadnikom hazarske skupnosti, tretji najštevilčnejši etnični skupini v državi in edini, ki je v večini šiitska;
- B. ker je bilo v oktobru 2015 sedem civilistov ugrabljenih in med 6. in 8. novembrom 2015 v okrožju Arghandab tudi usmrčenih, medtem ko je prišlo do oboroženih spopadov med pripadniki dveh rivalskih protivladnih skupin;
- C. ker so hazarski šiiti ena od etničnih manjšin, ki jih priznava nova afganistanska ustava;
- D. ker je bilo 21. novembra 2015 približno 30 Hazarov napadenih z orožjem, ko so potovali po južni avtocesti; ker so potniki na avtobusu proti Kabulu uspeli rešiti najmanj pet Hazarov, ker so prikriili njihovo identiteto, ko so avtobus ustavili pripadniki milic;
- E. ker so uboji v Zabulu opozorili na nevarnost, s katero se soočajo Hazari; ker so bili v številnih incidentih v zadnjih dveh letih Hazari, ki so potovali z avtobusom, ločeni od drugih potnikov, ugrabljeni in v nekaterih primerih usmrčeni;

⁽¹⁾ UL C 168 E, 14.6.2013, str. 119.⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0282.

Četrtek, 26. november 2015

- F. ker uboji kažejo na stalno teroristično nevarnost za civilno prebivalstvo s strani talibanov in njihovih pripadniških skupin, med katerimi nekatere prisegajo svojo zvestobo Daišu/ISIL;
- G. ker Evropska unija od leta 2002 podpira obnovo in razvoj Afganistana in se zavzema za mir, stabilnost in varnost v državi;
- H. ker misija EUPOL od leta 2007 podpira usposabljanje afganistanskih policijskih sil, kar pomaga pri vzpostavitvi kazenskega/pravosodnega sistema pod afganistansko upravo; ker je Svet decembra 2014 sklenil podaljšati misijo do 31. decembra 2016;
- I. ker se je od koncu leta 2014 zaključila misija mednarodnih varnostnih sil za pomoč (ISAF); ker se je januarja 2015 začela misija odločne podpore, katere namen je zagotoviti nadaljnje usposabljanje, svetovanje in pomoč afganistanskim varnostnim silam in institucijam;
- J. ker so uboji in ugrabitve civilistov resno kršenje mednarodnega humanitarnega prava, ki ga morajo spoštovati vse strani, vpletene v oborožene spopade, tudi protivladne skupine;
- K. ker je varnost v Afganistanu še vedno zaskrbljujoča zaradi teroristične dejavnosti talibanov;
- L. ker še vedno prihaja do posredne škode in številnih smrtnih žrtev med nedolžnim civilnim prebivalstvom, humanitarnimi delavci in celo med pripadniki mirovnih misij;
- M. ker je nedavni poziv vodje Al Kaide Al Zavahirija borcem ISIL, naj se bojujejo proti mednarodni koaliciji, še ena nevarnost za sile Nata v Afganistanu in varnost v državi;
1. ostro obsoja barbarski umor in obglavljenje sedmih Hazarov (dve ženski, štirje moški in deklica) na jugovzhodu afganistanske province Zabul na meji s Pakistanom;
 2. obsoja napade talibanov, Al Kaide, ISIL in drugih terorističnih skupin na civilno prebivalstvo, afganistanske nacionalne obrambne in varnostne sile, demokratične institucije in civilno družbo, ki povzročajo rekordno število žrtev; poudarja, da bi morala biti zaščita Hazarov, ki so posebej izpostavljeni terorističnemu nasilju talibanov in Daiša/ISIL, prednostna naloga afganistanske vlade;
 3. izreka sožalje družinam obglavljenih, zlasti žrtev nedavnih grozljivih umorov pripadnikov skupnosti Hazarov;
 4. poziva k podpori afganistanskih oblasti, ki morajo nemudoma in ustrezno ukrepati, da se bo morilec nedolžnih civilistov sodilo in da se bo v državi ponovno uveljavilo načelo pravne države;
 5. poziva afganistanske oblasti, naj zagotovijo, da se pripadniki varnostnih sil, ki so vpleteni v hude kršitve človekovih pravic, vključno s poveljniki sil, ki so odgovorne za zlorabe, po potrebi verodostojno in nepristransko preiščejo, kaznujejo ali kazensko preganjajo;
 6. meni, da je treba uboje civilnih talcev, tudi žensk in otrok, obravnavati kot vojne zločine; poudarja, da mednarodno humanitarno pravo prepoveduje uboje nedolžnih civilistov; ponovno poudarja, da morajo vse strani to pravo spoštovati, tudi pripadniki protivladnih skupin;
 7. je zelo zaskrbljen zaradi resnosti varnostnih razmer, neprestanega stopnjevanja nasilja, terorističnih dejanj, ki povzročajo veliko žrtev, ter neprestanih groženj prebivalstvu, ki je prisiljeno živeti v vzdušju naraščajočega strahu in ustrahovanja;
 8. meni, da je nacionalna varnost temelj družbenega in gospodarskega razvoja, politične stabilnosti in prihodnosti Afganistana;

Četrtek, 26. november 2015

9. poziva afganistansko vlado, naj okrepi sodelovanje s pakistansko vlado; poudarja, da bi bilo tesnejše sodelovanje na področju varnosti in upravljanja v vzajemno korist in bi prispevalo k spodbujanju miru in stabilnosti v regiji;
10. poziva države članice in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj bodo še nadalje zavezane afganistanski vladi in naj jo podpirajo v boju proti upornikom;
11. ponovno izraža zavezanost prizadevanjem Afganistana, da izkorenini terorizem in skrajneže, ter meni, da so ta prizadevanja bistvena za regionalno in globalno stabilnost ter za izgradnjo vključujoče, stabilne, demokratične in uspešnejše države;
12. ostaja zavezan podpori afganistanski vladi v njenih prizadevanjih, da izvede ključne reforme, nadalje izboljša upravljanje in uresničevanje načela pravne države, da spodbuja spoštovanje človekovih pravic, tudi pravic žensk, se bori proti korupciji, preprodajalcem mamil, da izboljša fiskalno vzdržnost in poveča vključujočo gospodarsko rast; ugotavlja, da je ena od prednostnih nalog predsednika Ašrafa Ganija boj proti korupciji;
13. ponovno poudarja, da v teh kritičnih razmerah podpira afganistansko vlado in ljudstvo; opozarja na žrtve, ki so jih utrpeli afganistanske obrambne in varnostne sile od zaključka misije ISAF konec leta 2014; spodbuja vlado, naj si še nadalje prizadeva za povečanje učinkovitosti in operativne uspešnosti obrambnih in varnostnih sil, da se prebivalstvu zagotovita splošna varnost in stabilnost;
14. ostaja zelo zaskrbljen zaradi slabšanja stanja na področju človekovih pravic in varnostnih razmer v Afganistanu, zlasti zaradi posledic, ki bi jih te razmere lahko imele za pravice žensk, verske in etnične manjšine, zagovornike človekovih pravic in novinarje;
15. opozarja na prelomni zakon o odpravi nasilja nad ženskami iz leta 2009 ter poziva oblasti, naj več pozornosti in sredstev namenijo varnosti zagovornikov človekovih pravic, ki so v nevarnosti ali ogroženi;
16. poziva afganistansko vlado, naj sprejme izvedbeni načrt za afganistanski nacionalni akcijski načrt št. 1325, ki vključuje zahtevo, da ženske sodelujejo v vseh fazah mirovnih pogajanj;
17. opozarja na zaveze afganistanske vlade do mednarodne skupnosti v zvezi s pravicami in zaščito etničnih, jezikovnih, verskih in drugih manjšin;
18. močno obsoja nedavne napade talibanov v Kunduzu ter obžaluje žrtve med civilnim prebivalstvom in afganistanskimi nacionalnimi obrambnimi in varnostnimi silami; podpira neodvisno preiskavo o napadih na Zdravnike brez meja v bolnišnici v Kunduzu ter poziva, naj se spoštuje nevtralnost bolnišnic in zdravstvenih objektov;
19. ponovno poudarja, da je še toliko bolj nujno, da si afganistanska vlada in vsi partnerji v regiji resnično prizadevajo za prenehanje spopadov in zagotovitev stabilnega okolja; ponovno poudarja, da ostaja pogoj za vzdržno in trajno rešitev razmer mirovni proces, ki ga bo Afganistan vodil in zanj prevzel odgovornost;
20. pozdravlja sklep, da se v Bruslju leta 2016 skliče celovita ministrska konferenca o Afganistanu kot dokaz, da se mednarodna skupnost zavzema za stabilnost in razvoj države; pričakuje, da bo konferenca oblikovala okvir za afganistansko vlado in donatorje do leta 2020, in sicer ob konkretnih obvezah afganistanske vlade in mednarodne skupnosti;
21. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu Afganistana.

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0413

Kambodža

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o političnih razmerah v Kambodži (2015/2969(RSP))

(2017/C 366/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Kambodži,
- ob upoštevanju lokalne izjave EU z dne 27. oktobra 2015 o razmerah v Kambodži,
- ob upoštevanju izjave o Kambodži, ki jo je 17. novembra 2015 podal tiskovni predstavnik generalnega sekretarja Združenih narodov,
- ob upoštevanju izjave za javnost, ki jo je 30. oktobra 2015 podala Ravina Shamdasani, predstavnica visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice,
- ob upoštevanju izjav posebne poročevalke Združenih narodov o razmerah na področju človekovih pravic v Kambodži profesorice Rhone Smith z dni 24. septembra 2015 in 23. novembra 2015,
- ob upoštevanju poročila posebne poročevalke o razmerah na področju človekovih pravic v Kambodži z dne 20. avgusta 2015,
- ob upoštevanju resolucije Sveta Združenih narodov za človekove pravice z dne 2. oktobra 2015 o Kambodži,
- ob upoštevanju izjave predstavnika Evropske službe za zunanje delovanje z dne 15. julija 2015 o zakonu o združevanju in nevladnih organizacijah v Kambodži,
- ob upoštevanju izjave posebnega poročevalca Združenih narodov za pravico do mirnega zbiranja in združevanja z dne 22. junija 2015,
- ob upoštevanju sklepnih ugotovitev odbora Združenih narodov za človekove pravice z dne 27. aprila 2015 o drugem rednem poročilu o Kambodži,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah z dne 10. decembra 1948,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966,
- ob upoštevanju smernic EU o zagovornikih človekovih pravic iz leta 2008,
- ob upoštevanju sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Kraljevino Kambodžo iz leta 1997,
- ob upoštevanju 35. člena kamboške ustave, ki zagotavlja pravico do svobodnega združevanja in pravico do dejavne udeležbe v političnem, gospodarskem, družbenem in kulturnem življenju v državi,
- ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,

A. ker so kamboške oblasti 13. novembra 2015 izdale nalog za prijete Sama Rainsyja, voditelja glavne kamboške opozicijske Stranke narodne rešitve (CNRP), ki je trenutno v tujini; ker mu je narodna skupščina 16. novembra 2015 odvzela članstvo, tako da ne uživa več parlamentarne imunite, kar pomeni, da ga lahko ob vrnitvi v državo aretirajo zaradi sedem let stare obtožbe v zvezi z razžalitvijo;

Četrtek, 26. november 2015

- B. ker je sodišče 20. novembra 2015 Sama Rainsyja povabilo na zaslišanje, predvideno 4. decembra 2015, v zvezi s sporočilom, ki ga je na njegovi Facebookovi strani objavil opozicijski senator Hong Sok Hur, ta pa je od avgusta 2015 v priporu, saj je bil po objavi videoposnetka na Rainsyjevi Facebookovi strani, ki je vseboval domnevno lažen dokument o mejni pogodbi z Vietnamom iz leta 1979, obtožen potvarjanja in hujskaštva;
- C. ker je skupina provladnih protestnikov v Phnom Penhu 26. oktobra 2015 brutalno napadla poslanca opozicijske stranke CNRP Nhaja Čamruena in Konga Sakpheo ter ogrozila varnost zasebnega bivališča prvega podpredsednika narodne skupščine; ker naj bi policija in druge državne varnostne sile po poročanjih napade le opazovale;
- D. ker je bil podpredsednik opozicijske stranke Kem Sokha 30. oktobra 2015 odpoklican s položaja prvega podpredsednika narodne skupščine, kar je na zasedanju, ki ga je stranka CNRP bojkotirala, odločila vladajoča Kamboška ljudska stranka (CPP); ker je bila dodelitev položaja prvega podpredsednika skupščine stranki CNRP ena od glavnih ugodnosti, ki jih vladajoča stranka CPP julija 2014 odstopila tej opozicijski stranki, da bi končala njeno enoletno bojkotiranje parlamenta po volitvah 2013;
- E. ker je predsednik vlade Hun Sen na oblasti že več kot 30 let, njegove varnostne sile pa uživajo imuniteto kljub hudim kršitvam človekovih pravic;
- F. ker 11 opozicijskih aktivistov prestaja zaporno kazen od sedmih do dvajsetih let, ker so sodelovali pri upor ali ga vodili;
- G. ker sta politični stranki v letu 2014 sklenili politično premirje, kar je vzbudilo upanje, da se bo začela nova faza konstruktivnega reševanja političnih razhajanj; ker je politično vzdušje v Kambodži kljub temu dogovoru še vedno napeto;
- H. ker je pravica do svobode izražanja določena v 41. členu kamboške ustave, pravica do politične udeležbe pa v 35. členu;
- I. ker so si državne oblasti z nedavno razglasitvijo zakona o združevanju in nevladnih organizacijah navkljub glasnim kritikam civilne družbe in mednarodne skupnosti zagotovile samovoljna pooblastila, da onemogočijo in blokirajo ustanavljanje organizacij za varstvo človekovih pravic, kar je že začelo ovirati delo na tem področju v Kambodži in onemogoča dejavnosti civilne družbe;
- J. ker je posebni poročevalec Združenih narodov za pravico do mirnega zbiranja in združevanja izjavil, da je bila kamboška civilna družba izključena iz procesa priprave zakona o združevanju in nevladnih organizacijah;
- K. ker je kamboška vlada 13. novembra 2015 potrdila osnutek zakona o sindikatih;
- L. ker je EU največja partnerica Kambodže v smislu razvojne pomoči, za kar so bila za obdobje 2014–2020 odobrena nova sredstva v višini 410 milijonov EUR; ker EU podpira široko paleto pobud s področja človekovih pravic, ki jih izvajajo kamboške nevladne organizacije in druge organizacije civilne družbe; ker je Kambodža močno odvisna od razvojne pomoči;
1. je zelo zaskrbljen zaradi zaostrovanja ozračja za opozicijske politike in aktiviste ter za aktiviste na področju človekovih pravic, socialnih vprašanj in okolja v Kambodži ter obsoja vsa nasilna dejanja in politično motivirane obtožbe, kazni in obsodbe opozicijskih politikov, aktivistov in zagovornikov človekovih pravic v tej državi;

Četrtek, 26. november 2015

2. poziva kamboške oblasti, naj umaknejo nalog za prijetje opozicijskega voditelja Sama Rainsyja in prekličejo vse obtožbe zoper člane narodne skupščine in senata iz stranke CNRP, med katerimi je tudi senator Hong Sok Hour, ter zoper aktiviste in organizatorje iz te stranke, da bodo lahko delovali svobodno in brez strahu pred prijetjem ali kazenskim pregonom, in naj prenehajo zlorabljati sodišča v politične namene in preganjati ljudi na podlagi politično motiviranih in potvorjenih obtožb;
3. poziva narodno skupščino, naj Samu Rainsyju vrne poslansko mesto in s tem parlamentarno imuniteto;
4. poziva kamboško vlado, naj prizna legitimno in koristno vlogo civilne družbe, sindikatov in politične opozicije pri zagotavljanju splošnega gospodarskega in političnega razvoja države;
5. spodbuja vlado, naj si prizadeva za krepitev demokracije in načela pravne države in naj spoštuje človekove pravice in temeljne svoboščine, kar med drugim pomeni, naj v celoti spoštuje ustavne določbe v zvezi s pluralnostjo ter svobodo združevanja in izražanja;
6. opozarja, da je okolje demokratičnega dialoga brez groženj bistveno za politično stabilnost, demokracijo in miroljubno družbo v tej državi, in poziva vlado, naj sprejme vse potrebne ukrepe, da bo zagotovila varnost vsem demokratično izvoljenim predstavnikom Kambodže ne glede na politično pripadnost;
7. ugotavlja, da je t. i. kultura dialoga med voditeljema strank CPP in CNRP vzbudila upanje, da je kamboška demokracija na dobri poti; poziva kamboško vlado in opozicijo, naj sodelujeta v resnem in smiselnem dialogu;
8. poziva vlado, naj poskrbi, da se bodo nedavni brutalni napadi pripadnikov oboroženih sil na dva poslanca narodne skupščine iz stranke CNRP in primeri, ko sta vojska in policija prekomerno uporabili silo, da bi zatrli demonstracije, stavke in družbene nemire, v celoti in nepristransko raziskali ob udeležbi Združenih narodov ter da bodo vsi storilci odgovarjali za svoja dejanja;
9. poziva vlado, naj zakon o združevanju in nevladnih organizacijah razveljavi, saj so z njegovo razglasitvijo državne oblasti pridobile samovoljna pooblastila, da onemogočijo in blokirajo ustanavljanje organizacij na področju varstva človekovih pravic, kar je že začelo ovirati delo na tem področju v Kambodži;
10. poziva vlado in parlament, naj zagotovita resnično posvetovanje z vsemi, na katere vpliva nova zakonodaja, kot so zakoni o sindikatih, kibernetiskih kriminaliteti in telekomunikacijah, in naj poskrbita, da bodo besedila zakonov zagotovo skladna z obveznostmi in zavezami na področju človekovih pravic, ki jih ima ta država na podlagi svojega in mednarodnega prava;
11. poziva kamboško vlado, naj konča samovoljna pridržanja in sumljiva izginotja ter naj organizacijam s področja prostovoljstva in človekovih pravic dovoli svobodno delovanje; poziva jo tudi, naj opravi temeljito preiskavo izginotja Khema Sapatha;
12. poziva ustrezne vladne organe, naj prenehajo preganjati zagovornike človekovih pravic na podlagi drugih veljavnih zakonov zaradi njihovega dela na področju človekovih pravic in naj nemudoma brezpogojno izpustijo vse, ki so v zaporu zaradi politično motiviranih in potvorjenih obtožb;
13. poziva države članice, visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj v skladu s strateškim okvirom EU za človekove pravice in demokracijo nemudoma začnejo obravnavati navedene pomisleke in priporočila s kamboškimi oblastmi;
14. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, sekretariatu Združenja držav jugovzhodne Azije, Svetu Združenih narodov za človekove pravice ter vladi in narodni skupščini Kraljevine Kambodže.

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0414

Svoboda izražanja v Bangladešu**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o svobodi izražanja v Bangladešu (2015/2970(RSP))**

(2017/C 366/12)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Bangladešu, zlasti z dne 21. novembra 2013 o Bangladešu: človekove pravice in prihodnje volitve ⁽¹⁾, z dne 18. septembra 2014 o kršitvah človekovih pravic v Bangladešu ⁽²⁾ in z dne 16. januarja 2014 o nedavnih volitvah v Bangladešu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 11. decembra 2012 o strategiji digitalne svobode v zunanji politiki EU ⁽⁴⁾ in z dne 13. junija 2013 o svobodi tiska in medijev po svetu ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o sodelovanju med Evropsko skupnostjo in Ljudsko republiko Bangladeš o partnerstvu in razvoju iz leta 2001,
- ob upoštevanju izjav tiskovne predstavnice Evropske službe za zunanje delovanje z dne 1. aprila 2015 in 9. avgusta 2015 o umoru blogerjev v Bangladešu,
- ob upoštevanju izjave strokovnjakov OZN z dne 7. avgusta 2015, v kateri so obsodili umor blogerja Niloja Nila,
- ob upoštevanju izjave visokega komisarja OZN za človekove pravice Zejda Rada Al Huseina z dne 5. novembra 2015, v kateri je pozval Bangladeš, naj bolje zaščiti pisatelje, založnike in druge ljudi, ki jim grozijo skrajneži v tej državi,
- ob upoštevanju izjave delegacije EU v Bangladešu z dne 11. februarja 2015,
- ob upoštevanju izjave tiskovne predstavnice Evropske službe za zunanje delovanje z dne 9. aprila 2015 o bližnji usmrtitvi Muhamada Kamaruzamana v Bangladešu,
- ob upoštevanju izjave delegacije EU v Bangladešu z dne 29. oktobra 2014 o smrtni kazni v tej državi,
- ob upoštevanju predhodnih ugotovitev posebnega poročevalca OZN o svobodi veroizpovedi ali prepričanja z dne 9. septembra 2015, potem ko je obiskal Bangladeš,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo z dne 20. julija 2015,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah iz leta 1966, ki ga je podpisal tudi Bangladeš, zlasti člena 19,
- ob upoštevanju Deklaracije OZN o zagovornikih človekovih pravic,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0516.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0024.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0045.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0470.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0274.

Četrtek, 26. november 2015

- ob upoštevanju smernic EU glede svobode izražanja na spletu in drugje z dne 12. maja 2014,
 - ob upoštevanju smernic EU za spodbujanje in varstvo svobode veroizpovedi ali prepričanja z dne 24. junija 2013,
 - ob upoštevanju smernic EU o zagovornikih človekovih pravic,
 - ob upoštevanju členov 135(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker je v skladu s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah svoboda izražanja, vključno s svobodo tiska in medijev, nepogrešljiv steber demokratične, pluralistične in odprte družbe;
- B. ker je spodbujanje in zaščita svobode veroizpovedi ali prepričanja ena bistvenih prednostnih nalog politike EU na področju človekovih pravic, ki vključuje popolno podporo načelu nediskriminacije in enake zaščite ljudi z neteističnim ali ateističnim prepričanjem;
- C. ker je Bangladeš v zadnjih letih dosegel pomemben napredek, zlasti pri uresničevanju razvojnih ciljev tisočletja; ker ima EU dobre, dolgoletne odnose z Bangladešem, tudi v okviru sporazuma o sodelovanju za partnerstvo in razvoj;
- D. ker so v bangladeški ustavi, sprejeti leta 2014, zapisane temeljne svoboščine, tudi svoboda izražanja;
- E. ker so v Bangladešu še vedno razširjene kršitve temeljnih svoboščin in človekovih pravic, vključno z nasiljem in spodbujanjem k njemu, sovražnimi govori, nadlegovanjem, ustrahovanjem in cenzuro, uperjenimi proti novinarjem in blogerjem; ker je ta država na svetovni lestvici svobode tiska med 180 državami na 146. mestu;
- F. ker so se povečale napetosti med posvetnimi in verskimi silami in ker je naraslo nasilje proti osebam, ki izražajo nestrinjanje; ker fundamentalistične nacionalistične islamske skupine skrajnežev, zlasti skupina Ansarulah Bangla Team, že leta objavljajo seznam za likvidacijo oseb, za katere menijo, da kritizirajo islam, **na katerem je tudi dobitnica nagrade Saharova Taslima Nasrin**, in pozivajo k usmrtitvam posvetnih blogerjev in pisateljev ter skoraj nekaznovano izvajajo brutalne umore;
- G. ker so 31. oktobra 2015 z mačetami brutalno umorili založnika pri založbi Džagriti Prokašoni v njegovi pisarni v Daki; ker so istega dne napadli in ranili še enega založnika in dva pisatelja, drugi pa še vedno prejemajo grožnje;
- H. ker je bilo letos v Bangladešu umorjenih najmanj pet posvetnih blogerjev in novinarjev (Niladri Čaterdži, z drugim imenom Niloj Nil, Fajsal Arefin Dipan, Ananta Bidžoj Das, Vašikur Rahman Babu in Abhidžit Roj), ker so uveljavljali svojo temeljno pravico do svobode govora o političnih, družbenih in verskih vprašanjih; ker so odgovornost za več ubojev prevzele islamske skupine skrajnežev;
- I. ker je bil leta 2013 umorjen ugledni bloger Ahmed Radžip Hajder, leta 2014 pa univerzitetni profesor A. K. M. Šafjul Islam; ker so številni drugi blogerji prejeli smrtno grožnje v družbenih medijih – na Facebooku so bili objavljeni seznamami za likvidacijo posvetnih pisateljev – ali preživeli poskuse atentatov, več pa jih je prenehalo pisati ali so pobegnili iz države;
- J. ker je predsednica vlade Šejk Hasina obsodila te uboje in izjavila, da je njena vlada zavezana boju proti terorizmu in nasilnemu ekstremizmu; ker je napovedala, da bodo organi pregona vodili politiko ničelne tolerance za kršitve človekovih pravic, in sprejela zakon o policijski reformi, ki bo predpisoval kodeks ravnanja; ker je kljub temu podprla, da vlada odvzame prostost posvetnim blogerjem in da se ustanovi obveščevalna komisija, ki bo v družbenih medijih iskala potencialno bogokletne vsebine;

Četrtek, 26. november 2015

- K. ker je bangladeška vlada avgusta 2014 uvedla novo medijsko politiko, ki še naprej vzbuja pomisleke glede svobode izražanja; ker v okviru te politike omejuje svobodo medijev, na primer s prepovedjo govora, ki je uperjen proti državi, smeši nacionalno ideologijo ali ni skladen z bangladeško kulturo, in z omejevanjem poročanja o brezvladju, uporih in nasilju; ker bangladeška vlada vse bolj zatira družbene medije z začasno ali popolno onesposobitvijo interneta ter aplikacij Facebook, WhatsApp, Viber in Messenger;
- L. ker je bilo v zadnjih mesecih več novinarjev aretiranih in obsojenih zaradi kršenja zakona o informacijski in komunikacijski tehnologiji, v katerem so med kaznivimi dejanji tudi žaljive in protidržavne publikacije;
- M. ker je leta 2014 zaradi uvedbe neupravičenih zakonov zaskrbnjujoče naraslo nadlegovanje; ker se je 13 oseb, zaposlenih v medijih, znašlo v postopku zaradi nespoštovanja, kar je prispevalo k splošnemu vzdušju strahu in ustrahovanja ter spodbudilo samocenzuro;
- N. ker je bil 16. avgusta 2015 aretiran novinar Probir Sikdar, lastnik spletnega časopisa Uttaradhikar Ekattor News, saj naj bi na Facebooku domnevno žalil vladnega ministra; ker je bil 18. avgusta 2015 aretiran predsednik Bangladeškega zveznega sindikata novinarjev Šokat Mahmud, ker naj bi 23. januarja 2015 povzročil napad na avtobus s požigom; obtožen je bil v treh zadevah, povezanih z domnevnim napadom;
- O. ker je nekaj članov opozicijskih strank v zadnjih letih izginilo v nepojasnjenih okoliščinah;
- P. ker EU nasprotuje uporabi smrtnih kazni v vseh primerih in pod kakršnimi koli pogoji ter nenehno poziva k njeni odpravi povsod po svetu;
- Q. ker sta bila 21. novembra 2015 dva visoka voditelja bangladeške opozicije usmrčena zaradi vojnih zločinov, zagrešenih leta 1971 med vojno za neodvisnost s Pakistanom, potem ko je bila zavrnjena še njuna zadnja prošnja za pomilostitev;
- R. ker je bil 18. novembra 2015 ustreljen italijanski duhovnik in zdravnik Piero Arolari; ker je bil 28. septembra 2015 umorjen italijanski humanitarni delavec Cesare Tavella, 3. oktobra 2015 pa japonski socialni delavec Kunio Hoši; ker so za te umore odgovornost prevzeli bojovníki Islamske države, tako kot tudi za bombne napade med procesijo ob praznovanju ašure v glavnem svetišču šiitskih muslimanov v Daki 24. oktobra 2015, v katerih je bil ubit najstnik, na desetine pa je bilo ranjenih;
- S. ker je vlada predlagala osnutek zakona o urejanju tujih donacij (prostovoljnih dejavnosti), ki naj bi urejal dejavnosti in financiranje skupin, ki prejemajo donacije iz tujine;
1. obsoja vse pogostejše napade islamskih skrajnežev na posvetne pisatelje, blogerje, verske manjšine in tuje humanitarne delavce; obžaluje izgubo življenj in žrtvam ter njihovim družinam izreka iskreno sožalje;
 2. poziva bangladeške oblasti, naj še naprej obsojajo grozljiva neprenehna dejanja proti svobodi izražanja in naj si dejavno prizadevajo za takojšnji konec vseh nasilnih dejanj, nadlegovanja, ustrahovanja in cenzure proti novinarjem, blogerjem in civilni družbi;
 3. izraža globoko zaskrbljenost, ker so v Bangladešu razmere na področju uveljavljanja pravice do svobodnega izražanja vse slabše in spremljajo širjenje verskega fundamentalizma, nestrpnosti in ekstremističnega nasilja; poziva bangladeške oblasti, naj okrepijo prizadevanja, da bi bolje zaščitile aktiviste in novinarje; poziva vse politične stranke in njihove voditelje, naj nedvoumno in brez zadržkov obsodijo ekstremistično nasilje ter podprejo pravico do svobodnega izražanja;

Četrtek, 26. november 2015

4. opominja pristojne bangladeške organe na njihove domače in mednarodne pravne obveznosti, tudi na dolžnost, da zagotovijo varnost in zaščito vseh državljanov, ne glede na njihovo politično ali versko prepričanje, ter uveljavljanje svobode izražanja in svobode tiska v državi brez samovoljnih omejitev in cenzure;
5. poziva bangladeške oblasti, naj zagotovijo izvedbo neodvisnih preiskav in pojasnilo za izginotja članov opozicijskih strank v zadnjih nekaj letih, zlasti v mesecih pred volitvami januarja 2014 in po njih;
6. poziva bangladeške oblasti, naj preprečijo nekaznovanje in storijo vse, kar je v njihovi moči, da bi identificirale napadalce in jih privedle pred sodišče; v ta namen naj začnejo neodvisne, verodostojne in pregledne preiskave ter zagotovijo pravična sojenja brez uporabe smrtne kazni;
7. ugotavlja, da si oblasti prizadevajo za aretacijo oseb, povezanih z umori Abhidžita Roja, Vašikurja Rahmana Babuja in Niladrija Čaterdžija; pozdravlja napredek, dosežen pri kazenskih preiskavah smrti italijanskega državljana Cesareja Tavelle in japonskega državljana Kunia Hošija;
8. poziva bangladeško vlado, naj sprejme potrebne ukrepe, da ne bo prišlo do še več ubojev, in naj dejansko zaščiti pisatelje, založnike in druge žrtve groženj, ne le s fizičnim varovanjem, posebej namenjenim osebam, ki so potencialne tarče napadov, temveč tudi z javnimi razpravami, v katerih se bodo obsodile vse vrste ekstremističnih stališč;
9. poziva bangladeške oblasti, naj ponovno vzpostavijo popolno neodvisnost medijev, umaknejo vse obtožbe proti založnikom in novinarjem, ki so objavljali do vlade kritično vsebino, omogočijo takojšnje ponovno odprtje vseh zaprtih medijskih hiš in nemudoma omogočijo poln in neoviran dostop do vseh vrst publikacij, tudi elektronskih;
10. poziva bangladeške oblasti, naj nemudoma izpolnijo svoje zaveze in izvajajo Akcijski načrt ZN za varnost novinarjev in vprašanje nekaznovanosti, sprejet 2013;
11. poziva bangladeške oblasti, naj zagotovijo neodvisnost in nepristranskost sodnega sistema ter spremenijo zakon o informacijski in komunikacijski tehnologiji in zakon o kibernetiki in varnosti iz leta 2015, da bi ju uskladili z mednarodnimi standardi svobodnega govora in bi se opustila kriminalizacija „protidržavnih“ publikacij;
12. je zelo zaskrbljen zaradi pogostih primerov etnično in versko motiviranega nasilja, zlasti pa nasilja na podlagi spola nad ženskami in osebami LGBTI; poziva bangladeško vlado ter verske organizacije in njihove voditelje, naj se podajo v proces sprave; prav tako jo poziva, naj se zavzema, da bodo krivci za tovrstno nasilje privedeni pred sodišče; poleg tega vlado poziva, naj nudi potrebno zaščito in jamstva manjšinam, kot so šiitski muslimani, ahmadijci, hindujci, budisti in kristjani, pa tudi Biharci;
13. ugotavlja, da je osnutek zakona o urejanju tujih donacij (prostovoljnih dejavnosti) iz leta 2014 vodil do nekaj primerov, v katerih je vlada izvajala samovoljen nadzor nad legitimnimi organizacijami civilne družbe; poziva bangladeške oblasti, naj to zakonodajo revidirajo, da v prihodnje ne bi več prihajalo do takih primerov;
14. poziva bangladeške oblasti, naj nemudoma izpolnijo svoje zaveze in izvajajo Akcijski načrt ZN za varnost novinarjev in vprašanje nekaznovanosti, sprejet 2013;
15. zahteva, naj bangladeška vlada mednarodnim nevladnim organizacijam dovoli delovati v državi in zagotovi, da bodo lahko vse skupine zagovornikov človekovih pravic in druge skupine civilne družbe delale v vzdušju brez strahu in zatiranja;
16. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, delegacijo EU v Bangladešu in delegacije držav članic, naj pozorno spremljajo razmere na področju človekovih pravic in politične razmere v Bangladešu ter uporabijo vse razpoložljive instrumente, tudi evropski instrument za demokracijo in človekove pravice;

Četrtek, 26. november 2015

17. poziva EU, naj v skladu s strateškim okvirom o človekovih pravicah in demokraciji nemudoma začne obravnavati pomisleke in priporočila z bangladeškimi oblastmi;
 18. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, visokemu komisarju Združenih narodov za človekove pravice, generalnemu sekretarju Združenih narodov ter vladi in parlamentu Bangladeša.
-

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0415

Stanje izvajanja razvojne agende iz Dohe pred 10. ministrsko konferenco STO

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o stanju izvajanja razvojne agende iz Dohe pred 10. ministrsko konferenco STO (2015/2632(RSP))

(2017/C 366/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju deklaracije ministrske konference Svetovne trgovinske organizacije (STO) iz Dohe z dne 14. novembra 2001 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju deklaracije ministrske konference STO iz Hongkonga z dne 18. decembra 2005 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. aprila 2006 o oceni kroga pogajanj iz Dohe po ministrski konferenci STO v Hongkongu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. aprila 2008 z naslovom „Reformirani Svetovni trgovinski organizaciji naproti“ ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o razvojni agendi iz Dohe, zlasti z dne 9. oktobra 2008 ⁽⁵⁾, 16. decembra 2009 ⁽⁶⁾, 14. septembra 2011 ⁽⁷⁾ in 21. novembra 2013 ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju rezultatov devete ministrske konference, ki je potekala decembra 2013 na Baliju, zlasti sporazuma o olajševanju trgovine ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju končnega dokumenta, ki je bil soglasno sprejet 17. februarja 2015 na letnem zasedanju parlamentarne konference STO v Ženevi ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju izjav s srečanja vodij delegacij STO dne 17. junija 2015,
- ob upoštevanju razvojnih ciljev tisočletja Organizacije združenih narodov ⁽¹¹⁾,
- ob upoštevanju petega splošnega pregleda pomoči za trgovino, ki je potekal od 30. junija do 2. julija 2015 v Ženevi ⁽¹²⁾,
- ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,

A. ker se je krog pogajanj iz Dohe začel leta 2001 z namenom, da se ustvarijo nove trgovinske priložnosti, okrepijo večstranska trgovinska pravila in obravnavajo trenutna neravnovesja v sistemu trgovanja, in sicer tako, da se v središče pogajanj postavijo potrebe in interesi držav v razvoju, zlasti najmanj razvitih držav; ker navedeni cilji izhajajo iz prepričanja, da lahko večstranski sistem, ki temelji na bolj pravičnih in nepristranskih pravilih, prispeva k pravični in poštenim trgovini, usmerjeni h gospodarskemu razvoju vseh celin in k odpravljanju revščine;

⁽¹⁾ Ministrska konferenca STO iz leta 2001: deklaracija ministrske konference WT/MIN(01)/DEC/1 z dne 20. novembra 2001 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

⁽²⁾ Deklaracija ministrske konference iz Hongkonga WT/MIN(05)/DEC, sprejeta 18. decembra 2005 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min05_e/final_text_e.htm

⁽³⁾ UL C 293 E, 2.12.2006, str. 155.

⁽⁴⁾ UL C 259 E, 29.10.2009, str. 77.

⁽⁵⁾ UL C 9 E, 15.1.2010, str. 31.

⁽⁶⁾ UL C 286 E, 22.10.2010, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 51 E, 22.2.2013, str. 84.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2013)0511.

⁽⁹⁾ Deklaracija ministrske konference z Balija (WT/MIN(13)/DEC), sprejeta 7. decembra 2013 https://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/mc9_e/balideclaration_e.htm

⁽¹⁰⁾ <http://www.ipu.org/splz-e/trade15/outcome.pdf>

⁽¹¹⁾ <http://www.un.org/millenniumgoals/>

⁽¹²⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/devel_e/a4t_e/global_review15prog_e/global_review15prog_e.htm

Četrtek, 26. november 2015

- B. ker se EU nenehno zavzema za odločen večstranski pristop k trgovini, ki temelji na pravilih, obenem pa priznava, da bi lahko tudi dopolnjevalni pristopi, kot so dvostranski, regionalni in večstranski sporazumi, spodbujali odpiranje trgovine in gospodarski razvoj, zlasti z liberalizacijo in nadgradnjo pravil in disciplin na političnih področjih, ki jih STO obravnava v manjši meri, ter podpirati večstranski sistem, kadar so tovrstni sporazumi skladni z zahtevami STO, temeljijo na skupnih pravilih in ustvarjajo pogoje za morebitno večstransko sodelovanje v prihodnosti;
- C. ker so STO in pravila, navedena v sporazumih pod njenim okriljem, sicer izjemno pomembna, saj preprečujejo vsesplošni protekcionizem v pravem pomenu besede, ki se že od tridesetih let prejšnjega stoletja pojavlja kot odgovor na najresnejše finančne in gospodarske krize, pa je v poročilu STO iz novembra 2014 navedeno, da je bilo odpravljenih samo 282 od 1244 omejevalnih ukrepov, uvedenih od začetka krize leta 2008, in je zato treba okrepiti prizadevanja proti tovrstnim ukrepom; ker bi se zaradi neizvedene nadgradnje pravil lahko pojavili novi in inovativni načini zaščite domačih trgov in proizvajalcev;
- D. ker odprto in pravično večstransko trgovino bolj kot trgovinske tarifne ovire, ki se z napredovanjem globalizacije postopoma odpravljajo, ovirajo različne netarifne ovire;
- E. ker je pri odpiranju trgov vseeno pomembno upoštevati občutljivost nekaterih sektorjev, zlasti kmetijskega;
- F. ker bo Evropska unija z reformo skupne kmetijske politike prispevala k pričakovanim izidom kroga pogajanj iz Dohe;
- G. ker so rezultati devete ministrske konference iz leta 2013 sistemsko pomembni za organizacijo in zlasti za sporazum o olajševanju trgovine, ki je bil sklenjen na tej konferenci in ki je prvi večstranski sporazum, ki je bil sklenjen od ustanovitve STO leta 1995; ker je Evropska unija 5. oktobra 2015 ratificirala sporazum o olajševanju trgovine;
- H. ker iz nedavnih razprav o tem, kako napredovati pri izvajanju razvojne agende iz Dohe, izhaja, da je treba ponovno pregledati raven ambicioznosti, da bi zares dosegli rezultate pri vseh stebrih pogajanj, in da je treba pri tem pregledu v celoti upoštevati realno stanje sedanjega trgovinskega okolja;
- I. ker bo deseta ministrska konferenca STO (MC10) potekala od 15. do 18. decembra 2015 v Keniji in bo tovrstna konferenca prvič potekala v afriški državi; ker je EU še naprej močno zavezana razvojni agendi iz Dohe in priznava, da bo pomembno doseči politični sporazum o spodbujanju razvojne agende iz Dohe, če naj se zagotovi, da bo pogajalska funkcija STO osrednjega pomena pri nadaljnji liberalizaciji trgovine na svetovni ravni;
1. ponovno izraža svojo popolno zavezanost trajni vrednoti večstranskega sodelovanja in poziva k trgovinskemu programu, ki bo temeljil na prosti in pravični trgovini, ki bo koristila vsem, razvoj pa bi moral biti v osrčju njenega procesa;
2. poudarja, kako pomembno je v pogajanjih v celoti upoštevati posebne potrebe in interese držav v razvoju z nizkim dohodkom in najmanj razvitih držav; meni, da je treba jasno opredeliti države v razvoju z nizkim dohodkom in gospodarstva v vzponu; ponavlja, da je treba zagotoviti, da bo načelo posebne in različne obravnave sestavni del pogajanj in da bo odražalo različne stopnje gospodarskega razvoja članic STO, kot je določeno v 44. odstavku ministrske deklaracije iz Dohe; meni, da morajo biti smiselne določbe o posebni in različni obravnavi natančnejše, redno pregledane, njihov namen pa mora biti izpolnjevanje potreb tistih držav v razvoju in najmanj razvitih držav, katerih potrebe so največje; izreka pohvalo zgledu sporazuma o olajševanju trgovine pri udejanjanju načela posebne in različne obravnave v fazah izvajanja, kar bi lahko bil uporaben zgled pri pregledovanju in ciljnem usmerjanju določb o posebni in različni obravnavi;

Četrtek, 26. november 2015

3. podpira strukturno reformo STO, ki je potrebna za boljše zagotavljanje odprtega, pravičnega in nediskriminacijskega sistema trgovanja na podlagi skupnih pravil, ki se uporabljajo, ki v večji meri upošteva vlogo in interese različnih gospodarskih subjektov, kot so MSP, mikro podjetja in inovativna zagonska podjetja;
4. poudarja pomen nadaljnjih ukrepov na podlagi odločitev, sprejetih na deveti ministrski konferenci, da bi tako dosegli znatni napredek na deseti ministrski konferenci decembra 2015 v Nairobiju in tako hitro sklenili krog pogajanj iz Dohe;
5. meni, da je trgovinska liberalizacija pomembno orodje za zagotavljanje trajnostne gospodarske rasti in razvoja, vendar jo morajo spremljati ustrezne spremljajoče politike, ki zajemajo makro- in mikroekonomske ukrepe, pa tudi proračunsko preglednost, fiskalno politiko in enakost pri obdavčevanju, upravno poenostavitev, izobraževanje in usposabljanje, institucionalne reforme in socialno politiko, da bi kolikor mogoče povečali in bolje porazdelili koristi trgovinskih reform ter učinkovito izravnali vse negativne učinke;
6. opominja na peto konferenco za pregled pomoči za trgovino z naslovom Zmanjšanje stroškov trgovine za vključujočo, trajnostno rast, ki je potekala julija 2015 v Ženevi in ki se je zlasti osredotočala na izvajanje sporazuma o olajševanju trgovine;
7. poziva vse članice STO k hitri ratifikaciji in izvajanju tega sporazuma, tako da bo lahko začel veljati do začetka desete ministrske konference; meni, da bo ta sporazum prinesel precejšnje koristi vsem članicam STO, zlasti državam v razvoju in ustreznim gospodarskim akterjem, saj bo povečal preglednost in pravno varnost, zmanjšal upravne stroške in skrajšal carinske postopke, s tem pa bi bilo mogoče v celoti izkoristiti priložnosti, ki jih ponuja vse večja razširjenost regionalnih in svetovnih oskrbovalnih verig, mala in srednja podjetja pa bi lahko izkoristila prednosti bolj odprtih trgov; poudarja, da bi bilo treba državam v razvoju in najmanj razvitim državam še naprej zagotavljati gradnjo zmogljivosti in tehnično pomoč ter se osredotočati na enotne kontaktne točke in poenostavitev elektronske dokumentacije, da bi lahko te države povečale svojo proizvodno zmogljivost in izkoristile prednosti večjega deleža dodane vrednosti v svetovnih vrednostnih verigah;
8. spodbuja članice STO, naj proaktivno podprejo prizadevanja STO za vzpostavitev uspešnih in učinkovitih delovnih odnosov in poglobitev sodelovanja z drugimi mednarodnimi organizacijami, katerih delo vpliva na pogovore o svetovni trgovini, zlasti z Mednarodno organizacijo dela, Svetovno zdravstveno organizacijo ter OZN in njenimi agencijami in organi, na primer Konferenco OZN o trgovini in razvoju, Organizacijo za prehrano in kmetijstvo, Programom OZN za okolje, Programom OZN za razvoj in Okvirno konvencijo OZN o spremembi podnebja, pa tudi Mednarodnim denarnim skladom, Svetovno banko in OECD, da bi zagotovili vzajemno podporo in sinergije med trgovinskimi in netrgovinskimi vprašanji; podpira prizadevanja za sprejetje mednarodnih standardov in regulativno sodelovanje;
9. poziva k temeljitemu razmisleku o tem, kako bi v okviru pravil STO bolje obravnavali vprašanja netrgovinske narave, da bi članicam te organizacije omogočili uresničevanje legitimnih političnih ciljev, hkrati pa ne bi ovirali dostopa do trga; v zvezi s tem poudarja, da bi bilo treba odločno podpreti prizadevanja za sprejetje mednarodnih standardov in zagotoviti pomoč, ki jo potrebujejo države v razvoju, da bi izpolnile te standarde;
10. je prepričan, da lahko nezadostno razlikovanje med različnimi ravnmi gospodarskega razvoja in posebnimi potrebami držav v razvoju pomeni oviro pri sprejemanju učinkovitih ukrepov v korist tem državam v skladu s ciljem, izraženim v okviru kroga pogajanj iz Dohe, in lahko škoduje tistim državam v razvoju, katerih potrebe so največje; poziva naprednejše države v razvoju, naj že med trenutnim krogom pogajanj prevzamejo svoj delež odgovornosti in prispevajo v skladu s svojo stopnjo razvoja in konkurenčnostjo v sektorju; poudarja tudi, kako pomembna je uporaba učinkovitih meril za razlikovanje, ne zgolj z upoštevanjem rasti BNP, ampak tudi kazalcev, kot sta indeks gospodarske ranljivosti in indeks trgovine in razvoja;

Četrtek, 26. november 2015

11. meni, da je bistvenega pomena izpolniti razvojni mandat že dolgo trajajočega kroga pogajanj iz Dohe; zato poziva vse članice STO, naj ob upoštevanju končnega cilja preučijo vse razpoložljive možnosti, da bi bili doseženi rezultati ambiciozni, globalni, uravnoteženi in realistični;
 12. pozdravlja do sedaj doseženi napredek pri večstranskih pobudah, kot sta sporazum o okoljskem blagu in sporazum o informacijski tehnologiji, pa tudi pri pobudah, kot je sporazum o trgovini s storitvami; meni, da lahko večstranski sporazumi dopolnjujejo in spodbujajo večstranski pristop, pri čemer je končni cilj privabiti kritično maso članov in jih večstransko povezati;
 13. vztraja pri tem, da bi morala EU še naprej imeti vodilno vlogo pri spodbujanju oprijemljivega napredka pri tekočih pogajanjih STO, da bi v bližnji prihodnosti dokončno sklenili krog pogajanj o razvoju iz Dohe, s posredovanjem med različnimi stališči članic STO pa tudi pri olajševanju celovitega sodelovanja najmanj razvitih držav v svetovni trgovini;
 14. poudarja bistveni pomen STO pri svetovni trgovini, ki temelji na predpisih, ter pri izvajanju in uveljavljanju zavezujočih obvez in reševanju trgovinskih sporov, pa tudi njen edinstven prispevek k spodbujanju večje preglednosti in medsebojnih pregledov, zlasti prek mehanizma za pregled trgovinske politike;
 15. poziva Komisijo in Svet, naj zagotovita, da bo Parlament še naprej tesno vključen v priprave na deseto ministrsko konferenco, da bo redno prejemal obvestila in da se bo po potrebi med ministrsko konferenco z njim posvetovalo; poziva Komisijo, naj pri drugih članicah STO še naprej zagovarja povečanje pomena parlamentarne razsežnosti STO;
 16. poziva članice STO, naj okrepijo parlamentarno razsežnost te organizacije in tako zagotovijo demokratično legitimnost in preglednost; v zvezi s tem poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo imeli poslanci boljši dostop do trgovinskih pogajanj in bodo vključeni v oblikovanje in izvajanje odločitev STO ter da se bo izvajal ustrezen nadzor nad trgovinskimi politikami v dobrobit njihovih državljanov;
 17. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter generalnemu direktorju STO.
-

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0416

Pristop Ekvadorja k trgovinskemu sporazumu med EU ter Kolumbijo in Perujem

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o pristopu Ekvadorja k trgovinskemu sporazumu med EU in njenimi državami članicami ter Kolumbijo in Perujem (2015/2656(RSP))

(2017/C 366/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju, da so se 17. julija 2014 končala pogajanja med Evropsko unijo in Ekvadorjem o pristopu te države k trgovinskemu sporazumu, sklenjenemu med Evropsko unijo ter Kolumbijo in Perujem,
 - ob upoštevanju, da je bil protokol, po katerem bo za Ekvador tako kot za njegovi sosedi Kolumbijo in Peru veljal preferencialni trgovinski režim z EU, parafiran 12. decembra 2014,
 - ob upoštevanju svojega stališča v prvi obravnavi z dne 17. decembra 2014 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o tarifni obravnavi za uvoz blaga s poreklom iz Ekvadorja ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje zakonodajne resolucije z dne 11. decembra 2012 o osnutku Sklepa Sveta o sklenitvi Trgovinskega sporazuma med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter Kolumbijo in Perujem na drugi strani ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svojega stališča v prvi obravnavi z dne 11. decembra 2012 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o izvajanju dvostranske zaščitne klavzule in stabilizacijskega mehanizma za banane iz Sporazuma o prosti trgovini med Evropsko unijo ter Kolumbijo in Perujem ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. junija 2012 o trgovinskem sporazumu EU s Kolumbijo in Perujem ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 5. maja 2010 o strategiji EU za odnose z Latinsko Ameriko ⁽⁵⁾ in z dne 21. oktobra 2010 o trgovinskih odnosih Evropske unije z Latinsko Ameriko ⁽⁶⁾,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je pristop Ekvadorja k trgovinskemu sporazumu s Kolumbijo in Perujem še en odločilen korak v smeri zaveznitva s pomembnimi, podobno mislečimi in hitro rastočimi državami v regiji, ki se vse bolj obrača k Aziji in območju Tihega oceana;
- B. ker besedilo Protokola o pristopu Ekvadorja k trgovinskemu sporazumu s Kolumbijo in Perujem ustreza ambicijam EU in Ekvadorja, saj upošteva asimetrični odnos pri ponudbah za dostop do trga za Ekvador in ga usklajuje z vsebino sporazuma, hkrati pa v celoti vključuje posebne prilagoditve, za katere je zaprosil Ekvador;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2014)0087.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0481.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0480.

⁽⁴⁾ UL C 332 E, 15.11.2013, str. 52.

⁽⁵⁾ UL C 81 E, 15.3.2011, str. 54.

⁽⁶⁾ UL C 70 E, 8.3.2012, str. 79.

Četrtek, 26. november 2015

C. ker je ekvadorska vlada v zadnjih osmih letih vložila 40,8 milijarde USD v socialni sektor, tj. v dostop do izobraževanja, zdravstva in socialne varnosti, s posebnimi programi za najbolj ranljive skupine, kot so otroci, starejši in invalidi;

1. pozdravlja zaključek pogajanj z Ekvadorjem o protokolu za njegov pristop k trgovinskemu sporazumu med Evropsko unijo, Kolumbijo in Perujem, pri čemer priznava pomembne koristi, ki jih to prinaša za izvoz Ekvadorja v EU, še posebej ob upoštevanju tega, da ne uživa več ugodnosti enostranskega splošnega sistema preferencialov EU; spodbuja, da sporazum začne čim prej in v celoti veljati in se izvajati, kar bo zagotovilo varstvo državljanov in okolja na najvišji ravni; meni, da se bodo s tem sporazumom povečale in diverzificirale trgovina in naložbe na obeh straneh, da bo deloval kot pomembna gonilna sila za gospodarski in socialni razvoj in prispeval k zmanjševanju revščine in neenakosti;

2. opozarja, da je Parlament, preden je 11. decembra 2012 odobril trgovinski sporazum, v svoji prej omenjeni resoluciji z dne 13. junija 2012 andski državi pozval, naj zagotovi pregleden in zavezujoč časovni načrt glede človekovih in okoljskih pravic ter pravic delavcev, njuni vladi pa, naj še pred odobritvijo Parlamenta pripravi akcijske načrte o trajnostnem razvoju; odločno poziva vse partnerice, naj si prizadevajo za učinkovito izvajanje pripravljenih akcijskih načrtov o človekovih in okoljskih pravicah ter pravicah delavcev;

3. poudarja, kako pomembno je, da Ekvador zagotovi skladnost svojih politik s svojimi zavezami v okviru STO in trgovskega sporazuma ter popolno preglednost in obširno posvetovanje z deležniki pred njihovim sprejetjem; zato poziva Ekvador, naj brez nadaljnega odlašanja obravnava preostale ugotovljene ovire za dostop do trga;

4. želi Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje spomniti na vlogo, ki jo morata prevzeti za učinkovito izvajanje akcijskih načrtov; želi spomniti Komisijo, da bi morala na primeren način obveščati Parlament o uporabi teh akcijskih načrtov in sprejetih ukrepov za njihovo izvajanje;

5. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj Parlamentu predložita celovito poročilo o ukrepih, ki jih Komisija sprejme s pomočjo programov sodelovanja, zlasti v zvezi z izobraževanjem, usposabljanjem, regulativnim sodelovanjem in vzpostavitvijo socialno-ekonomskih možnosti za najbolj prikrajšane sloje družbe, ter s spodbujanjem napredka na področju demokracije, spoštovanja človekovih pravic in pravic delavcev ter varstva okolja; poziva Komisijo, naj v zvezi s tem v celoti uporabi instrument za razvojno sodelovanje in evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR);

6. odločno poziva vlado Ekvadorja, naj se seznani z akcijskimi načrti Kolumbije in Peruja ter sprejme podobne ukrepe, saj je to priložnost za izboljšanje splošnih življenjskih razmer prebivalstva, tudi na področju človekovih pravic, pravic delavcev in okolja;

7. poudarja, da so človekove pravice in demokracija bistveni elementi splošnega odnosa med EU in andskimi državami; zato poziva vse partnerice, naj spodbujajo vse pravice in svoboščine, zagotovljene z mednarodnim pravom, in poskrbijo za to, da bodo v celoti in splošno zagotovljene;

8. poudarja, da je gospodarstvo Ekvadorja v zadnjih nekaj letih doseglo močno gospodarsko rast, in priznava, da je bila gospodarska rast vključujoča; poudarja, da sta se neposredno zaradi nje zmanjšali revščina, zlasti skrajna, in neenakost, obseg srednjega razreda pa povečal; pozdravlja, da se je po najnovejših podatkih Svetovne banke stopnja revščine v Ekvadorju med letoma 2006 in 2014 zmanjšala s 37,6 % na 22,5 %, stopnja skrajne revščine pa s 16,9 % na 7,7 %;

9. izraža pohvalo ekvadorski vladi, ker je v zadnjih osmih letih vložila več kot 40 milijard USD v socialni sektor; spodbuja Ekvador, naj nadaljuje s svojimi uspešnimi naprednimi socialnimi politikami in politikami trajnostnega razvoja;

Četrtek, 26. november 2015

10. je seznanjen z večjimi naložbami Ekvadorja v zadnjih letih; ponovno potrjuje, da podpira vse zakonodajne in nezakonodajne ukrepe, ki so jih sprejele vlada in lokalne oblasti v Ekvadorju za boj proti revščini, neenakosti, vsem oblikam nasilja, nekaznovanju, korupciji in organiziranemu kriminalu, zlasti neupravičenemu prometu s prepovedanimi drogami, in njihove ukrepe, s katerimi bodo zagotovile ustrezno varstvo pravic delavcev in ranljivih oseb in skupin, kot so otroci, ženske, manjšine in domorodna ljudstva, za uresničitev trajnostnega in vključujočega socialnega in gospodarskega razvoja; poziva Ekvador, naj si v zvezi s pravicami otrok še naprej prizadeva za zagotavljanje dostopa do izobraževanja in boj proti delu otrok in svoja prizadevanja okrepi;

11. poziva Komisijo, naj preuči težave glede združljivosti, do katerih prihaja zaradi različnih določb o pravilih o poreklu ter o sanitarnih in fitosanitarnih ukrepih v zvezi s trgovino med andsko regijo in EU ter trgovino med andsko regijo in Mercosurjem; poziva Komisijo, naj po potrebi ponudi tehnično podporo pri izpolnjevanju različnih zahtev, da se preprečijo neželene motnje procesov regionalnega povezovanja v Južni Ameriki;

12. opozarja na cilj EU o vključitvi zavezujočega poglavja o trgovini in trajnostnem razvoju v vse trgovinske sporazume, sklenjene z industrializiranimi in neindustrializiranimi partnericami; v zvezi s tem podpira vključitev poglavja o trajnostnem razvoju v trgovinski sporazum med EU in Ekvadorjem, ki bo odražalo skupno zavezanost partneric spodbujanju spoštovanja mednarodnih sporazumov o človekovih pravicah, konvencij Mednarodne organizacije dela (MOD) in ključnih večstranskih okoljskih sporazumov, kot je Konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prostoživečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), in skladnosti z njimi ter njihovo popolno in ustrezno izvrševanje;

13. pozdravlja nedavno pismo ekvadorskega ministrstva za zunanjo trgovino, v katerem so ocenjene razmere glede enakosti spolov v Ekvadorju; poziva k posebni oceni učinkov politike proste trgovine na ženske, še posebej na revnejših območjih; poziva k celovitemu spoštovanju pravic žensk, zlasti če nanje vplivajo trgovinske politike in njihov učinek ali so z njimi povezane;

14. opaza, da območje uporabe poglavja o reševanju sporov v trgovinskem sporazumu ne vključuje določb iz poglavja o trajnostnem razvoju;

15. pozdravlja, da je Ekvador ratificiral vseh osem temeljnih konvencij MOD; vztraja pri pomenu tega, da Ekvador in vse države članice EU hitro ratificirajo in učinkovito izvajajo vse konvencije MOD; obžaluje, da Ekvador še ni ratificiral konvencije MOD št. 129, ter poziva Komisijo, naj podpre prizadevanja Ekvadorja za napredek pri njeni učinkoviti uporabi; poziva ekvadorsko vlado, naj upošteva priporočila odbora strokovnjakov MOD za učinkovito izvajanje konvencij MOD št. 87 in 98, ter poudarja, kako pomembno je, da lahko delavci zaradi neodvisnosti, učinkovitosti, pa tudi ideološke pripadnosti zamenjajo sindikate ali ustanovijo nove, in želi zlasti spomniti, da je MOD ekvadorsko vlado zaprosila, naj sprejme potrebne zakonodajne ukrepe za skladnost z določbami člena 2 konvencije;

16. pozdravlja, da so pogodbenice potrdile svojo zavezanost ohranjanju in trajnostni rabi biotske raznovrstnosti v skladu s pravno zavezujočo Konvencijo o biološki raznovrstnosti in drugimi mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenice so;

17. ugotavlja, da se Ekvador v svetovnem merilu uvršča med 17 držav z največjo raznovrstnostjo in največjo koncentracijo vrst (med 5 % in 10 % svetovne biotske raznovrstnosti);

18. opozarja, da ekvadorska ustava izrecno priznava, da je razvoj pravične trgovine ključni cilj trgovinske politike v državi; poziva Komisijo, naj sodeluje z ekvadorsko vlado pri spodbujanju skupnih projektov na področju pravične trgovine;

19. je seznanjen z velikimi prizadevanji Ekvadorja v zvezi z okoljskimi vprašanji, ki jih priznava tudi OZN; je zaskrbljen, ker kljub tem prizadevanjem tam in v sosednjih državah prihaja do intenzivnega krčenja gozdov, znatne izgube biotske raznovrstnosti ter onesnaževanja tal in vode ter erozije; poziva Komisijo, naj spodbuja in podpira ustrezne mednarodne, regionalne in lokalne strategije in programe ter krepi potrebne sinergije in odgovorno vključenost vseh javnih in zasebnih deležnikov;

Četrtek, 26. november 2015

20. poziva k sklenitvi sporazuma o sodelovanju med Ekvadorjem in EU, ki bi podpiral posebne okoljske programe, in pozdravlja, da je ekvadorska vlada že izrazila interes za sklenitev sporazuma o sodelovanju z EU za podporo programov v zvezi s krčenjem gozdov; podpira stališče, da je za vprašanje krčenja gozdov odgovorna vsa mednarodna skupnost;

21. opozarja, da se v oceni učinka na trajnostni razvoj v zvezi s trgovino med EU in Andsko skupnostjo iz leta 2009 predvideva, da bo zaradi načrtovanega povečanja obsega kmetijstva in lesne industrije prišlo do krčenja gozdov in zmanjšanja biotske raznovrstnosti, zaradi širjenja rudarstva, pridobivanja ogljikovodikov in gozdarstva na podeželju pa bo nastal socialni konflikt;

22. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj pri pripravi in izvajanju vseh oblik sodelovanja, ki jih financira Komisija, posebno pozornost namenjata okoljski trajnosti, vse pogodbenice pa poziva, naj v zvezi z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb spodbujajo primere najboljše poslovne prakse v skladu z vodilnimi načeli OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, smernicami Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) glede družbene odgovornosti gospodarskih družb in sporočilom Komisije z dne 25. oktobra 2011 o „obnovljeni strategiji EU za družbeno odgovornost podjetij za obdobje 2011–14“ (COM(2011)0681);

23. spodbuja ekvadorske občine, naj izkoristijo priložnosti, ki jih novi trgovinski okvir ponuja za neposredno sodelovanje z občinami v EU, da bi spodbujali pravično trgovino in vzpostavili nove mreže te trgovine;

24. pozdravlja in podpira odločitev sveta OZN za človekove pravice o ustanovitvi medvladne delovne skupine v zvezi z nadnacionalnimi podjetji in človekovimi pravicami, kot sta jo predlagala Ekvador in Južna Afrika, številne druge države pa podpre; naroča Komisiji, naj pozitivno in konstruktivno sodeluje v pogajanjih, ki potekajo v Ženevi;

25. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj ekvadorsko vlado podpreta v njenih prizadevanjih za razvoj in ohranjanje učinkovitega ravnanja z okoljem, tako na splošno kot na občutljivih področjih, npr. v Amazoniji in na otočju Galapagos, saj je zavarovanje prihodnosti našega planeta skupna odgovornost vseh;

26. želi spomniti, da v Yasuniju, predelu Amazonije, živi več domorodnih plemen ter uspeva več sto avtohtonih drevesnih vrst in več deset ogroženih živalskih vrst; opozarja na njihov pomen za človeštvo in svetovno naravno dediščino, tudi za prihodnje generacije;

27. obžaluje, da zaradi nezadostnih ekonomskih rezultatov ni uspela zamisel, da bi varstvo okolja podpirali z nadomestili za izgubo potencialnih trgovinskih prihodkov ter da bi s sofinanciranjem ustanovili odškodninski sklad Yasuni Ishpingo Tambococha Tiputini (ITT) pod okriljem programa OZN za razvoj, kot je predlagala ekvadorska vlada; iz tega sklada naj bi se izplačevala nadomestila ekvadorskim prebivalcem, ki bi se odpovedali črpanju nafte iz naftnih polj v narodnem parku Yasuni;

28. je seznanjen s prizadevanji Ekvadorja za zagotovitev večje zaščite domorodnih skupnosti in odločno poziva ekvadorsko vlado, naj zagotovi, da njena politika, zlasti rudarska strategija, ne bo posegala v pravice teh skupnosti;

29. opozarja na pomen ohranjanja domorodnih in lokalnih skupnosti, ki živijo na tradicionalni način, in poudarja, kako pomembne so te skupnosti za ohranitev in trajnostno rabo biotske raznovrstnosti v andskih državah;

30. pozdravlja, da je Ekvador ratificiral konvencijo MOD št. 169 o domorodnih ljudstvih in plemenih, vendar ugotavlja, da se trgovinski sporazum nikjer ne sklicuje nanjo;

31. poziva ekvadorsko vlado, naj še izboljša obstoječe notranje mehanizme in dialog s civilno družbo v okviru spremljanja, ki ga omogoča mehanizem civilne družbe, med drugim tudi z obsežno informacijsko in oglaševalsko kampanjo, da bi bila udeležba zainteresiranih skupin v tem mehanizmu čim večja; opozarja, da mora Ekvador v skladu s trgovinskim sporazumom zgoraj omenjene mehanizme vzpostaviti najpozneje eno leto po začetku veljavnosti sporazuma;

Četrtek, 26. november 2015

32. poziva vpletene strani, naj sprejmejo ukrepe za izboljšanje delovanja notranjih svetovalnih skupin; meni, da morajo biti vse notranje svetovalne skupine povsem neodvisne;
 33. poziva notranjo svetovalno skupino EU, naj za Parlament redno pripravlja poročila, ki jih bo ta tudi ocenjeval;
 34. poudarja, da je pomembno, da organizacije civilne družbe, pa tudi širša javnost, ustrezno sodelujejo na letnem zasedanju z organizacijami civilne družbe, kot je določeno v sporazumu;
 35. pozdravlja pobude ekvadorske vlade, kot so ustanovitev sveta Ekvadorja za sodelovanje civilne družbe in družbeno odgovornost, ki je zasnovan kot instrument za vključevanje, njegov cilj pa je krepitev in spodbujanje sodelovanja civilne družbe, spodbujanje preglednosti in izkoreninjenje korupcije; opozarja, da je pomembno vzpostaviti učinkovite mehanizme dialoga, če ne obstajajo, da bi državljanom in družbenim akterjem zagotovili pravico, da se posamezno ali v skupini organizirajo, sodelujejo pri odločanju in spremljajo izvajanje;
 36. poudarja pomen skupnega pododbora za trgovino in trajnostni razvoj, saj gre za edini mehanizem, ki je s trgovinskim sporazumom določen za spremljanje izvajanja obveznosti, ki jih imajo na področju trajnostnega razvoja države pogodbenice in podjetja;
 37. poziva Komisijo, naj Parlamentu posreduje vse dnevne rede in zapisnike sej pododbora;
 38. je seznanjen, da je Ekvador uvedel zaščitni ukrep za plačilno bilanco; Ekvador poziva, naj nemudoma ustrezno obravnava pomisleke, ki so jih izrazile druge članice Svetovne trgovinske organizacije v Odboru za plačilne bilance v Ženevi;
 39. ugotavlja, da je Ekvador poleg Kolumbije in Peruja eden izmed največjih svetovnih proizvajalcev banan; zato poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo sprožitveni obseg uvoza iz stabilizacijskega mehanizma za banane ustrezno upoštevan; poziva Komisijo, naj Parlament o tem obvešča redno in pravočasno, vedno pa v primeru, ko je gibanje uvoza banan takšno, da bi lahko doseglo sprožitveni obseg uvoza, v poročilu pa naj navede podrobne podatke o neposrednem in posrednem učinku uvoza banan iz zgoraj omenjenih držav; poziva tudi Komisijo, naj odloži izvzetje od dajatev na banane, uvožene iz teh držav, če se uvoz nesorazmerno poveča in s tem povzroča ali utegne povzročiti resno škodo gospodarstvu v proizvodnih regijah EU, npr. z izgubo delovnih mest;
 40. poziva pogodbenice, naj zagotovijo, da se bodo vse določbe sporazuma začele učinkovito izvajati takoj, ko začne sporazum veljati;
 41. je prepričan, da bi morali obe strani hkrati določiti zaščitne klavzule, da bi nacionalno proizvodnjo zaščitili pred povečanjem uvoza, ki lahko povzroči resno škodo;
 42. poziva GD za trgovino in ekvadorsko vlado, naj še pred glasovanjem Parlamenta o pristopu Ekvadorja k trgovinskemu sporazumu predložita prepričljive odgovore na vprašanja in izražene pomisleke;
 43. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam Ekvadorja, Kolumbije in Peruja.
-

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0417

Nova strategija za dobrobit živali za obdobje 2016–2020**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o novi strategiji za dobrobit živali za obdobje 2016–2020 (2015/2957(RSP))**

(2017/C 366/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 13 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
 - ob upoštevanju člena 43 PDEU, ki opredeljuje delovanje skupne kmetijske politike in skupne ribiške politike,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 15. februarja 2012 o strategiji Evropske unije za zaščito in dobro počutje živali 2012–2015 (COM(2012)0006),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. julija 2012 o strategiji Evropske unije za zaščito in dobro počutje živali 2012–2015 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju členov 128(5) in 123(4) Poslovnika,
- A. ker zakonodaja EU na področju dobrobiti živali prispeva k poštenu konkurenci v Uniji ter s tem k dobremu delovanju notranjega trga;
- B. ker se evropski državljani močno zavzemajo za dobrobit živali in želijo kot potrošniki imeti možnost bolj ozaveščene izbire;
- C. ker nacionalna pravila o dobrobiti živali ne smejo biti v nasprotju z načeli enotnega trga EU;
- D. ker je dobrobit živali povezana z zdravjem živali in ljudi;
- E. ker predpisi EU in nacionalni predpisi o dobrobiti živali zaradi svoje zapletenosti in različnih razlag povzročajo pravno negotovost in lahko zelo škodujejo konkurenčnosti proizvajalcev v nekaterih državah članicah;
- F. ker je raven dobrobiti živali v Uniji ena najvišjih na svetu;
- G. ker bi bilo treba dobrobit živali še izboljševati na podlagi prevladujočih znanstvenih ugotovitev ter ob ustreznem upoštevanju učinkovitosti in konkurenčnosti živinorejske dejavnosti; ker bi opredelitev dobre reje živali prispevala k skladnosti standardov za dobrobit živali v EU;
- H. ker je visoka raven dobrobiti živali pomembna za zagotavljanje trajnosti, čeprav vključuje naložbe in dodatne operativne stroške, ki niso sorazmerno porazdeljeni po prehranski verigi;
1. poziva Komisijo, naj čim prej začne izvajati še neuresničene točke iz strategije Evropske unije za zaščito in dobrobit živali 2012–2015;

⁽¹⁾ UL C 349 E, 29.11.2013, str. 62.

Četrtek, 26. november 2015

2. poziva Komisijo, naj oceni obstoječo strategijo in pripravi novo, ambiciozno strategijo za zaščito in dobrobit živali za obdobje 2016–2020, da bi nadgradila dosedanje delo in zagotovila kontinuiteto pri zagotavljanju visokih standardov dobrobiti živali v vseh državah članicah;
3. poziva Komisijo, naj predlaga usklajen, posodobljen, celosten in jasen zakonodajni okvir za polno izvajanje zahtev iz člena 13 PDEU; vseeno znova opozarja, da dobrobiti živali pod nobenim pogojem ne bi smeli poslabšati zaradi upravnih poenostavitev; poudarja, da se ta dva cilja ne izključujeta;
4. poudarja, da se člen 13 PDEU uporablja splošno, horizontalno, in da je torej enako pomemben kot določbe o kmetijstvu, okolju in varstvu potrošnikov;
5. opozarja, da Parlament sodeluje v potekajočih pogajanjih in da je sprejel zakonodajne akte, ki obravnavajo vprašanja, povezana z dobrobitjo živali, kot so zdravje živali, zootehniški pogoji, ekološka reja in uradni nadzor;
6. priznava prizadevanja, ki so jih kmetje v različnih državah članicah že vložili v dobrobit živali;
7. poziva Komisijo, naj v primerih, kjer nedvoumni znanstveni dokazi pričajo o težavah na področju dobrobiti živali, prilagodi instrumente politike ali uvede nove, da bi te težave odpravila; poziva jo, naj pozorno spremlja izvajanje zakonodaje EU o dobrobiti živali v državah članicah;
8. je zaskrbljen, ali se veljavna zakonodaja EU o dobrobiti živali izvaja in izvršuje učinkovito, saj so ti zakonodajni akti zelo številni in kompleksni; poudarja, da bi moralo biti boljše izvrševanje in spoštovanje obstoječe zakonodaje glavni cilj pri vseh pravilih o zdravju in dobrem počutju živali;
9. Komisijo še poziva, naj se odločneje zavzame za vključitev vzajemnosti pri standardih dobrega počutja živali kot netrgovinskega vprašanja v svojo trgovinsko politiko in v pogajanja o mednarodnih trgovinskih sporazumih ter tej temi nameni prednostno vlogo, spodbuja pa naj tudi skrb za dobro počutje živali v tretjih državah, tako da zahteva enake standarde za uvožene živali in proizvode ter izvaja strog nadzor;
10. poudarja, da mora biti financiranje skupne kmetijske politike zadostno in da mora ustrezati našim ambicijam, da bi preprečili selitev proizvodnje in trgovine v države in na celine z nižjimi standardi dobrobiti živali;
11. poziva Komisijo, naj oblikuje, izmenjuje in širi znanstveno utemeljene najboljše prakse ter podpre inovacije in raziskave o novih tehnikah in tehnologijah za dobrobit živali;
12. opozarja, da v prehranski verigi obstajajo neravnotežja, zaradi katerih so primarni proizvajalci v neugodnem položaju, in da te razmere omejujejo naložbe v dobrobit živali na ravni kmetij;
13. opozarja, da so proizvajalci preobremenjeni z upravnimi zahtevami in da ta evropska strategija glede na stalno iskanje upravnih poenostavitev ne bi smela povečevati obstoječih bremen; poudarja, da ta panoga potrebuje stabilne in predvidljive naložbe, hkrati pa je treba zagotoviti pošteno mednarodno konkurenco;
14. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0418

Izobraževanje otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 o izobraževanju otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah (2015/2977(RSP))**

(2017/C 366/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Konvencije o statusu beguncev iz leta 1951,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah z dne 20. novembra 1989 in njenih izbirnih protokolov glede udeležbe otrok v oboroženih spopadih iz maja 2000, glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije iz januarja 2002 in o postopku sporočanja kršitev iz decembra 2011,
- ob upoštevanju Načel in smernic OZN o otrocih, ki sodelujejo v oboroženih silah ali skupinah (Pariška načela) iz februarja 2007,
- ob upoštevanju splošne pripombe št. 14 (2013) Odbora OZN za pravice otrok o pravici otrok, da se upoštevajo predvsem njihove koristi,
- ob upoštevanju akcijskega načrta OZN z naslovom „Svet po meri otrok“,
- ob upoštevanju člena 208 Lizbonske pogodbe, ki uvaja načelo usklajenosti politik za razvoj, na podlagi katerega se morajo v politikah, ki bodo verjetno vplivale na države v razvoju, upoštevati cilje razvojnega sodelovanja,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije: Evropsko soglasje o humanitarni pomoči z dne 30. januarja 2008,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 5. februarja 2008 z naslovom Otroci na posebnem mestu v zunanjepolitičnih dejavnostih EU (COM(2008)0055),
- ob upoštevanju smernic EU o otrocih v oboroženih spopadih (posodobljenih leta 2008),
- ob upoštevanju Direktive 2013/33/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (prenovitev),
- ob upoštevanju Nobelove nagrade, ki jo je Evropska unija prejela 10. decembra 2012, in prejete denarne nagrade, ki je bila namenjena pobudi EU Otroci miru,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine OZN št. 64/290 z dne 9. julija 2010 o pravici do izobraževanja v izrednih razmerah ter ustreznih smernic, vključno s smernicami Unicefa in Unesca,
- ob upoštevanju okvira za ukrepe iz Dakarja, sprejetega na svetovnem forumu o izobraževanju, ki je potekal od 26. do 28. aprila 2000, ter Deklaracije tisočletja, ki so jo Združeni narodi sprejeli 8. septembra 2000;
- ob upoštevanju deklaracije iz Incheona z naslovom Izobraževanje 2030, sprejete na svetovnem forumu o izobraževanju, ki je potekal od 19. do 22. maja 2015,

Četrtek, 26. november 2015

- ob upoštevanju deklaracije iz Osla, sprejete na vrhu o izobraževanju za razvoj v Oslu, ki je potekal 6. in 7. julija 2015,
 - ob upoštevanju vprašanja za Komisijo o izobraževanju otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah (O-000147/2015 – B8-1108/2015),
 - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker po ocenah OZN milijarda otrok živi na konfliktnih območjih, med njimi pa je 250 milijonov otrok, mlajših od petih let, ki se jim odreka temeljna pravica do izobraževanja; ker se ocenjuje, da je 65 milijonov otrok, starih od 3 do 15 let, izpostavljenih izrednim razmeram in dolgotrajnim krizam, pri čemer obstaja tveganje prekinitve izobraževanja, in ker približno 37 milijonov učencev in dijakov v državah, kjer vladajo krizne razmere, ne obiskuje šole; ker približno polovica vseh otrok na svetu, ki ne obiskuje šole, živi na območjih, prizadetih zaradi konfliktov; ker je 87 % otrok v arabskih državah, ki ne obiskujejo šole, izpostavljenih konfliktom, ocenjuje pa se tudi, da bi utegnile naravne nesreče vsako leto vplivati na 175 milijonov otrok; ker so obeti nekaterih skupin, kot so revni otroci, dekleta in invalidni otroci, že na začetku nizki, na konfliktnih območjih ali v nestabilnih razmerah pa se še znižajo;
- B. ker je skoraj 10 milijonov otrok beguncev, ocenjenih 19 milijonov otrok po svetu pa je zaradi konfliktov razseljenih v lastnih državah;
- C. ker je vsak otrok najprej otrok, katerega pravice je treba spoštovati brez diskriminacije, ne glede na etično pripadnost, narodnost ali socialni status staršev oziroma njihov status migranta ali rezidenta;
- D. ker je izobraževanje ena od temeljnih človekovih pravic in pravica vsakega otroka; ker je izobrazba bistvena za uživanje vseh drugih socialnih, ekonomskih, kulturnih in političnih pravic v celoti;
- E. ker je izobrazba temelj odgovornega državljanstva, lahko preoblikuje družbo in prispeva k družbeni, ekonomski in politični enakosti in enakosti spolov ter je bistvena za družbeno, kulturno in poklicno emancipacijo deklet in žensk, pa tudi za preprečevanje nasilja nad njimi;
- F. ker je izobrazba bistvena za vključitev in izboljšanje življenjskih pogojev invalidnih otrok in/ali otrok s posebnimi potrebami;
- G. ker je brezplačno osnovnošolsko izobraževanje za vse otroke temeljna pravica, k spoštovanju katere so se vlade zavezale na podlagi Konvencije OZN o otrokovih pravicah iz leta 1989; ker je cilj za leto 2015 zagotoviti, da bodo celotno osnovnošolsko izobraževanje zaključili vsi dečki in deklice; ker je bilo v državah v razvoju sicer opaziti nekaj napredka, vendar ta cilj še zdaleč ni dosežen;
- H. ker so okvir za ukrepe iz Dakarja in razvojni cilji tisočletja mobilizirali podporo mednarodne skupnosti za splošni dostop do osnovnošolskega izobraževanja, enakost spolov in kakovostno izobraževanje, vendar nobeden od teh ciljev do zastavljenega roka v letu 2015 ne bo izpolnjen;
- I. ker v vsaj 30 državah po svetu državne varnostne sile in nedržavne oborožene skupine bijejo boj proti izobraževanju; ker je zaščita šol pred napadi in vojaško uporabo s strani državnih in nedržavnih oboroženih skupin skladna z deklaracijo o varnih šolah ter s smernicami za zaščito šol in univerz pred vojaško uporabo med oboroženimi konflikti;
- J. ker se otroci, mladostniki in mladi soočajo z vedno večjimi grožnjami, ki nanje nesorazmerno vplivajo, zlasti v nestabilnih državah; ker se otroci in mladostniki, ki ne obiskujejo šole, soočajo z višjim tveganjem za zgodnjo poroko in nosečnost, novačenje v oborožene sile ali skupine, trgovino z ljudmi in izkoriščanje delovne sile; ker je na vojnih območjih humanitarna pomoč pogosto edini način, kako otrokom omogočiti, da nadaljujejo svoje šolanje in izboljšajo svoje prihodnje obete, kar jih tudi ščiti pred zlorabo in izkoriščanjem;

Četrtek, 26. november 2015

- K. ker zagotavljanje kakovostnega izobraževanja v izrednih razmerah ni del vsakega humanitarnega odziva, je osredotočeno predvsem na osnovnošolsko izobraževanje in se še vedno obravnava kot drugotno v primerjavi z zagotavljanjem hrane, vode, zdravstvene pomoči in zatočišč, in ker zaradi tega otroci, na katere vplivajo konflikti ali naravne nesreče, zamudijo izobraževanje;
- L. ker je humanitarna pomoč za izobraževanje nizka, izdatnejša razvojna pomoč pa prispe pozno ali pa sploh ne; ker so sistemi zagotavljanja pomoči slabo usklajeni in imajo visoke stroške prenosa, prav tako pa primanjkuje partnerjev z ustreznimi zmogljivostmi za odzivanje;
- M. ker je kakovost načrtovanja izobraževanja za begunce običajno nizka, pri čemer je razmerje med učenci in učitelji v povprečju 70 proti 1, mnogo teh učiteljev pa ni usposobljenih;
- N. ker novi cilji trajnostnega razvoja in povezani vmesni cilji določajo celovito in ambiciozno novo agendo za izobraževanje do leta 2030;
- O. ker je splošen dostop do kakovostnega javnega izobraževanja, in sicer ne zgolj osnovnošolskega, ampak tudi – in enako pomembno – srednje- in višješolskega, bistven za preseganje neenakosti in izpolnjevanje ciljev trajnostnega razvoja;
- P. ker bo EU v obdobju 2014–2020 vložila 4,7 milijarde EUR v izobraževanje v državah v razvoju, kar pomeni povečanje v primerjavi s 4,4 milijardami EU v obdobju 2007–2013;
- Q. ker je v deklaraciji iz Incheona izražena zaskrbljenost zaradi dejstva, da konflikti, naravne nesreče in druge krize še naprej ovirajo izobraževanje in razvoj, ter sta poudarjeni zavezanost razvoju bolj vključujočih, odzivnih in vzdržljivih sistemov izobraževanja in potreba po izobraževanju, ki bi potekalo v varnem in spodbudnem učnem okolju brez nasilja;
- R. ker EU prek svoje pobude Otroci miru približno 1,5 milijona otrokom v 26 državah, ki jih pretresajo vojne in izredne razmere, zagotavlja dostop do šole, kjer se lahko učijo v varnem okolju in imajo na voljo psihološko podporo;
- S. ker so številni partnerji EU, kot je Agencija Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev na Bližnjem vzhodu (UNRWA), razvili inovativne, vključujoče in celovite pristope k izobraževanju v izrednih razmerah, da bi zagotovili dostop do kakovostnega izobraževanja za begunske otroke, na katere vplivajo obstoječi konflikti; ker ta pristop združuje kratkoročne humanitarne in dolgoročne razvojne potrebe otrok in vključuje razvoj interaktivnega gradiva za samostojno učenje, psihosocialno podporo, varno učenje in prostore za rekreacijo, ozaveščanje o varnosti ter dejavnosti gradnje zmogljivosti;
- T. ker bi po ocenah potrebovali 8 milijard USD letno, da bi zagotovili učno podporo otrokom, ki živijo v izrednih razmerah, in ker je kljub domačim prispevkom tamkajšnjih vlad prisotna svetovna finančna vrzel v višini 4,8 milijarde USD za izobraževanje v izrednih razmerah;
- U. ker je treba za zapolnitev te vrzeli povečati finančna sredstva za razvoj in humanitarno pomoč, nestabilne države pa bi morale povečati javno porabo na področju izobraževanja; ker je delež vladnih proračunov, namenjen izobraževanju, v nestabilnih državah v zadnjih letih upadel in je daleč pod mednarodno priporočeno referenčno vrednostjo 20 %;
- V. ker se v deklaraciji iz Osla priznava, da je treba preučiti svetovne strukture pomoči, da bi premostili vrzel med humanitarnimi odzivi in dolgoročnimi razvojnimi posegi na področju izobraževanja, obenem pa vsebuje predlog za vzpostavitev nove platforme v ta namen in za oblikovanje posebnega sklada ali novega načina za izobraževanje v izrednih razmerah do Svetovnega humanitarnega vrha v letu 2016;

Četrtek, 26. november 2015

1. poudarja, kako pomembno je univerzalno in visokokakovostno javno izobraževanje kot katalizator razvoja, ki izboljšuje obete drugih posegov s področja zdravja, sanitarnih storitev, zmanjševanja tveganj nesreč, ustvarjanja delovnih mest, odpravljanja revščine in gospodarskega razvoja; poudarja vlogo izobraževanja kot pomembnega orodja za ustvarjanje občutka normalnosti, ozaveščanje o pravicah in pomoč otrokom, mladostnikom in mladim pri preseganju travm, ponovnem vključevanju v družbo po konfliktih ter pridobivanju spretnosti, ki jih potrebujejo za obnovo svoje družbe ter za spodbujanje miru in sprave;
2. poudarja, da je lahko kakovostno izobraževanje dolgoročno bistvena sestavina pri obnovi družbe po konfliktu, saj lahko poveča možnosti otrok za zaslužek, njihovim družinam omogoča bolj zdravo življenje in izboljšuje njihove možnosti, da se izvijejo iz revščine;
3. poudarja, da dekleta in drugi prikrajšani otroci, tudi invalidni otroci, nikoli ne bi smeli biti diskriminirani v zvezi z njihovim dostopom do kakovostnega izobraževanja v kriznih razmerah;
4. poudarja, da ima izobraževanje pozitivno vlogo v otrokovem razvoju in pri njegovi dobrobiti ter da je treba mladostnikom zagotoviti neprekinjeno in vseživljenjsko učenje; meni, da bo to tudi omejilo njihove možnosti, da se pridružijo oboroženim skupinam ali skrajnežem;
5. priznava napredek, dosežen po sprejetju razvojnih ciljev tisočletja, vendar obžaluje dejstvo, da zastavljeni cilji v letu 2015 ne bodo izpolnjeni; poziva EU in njene države članice, naj razvojne cilje tisočletja postavijo na prvo mesto med prednostnimi nalogami domače politike in odnosov s tretjimi državami; poudarja, da bodo te cilje, zlasti odpravo revščine, dostop do izobraževanja za vse in enakost spolov, dosegle le z razvojem javnih storitev, dostopnih vsem; pozdravlja novi načrt za izobraževanje v okviru ciljev trajnostnega razvoja in znova poudarja, kako pomembno je, da imajo tudi najranljivejši enak dostop do kakovostnega izobraževanja;
6. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bil napredek v izobraževanju najpočasnejši v državah, ki so jih prizadeli konflikti, ter v nestabilnih državah in državah, v katerih potekajo konflikti, ali pa tam napredka sploh ni bilo, ter poudarja, kako pomembno je okrepiti vzdržljivost izobraževalnih sistemov v teh državah ter zagotoviti neprekinjeno učenje v času konfliktov; zato poudarja, da si morajo EU, države članice in vsi drugi povezani deležniki z različnih ravni bolj prizadevati za vzpostavitev instrumentov za razvoj in široko razširjeno izobraževanje v državah, kjer vladajo izredne razmere;
7. opozarja, da so bili milijoni otrok prisiljeni postati begunci, ter poudarja, da je najbolj pomembno zagotoviti dostop begunskih otrok do izobraževanja; poziva države gostiteljice, naj begunskim otrokom zagotovijo celovit dostop do izobraževanja ter v največji možni meri spodbujajo njihovo integracijo in vključevanje v nacionalne izobraževalne sisteme; poziva tudi humanitarne in razvojne skupnosti, naj se bolj posvetijo izobraževanju in usposabljanju učiteljev iz razseljenih in gostiteljskih skupnosti, mednarodne donatorje pa, naj se pri odzivih na begunske krize osredotočijo na izobraževanje, in sicer s programi, ki bodo usmerjenimi k vključevanju begunskih otrok in psihološki podpori tem otrokom, ter na spodbujanje učenja jezika države gostiteljice, da bi zagotovili višjo in ustrežnejšo raven integracije begunskih otrok;
8. poudarja, da se je treba osredotočiti tako na srednješolsko in poklicno izobraževanje kot na splošno osnovnošolsko izobraževanje; poudarja, da imajo mladi med 12. in 20. letom v begunskih skupnostih zelo omejene možnosti, obenem pa so primarna tarča za vojaško služenje in druge oblike sodelovanja v oboroženih konfliktih; navaja primer Afganistana, kjer je po podatkih Svetovne banke pismenih le okoli 30 % oseb, starejših od 15 let, čeprav ima država ogromen delež delovno aktivnega prebivalstva, zaradi desetletij vojn pa se sooča s izrednim pomanjkanjem usposobljene delovne sile;
9. poziva države članice, naj oblikujejo posebne sheme za sprejem otrok brez spremstva in mater samohranilk z otroki;
10. opominja države članice, da sta zaščita otrok ter preprečevanje njihovih zlorab in trgovine z njimi odvisni od njihovega vključevanja v šole in izobraževalne programe ter da bi države članice morale sprejeti določbe, s katerimi bi ustrezno opredelile standarde za sprejem, vključevanje in jezikovno podporo, kot je določeno v Direktivi 2013/33/EU;

Četrtek, 26. november 2015

11. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo študente begunce v tranzitu, tudi s sodelovanjem z različnimi mednarodnimi organizacijami;
12. poziva Komisijo in države članice, naj vzpostavijo „izobraževalne koridorje“, s katerimi bodo študentom iz držav v konfliktu, zlasti Sirije, Iraka in Eritreje, zagotovile sprejem na univerze;
13. poziva EU in njene humanitarne agencije, naj izobraževanje in zaščito otrok sistematično vključijo v celoten cikel odzivov na izredne razmere, za dolgotrajne krize pa zagotovijo prilagodljiva večletna sredstva;
14. pozdravlja ustanovitev skrbniškega sklada Bekou, skrbniškega sklada Madad in nujnega skrbniškega sklada za Afriko, ki so učinkovita orodja za reševanje razkoraka med humanitarnim in razvojnim financiranjem v kompleksnih in dolgotrajnih izrednih razmerah, kjer so prepletena politična, gospodarska in humanitarna vprašanja; poziva EU in države članice, naj pri dodeljevanju sredstev iz skrbniških skladov EU kot prednostno nalogo vključijo izobraževanje otrok;
15. se zaveda zaskrbljujočih vrzeli na področju izobraževanja pri odzivanju na izredne razmere, kar zbuja skrb zlasti zato, ker hitro ukrepanje koristi prizadetim otrokom, poleg tega pa poveča tudi učinkovitost širšega humanitarnega odziva; ponovno izraža svojo podporo ohranjanju šol kot varnih prostorov za otroke, in s tem v zvezi poudarja, kako pomembno je zaščititi izobraževanje pred napadi; poziva EU in njene države članice, naj se zavežejo k podpori načelom okvira za celovito varnost v šolah ter zaščititi izobraževanja pred napadi in vojaško uporabo, v skladu z deklaracijo o varnih šolah ter smernicami za zaščito šol in univerz pred vojaško uporabo med oboroženimi konflikti;
16. poziva EU, naj v sodelovanju s partnerskimi državami, drugimi donatorji, zasebnim sektorjem in civilno družbo izboljša izobraževalne priložnosti mladih v času konfliktov in drugih izrednih razmerah, saj imajo lahko ravno mladi s svojimi priučeni spretnostmi za obnovo infrastrukture, osnovnih storitev, ustanov zdravstvenega varstva in izobraževalnih sistemov izjemno pomembno vlogo pri ohranjanju stabilnosti države po koncu konflikta, obenem pa se zaradi teh priložnosti zmanjša tveganje za pojav mlade in brezposelne skupine prebivalstva, ki ustvarja družbena trenja ali se vrača v začaran krog nasilja;
17. izreka pohvalo pobudi Otroci miru, s katero želi EU financirati humanitarne izobraževalne projekte v izrednih razmerah, ter poziva Komisijo, naj to pobudo razširi; pozdravlja pobudo Brez izgubljene generacije (No Lost Generation), ki jo je sprožilo več donatorjev ter humanitarnih in razvojnih subjektov, med njimi tudi EU, da bi milijonom otrok v Siriji in sosednjih državah zagotovili dostop do izobraževanja;
18. obžaluje dejstvo, da je bilo v letu 2014 kljub pomembni vlogi izobraževanja v izrednih razmerah za to področje politik namenjenih manj kot 2 % vseh finančnih sredstev za humanitarno pomoč; zato upa, da se bo na podlagi novega programa za prestrukturiranje porazdelitve sredstev EU okrepilo in povečalo financiranje programov za izobraževanje otrok, tudi v tretjih državah, ki so jih prizadele vojne ali splošne izredne razmere;
19. poziva vse akterje na področju humanitarne pomoči, naj glede na dolgotrajnost sodobnih kriz vključijo izobraževanje kot sestavni del svojega humanitarnega odziva in okrepijo svojo zavezo izobraževanju z mobilizacijo izobraževalne stroke v zgodnji fazi izrednih razmer ter ji zagotovijo zadostna finančna sredstva; jih poziva, naj se posvetijo zlasti ranljivim skupinam, kot so dekleta, invalidi in revni, naj upoštevajo preseljene otroke in mlade, ki so jim pribežališče ponudile skupnosti gostiteljice, ter naj ustrezno upoštevajo srednješolsko izobraževanje, da iz izobraževanja ne bi izključili mladostnikov;
20. pozdravlja vse večjo pozornost, ki jo mednarodna skupnost namenja temi izobraževanja v izrednih razmerah, in zlasti napoved komisarja EU za humanitarno pomoč in krizno upravljanje, da namerava za izobraževanje otrok v izrednih razmerah do leta 2019 dodeliti 4 % proračuna EU za humanitarno pomoč;

Četrtek, 26. november 2015

21. poziva države članice EU, naj podprejo namero Komisije o povečanju deleža humanitarne pomoči, dodeljene izobraževanju v izrednih razmerah, na 4 % proračuna EU za humanitarne pomoči, in sicer kot minimalne naložbe za zagotavljanje dostopa otrok do kakovostnega izobraževanja tudi v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah; jih poziva tudi, naj v svojih humanitarnih dejavnostih posvetijo več pozornosti izobraževanju in zanj zagotovijo več sredstev, obenem pa poudarja, da zato ne bi smeli zmanjšati sredstev za druge primarne potrebe; poziva EU, naj v ustreznih državah spodbuja najboljšo prakso glede pripravljenosti in strategij odziva v podporo izobraževanju v kriznih razmerah ter pomaga pri gradnji s tem povezanih zmogljivosti, na primer s programi za proračunsko podporo;

22. poudarja, da nove informacijske in komunikacijske tehnologije prevzemajo čedalje pomembnejšo vlogo v izobraževalnem sektorju v izrednih razmerah in lahko izboljšajo delo izvajalcev dejavnosti v teh razmerah, tudi s platformami za e-učenje in e-poučevanje;

23. poudarja, da je povečanje finančnih sredstev za humanitarne pomoči sicer potrebno, vendar to ne bo dovolj za zapolnitev finančne vrzeli; poziva EU in druge donatorje, naj pri razvojnem sodelovanju v nestabilnih državah dajo večji poudarek izobraževanju, da bi se povečala vzdržljivost nacionalnih izobraževalnih sistemov; poziva Komisijo in države članice ter druge akterje na humanitarnem področju, naj pripomorejo k okrepitvi univerzalnega javnega izobraževanja, tudi srednješolskega in višješolskega, kot načina za usklajevanje programov odzivov na izredne razmere z dolgoročnimi programi trajnostnega razvoja;

24. poziva EU, naj podpre zaveze vlad tretjih držav glede razvoja nacionalnih pravnih okvirov za vzdržljivost, preprečevanje ter obvladovanje nesreč in tveganj na podlagi mednarodnega programa predpisov, zakonov in načel, ki veljajo za odziv na nesreče, ter glede zagotavljanja zmogljivosti za obvladovanje tveganj v vseh vladnih oddelkih, industrijskih sektorjih in civilni družbi, da bi zagotovili vrnitev otrok v šole;

25. poudarja, kako pomemben je zasebni sektor kot potencialni vir inovativnega financiranja za izobraževanje, s čimer bi premostili morebitni razkorak med izobraževalnimi ustanovami in ponujenim poklicnim usposabljanjem ter prihodnjimi potrebami trga dela; poziva, naj se v izobraževalnih procesih ustvarijo nova zaveznitva in novi načini sodelovanja z zasebnim sektorjem, ki bi lahko predstavljala uresničljiv vir inovacij in tehnološke prilagodljivosti, lahko pa bi se pojavila v številnih oblikah, od zagotavljanja stavb in elektronskih naprav do programov e-učenja ter prevoza in namestitve učiteljev;

26. poudarja dejstvo, da je izobraževanje v izrednih razmerah in nestabilnih okoliščinah konkretno področje, kjer morajo sodelovati akterji s področja humanitarne in razvojne pomoči, z namenom povezovanja pomoči, rehabilitacije in razvoja; poziva Komisijo, naj v okviru svojih dejavnosti in dejavnosti svojih partnerjev oblikuje mehanizme za učinkovit odziv na to problematiko ter naj sodeluje v mednarodni platformi, ki bo oblikovala posebne instrumente za izobraževanje v izrednih razmerah za Svetovni humanitarni vrh leta 2016; podpira usklajevanje med obstoječimi skladi ter oblikovanje svetovnega mehanizma financiranja za izobraževanje v izrednih razmerah;

27. poziva EU in njene države članice, naj izpostavijo vprašanje izobraževanja otrok v izrednih razmerah in dolgotrajnih krizah na Svetovnem humanitarnem vrhu in zagotovijo, da dobi ta tema ustrezno mesto v končnem dokumentu vrha; jih tudi poziva, naj spodbujajo skupne standarde za okvir za izobraževanje ter razširjanje najboljše prakse o alternativnih načinih učenja, na primer gradiv za samostojno učenje in učenje na daljavo; poudarja, da bi morali oblikovati mehanizme, orodja in zmogljivosti za usklajevanje izobraževalnih načrtov in proračunov med humanitarnim odzivom, okrevanjem/tranzicijo in razvojem;

28. poudarja, da bi morala mednarodna skupnost glede na rastoče število humanitarnih kriz in največje število razseljenih ljudi po drugi svetovni vojni izobraževanje dojemati kot glavni element svojega humanitarnega odziva, saj je izobraževanje katalizator, ki lahko poveča učinkovitost celotnega odziva in prispeva k srednjeročnemu in dolgoročnemu razvoju prizadetega prebivalstva;

29. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Četrtek, 26. november 2015

P8_TA(2015)0419

Na poti k poenostavljeni in v uspešnost usmerjeni kohezijski politiki za obdobje 2014-2020**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. novembra 2015 na poti k poenostavljeni in v uspešnost usmerjeni kohezijski politiki za obdobje 2014–2020 (2015/2772(RSP))**

(2017/C 366/17)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 174 in 175 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 in Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije,
 - ob upoštevanju šestega poročila o ekonomski, socialni in teritorialni koheziji (COM(2014)0473),
 - ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča za leto 2014,
 - ob upoštevanju vprašanja za Komisijo z naslovom „Na poti k poenostavljeni in v uspešnost usmerjeni kohezijski politiki za obdobje 2014–2020“ (O-000127/2015 – B8-1103/2015),
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za regionalni razvoj,
 - ob upoštevanju člena 128(5) in člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker se Parlament zaveda izjemnega pomena ukrepov za poenostavitve, ki so jih institucije EU, kot so na primer agenda za poenostavitve večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020, imenovanje podpredsednika Komisije, ki je pristojen za boljšo pripravo zakonodaje, ustanovitev skupine neodvisnih strokovnjakov na visoki ravni pri Komisiji za spremljanje poenostavitve za upravičence evropskih strukturnih in investicijskih skladov ter prenovljeni finančna uredba in uredba o skupnih določbah;
- B. ker so izvajanje, upravljanje, poročanje in nadzor v zvezi z evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi, kljub reformi kohezijske politike za programsko obdobje 2014–2020, v kateri so obravnavane metode za poenostavitve, še vedno preveč zapleteni tako za upravičence kot za upravne organe, zlasti tiste z manjšimi upravnimi in finančnimi zmogljivostmi;
- C. ker se s čezmernim prenašanjem, tudi v postopku prenosa pravil v nacionalno zakonodajo, morebitnim upravičencem do financiranja EU povzročajo nepotrebna bremena, obenem pa privede do daljših obdobji odsotnosti s trga ter posrednih stroškov, s čimer se zmanjšuje učinek naložb iz sredstev EU in ustvarjajo ovire za upravičence, državljane in podjetja v EU, zlasti mala in srednja podjetja;

Četrtek, 26. november 2015

- D. ker lahko zapleteni postopki občutno obremenijo upravičence, zlasti mala in srednja podjetja, nevladne organizacije in občine, ki potrebujejo financiranje EU, in ker ti subjekti na splošno nimajo finančnih in kadrovskih virov ali strokovnega znanja, da bi se lahko uspešno prijaviли za nepovratna sredstva Unije in jih tudi upravljali; ker naj Komisija in države članice nadaljujejo svoja prizadevanja za vzpostavitev orodja za ocenjevanje tveganja ARACHNE in njegovo lažjo uporabo za upravne organe in sisteme nadzora operativnih programov, ki morajo zagotoviti ustrezno ravnovesje med poenostavitvijo ter odkrivanjem in preprečevanjem nepravilnosti, tudi goljufij;
- E. ker je zaradi ponavljajočih se revizij ter razlik v revizijskih pristopih in metodologijah potrebno uvesti „načelo enotne revizije“ in se bolj osredotočiti na revizije smotrnosti poslovanja, ki bi lahko bolje ocenile učinkovitost in uspešnost poslovanja ter prispevale k predlogom za poenostavitve;
1. meni, da bi morala Komisija vpeljati podrobne smernice za poenostavitve, da bi se države članice in njihove regije bolje zavedale svoje vloge odpravljanja, ali pa vsaj občutnega zmanjševanja upravnih bremen in čezmernega prenašanja v postopkih javnega naročanja na nacionalni in lokalni ravni, pri izbiri predlogov projektov ter pri dejavnostih spremljanja in nadzora, tudi z izogibanjem pogostemu spreminjanju pravil, poenostavitvijo jezika in standardizacijo postopkov, obenem pa proračun EU usmeriti k oprijemljivim rezultatom; meni tudi, da bi lahko bila ena izmed možnosti celovit sveženj EU za regionalno financiranje na enotnem vmesniku oziroma „vse na enem mestu“, s čimer bi se, kjer je mogoče, pomaknili v smeri skupnih procesov in postopkov;
 2. poziva Komisijo, naj državam članicam in njihovim regijam zagotovi načrt za poenotenje in poenostavitve dejavnosti nadzora, spremljanja in poročanja, tudi za upravičence, da bi tako odpravili obstoječa ozka grla;
 3. poziva Komisijo in države članice, naj pri prehodu na e-kohezijo upoštevajo ciljni datum 31. december 2015, določen v členu 122(3) uredbe o skupnih določbah, s čimer bo izpolnjen predpogoj za občutno skrajšanje časa od prijave do dodelitve nepovratnih sredstev;
 4. poziva Komisijo, naj skupaj z državami članicami ter v skladu z načelom sorazmernosti oblikuje in izvaja manj strog pristop glede zahtev po podatkih in informacijah za upravičence v postopku prijave in glede poročanja v zvezi s financiranjem EU pod skupnim upravljanjem, obenem pa spodbuja izmenjavo dobre prakse;
 5. poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo poenostavljanje pravil, ki urejajo finančne instrumente v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov, da bi jih bolje uskladili s potrebami upravičencev in v končni fazi izboljšali njihovo uporabo;
 6. poziva Komisijo in države članice, naj pogosteje uporabljajo pristop, ki vključuje več skladov, obenem pa upoštevajo potrebe upravičencev;
 7. poziva Komisijo, naj s Parlamentom, Odborom regij in drugimi deležniki sodeluje v strukturiranem in stalnem dialogu o vseh vidikih tega postopka poenostavitve;
 8. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter državam članicam in njihovim regijam.
-

Sreda, 11. november 2015

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

P8_TA(2015)0393

Interoperabilnostne rešitve kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa za interoperabilnostne rešitve za evropske javne uprave, podjetja in državljane (ISA²) – Interoperabilnost kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja (COM(2014)0367 – C8-0037/2014 – 2014/0185(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2017/C 366/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0367),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 172 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0037/2014),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. oktobra 2014 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 12. februarja 2015 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 23. septembra 2015, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 59 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za industrijo, raziskave in energetiko ter mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0225/2015),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 12, 15.1.2015, str. 99.

⁽²⁾ UL C 140, 28.4.2015, str. 47.

Sreda, 11. november 2015

P8_TC1-COD(2014)0185

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 11. novembra 2015 z namenom sprejetja Sklepa (EU) 2015/... Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi programa za interoperabilnostne rešitve in skupne okvire za evropske javne uprave, podjetja in državljane (program ISA²) kot sredstvo za posodobitev javnega sektorja

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Sklepu (EU) 2015/2240.)

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0396

Razveljavitev nekaterih aktov iz schengenskega pravnega reda *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi nekaterih aktov s področja svobode, varnosti in pravice (COM(2014)0713 – C8-0277/2014 – 2014/0337(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2017/C 366/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0713),
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter člena 77(2)(a), (b) in (d), člena 78(2)(e) in (g), člena 79(2)(c) in (d) in člena 87(2)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katero je Komisija predložila predlog Parlamentu (C8-0277/2014),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 21. oktobra 2015, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju členov 59 in 50(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0250/2015),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2014)0337

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi določenih aktov schengenskega pravnega reda

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) 2016/93.)

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0397

Razveljavitev nekaterih aktov iz shengenskega pravnega reda s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi nekaterih aktov s področja policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (COM(2014)0714 – C8-0279/2014 – 2014/0338(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2017/C 366/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0714),
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter člena 82(1)(d) in člena 87(2)(a) in (c) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0279/2014);
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 21. oktobra 2015, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju členov 59 in 50(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0251/2015),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2014)0338

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi določenih aktov schengenskega pravnega reda s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) 2016/94.)

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0398

Razveljavitev nekaterih aktov s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi nekaterih aktov s področja policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (COM(2014)0715 – C8-0280/2014 – 2014/0339(COD))

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

(2017/C 366/21)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2014)0715),
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter členov 82(1), 83(1), 87(2) in 88(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C8-0280/2014),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 21. oktobra 2015, da bo odobril stališče Evropskega parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju členov 59 in 50(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0252/2015),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

P8_TC1-COD(2014)0339

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Uredbe (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o razveljavitvi določenih aktov s področja policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) 2016/95.)

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0399

Pridobitev članstva v razširjeni komisiji Konvencije za ohranitev južnega tuna ***

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Sporazuma v obliki izmenjave pisem med Evropsko unijo in Komisijo za ohranitev južnega modroplavutega tuna (CCSBT) glede članstva Unije v razširjeni komisiji Konvencije za ohranitev južnega modroplavutega tuna (07134/2015 – C8-0323/2015 – 2015/0036(NLE))

(Odobritev)

(2017/C 366/22)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (07134/2015),
 - ob upoštevanju izmenjave pisem za pridobitev članstva v razširjeni komisiji Konvencije za ohranitev južnega modroplavutega tuna,
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 43(2) in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C8-0323/2015),
 - ob upoštevanju prvega in tretjega pododstavka člena 99(1), člena 99(2) in člena 108(7) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za ribištvo (A8-0318/2015),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Komisiji za ohranitev južnega modroplavutega tuna.

Torek, 24. november 2015

P8_TA(2015)0400

Zavarovalno posredovanje *I**

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 24. novembra 2015 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zavarovalnem posredovanju (prenovitev) (COM(2012)0360 – C7-0180/2012 – 2012/0175(COD))

(Redni zakonodajni postopek – prenovitev)

(2017/C 366/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0360),
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter člena 53(1) in člena 62 Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0180/2012),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 13. decembra 2012 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve z dne 9. novembra 2012, naslovljenega na Odbor za ekonomske in monetarne zadeve v skladu s členom 104(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 22. julija 2015, da bo odobril stališče Parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju členov 104, 59 in 61(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve ter mnenj Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov in Odbora za pravne zadeve (A7-0085/2014),
 - ob upoštevanju predlogov sprememb, ki jih je Parlament sprejel na zasedanju 26. februarja 2014 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Sklepa Konference predsednikov z dne 18. septembra 2014 o nedokončanih zadevah iz sedmega parlamentarnega obdobja,
 - ob upoštevanju dopolnilnega poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A8-0315/2015),
- A. ker po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog Komisije ne predvideva bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je ta predlog, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih obstoječih besedil skupaj z njihovimi spremembami, zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb;
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju, ob upoštevanju priporočil posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;

⁽¹⁾ UL C 44, 15.2.2013, str. 95.

⁽²⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2014)0155.

Torek, 24. november 2015

2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.
-

P8_TC1-COD(2012)0175

Stališče Evropskega parlamenta, sprejeto v prvi obravnavi dne 24. novembra 2015 z namenom sprejetja Direktive (EU) 2016/... Evropskega parlamenta in Sveta o distribuciji zavarovalnih produktov (prenovitev)

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Direktivi (EU) 2016/97.)

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0404

Predlog spremembe proračuna št. 8/2015: Lastna sredstva in Evropski nadzornik za varstvo podatkov

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o stališču Sveta o predlogu spremembe proračuna Evropske unije št. 8/2015 za proračunsko leto 2015, lastna sredstva – Evropski nadzornik za varstvo podatkov (13439/2015 – C8-0341/2015 – 2015/2269(BUD))

(2017/C 366/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
- ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽¹⁾, zlasti člena 41 Uredbe,
- ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2015, ki je bil dokončno sprejet dne 17. decembra 2014 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju spremembe proračuna št. 1/2015, ki je bila dokončno sprejeta 28. aprila 2015 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sprememb proračuna št. 2/2015, št. 3/2015, št. 4/2015 in št. 5/2015, ki so bile dokončno sprejete 7. julija 2015 ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju sprememb proračuna št. 6/2015 in št. 7/2015, ki sta bili dokončno sprejeti 14. oktobra 2015,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 2015/623 z dne 21. aprila 2015 o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 8/2015, ki ga je Komisija sprejela dne 19. oktobra 2015 (COM(2015)0545),
- ob upoštevanju stališča o predlogu spremembe proračuna št. 8/2015, ki ga je Svet sprejel 10. novembra 2015 in ga isti dan posredoval Evropskemu parlamentu (13439/2015 – C8-0341/2015),

⁽¹⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽²⁾ UL L 69, 13.3.2015, str. 1.

⁽³⁾ UL L 190, 17.7.2015, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 261, 7.10.2015.

⁽⁵⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽⁶⁾ UL L 103, 22.4.2015, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 163, 23.6.2007, str. 17.

Sreda, 25. november 2015

- ob upoštevanju člena 88 in 91 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0337/2015),
- A. ker se predlog spremembe proračuna št. 8/2015 nanaša na spremembo napovedi o tradicionalnih lastnih sredstvih (carine), vključitev preostalega salda DDV in BND za leto 2014 v proračun ter vključitev salda DDV in BND za leto 2015 v proračun;
- B. ker predlog spremembe proračuna št. 8/2015 posodablja tudi napovedi v zvezi z drugimi prihodki;
- C. ker predlog spremembe proračuna št. 8/2015 za proračun Evropskega nadzornika za varstvo podatkov prav tako predvideva zmanjšanje sredstev za obveznosti in sredstev za plačila v znesku 123 474 EUR;
- D. ker so se na podlagi predloga spremembe proračuna št. 8/2015 prispevki držav članic iz naslova BND zmanjšali za 9,4 milijarde EUR;
1. je seznanjen s predlogom spremembe proračuna št. 8/2015, ki ga je predložila Komisija, in stališču Sveta o njem;
 2. ugotavlja, da se bodo zaradi vseh elementov predloga spremembe proračuna št. 8/2015 prispevki držav članic v proračun Unije zmanjšali za 9 403,4 milijona EUR;
 3. poudarja, da so potrebna precejšnja dodatna sredstva za obravnavanje sedanje begunske krize;
 4. ugotavlja, da finančne zaveze držav članic v zvezi s skrbniškim skladom za Afriko, skrbniškim skladom za Sirijo ter agencijami ZN za podporo beguncem, ki so bile ponovno potrjene na neuradnem srečanju predsednikov vlad in držav EU na temo migracij 23. septembra 2015, na Evropskem svetu 15. oktobra 2015 in na vrhunskem srečanju v Valetti 11. in 12. novembra 2015, še niso bile izpolnjene; obžaluje, da je po podatkih Komisije zaostanek držav članic v začetku novembra 2015 znašal 2,3 milijarde EUR;
 5. ugotavlja, da bodo potrebna dodatna finančna prizadevanja, da bi zagotovili humanitarno pomoč vzdolž tranzitnih poti in obvladali izzive, ki jih prinaša sprejetje doslej največjega števila beguncev v evropska mesta in regije;
 6. močno obžaluje, da med usklajevanjem ni bilo mogoče doseči trdnega sporazuma o uporabi vrnjenih sredstev iz predloga spremembe proračuna št. 8/2015 za obravnavo begunske krize; kljub temu pričakuje, da bodo države članice v celoti spoštovale zaveze iz preteklosti;
 7. odobri stališče Sveta o predlogu spremembe proračuna št. 8/2015;
 8. naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je sprememba proračuna št. 8/2015 dokončno sprejeta, in poskrbi za njeno objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Računskemu sodišču ter nacionalnim parlamentom.
-

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0405

Uporaba instrumenta prilagodljivosti za takojšnje proračunske ukrepe za obravnavo begunske krize

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi instrumenta prilagodljivosti za takojšnje proračunske ukrepe za obravnavo begunske krize v skladu s točko 12 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju (COM(2015)0514 – C8-0308/2015 – 2015/2264(BUD))

(2017/C 366/25)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2015)0514 – C8-0308/2015),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽¹⁾, zlasti točke 11,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) 2015/623 z dne 21. aprila 2015 o spremembi Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾, zlasti točke 12,
 - ob upoštevanju predloga splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki ga je Komisija sprejela 24. junija 2015 (COM(2015)0300), kakor je bil spremenjen s pisnimi predlogi sprememb št. 1/2016 (COM(2015)0317) in 2/2016 (COM(2015)0513),
 - ob upoštevanju stališča o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki ga je Svet sprejel 4. septembra 2015 in ga 17. septembra 2015 posredoval Evropskemu parlamentu (11706/2015 – C8-0274/2015),
 - ob upoštevanju svojega stališča o predlogu splošnega proračuna za leto 2016, sprejetega 28. oktobra 2015 ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju skupnega predloga, ki ga je potrdil spravni odbor 14. novembra 2015 (14195/2015 – C8-0353/2015),
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0336/2015),
- A. ker se po preučitvi vseh možnosti za prerazporeditev sredstev za prevzem obveznosti v okviru razdelkov 3 in 4 zdi potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti za ta sredstva;
- B. ker je Komisija predlagala uporabo instrumenta prilagodljivosti, da bi dopolnila financiranje iz splošnega proračuna Unije za proračunsko leto 2016, pri čemer je za financiranje ukrepov v okviru evropske agende o migracijah v sredstvih za prevzem obveznosti za 1 504 milijonov EUR presegla zgornjo mejo razdelka 3;

⁽¹⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽²⁾ UL L 103, 22.4.2015, str. 1.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0376.

Sreda, 25. november 2015

- C. ker se je spravni odbor, ki se je sestel v zvezi s proračunom za leto 2016, poleg končnega zneska 1 506 milijonov EUR nad zgornjo mejo razdelka 3 strinjal s predlogom delegacije Parlamenta o dodatni uporabi instrumenta prilagodljivosti v znesku 24 milijonov EUR nad zgornjo mejo razdelka 4, za reševanje zunanje razsežnosti izzivov, ki jih prinaša begunska kriza;
- D. ker je zato skupni znesek instrumenta prilagodljivosti za proračunsko leto 2016, ki zajema tudi neuporabljene zneske iz proračunskih let 2014 in 2015, v celoti izkoriščen;
1. ugotavlja, da zgornji meji razdelkov 3 in 4 za leto 2016 ne dopuščata ustreznega financiranja nujnih ukrepov na področju migracij in beguncev;
 2. zato soglaša s tem, da se iz instrumenta prilagodljivosti uporabijo sredstva za prevzem obveznosti v višini 1 530 milijonov EUR;
 3. prav tako soglaša s predlagano razporeditvijo ustreznih sredstev za plačila v višini 734,2 milijona EUR v letu 2016, 654,2 milijona EUR v letu 2017, 83 milijonov EUR v letu 2018 in 58,6 milijona EUR v letu 2019;
 4. poudarja, da je uporaba tega instrumenta, kot je določena v členu 11 uredbe o večletnem finančnem okviru, znova pokazala, da bi moral biti proračun Unije bolj prilagodljiv; ugotavlja, da so bila dodatna sredstva na voljo zgolj po zaslugi prenosa neuporabljenih sredstev v okviru instrumenta prilagodljivosti iz proračunskih let 2014 in 2015; ugotavlja, da ne bo prenosa sredstev v proračunsko leto 2017, zaradi česar bo morebitna uporaba instrumenta prilagodljivosti omejena na letno zgornjo mejo 471 milijonov EUR (v cenah iz leta 2011);
 5. ponovno izraža svoje dolgoletno mnenje, da se lahko plačila, ki izhajajo iz obveznosti, ki so bile predhodno opravljene prek instrumenta prilagodljivosti, upoštevajo zgolj nad zgornjo mejo, pri čemer se ne posega v možnost, da se sredstva za plačila uporabijo za specifične proračunske vrstice prek instrumenta prilagodljivosti, ne da bi se pred tem prevzele obveznosti;
 6. odobri sklep, priložen k tej resoluciji;
 7. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsednikom Sveta ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 8. naroči svojemu predsedniku, naj resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi instrumenta prilagodljivosti za takojšnje proračunske ukrepe za obravnavo begunske krize

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2016/253.)

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0406

Uporaba Solidarnostnega sklada EU za plačilo predplačil v proračunu za leto 2016

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije v skladu s točko 11 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju za plačilo predplačil v proračunu za leto 2016 (COM(2015)0281 – C8-0133/2015 – 2015/2123(BUD))

(2017/C 366/26)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2015)0281 – C8-0133/2015),
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽²⁾, zlasti člena 10,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾, zlasti točke 11,
 - ob upoštevanju skupnega besedila, ki ga je potrdil spraven odbor 14. novembra 2015 (14195/2015 – C8-0353/2015),
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A8-0335/2015),
- A. ker je v skladu s členom 4a(4) Uredbe (ES) št. 2012/2002 v splošnem proračunu Unije dan na voljo znesek v višini 50 000 000 EUR za plačilo predplačil prek odobritev,
1. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsednikom Sveta ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo, skupaj s prilogo, posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA**SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA****o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije za plačilo predplačil**

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu (EU) 2016/252.)

⁽¹⁾ UL L 311, 14.11.2002, str. 3

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽³⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Sreda, 25. november 2015

P8_TA(2015)0407

Proračunski postopek za leto 2016: skupni predlog

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. novembra 2015 o skupnem predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki ga je odobril spravni odbor v proračunskem postopku (14195/2015 – C8-0353/2015 – 2015/2132(BUD))

(2017/C 366/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupnega predloga, ki ga je odobril spravni odbor, ter izjav Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (14195/2015 – C8-0353/2015),
 - ob upoštevanju predloga splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki ga je Komisija sprejela 24. junija 2015 (COM(2015)0300),
 - ob upoštevanju stališča o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016, ki ga je Svet sprejel 4. septembra 2015 in posredoval Evropskemu parlamentu 17. septembra 2015 (11706/2015 – C8-0274/2015),
 - ob upoštevanju dopolnilnih pisem št. 1/2016 (COM(2015)0317) in št. 2/2016 (COM(2015)0513) k predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 28. oktobra 2015 o stališču Sveta o predlogu splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2016 ⁽¹⁾, in proračunskih dopolnitev, ki jih vsebuje,
 - ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 106a Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,
 - ob upoštevanju Sklepa Sveta 2007/436/ES, Euratom z dne 7. junija 2007 o sistemu virov lastnih sredstev Evropskih skupnosti ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽⁵⁾ (v nadaljnjem besedilu: Medinstitucionalni sporazum),
 - ob upoštevanju člena 90 in člena 91 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila svoje delegacije v spravnem odboru (A8-0333/2015),
1. odobri skupni predlog, ki ga je potrdil spravni odbor, in je sestavljen iz naslednjih dokumentov:
- seznama proračunskih vrstic, ki niso spremenjene v primerjavi s predlogom proračuna ali stališčem Sveta;
 - skupnih zneskov po razdelkih finančnega okvira;
 - zneskov po vrsticah za vse proračunske postavke;
 - konsolidiranega dokumenta, v katerem so navedeni zneski in končno besedilo vseh vrstic, spremenjenih med spravnim postopkom;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0376.

⁽²⁾ UL L 163, 23.6.2007, str. 17.

⁽³⁾ UL L 298, 26.10.2012, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

⁽⁵⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Sreda, 25. november 2015

2. potrdi skupni izjavi Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, priloženi k tej resoluciji;
 3. potrdi svojo izjavo o uporabi točke 27 Medinstitucionalnega sporazuma;
 4. naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je bil splošni proračun Evropske unije za proračunsko leto 2016 dokončno sprejet, in poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj to zakonodajno resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, drugim zadevnim institucijam in organom ter nacionalnim parlamentom.
-

Sreda, 25. november 2015

PRILOGA

KONČNA RAZLIČICA 14.11.2015

Proračun 2016 – **skupni sklepi**

Ti skupni sklepi vključujejo naslednja poglavja:

1. Proračun 2016
2. Proračun za leto 2015 – sprememba proračuna št. 8/2015
3. Skupni izjavi

Kratek pregled

A. Proračun 2016

V skladu z elementi za skupne sklepe:

- Splošna raven obveznosti v proračunu za leto 2016 znaša 155 004,2 milijona EUR. Tako razlika do zgornje meje v večletnem finančnem okviru za leto 2016 znaša 2 331,4 milijona EUR v obveznostih.
- Splošna raven plačil v proračunu za leto 2016 znaša 143 855,3 milijona EUR.
- V letu 2016 bo uporabljen instrument prilagodljivosti v znesku 1 506,0 milijona EUR v obveznostih v razdelku 3 (Varnost in državljanstvo) in v znesku 24,0 milijona EUR v obveznostih v razdelku 4 (Evropa v svetu).
- Po ocenah Komisije naj bi plačila, povezana z uporabo instrumenta prilagodljivosti v letih 2014, 2015 in 2016, v letu 2016 znašala 832,8 milijona EUR.

B. Proračun 2015

V skladu z elementi za skupne sklepe:

- Predlog spremembe proračuna št. 8/2015 je sprejet v takšni obliki, kot ga je predlagala Komisija.

1. Proračun 2016

1.1. „Zaprte“ vrstice

Če v teh sklepih ni navedeno drugače, so vse proračunske vrstice, ki jih ni spremenil niti Svet niti Parlament, in tiste, za katere je Parlament med obravnavo sprejel spremembe Sveta, potrjene.

Za vse druge proračunske postavke se je spraven odbor strinjal o sklepih v spodnjih razdelkih od 1.2 do 1.6.

1.2. Horizontalna vprašanja

Decentralizirane agencije

Prispevek EU (v sredstvih za prevzem obveznosti in plačila) in število delovnih mest za vse decentralizirane agencije bosta takšna kot v predlogu proračuna, kakor ga je pripravila Komisija in kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru:

- povečanje števila delovnih mest (financiranih iz pristojbin) v *Evropski agenciji za kemikalije* (ECHA, biocidi, + 3 delovna mesta) in zmanjšanje odobrenih proračunskih sredstev za 1 350 000 EUR;

Sreda, 25. november 2015

- povečanje števila delovnih mest (financiranih iz pristojbin) v *Evropski agenciji za varnost letalstva* (EASA, + 6 delovnih mest);
- povečanje števila delovnih mest (financiranih iz pristojbin) v *Evropski agenciji za zdravila* (EMA, + 3 delovna mesta);
- povečanje števila delovnih mest in s tem povezanih proračunskih sredstev za *Agencijo za sodelovanje energetske regulatorje* (ACER, + 5 delovnih mest in + 325 000 EUR);
- povečanje števila delovnih mest in s tem povezanih proračunskih sredstev za *Agencijo za temeljne pravice* (FRA, + 2 delovni mesti in + 130 000 EUR);
- povečanje števila delovnih mest in s tem povezanih proračunskih sredstev za *Eurojust* (+2 delovni mesti in + 130 000 EUR);
- povečanje odobrenih proračunskih sredstev za *Evropski bančni organ* (EBA, + 928 000 EUR);
- zmanjšanje odobrenih proračunskih sredstev za *Evropsko agencijo za operativno upravljanje obsežnih informacijskih sistemov s področja svobode, varnosti in pravice* (eu.LISA, - 260 000 EUR).

Izvajalske agencije

Prispevek EU (sredstva za prevzem obveznosti in plačila) in število delovnih mest za izvajalske agencije bosta takšna, kot v predlogu proračuna, kakor ga je pripravila Komisija in kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016.

Pilotni projekti in pripravljalni ukrepi

Na predlog Parlamenta je bil sprejet dogovor o celovitem svežnju 89 pilotnih projektov in pripravljalnih ukrepov, za katere je namenjenih 64,9 milijona EUR v obveznostih.

Če je pilotni projekt ali pripravljalni ukrep krit z obstoječo pravno podlago, lahko Komisija predlaga prerazporeditev odobrenih proračunskih sredstev v vrstico te pravne podlage, da bi pospešila izvajanje ukrepa.

Pri tem svežnju so v celoti upoštevane zgornje meje za pilotne projekte in pripravljalne ukrepe, določene v finančni uredbi.

1.3. Razdelki odhodkov v finančnem okviru – sredstva za prevzem obveznosti

Po upoštevanju zgornjih sklepov o „zaprtih“ proračunskih vrsticah, agencijah, pilotnih projektih in pripravljalnih ukrepih se je spravni odbor dogovoril o naslednjem:

Razdelek 1a

Obveznosti so takšne kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru:

- Obveznosti za program Obzorje 2020 se povečajo in so razčlenjene takole:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
02 04 02 01	Vodilna vloga v vesolju	158 446 652	159 792 893	1 346 241
02 04 02 03	Večje število inovacij v malih in srednjih podjetjih (MSP)	35 643 862	35 738 414	94 552

Sreda, 25. november 2015

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
02 04 03 01	Vzpostavitev gospodarstva, ki gospodarneje izkorišča vire in je odporno na podnebne spremembe, ter trajnostne oskrbe s surovinami	74 701 325	75 016 498	315 173
05 09 03 01	Zagotavljanje zanesljive in zadostne preskrbe z varno hrano in drugimi biološkimi izdelki visoke kakovosti	212 854 525	214 205 269	1 350 744
06 03 03 01	Doseganje evropskega prometnega sistema, ki učinkovito izrablja vire, je okolju prijazen, varen in brez pomanjkljivosti	109 250 820	110 916 737	1 665 917
08 02 01 03	Krepitev evropskih raziskovalnih infrastruktur, vključno z e-infrastrukturami	183 108 382	183 905 321	796 939
08 02 02 01	Vodilni položaj pri nanotehnologijah, naprednih materialih, laserski tehnologiji, biotehnologiji in napredni proizvodnji in predelavi	502 450 912	504 175 361	1 724 449
08 02 02 03	Večje število inovacij v malih in srednjih podjetjih (MSP)	35 967 483	36 120 567	153 084
08 02 03 01	Izboljšanje zdravja in dobrega počutja v celotnem življenjskem obdobju	522 476 023	524 745 272	2 269 249
08 02 03 02	Zagotavljanje zadostne oskrbe z varno in zdravo hrano visoke kakovosti ter z drugimi biološkimi izdelki	141 851 093	142 233 804	382 711
08 02 03 03	Prehod na zanesljiv, trajosten in konkurenčen energetske sistem	333 977 808	335 369 074	1 391 266

Sreda, 25. november 2015

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
08 02 03 04	Razvoj evropskega prometnega sistema, ki učinkovito izrablja vire, je okolju prijazen, varen in brez pomanjkljivosti	330 992 583	331 555 393	562 810
08 02 03 05	Vzpostavitev gospodarstva, ki gospodarjeje izkorišča vire in je odporno na podnebne spremembe, ter trajnostne oskrbe s surovinami	283 265 173	284 530 369	1 265 196
08 02 03 06	Spodbujanje vključujočih, inovativnih in varnih evropskih družb	111 929 624	112 411 389	481 765
08 02 06	Znanost z in za družbo	53 267 640	53 497 266	229 626
09 04 01 01	Krepitev raziskav na področju prihodnjih in nastajajočih tehnologij	213 825 023	215 400 890	1 575 867
09 04 01 02	Krepitev evropskih raziskovalnih infrastruktur, vključno z e-infrastrukturami	97 173 367	97 889 261	715 894
09 04 02 01	Vodilni položaj na področju informacijske in komunikacijske tehnologije	718 265 330	723 681 812	5 416 482
09 04 03 01	Izboljšanje zdravja in dobrega počutja v celotnem življenjskem obdobju	117 323 526	118 188 002	864 476
09 04 03 02	Spodbujanje vključujočih, inovativnih in varnih evropskih družb	36 289 820	36 564 471	274 651
09 04 03 03	Spodbujanje varne evropske družbe	45 457 909	45 791 092	333 183
10 02 01	Obzorje 2020 – K uporabnikom usmerjena znanstvena in tehnična podpora politikam Unije	24 646 400	25 186 697	540 297

Sreda, 25. november 2015

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
15 03 05	Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo – Povezovanje visokošolskega izobraževanja, raziskav in inovacij v trikotnik znanja	219 788 046	224 938 881	5 150 835
18 05 03 01	Spodbujanje varne evropske družbe	134 966 551	136 092 171	1 125 620
32 04 03 01	Prehod na zanesljiv, trajnosten in konkurenčen energetski sistem	322 875 370	324 676 361	1 800 991
	Skupaj			31 828 018

— Obveznosti za program COSME se povečajo in so razčlenjene takole:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
02 02 01	Spodbujanje podjetništva in izboljšanje konkurenčnosti podjetij Unije in njihovega dostopa na trge	108 375 000	110 264 720	1 889 720
02 02 02	Izboljšanje dostopa malih in srednjih podjetij (MSP) do financiranja v obliki lastniških in dolžniških instrumentov	160 447 967	172 842 972	12 395 005
	Skupaj			14 284 725

— Obveznosti za program Erasmus+ se povečajo in so razčlenjene takole:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
15 02 01 01	Spodbujanje odličnosti in sodelovanja na področju evropskega izobraževanja in usposabljanja ter njun pomen za trg dela	1 451 010 600	1 457 638 273	6 627 673
	Skupaj			6 627 673

Sreda, 25. november 2015

Glede na to in ob upoštevanju decentraliziranih agencij, pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 19 010,0 milijona EUR, pri čemer je uporabljena vsa razlika do zgornje meje razdelka 1a, pa tudi 543 milijonov EUR skupne razlike do zgornje meje za obveznosti.

Razdelek 1b

Obveznosti so takšne kot v predlogu proračuna, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016.

Ob upoštevanju pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 50 831,2 milijona EUR, pri čemer ostane razlika do zgornje meje razdelka 1b v višini 5,8 milijona EUR.

Razdelek 2

Obveznosti so takšne kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, so pa še dodatno zmanjšane za 140,0 milijona EUR zaradi večjih namenskih prejemkov EKJS in povečanja proračunske vrstice 11 06 62 01. Glede na to se je spravi odbor dogovoril o naslednjem:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
05 03 01 10	Shema osnovnega plačila	16 067 000 000	15 927 000 000	- 140 000 000
11 06 62 01	Znanstveni nasveti in spoznanja	8 485 701	8 680 015	194 314
	Skupaj			- 139 805 686

Ob upoštevanju decentraliziranih agencij, pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 62 484,2 milijona EUR, pri čemer ostane razlika do zgornje meje razdelka 2 v višini 1 777,8 milijona EUR.

Razdelek 3

Obveznosti so takšne kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, z naslednjim popravkom, sprejetim v spravnem odboru:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
09 05 05	Multimedijske dejavnosti	24 186 500	26 186 500	2 000 000
17 04 01	Zagotavljanje višjega zdravstvenega statusa živali in visoke ravni varstva živali v Uniji	177 000 000	171 925 000	- 5 075 000
17 04 02	Zagotavljanje pravočasnega odkritja organizmov, škodljivih za rastline, in njihovega izkoreninjenja	14 000 000	12 000 000	- 2 000 000

Sreda, 25. november 2015

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
17 04 03	Zagotavljanje učinkovitega, uspešnega in zanesljivega nadzora	50 401 000	47 401 000	- 3 000 000
17 04 04	Sklad za izredne ukrepe v zvezi z zdravjem živali in rastlin	20 000 000	19 000 000	- 1 000 000
	Skupaj			- 9 075 000

Glede na to in ob upoštevanju decentraliziranih agencij, pilotnih projektov, pripravljanih ukrepov in uporabe instrumenta prilagodljivosti za migracije dogovorjena raven obveznosti znaša 4 052,0 milijona EUR, pri čemer je uporabljena vsa razlika do zgornje meje razdelka 3, pa tudi 1 506,0 milijona EUR iz instrumenta prilagodljivosti.

Razdelek 4

Obveznosti so takšne kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
13 07 01	Finančna podpora za spodbujanje gospodarskega razvoja turške ciprske skupnosti	31 212 000	33 212 000	2 000 000
21 02 07 03	Človekov razvoj	161 633 821	163 633 821	2 000 000
21 02 07 04	Prehranska in hranilna varnost in trajnostno kmetijstvo	187 495 232	189 495 232	2 000 000
21 02 07 05	Migracije in azil	45 257 470	57 257 470	12 000 000
22 02 01 01	Podpora političnim reformam in povezanemu postopnemu usklajevanju s pravnim redom Unije	188 000 000	190 000 000	2 000 000
22 02 01 02	Podpora gospodarskemu, socialnemu in teritorialnemu razvoju ter povezanemu postopnemu usklajevanju s pravnim redom Unije	326 960 000	327 960 000	1 000 000

Sreda, 25. november 2015

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
22 02 03 01	Podpora političnim reformam in povezanemu postopnemu usklajevanju s pravnim redom Unije	240 300 000	255 300 000	15 000 000
22 02 03 02	Podpora gospodarskemu, socialnemu in teritorialnemu razvoju ter povezanemu postopnemu usklajevanju s pravnim redom Unije	321 484 000	340 484 000	19 000 000
22 04 01 01	Sredozemske države – Dobro upravljanje, človekove pravice in mobilnost	135 000 000	144 000 000	9 000 000
22 04 01 02	Sredozemske države – Zmanjšanje revščine in trajnostni razvoj	636 900 000	640 900 000	4 000 000
22 04 01 03	Sredozemske države – Krepitev zaupanja, varnost ter preprečevanje in reševanje sporov	116 000 000	131 000 000	15 000 000
22 04 01 04	Podpora mirovnemu procesu ter finančna pomoč Palestini in Agenciji Združenih narodov za pomoč in zaposlovanje palestinskih beguncev (UNRWA)	272 100 000	290 100 000	18 000 000
22 04 02 03	Vzhodno partnerstvo – Krepitev zaupanja, varnost ter preprečevanje in reševanje konfliktov	8 000 000	9 300 000	1 300 000
22 04 03 03	Podpora drugim oblikam sodelovanja med več državami v sosedstvu – Krovni program	189 500 000	193 500 000	4 000 000
23 02 01	Zagotavljanje hitre in učinkovite humanitarne pomoči in pomoči v hrani na podlagi potreb	1 035 818 000	1 061 821 941	26 003 941
	Skupaj			132 303 941

Sreda, 25. november 2015

Glede na to in ob upoštevanju pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 9 167,0 milijona EUR, pri čemer je uporabljena vsa razlika do zgornje meje razdelka 4, pa tudi 24,0 milijona EUR iz instrumenta prilagodljivosti.

Razdelek 5

Število delovnih mest v kadrovskih načrtih institucij in proračunska sredstva, ki jih je Komisija predvidela v predlogu proračuna, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, so odobrena, z naslednjimi izjemami:

- Evropski parlament: odobrena je njegova različica proračuna, z zmanjšanjem števila delovnih mest za 9;
- Svet: odobrena je njegova različica proračuna;
- Sodišče Evropske unije: odobrenih je 7 dodatnih delovnih mest (+ 300 000 EUR);
- Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij: odobrena je različica Evropskega parlamenta.

Komisija naj bi 26. novembra 2015 odobrila poročilo o proračunskih posledicah prilagoditve plač za leto 2015, ki bo imela retroaktivni učinek od 1. julija 2015 dalje na plače vseh zaposlenih v institucijah EU in na pokojnine.

Glede na to in ob upoštevanju pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov dogovorjena raven obveznosti znaša 8 935,2 milijona EUR, pri čemer ostane razlika do zgornje meje razdelka 5 v višini 547,8 milijona EUR.

Solidarnostni sklad Evropske unije

Obveznosti so takšne kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, vključno z uporabo 50 milijonov EUR iz Solidarnostnega sklada Evropske unije za vnaprejšnja izplačila.

1.4. Sredstva za plačila

Skupna raven plačil v proračunu za leto 2016 znaša 143 855,3 milijona EUR, vključno z 832,8 milijona EUR, povezanih z uporabo instrumenta prilagodljivosti.

Plačila so razčlenjena tako kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, z naslednjimi popravki, sprejetimi v spravnem odboru:

1. Najprej je bila upoštevana dogovorjena raven obveznosti za nediferencirane odhodke, za katere je znesek plačil praviloma enak znesku obveznosti. To zajema tudi decentralizirane agencije, za katere je prispevek EU v obliki plačil takšen, kot je predlagano v zgornjem razdelku 1.2. Končni učinek je zmanjšanje za 140,0 milijona EUR.
2. Odobrena plačila za vse nove pilotne projekte in pripravljalne ukrepe znašajo 50 % ustrežajočih obveznosti ali toliko, kot predlaga Parlament, če je slednji znesek nižji. Raven plačil za podaljšane obstoječe pilotne projekte in pripravljalne ukrepe je takšna kot v predlogu proračuna, prišteje pa se ji 50 % ustrežajočih novih obveznosti, ali takšna, kot predlaga Parlament, če je slednji znesek nižji. Končni učinek je povečanje za 29,5 milijona EUR.

Sreda, 25. november 2015

3. Odhodki za plačila se zmanjšajo za 460,1 milijona EUR, kot sledi:

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
02 05 01	Razvoj in zagotavljanje globalne infrastrukture in storitev satelitske navigacije (Galileo) do leta 2020	308 000 000	297 000 000	- 11 000 000
02 05 02	Zagotavljanje satelitskih storitev, ki omogočajo izboljšanje učinkovitosti sistema GPS na celotnem območju Evropske konference civilnega letalstva (ECAC) do leta 2020 (EGNOS)	215 000 000	207 000 000	- 8 000 000
02 05 51	Zaključek evropskih satelitskih navigacijskih programov (EGNOS in Galileo)	17 000 000	16 000 000	- 1 000 000
02 06 01	Izvajanje operativnih storitev, ki temeljijo na vesoljskih opazovanjih in podatkih in situ (Copernicus)	125 000 000	121 000 000	- 4 000 000
02 06 02	Vzpostavitev avtonomnega sistema Unije za opazovanje Zemlje (Copernicus)	475 000 000	459 000 000	- 16 000 000
04 02 19	Zaključek programov Evropskega socialnega sklada – Regionalna konkurenčnost in zaposlovanje (2007–2013)	1 130 000 000	1 109 595 811	- 20 404 189
04 02 61	Evropski socialni sklad – Regije v prehodu – Naložbe za rast in delovna mesta	930 000 000	927 965 850	- 2 034 150
04 02 62	Evropski socialni sklad – Bolj razvite regije – Naložbe za rast in delovna mesta	2 200 000 000	2 178 091 258	- 21 908 742
04 02 63 01	Evropski socialni sklad – Operativna tehnična pomoč	12 000 000	7 200 000	- 4 800 000

Sreda, 25. november 2015

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
05 04 05 01	Programi za razvoj podeželja	3 268 000 000	3 235 000 000	- 33 000 000
05 04 60 01	Spodbujanje trajnostnega razvoja podeželja, ozemeljsko in okoljsko bolj uravnoteženega, podnebjem prijaznega in inovativnega kmetijskega sektorja Unije	8 574 000 000	8 487 000 000	- 87 000 000
13 03 18	Zaključek programov Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR) – Regionalna konkurenčnost in zapo- slovanje	2 345 348 000	2 302 998 509	- 42 349 491
13 03 61	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Regije v prehodu – Na- ložbe za rast in delovna mesta	1 863 122 000	1 860 036 800	- 3 085 200
13 03 62	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Bolj razvite regije – Na- ložbe za rast in delovna mesta	2 775 630 000	2 750 605 336	- 25 024 664
13 03 64 01	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Evropsko teritorialno so- delovanje	328 430 000	284 930 000	- 43 500 000
13 03 65 01	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Operativno-tehnična po- moč	66 215 941	57 415 941	- 8 800 000
13 03 66	Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) – Inovativni ukrepi na pod- ročju trajnostnega razvoja mest	53 149 262	48 649 262	- 4 500 000
13 04 01	Zaključek projektov Kohezijskega sklada (pred letom 2007)	90 000 000	70 000 000	- 20 000 000
13 04 60	Kohezijski sklad – Naložbe za rast in delovna mesta	4 100 000 000	4 077 806 436	- 22 193 564

Sreda, 25. november 2015

v EUR

Proračunska vrstica	Ime	Predlog proračuna 2016 (z dopolnilnima pismoma 1/2016 in 2/2016)	Proračun 2016	Razlika
13 04 61 01	Kohezijski sklad – Operativna tehnična pomoč	22 106 496	20 606 496	- 1 500 000
32 05 01 02	Gradnja, delovanje in uporaba objektov ITER – Evropsko skupno podjetje za ITER – Fuzija za energijo (F4E)	150 000 000	131 000 000	- 19 000 000
32 05 51	Zaključek Evropskega skupnega podjetja za ITER – Fuzija za energijo (F4E) (od leta 2007 do 2013)	350 000 000	289 000 000	- 61 000 000
	Skupaj			- 460 100 000

4. Skupna raven plačil za odhodkovne postavke iz zgornjih odstavkov od 1 do 3 je za 570,6 milijona EUR nižja kot v predlogu proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016.

1.5. Proračunske opombe

Spremembe proračunskih opomb, ki sta jih predlagala Evropski parlament in Svet, so sprejete, če ne spreminjajo ali razširjajo obsega obstoječe pravne podlage, če ne posegajo v upravno avtonomijo institucij, če ne povzročajo operativnih težav oziroma če jih je mogoče kriti z razpoložljivimi sredstvi (kot je navedeno v prilogi k pismu o izvedljivosti).

1.6. Nove proračunske vrstice

Če ni navedeno drugače v skupnih sklepih, ki jih je potrdil spravi odbor ali obe veji proračunskega organa med svojima obravnavama, proračunska nomenklatura iz predloga proračuna Komisije, kakor je bil spremenjen z dopolnilnima pismoma št. 1/2016 in št. 2/2016, ostaja nespremenjena, z izjemo pilotnih projektov in pripravljanih ukrepov ter razdelitve člena 18 04 01 – Evropska državljanska pobuda na dve postavki: 18 04 01 01 – Evropa za državljane – Krepitev spomina in zmožnosti državljanske udeležbe na ravni Unije ter 18 04 01 02 – Evropska državljanska pobuda.

2. Proračun 2015

Predlog spremembe proračuna št. 8/2015 je sprejet v takšni obliki, kot ga je predlagala Komisija.

3. Skupni izjavi

3.1. Skupna izjava o pobudi za zaposlovanje mladih

Evropski parlament, Svet in Komisija opozarjajo, da je zmanjšanje brezposelnosti mladih še vedno pomembna skupna politična prednostna naloga, in zato ponovno poudarjajo svojo odločenost čim bolj izrabiti temu namenjena proračunska sredstva, zlasti pobudo za zaposlovanje mladih.

Sreda, 25. november 2015

Opozarjajo na člen 14(1) Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020, ki se glasi: „Razpoložljive razlike v okviru zgornjih mej večletnega finančnega okvira za odobritve za prevzem obveznosti za leta 2014 do 2017 tvorijo skupno razliko večletnega finančnega okvira v okviru obveznosti, ki je na razpolago nad zgornjimi mejami, določenimi večletnem finančnem okviru za leta 2016 do 2020 za cilje politike, povezane z rastjo in zaposlovanjem, zlasti zaposlovanjem mladih“.

Komisija se bo v sklopu vmesnega pregleda/revizije sedanjega večletnega finančnega okvira opirala na rezultate ocene pobude za zaposlovanje mladih, ki jim bo po potrebi priložila predloge za nadaljevanje te pobude do leta 2020.

Svet in Parlament se zavezujeta, da bosta nemudoma preučila predloge, ki bi jih v tem smislu predložila Komisija.

3.2. Skupna izjava o napovedi plačil za obdobje 2016–2020

Evropski parlament, Svet in Komisija, izhajajoč iz obstoječega dogovora o plačilnem načrtu za obdobje 2015–2016, pozitivno ocenjujejo korake, ki so bili storjeni, da bi se postopno odpravili zaostanki pri poravnavi zahtevkov za plačila v sklopu kohezijskih programov za obdobje 2007–2013 in da bi se izboljšalo spremljanje vsakršnih zaostankov pri plačevanju računov v posameznih razdelkih. Ponovno poudarjajo, da so zavezani preprečevanju podobnega kopičenja zaostankov v prihodnosti, tudi z vzpostavitvijo sistema zgodnjega opozarjanja.

Evropski parlament, Svet in Komisija bodo celo leto v skladu z dogovorjenim plačilnim načrtom dejavno spremljali, kako poteka izvrševanje proračuna za leto 2016; Komisiji bo zlasti na podlagi odobritev, zagotovljenih v proračunu za leto 2016, omogočeno, da ob koncu leta nastale zaostanke pri poravnavi zahtevkov za plačila v sklopu kohezijskih programov za obdobje 2007–2013 do konca leta 2016 zmanjša na približno 2 milijardi EUR.

Evropski parlament, Svet in Komisija bodo v skladu s točko 36 Priloge k Medinstitucionalnemu sporazumu v sklopu medinstitucionalnih sestankov na ustrezni ravni še naprej ocenjevali izvrševanje plačil in posodobljene napovedi; v letu 2016 naj bi bili vsaj trije tovrstni sestanki na politični ravni.

Evropski parlament, Svet in Komisija v zvezi s tem opozarjajo, da bi morali na teh sestankih obravnavati tudi dolgoročne napovedi glede pričakovanega razvoja plačil do konca večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020.

3.3. Izjava Evropskega parlamenta o uporabi točke 27 Medinstitucionalnega sporazuma

Evropski parlament se zavezuje, da bo še naprej zmanjševal število delovnih mest v svojem kadrovskem načrtu in da bo ta proces dokončal do leta 2019, v skladu z naslednjim časovnim razporedom in ob upoštevanju, da bo število delovnih mest v letu 2016 zmanjšano za 18:

Letno neto zmanjšanje skupnega števila odobrenih delovnih mest v kadrovskem načrtu Evropskega parlamenta glede na prejšnje leto

Potrebno zmanjšanje delovnih mest za doseg cilja 5 % ⁽¹⁾	2017	2018	2019	2017–2019
179	–60	–60	–59	–179

⁽¹⁾ Evropski parlament meni, da so iz tega 5-odstotnega deleža izključena začasna delovna mesta političnih skupin, določena v kadrovskem načrtu.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL